

Innkalling til jordskifterett.

Sak 32/42, Vangrøftdalen m.m. i Os, utsatt fra 7/1 -74.

Herved berammes igjen rettsmøte i jordskiftesaken i Dalsbygda samfunnshus til

torsdag, den 14. februar 1974 kl. 10.

Til behandling foreligger kunngjøring av de femten nedenfor nevnte kjennelser.

- 84 I. 18/6 -71, om grensene rundt Kløftåsvolden.
91 II. 21/7 -71, om skogsrett som ligger til Nystuvolden i Skarvdalen og om hugstrett til 123/46. *Flagenes*
100 III. 2/9 -71, om grensene for Nordgårdsgjeltengen 132/34, i Falken.
113 IV. 16/9 -71, om grensen mellom 123/24 og 123/25 i Skarvdalen.
115 V. 23/9 -71, om et jordstykke nord for Bjørndalsmyren i Mastukåsen.
134 VI. 23/9 -72, om sameiet i Vangrøftdalen.
140 VII. 13/6 -72, om grenser og rettigheter for 135/190 i Sottohaugen.
141 VIII. 14/6 -72, om grensen mellom 115/19 og 115/30 i Mastukåsen.
142 IX. 15/9 -72, om grensen for sameiet i Skarvdalen.
143 X. 15/9 -72, om eiendomsforholdet i Kjurudalen.
180 XI. 4/5 -73, om grensen for det felles fjell i Hemateengene, Sottohaugen og Falken.
193 XII. 4/5 -73, om eiendomsforholdet i fjellet forøvrig.
194 XIII. 2/10 -73, om Sottohaugen hører med til jordskiftefeltet.
200 XIV. 12/10 -73, om Svartbekkenget i Tverrfjelldalen.
210 XV. 7/1 -74, om hvem som er andelshavere i fellesområdene.

Kunngjøringen skjer ved opplesning av rettsboken.

I h.h.t. jordskiftelovens § 60 annet ledd blir nå de ovenfor nevnte kjennelser satt til påanke og ankefristen begynner å løpe fra kunngjøringen. Ankefristen er 2 måneder og anken går til lagmannsrett. På møtet vil det forøvrig bli gitt rettleiding om anke.

Utskrift av den siste kjennelsen vil bli sendt ut til kontaktmennene og dem som har bedt om det. Ved henvendelse hit vil alle interesserte forøvrig få tilsendt nødvendige utskrifter.

Hamar, den 5. februar 1974.

Tollef Lunaas
Tollef Lunaas
kst. jordskiftedommer

Arbeidets Kett

Nr. 63

Freitag 4 Juni 1976

70. årgang

Jordskiftedom opphevet i lagmannsretten:

Havnelagene eier fjell- områdene i Dalsbygda

Jordskifterettens kjennelse om hvem som er grunneiere i fjellet oppheves. Dette målet anses rettslig avgjort ved Tolstorskiftekommissjons avgjørelse i 1951 under den endelige ordning for Os herred.

Det er Eidsivating lagmannsrett som har avsagt denne kjennelse i en sak om eiendomsretten til Sotthaugfjellet i Dalsbygda.

Storskiftekommissjonens avgjørelse, som lagmannsretten viser til, gikk ut på at grunneierretten følger havnegrensene. Med andre ord: Hvert

havnelag er eier av den del av sameiegrunnen som ligger innen havnelagets grenser.

I forbindelse med det store jordskiftet som pågår i Dalsbygda behandlet jordskifteretten spørsmålet om hvem som er andelseiere i de enkelte deler av fellesområdet i jordskiftetfeltet.

Jordskifterettens kjennelse gikk stikk i mot storskiftekommissjonens avgjørelse idet kjennelsen gikk ut på at om-

rådet var sameiegrunn under til sammen 165 gårdsbruk.

Denne kjennelsen ble påanket til lagmannsretten av Kolbjørn Eggen, Olga Kokkvold, Oddmund Nyås, Ola Os, Per P. Os, Thor Aas, Ingulf Os Eggen, Erling Lystad og Øistein Os Eggen.

De ankende parter hevdet blant annet at spørsmålet om

OVER TIL SISTE SIDE

eiendomsretten til det aktuelle område allerede var avgjort av storskiftekommissjonen. Det ble derfor krevd at jordskifterettens kjennelse måtte oppheves og saken avvises fra jordskifteretten. En oppfatning som fikk medhold i lagmannsretten.

I Os og Dalsbygda har saken vært fulgt med stor interesse. Dette ikke minst på bakgrunn av at lagmannsrettens avgjørelse vil danne presedens for jordskifterettens videre arbeid.

Etter lagmannsrettens kjennelse må det derfor være grunn til å slå fast at havnelagene vil bli de framtidige eiere av de store fjellområdene i Dalsbygda.

Innkalling til jordskifterett.

Sak 32/42, Vangrøftdalen m.m. i Os, utsatt fra 7/1 -74.

Herved berammes igjen rettsmøte i jordskiftesaken i Dalsbygda samfunnshus til

torsdag, den 14. februar 1974 kl. 10.

Til behandling foreligger kunngjøring av de femten nedenfor nevnte kjennelser.

- 84 I. 18/6 -71, om grensene rundt Kløftåsvolden.
91 II. 21/7 -71, om skogsrett som ligger til Nystuvolden i Skarvdalen og om hugstrett til 123/46. *3 lagmann*
III. 2/9 -71, om grensene for Nordgårdsgjeltengen 132/34, i Falken.
112 IV. 16/9 -71, om grensen mellom 123/24 og 123/25 i Skarvdalen.
113 V. 23/9 -71, om et jordstykke nord for Bjørndalsmyren i Mastukåsen.
114 VI. 23/9 -72, om sameiet i Vangrøftdalen.
115 VII. 13/6 -72, om grenser og rettigheter for 135/190 i Sottohaugen.
116 VIII. 14/6 -72, om grensen mellom 115/19 og 115/30 i Mastukåsen.
117 IX. 15/9 -72, om grensen for sameiet i Skarvdalen.
118 X. 15/9 -72, om eiendomsforholdet i Kjurudalen.
119 XI. 4/5 -73, om grensen for det felles fjell i Hemateengene, Sottohaugen og Falken.
120 XII. 4/5 -73, om eiendomsforholdet i fjellet forøvrig.
121 XIII. 2/10 -73, om Sottohaugen hører med til jordskiftefeltet. F.lik. (Rettskr.)
122 XIV. 12/10 -73, om Svartbekkenget i Tverrfjelldalen.
123 XV. 7/1 -74, om hvem som er andelshavere i fellesområdene.

Kunngjøringen skjer ved opplesning av rettsboken.

I h.h.t. jordskiftelovens § 60 annet ledd blir nå de ovenfor nevnte kjennelser satt til påanke og ankefristen begynner å løpe fra kunngjøringen. Ankefristen er 2 måneder og anken går til lagmannsrett. På møtet vil det forøvrig bli gitt rettleiding om anke.

Utskrift av den siste kjennelsen vil bli sendt ut til kontaktmennene og dem som har bedt om det. Ved henvendelse hit vil alle interesserte forøvrig få tilsendt nødvendige utskrifter.

Hamar, den 5. februar 1974.

Tollef Lunaas
Tollef Lunaas
kst. jordskiftedommer

Utskrift

av rettsboken for Hedmark og Østerdal jordskiftesokn, Nord-Østerdal sorenskriveri, forsåvidt angår jordskifte av utmark i Vangrøftdalen, Kjurudalen m. m. i Dalsbygda i Tolga-Os herred.

-oOo-

År 1951 den 20. november ble jordskifterett satt i huset til Dalsbygda ungdomslag - Gladheim - i Dalsbygda, Os.

Rettens formann: Jordskiftedommer Fr. Mo.

Jordskiftemenn: 1. Gårdbruker Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Gårdbruker Jon Holm, Os i Østerdalen.

Rettens medlemmer har før avgitt forsikring som domsmenn.

Det ble foretatt: Sak nr. 32/1942, Jordskifte av Vangrøftdalen og Kjurudalen skogsameier i henhold til begjæringer av 28. april 1949 ved Dalsbygda sameieskogstyre.

Formannen la frem:

1. Jordskiftebegjæring vedk. Vangrøftdalen sameieskog av 28. april 1949 undertegnet av daværende sameieskogstyre Olav E. Ryen, Per. S. Grue, Ola P. Ousten, Ole Iver Nyås, Aakerbakken og Kristian Westvold.

2. Begjæring om jordskifte av Kjurudalen sameie av 28. april 1949 undertegnet av de samme ~~eiere~~.

Dokumentene er vedheftet sorenskriverens mennsoppnevning samt berømmelse og endelig mennsoppnevning.

3. Postverkets kvittering for innlevert rek. varselsskrivelser av 27. oktober 1951.

4. Fortegnelse over interesserte eiere i Vangrøftdalen, påtegnet varselsvedtagelse fra en rekke interesserte parter.

5. Fortegnelse over interesserte parter i Kjurudalen, med kvittering for mottatt varsel.

Tilstede: Nils M. Sund, Einar Østgårdseggen, Bjarne Aas, Per Henningsmo, Kasper Berg, Ola M. Bakken, Håkon P. Berg, Karstein Nyås, Embret Vangsgjelten, M. A. Utstumo, Annar E. Wang, Johan Ryggjelten, Kr. Westvold, Jon J. Volden, Einar Berg Aasen, Oliver Nyås, Åker-

bakken, Tore P. Grue, Reidar Borren, Ingulf Ytterhaug, Tore T. Nygard, Hallstein Torgersen, Hans Nordset, Per J. Moseng, Tore S. Grue, Jon P. Lillebakken, Sigvart Trøen, Esten Gjelten. Jon O. Ousten, Eilif J. Breen, Ola P. Ousten, Magnus Berg, Ola E. Gjelten, Per E. Bakken, Jon Meli for Hallstein Meli, Kristen Brynhildsvold, Magne Nordvang, Johan H. Kroken, Rolf Jonsen, Hallstein Østgård, Alf Strand, Eyvind Haugseggen, Martinus Moseng, Os Sauhamnelag ved Per Osgjelten, N. Th. Østgård, Trygve Eggen for Ola Eggen, Per Os. Ola Os, Petter Horten, Liv Ryen, Kristen Langøyen, Gudmund Langøyen, Ole Nygjelten for Kari Nygjelten, Anders Os, Lars Nyborg, Sivert Tuveng, Kåre Berg, Hans Nordset, Hilmar Lysgård, Ola E. Øverhaug, Jostein Ytterhaug, Jon T. Haugen, Otto Engebakken, Jon P. Grue, Olaf P. Øverhaug, Annar E. Ryen, Ingeborg Trøen ved Nils Utheim, Embret Vangsgjelten, Johan Rygjelten, Annar Vang, Einar Berg Aasen, Kr. Brynhildsvold, Einar P. Aamo, Ola A. Nygjelten, Tore T. Nygård, Per E. Bakken, Halldo Engan, Håkon P. Berg, Per Osgjelten.

Videre møtte: Tore Smedås, Magne Gjelten for gnr. 131, bnr. 12, Marit Gjelten Nordvang ved Laurits Akeren, gnr. 131, bnr. 87 ved Embret Myrtrøen, gnr. 131, bnr. 78 ved Marius Kåsen, gnr. 130, bnr. 13 ved Ingmar E. Ryen, gnr. 123, bnr. 27, Karstein Nyås, gnr. 123, bnr. 22, Nyås ved Erling Nyås, gnr. 117, bnr. 1 ved Svend Løvnes, gnr. 135, bnr. 72 ved Torleif Furuholt for Johanne Furuholt, gnr. 133, bnr. 74 eier Ingulf Østgård ved Håkon Østgård, gnr. 133, bnr. 1 ved Ola A. Østgård, gnr. 133, bnr. 100 ved Alf Østgård, gnr. 131, bnr. 91 ved Nils Utheim, gnr. 131, bnr. 49 ved Per L. Berget, gnr. 131, bnr. 84 ved Oddmund Ryen, gnr. 123, bnr. 25 ved Annar A. Ryen, gnr. 131, bnr. 158 ved Kristen Berg, gnr. 131, bnr. 4, Alf Smedåsgjelten, Nils Østgård møter for Ola Eggen og Eystein Eggen, gnr. 131, bnr. 32 ved Ragnvald Lillehaug.

Tore S. Grue fremstillet saken og opplyste at det foreligger delvis fullstendig sameie i skog og delvis strekninger hvor eiendomsretten til grunnen er tilkjendt slátteeierne i Vangrøftdalen. De seterbruk som ligger i Vangrøftdalen har bruksrett for sine setre til vedskog og gjerde på de eiendomme som har skog der. Han la frem:

6. utskrift av lagmannsrettsdom av 11. juli 1945.

Rettsens medlemmer erklærte seg ubeslektet og uforbundet med de i denne sak interesserte parter. Jordskiftemann Jon Holm gjør oppmerksom på at han er søskenbarn til interessert eier og at han dessuten kan bli ugild som slátteeier i Vangrøftdalen. Til senere møte blir derfor å innkalle gårdbruker Alf Korsjøen, Os i Østerdalen.

Da de møtende interesserte parter er enig om at de formelle betingelser for fremme av jordskifte er tilstede og da det dessuten er enighet om at det innen skiftefeltet foreligger slikt eiendomsforhold som nevnt i jordskifteloven pgr. 2, punkt 1 avga jordskifteretten slikt skjønn og fattet slik

Beslutning.

Den av Dalsbygda sameieskogstyre begjærte jordskiftesak blir å fremme. Utstrekningen av det felt som blir å behandle vil senere bli bestemt av jordskifteretten etter at befaring i marka er foretatt. Kart blir å oppta over skiftefeltet.

Partene ble gjort oppmerksom på at de plikter å holde den nødvendige håndlangerhjelp under oppmålingen og nødvendige redskaper til avmerking av målepunkter m.v.

Jon P. Grue fremsetter begjæring om å få medtatt under nærværende jordskiftesak også det felt som er benevnt Svartådalen. Nils Utheim begjærer nå medtatt det såkalte Brattåsen sameie i samme jordskiftesak som her pågår.

Forretningen ble fortsatt den følgende dag den 21. november. Jordskifteretten, sammen med Tore S. Grue, Tore P. Grue, M. A. Utstumo og Kristian Westvold foretok befarings i nordre del av Vangrøftdalen samt i Svartådalen og Kjurudalen i den utstrekning retten fant nødvendig for å gjøre seg opp en mening om den innbyrdes beliggenhet av disse jordskiftefelt og begrensningen av disse felt.

Jordskifteretten finner at det begjærte jordskifte vedk. Svartådalen bør behandles under ett og sammen med jordskifte i de to andre felt uten at retten på nåværende tidspunkt med bestemthet kan avgjøre om teigdelingen i Svartådalen skal respekteres eller ei. Grensene for det samlede område, som blir å kartlegge, blir inntegnet på et rektangelkart i målestokk 1:50 000 og vil senere bli avmerket og beskrevet.

Etter begjæring fra sameieskogstyret finner jordskifteretten det nødvendig, i medhold av pgr. 23, jfr. pgr. 45 i jordskifteloven, å nedlegge slikt

Forbud:

Så lenge jordskifte vedk. Vangrøftdalen, Kjurudalen og Svartådalen varer er det samtlige parter forbudt å hugge i skogen mere enn det strengt nødvendige til brensel på setrene. Pgr. 23 og pgr. 45 ble lest opp i samtlige møtende parters påhør, i samlet møte i går den 20. november.

Sameieskogstyret har myndighet til å fravike det nedlagte forbud for en enkelt eller enkelte eiere i skog, som ikke har egen, annen skog hvorfra brensel kan tas. Skog til brensel skal da utvises av sameieskogstyret eller herredsskogmesteren, og vedkommende kan tilpliktes å erlegge betaling for det brensel som blir utvist til ham innen jordskiftefeltet.

Omkostninger.

De med dette møte forbundne omkostninger ble oppgjort slik:

Jordskiftemann Jon Holm for 2 dager a kr. 18,-	kr. 36,-
+ skyss	" <u>2,20</u> kr. 38,20
Jordskiftemann Gløtvold for 2 dager a kr. 18,-	kr. 36,-
..	
+ skyss	" <u>8,70</u> " 44,70
Porto for varsling + bud	" 60,40
Kjøring til og fra jordskiftefeltene	" 100,80
Leie av lokale	" <u>35,-</u>
Tilsammen	<u>kr. 279,10</u>

Dette omkostningsbeløp ble utbetalt av formannen i sameieskogstyret Tore S. Grue.

Da en for nærværende ikke kan foreta noe mere, vil forretningen bli å utsette på ubestemt tid. Varsel til senere møte vil etter begjæring fra sameieskogstyret, og etter innhentet tillatelse fra Landbruksdepartementet, bli gitt på den måte som loven foreskriver ved summarisk innkalling.

Foranstående ble opplest i påhør av Tore S. Grue og Kr. Westvold. På forespørsel hadde ingen noe å bemerke til det forhandlede eller protokollerte. Jordskiftemennene fikk utbetalt sitt tilgodehavende.

Møtet hevet, 21. november 1951.

Leif Gløtvold (s.) Fr. Mo. (s.) John Holm (s.)

-oOo-

År 1953 den 18. august ble jordskifterett satt i Gladheim forsamlingslokale i Dalsbygda.

Rettens formann: Jordskiftedommer Fr. Mo.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. gårdbruker Iver Jordet, Vingelen.

Det ble foretatt: Sak nr. 32/1942, fortsettelse av den under 21.

november 1951 på ubestemt tid utsatte jordskiftesak vedkommende N. Vangrøftdalen, Kjurudalen m. v. i Dalsbygda, Os herred.

Rettenns medlemmer erklærte seg ubeslektet og uforbundet med de i denne sak interesserte parter og har før - når untas Iver Jordet - avgitt lovbefalt forsikring. Iver Jordet ba tilført slik

Forsikring:

Jeg forsikrer herved at jeg såvel i denne sak som i alle fremtidige saker med troskap og redelighet og etter beste skjønn og overbevisning vil utføre de plikter som påhviler meg som jordskiftemann.

Iver Jordet (s.)

På forespørsel hadde ingen noe å bemerke til rettenns sammensetning.

Tilstede: Rekvirentene ved Dalsbygda sameieskogstyre 1. Tore S. Grue, 2. Kristian Westvold, 3. M. A. Utstumo, 4. Ola Ousten, 5. Annar A. Ryen, varamann for Einar Nyås, 6. Per Nygård, 7. Ola E. Gjeltten, 8. Esten E. Gjeltten, 9. Eilif Breen ved Jon Breen, 10. Jon Ousten, 11. Otto Engebakken, 12. Einar Berg Aasen, 13. Halstein Torgersen, 14. Per E. Berg, 15. Ole Johan Nyås for Einar Nyås, 16. Per J. Berg, 17. Kasper Berg, 18. Ola Normann Bakken, 19. Embret Myrtrøen, 20. Marit Nordvang ved Laurits Akeren, 21. Annar A. Ryen, 22. Ingulf Ytterhaug, 23. Hilmar Lysgaard, 24. Per E. Bakken, 25. Einar Nygjeltten, 26. Einar O. Nordvang, 27. Petter Brattås, 28. Oliver Nyås, Aakerbakken, 29. Ingmar E. Ryen, 30. Jon P. Grue, 31. Per M. Nordvang for Tore Smedås, 32. Ole A. Nygjeltten, 33. Paul Krog, 34. Reidar Borren, 35. Jon Lillebakken, 36. Per H. Berg for Haakon Berg, 37. Jon J. Berg, 38. Aasmund Grue, 39. Per L. Berget, 40. Annar E. Vang, 41. Halstein Kvangraven, 42. Elias Berg for Kåre Berg.

For og med foranstående parter møter adv. Ola Sveen.

Videre møtte motpartene som interesserte i saken:

43. Eivind Haugseggen, 44. Os sauhamnelag ved Aasmund Nysted, 45. Ola I. Os, 46. Bjarne Aas, 47. Per P. Os, 48. Petter Horten, 49. Anders Os, 50. Kristen Langeggen, 51. Martinus Moseng, 52. Gudmund Langøyen ved Per Langøyen, 53. Aasmund Strand, 54. Erik I. Moseng, 55. Trygve Eggen. 56. Svend Løvnes, 57. Per Osgjelten, 58. Nils Sund, 59. Johanne Furuholt ved Thorleif Furuholt, 60. Halstein Østgaard, 61. Oddmund Nyaas, 62. Manda Moseng ved Martinus Moseng, 63. Lars Nyborg, 64. Jon H. Kroken, 65. Olaf Bakken for Østgård Hamnelag,

Videre møtte av interesserte: 66. H. J. Mølman Osmoen, 67. O. J. Osmoen.

Videre var tilstede h.r.adv. Finn R. Schjødt som møter for: Kolbjørn Eggen, Eiv. Haugseggen, Bjarne Aas, Nils Sund, Martinus Moseng, Leif Kokkvold, C. Nilsen, Per P. Os, Ola Os, Per I. Os, Oddmund Nyaas, Tore Østgaard, Svend Løvnes, John Meli, Aasmund Ryen, Kristen Langøyen, Anders Os, Gudmund Langøyen, Peter Horten, Os sauhamnelag ved Aasmund Nysted, (Dalvollengenget, Raubrøttenget og Svartbekkdalsengenget). Jørunn Eggens bo, Ola Eggen, Manda Moseng ved Martinus Moseng.

Av dalsbygdinger møtte dessuten: 68. Embret Vangsgjelten, 69. Arnfinn Myren, 70. Per S. Grue, 71. Magnus Berg.

Formannen fremla:

7. Skriv fra Det Kgl. Landbruksdepartement hvori gis tillatelse til å kunngjøre innkalling til nærværende møte på den måte som er bestemt i pgr. 13 i Lov om jordskifte.

8. Norsk Lysingsblad nr. 37 for 17. juni 1953 hvor innkalling til møte idag er inntatt.

9. Utklipp av annonse i Lokalaviser, Østlendingen, Fjell-Ljom, Hamar Stiftstidende og Hamar Arbeiderblad.

10. Begjæring om utvidelse av nærværende jordskiftesak til også

å omfatte det såkalte Dalbusjøfeltet som ligger innenfor de oppgitte grenser for nærværende jordskiftefelt. Begjæringen er datert 16. mars 1953.

11. Tilsvar i anledning jordskiftebegjæringen vedkommende Dalbusjøen av 11. april 1953 fra adv. Schjødt. Dokumentet er vedheftet voldgiftsdom av fem høyesterettsdommere og er datert 14. mai 1941.

12. Do. 9. mai 1953. Tilsvar fra adv. Ola Sveen.

13. Do. 29. mai 1953. Tilsvar fra adv. Finn R. Schjødt.

I det sist fremlagte dokument (nr. 13) fremsettes det påstand om at jordskiftedommeren må bli å anse som ugild i den foreliggende sak under henvisning til domstollovens pgr. 108 og pgr. 106, punkt 8. Ugildheten er begrunnet med at Fr. Mo har deltatt som varamann i Storskiftekommisjonen da grensen for Dalbusjøtrakten angivelig skulle ha blitt fastsatt.

Da jordskiftedommeren erklærte at han ikke kunne huske å ha vært med på noe møte om grensene for Dalbusjøeiendommene, slåtteeiendommene, fandt adv. Schjødt ingen grunn til å fastholde sin inhabilitetsinnsigelse.

Videre ble fremlagt:

14. Tilsvar fra adv. Ola Sveen av 9. juni 1953.

15. Tilsvar fra adv. Finn R. Schjødt 18. juni 1953.

Det som ble protokollert 21. november 1951 ble opplest. Formannen fremla videre:

16. Brev fra adv. Ola Sveen av 22. juni 1953.

17. Skriv fra adv. Finn R. Schjødt av 29. juni 1953.

H.r.adv. Schjødt fremstillet saken forsåvidt angår begjæringen vedkommende Dalbusjøen og fremla:

18. Prosesskrift til Østerdal jordskifterett datert 18. august 1953 angående jordskiftesak Dalbusjøen, Snuddalen og Falkdalen.

Han henviste til de i dette prosesskrift nedlagte på-

stander og ba tilføyet at hans parter ønsket omredigert det hugstforbud som jordskifteretten hadde nedlagt i rettens møte den 21. november 1951, slik at hans parter slapp å henvende seg til motparten når det er tale om å dispensere fra forbudet.

Adv. Sveen fremstillet saken på vegne av sine mandanter og nedla slik

påstand:

Forretningene blir å fremme og mine parter blir å tilkjenne saksomkostninger.

Det ble gjort oppmerksom på at varsel i anledning befaringen kan gis til: Tore S. Grue for Dalsbygdingene. For Osingene møter: Eivind Haugseggen for Falken, Per P. Os for Såttåhaugen og Martinius Moseng for Hemateengene.

Adv. Schjødt var av den mening at det var for tidlig å foreta noen befarings før de rettslige innsigelser mot forretningens fremme var avgjort. Personlig var han avskåret fra å delta p.gr.a. en for lenge siden bestemt høyesterettssak. Han gikk ut fra at det bare var en foreløbig besiktigelse hvor ingen tvistesporsmål ville bli endelig prosedert. Han henstilte til motparten at også han lot partene foreta befaringen alene.

Adv. Sveen bemerket at hans parter ønsket at han var tilstede under befaringene. At adv. Schjødt ikke møtte, måtte derfor bli hans egen sak.

Saken ble deretter utsatt til imorgen den 19. august. På forespørsel hadde ingen noe å bemerke til jordskifterettens sammensetning.

Den 19. august foretok jordskifteretten en befarings av feltet omkring Dalbusjøen sammen med Tore S. Grue, Ole Ousten, Per Nygaard og Annar E. Ryen samt adv. Sveen. For Ola Eggen møtte Trygve Eggen.

Jordskifteretten gjorde seg kjent med hvordan Ola Eggens slåtter i Dalbusjøfeltet er beliggende i forhold til Dalbusjøen samt utstrekningen av slåttene.

Befaringen ble endel hemmet av regnvær og dagen forløp hermed. Retten vil senere ta standpunkt til om fremme av den i dok. 10 fremsatte begjæring om at jordskifteretten skal avgjøre grunneiedomsretten til det hele felt.

Da jordskiftemann Leif Gløtvold ikke kan møte imorgen er varamann Alf Korssjøen innkalt til møte neste morgen.

Leif Gløtvolds tilgodehavende ble ham utbetalt med kr. 75,-. Leif Gløtvold undertegnet protokollen og fratrådte.

Leif Gløtvold. (s.)

Forretningen ble fortsatt den følgende dag 20. august med samme rettspersonale som før, når undtas Leif Gløtvold. I hans sted ble innkalt 1ste varamann, gårdbruker Alf Korssjøen, Os. Han erklærte at han er ubeslektet og uforbundet med de i denne sak interesserte parter, men har ikke tidligere avgitt lovbefalt forsikring som jordskiftemann. Han ba derfor tilført protokollen slik

Forsikring.

Jeg forsikrer herved at jeg såvel i denne sak som i alle fremtidige saker med troskap og redelighet vil utføre de plikter som påhviler meg som jordskiftemann etter beste skjønn og overbevisning.

Alf Korssjøen. (s.)

Den 20. og 21. august foretok jordskifteretten befar-
ing av jordskiftefeltets yttergrenser. I alt vesentlig ble opp-
nådd enighet om grensene mellom tilstøtende naboeiendommers skog-
teiger og sameieskogen. Beskrivelsen av grensene og de parter som
møtte vil bli beskrevet nedenfor.

Omkostningene fra 18. til idag 21. august ble oppgjort

til:

Jordskiftemann Leif Gløtvold (18.-19. aug.)		kr. 75,00
Jordskiftemann Alf Korssjøen (20.-21. aug.)		" 66,00
Jordskiftemann Iver Jordet (18.-21. Aug.)		" 158,00
Innkallingsomkostninger iflg. regn.		<u>" 209,80</u>
	Tilsammen	kr. 508,80
Formannen tidligere mottatt	kr. 250,00	
til Leif Gløtvold	<u>" 75,00</u>	<u>" 325,00</u>
	Rest	<u>kr. 183,80</u>

Forretningen ble besluttet utsatt til tirsdag 25. august kl. 10 på Dalvollen seter i huset til Nils Vangsgjelten.

Møtet hevet 21/8 -53.

Iver Jordet (s.) Fr. Mo (s.) Alf Korssjøen (s.)

Jordskiftesaken fortsatte de følgende dager den 22. og 24. august da jordskiftemennene var dimitert. Retten sammen med interesserte parter foretok i dagene 20. og 21. august befaring av jordskiftefeltets grenser. Under befaringen deltok jordskifte-landmåler Hans Koller.

Den 20. august foretok retten befaring av yttergrensene for jordskiftefeltet. Befaringen begynte ved Djupsjøen hvor følgende parter møtte: Tore S. Grue, Per P. Grue for sin svigersønn Esten Øyen Moseng, Per E. Berg, Magne Nordvang, Ole Johan Nyaas, Kaare Berg, Ola Normann Bakken og Annar A. Ryen.

Skogsameiet begrenses her i syd ved en linje som begynner i Djupsjøbekken og går over en stor stein til Søndre Floreng-løa tilhørende Per E. Berg og videre oppover langs en myr til en merket bjørk i øvre kant av myra, og i samme retning til fjellet, Søndre Langfjellhogna. Skogeier på søndre side av denne linje er Magne Nordvang. Ved Djupsjøsetra ble den østre grense for ^{skog-}sameiet påvist. Per E. Berg påsto at grensen skulle gå fra Kåre Bergs

setervoll og opp på fjellet, mens Ola Normann Bakken mente den skulle gå noe lengre øst.

Jordskifteretten sammen med Tore S. Grue, Annar A. Ryen og Ole Johan Nyaas gikk deretter over Skarvfjellet og kom ned i Djupdalen eller Bjonndalen, hvor grensen mellom skogsameiet og den før teigdelte skog følger dalen nedover (nordvestover) til en myr. Fra dalens utløp i myra og til Skarva var det tvist om grensen, idet skogsameiets representanter påsto at grensen skulle fortsette over myra til en mindre bekk og så følge denne bekk til Skarva, mens Per Nygaards påstand skal være at linjen skal trekkes fra Bjonndalens endepunkt og til Storbekken utløp i Skarva.

Skogsameiet begrenses videre av Skarva til dennes utløp i Vangrøfta og videre nedover etter denne til Fosskleiva. Grensen for skogsameiet på vestre side og teigdelt skog på østre side følger så Mestuskarvdalsbekken fra dennes utløp i Vangrøfta og oppover til den gamle seterveg, følger så denne ved østover til "Storbekken", som så danner grensen opp til fjellet.

Den 21. august foretok jordskifteretten en befarings i Kjurudalen hvor følgende parter møtte: Tore S. Grue, Kristian Westvold, Ingv. Nordvang for Per Nordvang og M. A. Utstumo.

Grensen mellom skogsameiet i Svartåsen og den tidligere teigdelte skog ble først påvist. Den begynner i "Storbekken", ved en merket bjørk, hvor bokstavene M.H.R. (Marit Halsteinsdtr. Rønningen) er innhugget. Herfra og opp på fjellet skal grensen være merket med blakede trær. Av Kristian Westvold ble det så påvist et mindre skogparti mellom "Vangsfloen" og Fremstufloen", som han påsto tilhørte seg, men som ved en mindelig utskiftning var tildelt en annen.

Retten foretok deretter befarings av grensen mellom den skog som er utlagt som vernskog til Simensgjeltens slåtter, på

vestre side, og skog tilhørende Osmoen på østre side. Nå møtte Ola Osmoen og påviste grensen som følger en sti nordover Svartåsen til en stor stein, hvor en veg krysser stien.

Retten fortsatte så til Lilleøybekken, hvor Ole Nygjelten og Eivind Østgaard møtte. Det var her uklarhet om hvem som eide det skogparti som ligger mellom nevnte bekk og Nyengbekken, på rektangelkartet kalt Øvstubekken, om det var eneeiendom for Nygjelten eller setersameie.

Deretter ble foretatt befaringsav ^{den} søndre grense for skogsameiet i Kjurudalen. Grensen begynner i Nyengbekken (Øvstubekken) ved Søndre Bakkengløa og skal gå i østlig retning til søndre kant av Trøenget og videre til Kurua.

Som bestemt ble forretningen vedkommende Vangrøftdalen, Svartådalen og Kjurudalen fortsatt den 25. august 1953. Retten som besto av jordskiftedommer Mo og jordskiftemennene Leif Gløtvold og Iver Jordet, ble satt i seterhuset til Nils Vangsgjelten på Dalvollen i Vangrøftdalen.

Tilstede: For Dalsbygda sameieskogstyre: Tore S. Grue, Ola Ousten. Av dalsbygdinger møtte: Per M. Nordvang, Nils Vangsgjelten, Jon Ousten.

Av osinger møtte: Martinus Moseng, Aasmund Ryen Strand, Per Langøyen, Kristen Langøyen, Anders Os, Os sauhamnelag ved Mikkel Vangskaasen. Ola I. Os.

Protokollfører: Jordskiftelandmåler Hans Koller.

Jordskifteretten, sammen med de møtende parter, foretok befaringsav på nordsiden av Skiftbekken, eller Midtbekken, innen det strøk som ligger nord for den grense som Nord-Østerdal herredsrett har skissert i dom av 24. juli 1944. Befaringen ble foretatt i den utstrekning jordskifteretten fant nødvendig for å gjøre seg kjent

med de tilstedeværende tvistigheter om eiendomsforholdene.

Forretningen ble fortsatt den følgende dag i nævær av Tore P. Grue som formann i Dalsbygda jaktlag og jaktsameie og Thore S. Grue som formann i Dalsbygda sameieskogstyre. Befaringen idag foregikk på vestsiden av Kløftåsen, i den utstrekning jordskifteretten fant nødvendig.

Den begjærte jordskiftesak ble av de idag møtende parter tiltrådt - som eiere av særskilt skyldsatte bruk h.h.v. gnr. 131, bnr. 18 og gnr. 131, bnr. 43 - og begjæres også av disse utvidet til å omfatte det hele felt innenfor de grenser som er angitt i innkallingen, inntatt i Norsk Lysingsblad, her fremlagt som dok nr. 8.

Retten fattet enstemmig slik

Beslutning:

Den forlangte jordskiftesak blir å fremme.

Kart over jordskiftetfeltet blir å oppta.

Avgjørelsen av spørsmålet om Dalbusjøfeltet er ene eiendom, og i tilfelle å betrakte som naboeiendom, utstår inntil saken er prosedert fra partenes side.

Da en ikke kan foreta noe mere på nuværende tidspunkt vil saken bli å utsette på ubestemt tid.

Det vil bli opptatt særkart over Dalbusjøfeltet og grensene for Ola Eggens slåtteeiendom.

Grensen mot Sør-Trøndelag fylke og Statens høyfjell er foreløbig ikke fastsatt, da det er opplyst at Høyfjellkommisjonens kjennelse av 4. oktober 1947 om utstrekningen av Statens høyfjell, skal være påanket til Høyesterett.

Omkostningene ble oppgjort og jordskiftemennene fikk utbetalt sitt tilgodehavende. Omkostningene utgjør kr. 154,50. Kr. 200,00 mottatt av Kr. Westvold. Restbeløpet kr. 45,50 ble til-

bakebetalt til Thore S. Grue.

Retten hevet 26/8 1953.

Leif Glotvold. (s.) Fr. Mo. (s.) Iver Jordet (s.)

-oOo-

År 1963 den 20. august ble jordskifterett holdt i Dalsbygda skole i Os herred.

Rettens formann: Jordskiftedommer Iver Klinge.

Jordskiftemenn: 1. gårdbruker Leif Glotvold, Narjordet, Os herred.
2. gårdbruker Einar Hilmarsen, Vingelen, Tolga herred.

Den siste møter for jordskiftemann Iver Jordet, som har meldt lovlig forfall.

Protokollfører: Jordskiftelandmåler Hans Koller.

Sak nr. 32/1942 - utsatt fra 26/8 1953.

Saken gjelder: Jordskifte av skog i Nordre Vangrøftdalen m.fl. i Os herred.

Sakens parter:

Gnr. 107, bnr. 1, Volden (slått)	eier Kristine Volden
" 107, " 3, Volden (slått)	" Os sauhamnelag
" 114, " 1, Sundet nordre,	" Nils N. Sund
" 114, " 2, Sundet nordre,	" Os sauhamnelag
" 117, " 1, Løvneset (seter),	" Svend Løvnes
" 118, " 3, Kleftåsenget,	" Lars Østgårdseggen
" 120, " 1, Aas (seter),	" Tor og Bergsvein Aas
" 120, " 3, Aas (seter),	" Oddmund Nyaas
" 121, " 1, Moseng (seter),	" Per E. Moseng
" 121, " 4,	" Jørund Eggens dødsbo
" 121, " 14, Nørstenget,	" Per P. Os
" 122, " 1, Henningsmoen (slått),	" Per Henningsmo
" 123, " 4, Berg søndre (seter),	" Kaare Berg

Gnr. 123,	bnr. 12,	Berg nordre (seter)	eier Arvid Bakken
" 123,	" 14,	Berg øvre (seter)	" Per S. Grue
" 123,	" 16,	Berg øvre (seter)	" Kasper Berg
" 123,	" 18,	Berg nordre (seter)	" Anna Myrtrøen Berg
" 123,	" 19,	Berg (seter)	" Ola Normann Bakken
" 123,	" 20,	Berg nordre	" Haakon P. Berg
" 123,	" 21,		" Kasper Berg
" 123,	" 22,	Berg øvre (slått)	" Erling Nyaas
" 123,	" 23,	Trøan	" Arvid Bakken
" 123,	" 24,	Berg søndre (seter)	" Aasta Berg Stenvold
" 123,	" 25,	Enget (seter)	" Annar A. Ryen
" 123,	" 27,	Berg øvre (seter)	" Karstein Nyaas
" 130,	" 1,	Vangsgjelten (seter)	" Embret Vangsgjelten
" 130,	" 3,	Flaten	" Jon Flaten
" 130,	" 5,	Utstumo	" M. A. Utstumo
" 130,	" 6,	Nygjelten	" Annar E. Vang
" 130,	" 7,	Nordvangen	" Einar O. Nordvang
" 130,	" 10,	Nordvangen	" Johan Ryggjelten
" 130,	" 12,	Nordset	" Hans Nordset
" 130,	" 13,	Vangsgraven	" Ingmar E. Ryen
" 130,	" 14,	Vangsgraven øvre	" Johan Einar Aamo
" 130,	" 15,	Ryggjelten	" M.A. Utstumo (eier alle rettigheter)
" 130,	" 19,	Slåtteng	" Ole A. Nyggjelten (Kari Nyggjelten)
" 130,	" 20,	Lyngan	" Jon P. Aamo
" 130,	" 24,	Gjelten	" Ole A. Nyggjelten
" 130,	" 30,	Lysgård	" Hilmar Lysgård
" 130,		Slått	" M. A. Utstumo
" 130,	" 25,	Litrøa	" Jon J. Meli

Gnr. 130,		eier Per O. Nordvang
" 130,	Kolbu	" Eivind Østgaard
" 131, bnr. 1,	Smedåsen (seter)	" Tore Smedaas
" 131, "	4, Smedåsgjelten	" Alf Smedåsgjelten
" 131, "	5, Fremstugjelten (seter)	" Liv Westvold
" 131, "	6, Fremstugjelten	" Kristine Volden
" 131, "	10, Simensgjelten (seter)	" Paul Krog
" 131, "	12, Håkonsgjelten (seter)	" Magne Fr. Gjelden
" 131, "	15, Åsen ytre	" Karen og Arne Holte
" 131, "	17, Åkerbakken (seter)	" Ole Iver Nyås
" 131, "	18, Klokkervang (seter)	" Tore P. Grue
" 131, "	19, Trøan (slått)	" Reidar Borren
" 131, "	20, Ryen (slått)	" Ola Normann Ryen
" 131, "	21, Myrtrøen	" Ingvar Myrtrøen
" 131, "	23, Eggen nordre	" Jon H. Meli
" 131, "	25, Sæter	" Oddmund Ryen
" 131, "	27, Haugen øvre	" Ola E. Øverhaug
" 131, "	28, Johaugen (seter)	" Karstein Johaug
" 131, "	30, Haugen ytre (seter)	" Ingulf Ytterhaug
" 131, "	31, Nygården øvre (seter)	" Tore T. Nygård
" 131, "	35, Nygården nedre (seter)	" Per E. Nygård
" 131, "	36, Lillehaug (seter)	" Torgeir Lillehaug
" 131, "	37, Eggen n.og v.(beite)	" Hans Nordset
" 131, "	39, Kløftåsenget	" Jon P. Moseng
" 131, "	43, Rydningen (seter)	" Tore S. Grue
" 131, "	44, Slåtteng	" Tore S. Grue
" 131, "	47, Lillebakken	" Jon P. Lillebakken
" 131, "	48, Trøan	" Sigvart N. Trøan
" 131, "	51, Utstubreen	" Inge Josten Ytterhaug
" 131, "	53, Midtstuen øvre (Lian)	" Edvart J.Klokkervold

Gnr. 131,	bnr. 56,	Midtstuen	eier Einar Nyås
"	131,	" 57, Austen vestre m.m.	" Odd Berntsen
"	131,	" 62, Austen vestre	" Ivar E. Breen
"	131,	" 63, Austen nedre	" Iver E. Breen
"	131,	" 65, Austen ø. og v.	" Ola P. Ousten
"	131,	" 66, Austen vestre	" Eilif Breen
"	131,	" 67, Rydningen	" Harald Rønningen
"	131,	" 69, Åsen ytre (seter)	" Jorunn Jølstad
"	131,	" 70, Midtstuen nedre	" Leif P. Brattås
"	131,	" 72, Engslette	" Svend Løvnes
"	131,	" 73, Sæter, skog og slåtteng	" Jon M. Berg
"	131,	" 74, Berget (seter)	" Per L. Berget
"	131,	" 77, Moen	" Ole E. Gjeltén
"	131,	" 78, Kåsen	" Marius Kåsen
"	131,	" 81, Haugen	" Liv Westvold
"	131,	" 82,	" Arvid Bakken
"	131,	" 85, Engebakken	" Leif Engebakken
"	131,	" 87, Myrtrøen	" Embret Myrtrøen
"	131,	" 88, Trøen	" Einar Nyås
"	131,	" 91, Kløftåsvollen	" Inga Utheim Nordvang
"	131,	" 92, Utheim	" Inga Utheim Nordvang
"	131,	" 93, Ryen	" Tom Ph. Enge
"	131,	" 94, Brennbakken (seter)	" Per E. Bakken
"	131,	" 117, Liheim (seter)	" Per Magne Grue
"	131,	" 119, Veltåsvollen	" Inga Utheim Nordvang
"	131,	" 122, Meli	" Jon J. Meli
"	131,	" 147, Meli (Solbakken)	" Olav P. Øverhaug
"	131,	" 148, Meli	" Jon J. Meli
"	131,	" 153, Løvli	" Annar E. Ryen
"	131,	" 155, Trøen ø.	" Inga Utheim Nordvang

Gnr. 131,	bnr. 158,	Sandstad	eier Kristen Berg
" 131,	" 162,	Eggset (seter)	" Kristen Brynhildsvold
" 131,	" 172,		" Jon J. Meli
" 131,	" 176,	Storvoldli-vollen	" Hallstein Nordvang
" 131,	" 207,		" Jon J. Meli
" 132,	" 4,	Brennbakken(Gammelengenget)	M. A. Utstumo
" 132,	" 5,	Brennbakken	" Inga Utheim Nordvang
" 132,	" 20,	Nordgården (slått)	" Jon Halsem
" 132,	" 24,	Sæter og to markenge	" Inge Kroken
" 132,	" 34,	Falkengenget	" Rolf Johnsen
" 133,	" 1,	Østgården (slått)	" Ole A. Østgård
" 133,	" 16,	Falkengenget	" Tore Østgård
" 133,	" 22,	Markslåtter i Vangrøftdalen, eier Eivind Haugseggens dødsbo	
" 133,	" 23,		" Svend Løvnes
" 133,	" 29,	Østgården nedre	" Eivind Haugseggens dødsbo
" 133,	" 31,	Østgården søndre(slått)"	Hallstein Østgård
" 133,	" 39,	Nyborg (slått)	" Lars L. Nyborg
" 133,	" 47,	Østgårdsgjelten	" Alf Strand
" 133,	" 49,	Kløftåsenget	" Tore Østgård
" 133,	" 60,	Elveplassen	" Lars Jordet
" 133,	" 62,	Østgårdseggen	" Lars Østgårdseggen
" 133,	" 68,	Haugseggen (seter)	" Eivind Haugseggens dødsbo
" 134,	" 1,	Moseng østre	" Manda Moseng
" 134,	" 3,	Moseng mellem	" Jon Moseng
" 134,	" 4,	Eng i Vangrøftdalen	" Jørn Eggens dødsbo
" 134,	" 15,	Moseng søndre (Malimoengenget)-"- -"- -"-	
" 134,	" 16,	Moseng søndre	" Tore Østgård (hovedb.)

Gnr. 134,	bnr. 18,	Engslette	eier Os saubannelag
" 135,	" 1,	Osmoen ø. og n. (seter)"	Jon Osmoen
" 135,	" 2,	Osmoen ø. og n.	" Henrik Osmoen
" 135,	" 15,	Nymoene (Eggen)	" Jørun Eggens dødsbo
" 135,	" 16,	Os mellom	" Ola I. Os
" 135,	" 17,	Markslått	" Tor og Bergsvein Aas
" 135,	" 19,	Sottohaugseteren (Os mellom)	Leif Kokkvold
" 135,	" 21,	Osmoen østre	" Leif Kokkvold
" 135,	" 24,	Os ytre	" Hans Kroken
" 135,	" 26,	Os søndre	" Leif Kokkvold
" 135,	" 25,	Os søndre	" Leif Ramlo
" 135,	" 30,	Tre engsletter	" Ola I. Os
" 135,	" 33,		" Ola Os
" 135,	" 42,	Markslått	" Arvid Bakken
" 135,	" 54,	Nygården	" Kristen Langøien
" 135,	" 56,	Nygården	" Gudmund Langøien
" 135,	" 75,		" Tore Østgård
" 135,	" 97,	Osflaten vestre	" Petter Horten
" 135,	" 114,	Sæter	" Liv Ryen
" 135,	" 125,	Os vestre (hovedbølet)"	Per P. Os
" 135,	" 186,		" Per I. Os
" 136,	" 1,	Langøien nedre	" Kristen Langøien
" 136,	" 21,	Gammelenget	" Jon H. Meli

Partene opplyser nå at det er noen gårds- og bruksnummer som ikke er oppgitt.

Tilstede: Petter Horten, Hans Kroken, Per Nygård som også møter for Tom Ph. Enge, Gudmund Langøien, Ola I. Os, Svend Løvnes, Kristen Langøien, Aasmund Nysted, Tor Aas som også møter for Bergsvein Aas, Trygve Eggen som også møter for Jørun Eggens dødsbo, Manda Moseng ved sønnen Nils Moseng, Tore Østgård, Jon P. Grue for

sønnen Per Magne Grue, Annar A. Ryen, Jon H. Meli, Olav Øverhaug, Karstein Nyaas, Inga Utheim Nordvang, Ingulf Ytterhaug, Tore P. Grue, Per E. Bakken, Ole Iver Nyaas, Åkerbakken, Kasper Berg, Eilif Breen, Tore S. Grue, Eivind Nyås, Ola E. Gjelten, formann i Breen, Nordvang og Berg skogsameie, Einar Breen, Leif P. Brattås, Harald Haugseggen for Eivind Haugseggens dødsbo, Hallstein Nordvang ved broren Magne Nordvang.

Det opplyses at Aasmund Nysted er formann i eiendomsstyret for Os sauhamnelag.

De som ikke er fremmøtt er: Nils N. Sund, Lars Østgårds-eggen, Oddmund Nyaas, Per E. Moseng, Per Henningsmo, Kaare Berg, Simen P. Grue, Anna Myrtrøen Berg, Ola N. Bakken, Håkon P. Berg, Erling Nyaas, Oskar Berg Stenvold, Embret Vangsgjelten, Arvid Bakken, Jon Flaten, M. A. Utstumo, Annar E. Vang, Einar O. Nordvang, Johan Ryggjelten, Hans Nordset, Ingmar E. Ryen, Ola A. Nyggjelten, Hilmar Lysgaard, Per O. Nordvang, Eivind Østgaard, Tore Smedås, Alf Smedåsgjelten, Liv Westvold, Kristine Volden, Paul Krog, Magne Fr. Gjelten, Karen og Arne Holte, Reidar Borren, Marius Ryen, Ingvar Myrtrøen, Oddmund Ryen, Ola E. Øverhaug, Karstein Johaug, Tore T. Nygaard, Torgeir Lillehaug, Jon P. Moseng, Jon P. Lillebakken, Sigvart Trøen, Inga og Jostein Ytterhaug, Edvart Klokkervold, Odd Berntsen, Ola P. Ousten, Harald Rønningen, Jorun Jølstad, Per L. Berget, Marius Kaasen, Leif Engebakken, Embret Myrtrøen, Jon J. Meli, Annar E. Ryen, Kristen Berg, Kristen Brynhildsvold, Jon Halsem, Inge Kroken, Rolf Johnsen, Ole A. Østgaard, Hallstein Østgaard, Alf Strand, Lars Jordet, Lars Østgaardseggen, Jon Moseng, Jon H. Osmon, Leif Ramlo, Henrik Osmon, Leif Kokkvold, Liv Ryen, Per P. Os, Per I. Os, Harald Kroken, Ingmar Moseng.

Rettens formann leste opp domstollovens pgr. 106 - 108 om ugildhet, men hverken jordskiftemennene eller partene kjente

til noe forhold som skulle gjøre jordskiftemennene inhabile i saken. Begge jordskiftemennene erklærte at de før har tjenestegjort i jordskifteretten og avlagt forsikring.

Rettens formann la fram:

19. Kartkopier i 3 blad over Kjurudalen og Svartådalen skogsameier i Os herred, opptatt 1955 av Jordskifteverket og
Kopi av kart over Vangrøftdalen i 12 blader, opptatt 1955 av Jordskifteverket, begge i målestokken 1:5000.

Den 21. august møtte jordskifteretten og følgende parter i samme møtelokale som i går: Per O. Grue, Per Nygaard, Leif Kokkvold ved Edvard Kokkvold, Petter Horten, Hans Kroken, Kristen Langøien, Tor Aas, Nils Moseng for Manda Moseng, Svend Løvnes, Jon P. Grue, Jon Meli, Annar A. Ryen, Embret Vangsgjelten, Tore P. Grue, Inga Utheim Nordvang, M. A. Utstumo, Tore S. Grue, Ola P. Ousten, Kasper Berg, Ola E. Gjelten, Ingulf Ytterhaug, Ola Normann Bakken, Arvid Bakken, Einar Nygjelten, Ola Os.

Per Osgjelten, eier av gnr. 135, bnr. 9, angir seg som eier av et stort slåtteng med påstående skog, grensende mot Sør-Trøndelag fylke.

Rettens formann foreviser utskrift av protokoll fra Tolga Storskiftekommissjon i Os herred, utlånt av Storskiftekommissjonens formann, o.r.sakfører R. Gundersen.

På side 76 er det avsagt en slik kjennelse vedkommende havnelag I, II, III, XIV, XV, og XVI: Foran beskrevne storskifteordning i Os herred med Galåen i Tolga Storskiftefelt trer ikraft 2 - to måneder etter ankefristens utløp. De enkelte lag skal være konstituert innen ovennevnte dag såfremt anke til Høyesterett ikke er skjedd. Partene opplyser nå at Storskiftekommissjonens bestemmelser og avgjørelser for ovennevnte havnelag ikke er påanket og således er rettskraftig. De opplyser også at havnelag i Såttå-

haugen nr. XIV, en del av Falken nr. XIII, en del av Hemateengene nr. X er, i flg. lagmannsrettsdom av 11. juli 1945, blitt kjent eiendomsberettiget til sine slått- og setereiendommer i nevnte område.

Partene opplyser videre at i flg. Storskiftekommisjonens bestemmelser skal tre parter fra Os i havnelag I flytte til havnelag X innen 5 år fra kjennelsens ikrafttreden.

I følge kjennelse av Storskiftekommisjonen av 5. juli 1951, jfr. side 78, skal storskifteordningen for Dalsbygda i Os herred for havnelag nr. IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI og XIII tre i kraft to måneder etter ankefristens utløp "de enkelte lag skulle være konstituert innen ovennevnte dag såfremt anke til Høyesterett ikke er skjedd".

Partene opplyser videre at kjennelsen er påanket vedk. grensen for havnelag nr. XIII - Kløftåsen, Falken og Mastukåsen mot havnelag nr. XII og at Høyesterettsdom i tvisten sannsynligvis vil foreligge i 1963 eller begynnelsen av 1964.

Per Osgjelten opplyser nå at han, sammen med Alf Strand, eier av gnr. 133, bnr. 47, i følge Storskiftekommisjonens bestemmelser skal flytte sine høstsetrer innen 5 år fra kjennelsens ikrafttreden, fra havnelag I til havnelag VII - Kjurudalen. Vårsetrene for 25 dagers beitetid skal fortsatt være i havnelag I.

Etter Per Osgjeltens mening gjelder kjennelsens ikrafttreden for alle havnelag i Dalsbygda under ett, slik at når Høyesterett har avsagt dom i den påankede kjennelse vedk. havnelag XIII vil Storskiftekommisjonens tidsfrist på 5 år gjelde for alle havnelag i Dalsbygda fra dommens avslutning.

Jon P. Grue m.fl. hevder at han har en annen oppfatning. Storskiftekommisjonens første og siste kjennelse er trådt ikraft 2 måneder etter ankefristens utløp d. e. 5. september 1951, unntatt

for havnelag XIII og XII, hvis grensefastsettelse er påanket til Høyesterett. Tidsfristen 5 år for disse to havnelags vedkommende vil først være gjeldende 5 år etter at Høyesterett har avsagt dom i grensetvisten. Fristen 5 år når det gjelder havnelag VII er oversittet.

Nils Moseng opplyser nå at han er i samme stilling som Per Osgjelten og Alf Strand. Storskiftekommissjonen har bestemt at jeg skal flytte mine sommerbeiteretter fra havnelag I til havnelag X og at han har begynt å bygge seterhus der hvor seterretten er lagt. Mine vårbeiteretter derimot skal fortsatt være på Østgård hjemmehavnelag - nr. V. Jeg hevder samme oppfatning som Per Osgjelten vedk. tvisten.

Rettens formann legger nå frem følgende dokumenter:

20. Brev fra h.r.advokat Finn R. Schjødt til jordskiftedommeren, datert 3. september 1953, med svar datert h.h.v. 31/10 og 4/11 1953.
21. Prosesskrift fra h.r.advokat Finn R. Schjødt, datert 26. september 1953 med to vedlegg.
22. Brev fra h.r.adv. Ola Sveen, datert 2. oktober 1953, vedk. Dalbusjøen m.v.
23. Brev fra h.r.advokat Ola Sveen, datert 2. oktober 1953, vedk. utsk. Vangrøftdalen.
24. Brev fra Tore S. Grue til jordskiftedommeren, vedlagt herreds- og lagmannsrettens dom i Dalbusjøsaken.
25. Brev fra h.r.adv. Finn R. Schjødt til jordskiftedommeren, dat. 5. november 1953.
26. Prosesskrift fra h.r.adv. Finn R. Schjødt til Hedmark og Østerdal jordskifterett, datert 21. juni 1954 med vedlegg og rektangelkart påsatt grenser.
27. Brev fra h.r.adv. Ola Sveen, dat. 6. juli 1954 med tilsvarende av 8 juli 1954.

28. Prosesskrift fra h.r.adv. Ola Sveen, dat. 10. september 1954.
29. Prosesskrift fra h.r.adv. Finn R. Schjødt, datert 24. september 1954 med vedlegg.
30. Prosesskrift fra h.r.adv. Ola Sveen, datert 20. januar 1955.
31. Prosesskrift fra h.r.adv. Finn R. Schjødt, datert 26. januar 1955.
32. Brev fra Tore P. Grue til jordskiftedommer Fr. Mo, dat. 7/2-55.
33. Prosesskrift fra h.r.adv. Ola Sveen, dat. 7. februar 1955.
34. Prosesskrift fra h.r.adv. Finn R. Schjødt, dat. 21. februar 1955.
35. Brev fra jordskiftedirektøren til jordskiftedommer Fr. Mo, dat. 4. mars 1955.
36. Brev fra Thore S. Grue til jordskiftedommeren, dat. 15/9 1955 med svar datert 20/9 1955.
37. Brev fra Thore S. Grue til jordskiftedommeren, dat. 11/11 1955 med svar av 16/11 1955.
38. Brev fra lærer Einar Nyaas til jordskiftedommer Fr. Mo, dat. 5/12 1955 med svar dat. 12/12 1955.
39. Brev fra Landbruksdepartementet til jordskiftedommeren i Hedmark og Østerdal, dat. 5. januar 1957.
40. Brev fra h.r.adv. Finn R. Schjødt til jordskifteretten, dat. 8. mars 1958 med svar av 11/3 1958.
41. Brev fra h.r.adv. Finn R. Schjødt til jordskifteretten, dat. 13. mars 1958 med svar av 15/3 1958.
42. Brev fra jordskiftedommeren til Thore S. Grue, dat. 27. mars 1963.
43. Brev fra Ola E. Gjeltten til jordskiftedommeren, dat. 2/4 1963, vedheftet oppslag av 19/7 1963.

Retten besluttet nå at imorgen torsdag den 22de skal det foretas befarings i Vangrøftdalen og Kjurudalen.

Den 22de møtte jordskifteretten og følgende parter på setra til Ola I. Os, gnr. 135, bnr. 16: Einar Nygjelten, Leif Kokkvold, Tor Aas, Petter Horten, Inga Utheim Nordvang ved sin mann Magne Nordvang, Ola I. Os, Magne Gjelden, Tore P. Grue, Gudmund Langøien og Ola Gjelden. Nå møtte også Trygve Eggen.

Rettens formann lot referere ekstraktutskrift vedk. de meter som før har vært holdt av jordskifteretten i nærværende sak fra 1951 - 1953. I forbindelse med den ble også referert enkelte avsnitt av utskrift fra Tolga Storskiftekommissjon, blant annet side 74, avgjørelser.

I den forbindelse opplyser partene at i følge Eidsivating lagmannsretts dom av 11. juli 1945 er Ola I. Os, Per P. Os, Jørn Eggens dødsbo, det er de såkalte Osinger, kjent eiendomsberettiget til sine slått- og setereiendommer i Sättåhaugen, felt XIV, Falken felt XIII og Hemateengene felt X.

Dalsbygdingene har for sine setrer i Dalvollen, Storvollien, felt X og i Kløftåsen - Mastukåsen, felt XIII, rett til beiting (avløst av Storskiftekommissjonen) og rett til hugst for seterbehov i de omhandlede slåtter, samt rett til jakt, fangst og mosetak. Fjellet utenom grensen for slått- og setereiendommene, begrenset i vest og nord av fylkes- og herredsgrenser, i øst av havnedele mot Falken, Dalbusjøen og Kløftåsen, alle i felt XIII og i syd av dele mot Hemateengene er sameie for slått og seter-eierne i Sättåhaugen og de ankende seter- og slátteeiere d. e. Dalsbygdingene. De interesserte parter fra Os hevder som sin oppfatning at deres slåtter ligger inn til hverandre, hvilket de kan dokumentere.

De tilstedeværende parter fra Dalsbygda hevder derimot at det det kan være skog i mellom slåttene, som de er eiere av. Dette gjelder det område som omfattes av lagmannsrettsdommen.

Tor Aas forlangte ordet og hevder som sin mening at det er såvidt lite skog her i Såttåhaugområdet at grunneierne har behov for den til sitt seterbruk, stordelen av den er vernskog og det har ikke vært praktisert å hugge nord for den nederste seter, det er ca. 3,5 km mellom den nedre og øvre seter. Etter deres mening vil således ikke Dalsbygdingene kunne få seg utlagt noen skog for sin bruksrett i Såttåhaugområdet.

Denne oppfatning støttes av samtlige tilstedeværende eiere i Såttåhaugen. Ola Gjeltten forlangte ordet og henviser til lagmannsrettens dom som tilkjenner bruksrett til Dalsbygdingene.

Partene påpeker under avgjørelser, punkt b, side 74, i utskrift av Tolga Storskiftekommissjons protokoll at foruten den eiendomsrett til slått- og setereiendommer de er tilkjent av lagmannsretten når det gjelder Såttåhaugen, må de også ifølge punkt b, være eiere av sameiegrunn til fjellet til fylkes- og herredsgrensen, det vil si de er eiere av grunnen i hele havnefelt XIV. De samme bestemmelser under punkt b må også gjelde for de andre havnefelt beliggende i Os herred.

Ola I. Os opplyser at hans bror Per I. Os er eier av gnr. 121, bnr. 4 og gnr. 135, bnr. 186.

Fra Såttåhaugen gikk befaringen til Kløftåsen seter, gnr. 131, bnr. 18, eier Tore P. Grue, i felt XIII, derifra gikk befaring en til Løvnes-setra i felt XIII, eier Svend Løvnes, gnr. 117, bnr. 1 m.fl. og videre gikk befaringen til Haugeggen seter, gnr. 133, bnr. 68, eier Eivind Haugeseggens dødsbo.

Retten besluttet nå at imorgen den 23de skal den foreta befaring i Kjurudalen og at retten og de parter som blir med møtes kl. 9³⁰ ved Smedås.

Den 23. august foretok jordskifteretten befaring i Kjurudalen, felt VII, sammen med Tore S. Grue, Paul Krog og Ola

Gjelten. Det går seterveg helt frem til Nordvang seter, derifra oppover er det gammel seterveg frem til Nergårdsvollen.

Partene forklarer at all skog på østsiden av Kjurua er delt i teiger. På vestsida av Kjurua er skogen teigdelt fra Øvstubekken skjæringspunkt i Kjurua og nordover til litt ned for Nergårdssetra, derifra og nordover er det sameieskog nordover til fylkesgrensen. Dessuten er det sameieskog mellom Lilleengbekken og Øvstubekken fra Kjurua og opp til fjellet.

Befaringen gikk videre fra Kjurudalen til Berg seter i Skarvdalen under gnr. 123, bnr. 12 i havnefelt X, på grensen mot havnefelt IX. I trakten her ligger skogen i sameie. Her møtte: Arvid Bakken, Kasper Berg, Karstein Nyaas, Per E. Berg, Ola Normann Bakken, Annar A. Ryen, Haakon Berg og Paul Krog.

Ved setra Skarvdalsvollen, gnr. 123, bnr. 27, møtte Karstein Nyaas og Per E. Berg, Karstein Nyaas angir seg som eier av gnr. 123, bnr. 27 og 30. Per E. Berg opplyser nå at litt før 1920 foregikk et mindelig makeskifte mellom ham og Ole K. Brattaas, slik at Per E. Berg fikk Skarvdalsvollen med tilhørende beiterettigheter, unntatt bruksrettighet i sameieskogen og Ole K. Brattaas fikk Nordrevollen seter med tilhørende beiterettigheter, men ikke rettighet i skog. Karstein Nyaas har overtatt gnr. 123, bnr. 27 og 30 i 1940. Per E. Berg overdrog gården til sin datter Anna Berg for ca. 10 år siden. Partene opplyser nå at det ble ikke skrevet et ord om makeskiftet i omkring 1920. Det ble også opplyst at Storskiftekommissjonen har stadfestet makeskiftet og overført den beiterett som fulgte Skarvdalsvollen til Nordrevollen, felt IX. Videre ble det opplyst at Skarvdalsvollen ble solgt til Skansebakken, som videre har solgt den til drosjesjåfør Kjell Håkensen, Oslo. Salget gjelder kun vollen.

Karstein Nyaas legger ned påstand om å være eier av den

skog som tilhørte Skarvdalsvollen, gnr. 123, bnr. 27. Skylden på 123, bnr. 27 er 80 øre i følge skyldsetn. av 1905. Karstein Nyaas oppgir dog skylden til 97 øre idag.

Ole Johan Nyaas oppgir nå at hans sønn Erling Nyaas er eier av en slått i Skarvdalen, felt X, kaldt Lensmanns-slåtten, under gnr. 123, bnr. 17.

Annar A. Ryen angir seg som eier av gnr. 123, bnr. 25, en seter, Skarvdals-setra i felt X.

Håkon Berg er eier av Seter i Skarvdalen, gnr. 123, bnr. 20, han er også eier av flere nummer.

Etter endt befarings møte jordskifteretten og følgende parter i Dalsbygda skole: Ola I. Os, Per Nygaard, Magnus Berg, Aasmund Nysted, Nils Moseng, Svend Løvnes, Kristen Langøien, Karstein Nyaas, Ole Johan Nyaas, Kasper Berg, Håkon Berg.

Rettens formann meddelte nå at befaringsen er tilendetrakt og at saken nå utsettes inntil videre, fordi rettens formann skal møte i en annen jordskiftesak neste uke.

Varsel til neste møte skal kunngjøres i avisene "Østerdølen", Elvrum og "Arbeidets Rett", Røros, med minst 8 dagers varsel, møtelokale i Dalsbygda skole.

Dette møtet koster:

Jordskiftemann Leif Gløtvold

for 4 dager a kr. 30,- kr. 120,-

del av 4 kostdøgn

a kr. 13,- " 52,-

skyss 160 km a kr. 0,27 " 43,20 kr. 215,20

Jordskiftemann Einar Hilmarsen

for 4 dager a kr. 30 kr. 120,-

del av 4 kostdøgn

a kr. 13,- " 52,-

Skyss (168km+bompenger)	<u>kr. 53,36</u>	kr. 225,36
Reiselokale, 3 dager a	kr. 20,-	" 60,-
Magne Nordvang for skyss		" 40,-
Paul Krog for skyss		<u>" 38,25</u>
	Tilsammen	<u>kr. 578,81</u>

som foreløbig ble betalt av Breen, Nordvang og Berg skogsameie ved Haakon Berg med kr. 400,- og grunneierne i Øvre Vangrøftdalen ved Kristen Langøien med kr. 178,81.

Rettsboken ble lest opp.

Retten hevet.

Dalsbygda skole, den 23. august 1963.

Iver Klinge (sign) Leif Gløtvold (sign.) E. Hilmarsen (sign.)

Rett avskrift

Anders Svenskerud (s.)

-o0o-

År 1965 den 24. august ble jordskifterett holdt i Dalsbygda samfundshus i Os herred.

Rettsens formann: Jordskiftedommer Iver Klinge.

Jordskiftemenn: 1. Gardbruker Leif Gløtvold, Narjordet, Os.

2. Gardbruker Einar Hilmarsen, Vingelen, Tolga.

Protokollfører: Jordskiftelandmåler Hans Koller.

Sak nr. 32/1942 - utsatt fra 23. august 1963.

Saken gjelder: Jordskifte av skog i nordre Vangrøftdalen i Os.

Fremmøtt var: Per Nygaard, Ola E. Gjeltten, Tore S. Grue, Hans Kroken, Ola Os, Thor Aas, Jon P. Grue, Ingulf Ytterhaug, Ingmar Ryen, Tore Smedaas, Jon J. Berg, Jon J. Meli, Svend Løvnes, Inga Utheim Nordvang, Oddmund Ryen, Annar A. Ryen, Hallstein Torgeirson for Torgeir Lillehaug, Einar Nygjeltten for Ivar Breen, Ola Nordmann Bakken, Arvid Bakken, Tore P. Grue.

Rettsens formann la fram:

44^a. Gjennomslag av skrivelse til Ola E. Gjeltten, dat. 5/4 1965 fra jordskiftedommeren, vedheftet skriv fra h.r.adv. Ola Sveen av s.d. med avskrift av overnenskomst om oppdemming av fiskedam på Kløftåsen, samt gj.slag av skr. til h.r.advokaten fra jordskiftedommeren av 6/4 1965.

44. Skrivelse fra Per Nygård dat. 7/4 1965.

45. Skrivelse fra Per Nygård av 24/5 1965 vedheftet tilsvar dat. 29/5 1965.

46. Skrivelse fra Eystein Os Eggen av 16. juni 1965 og 9/6 med tilsvar av 19. juni 1965.

47. Skrivelse fra h.r.advokat Ola Sveen av 3. juli 1965 vedheftet tilsvar av 31. juli 1965.

48. Skrivelse fra Jon J. Meli av 13/7 1965.

49. Gjennomslag av innkalling til Hedmark og Østerdal jordskifte-rett av 9. august 1965.

50. Skrivelse fra Kjell Haagensen av 1. august 1965.

51. Utklipp av annonsenota fra Arbeidets Rett dat. 9/8 1965 vedheftet regning.

Dokumentene ble lest opp og partene fikk anledning til å ha ordet.

Per Nygaard forlangte ordet. Han hevder som sin mening at slåttene dekker hele området som Storskiftekommisjonen har hatt til behandling i Os herred. Det er ialt 17. havnelag i Os herred. Det er bare noen få undtagelser hvor det kan være tvil og det er langs hovedvegen mot Falken og Sottohaugen. Ved lagmannsrettsdom av 11. juli 1945 ble det fastslått at I: Osingene Ingulf P. Os, Per P. Os m.fl. hver for seg ble tilkjent eiendomsrett til sine slatter og setereiendommer i Sottohaugen, Falken og Henateengene. II. Dalsbygdingene, Leif P. Brattås m.fl. har for sine setrer i Dalvollen, Storvollien, Kløftåsen og Mastukåsen rett til beiting

og rett til hugst til seterbehov for sine slåtter, likeså har de rett til jakt, fangst og mosetak.

Dalsbygdens jaktsameie er jaktberettiget i de omhandlede slåtter i den utstrekning jaktsameiet representerer de øvrige parter. III. Fjellet utenom grensene for slått- og setereidommene begrenset i vest og nord av fylkes- og herredsgrensen, i øst av havnedelet mot Falken, Dalbusjøen og Kløftåsen og i syd av delet mot Hemateengene, dømmes å være sameie for slått- og setereierne i Sotthaugen og de ankende seter - slåttereiere.

På grunnlag av punkt III i dommen har vi dannet Forelsjøen fiskeforening med 25 medlemmer hvorav 19 er nevnt under punkt II og de seks fra Os d.e. setereierne fra Sotthaugen og 3 matrikulerte eiendommer. Foruten disse er det 4 matrikulerte fiskeretter, alle er Dalsbygdinger hvorav 2 er nevnt i punkt II, Engebret Vangsgjelten og Einar Nordvang.

Det er fastslått ved H.r.voldgiftsdom i 1942, Ved lagmannsrettsdom i 1945, ved Storskiftekom. i 1951 og ved H.r.dom i Kjurudalen i 1957 vedk. Galåingene i Kjurudalen at de slåtter som disse rettsinstanser har behandlet og har gitt kjennelse for, er blitt idømt eiendomsrett til grunnen. Jeg mener nå at for de slåtters vedk. hvor ikke grunneiendomsretten er fastslått ved dom eller lignende må komme i samme ^{retts-}stilling som de som er behandlet ovenfor. For å spare utgifter og tid og for å unngå enhver tvist eller tvil om dette spørsmål vil det være til beste for alle parter at jordskifteretten ved voldgift avgjør spørsmålet med bindende virkning for partene.

Jon P. Grue forlangte ordet.

Ola E. Gjeltten forlangte ordet og sa han var enig i at jordskifteretten avgjorde spørsmålet voldgiftsmessig, det samme mente Tore P. Grue som også la vekt på at setereierne måtte til-

legges tilstrekkelig skog til seterbruk. Det som da ble tilovers måtte tillegges andre interessenter.

Tore S. Grue forlangte ordet. Jeg vil først påpeke at jeg i Storskiftekommisjonens kjennelse står oppført som eier i Mastukåsen, Kløftåsen og Falken havnelag. Jeg kan ikke være enig med Per Nygård når han sier at det praktisk talt ikke er noen sameieskog, og heller ikke er det greie grensemerker for slåttene overalt. Det fins slåtter hvor det er store skogstrekninger i mellom på vestsiden av Vangrøftdalen fra Skarvdalen og nordover. I Mastukåsen er derimot slåttemerkene bedre. Jeg har to slåtter i Mastukåsen havnelag d.e. nr. XIII. Foreløbig vil jeg ikke binde meg når det gjelder å la jordskiftretten avgjøre eiendomsretten til grunnen til slåttene voldgiftsmessig.

Tore Smedås forlangte ordet. Jeg mener at jordskiftretten er den eneste rettsinstans som har betingelse for å avgjøre spørsmålet på en betryggende måte for alle parter etter at den har satt seg inn i forholdet og foretatt befarings. Jeg går derfor med på voldgift. Jeg er ikke enig med Per Nygård når han sier at slåtteteigene er i hovedsaken sammenhengende, det kan være store skogstrekninger mellom slåttene slik som påpekt av Tore S. og Tore P. Grue.

Svend Løvnes for Osingene forlangte ordet. Osingene har fått sine rettigheter fastslått ved lagmannsrettsdommer i 1945. Etter min mening vil det således ikke være nødvendig for oss å møte i jordskifteretten inntil vi i tilfelle blir berørt. Jeg er en av de fra Os som har beiterett XIII. havnelag. I tilfelle slåtteeierne ikke blir kjent grunneiendomsberettiget til de slåtter, hvor dette spørsmål ikke er avgjort, så vil beiteeierne, etter min mening, bli eier av grunnen der hvor det ikke på annen måte er bestemt.

Jordskiftedommeren oppfordret nå de tilstedeværende parter og Einar Nyaas som nettop kom tilstede til å si fra om de var villig til å overlate til jordskifteretten til voldgiftsmessig behandling av eiendomsretten til grunnen hvor spørsmålet før ikke var avgjort.

Der kom ingen bemerkning.

Tore Østgård og Kasper Berg er også møtt fram.

Jon P. Grue forlangte ordet og opplyste at skogen i Kjurudalen ble delt i 1886 under forutsetning at at skogen skulle være tilstrekkelig til bruk for setrene annet hvert år og på samme tid ble vi tilkjent rett i sameieskogen i Vangrøftdalen annethvert år. Jeg har ingen slått i Vangrøftdalen, men i Kjurudalen. Jeg vil henstille til jordskifteretten at den flytter over min rett i Vangrøftdalen til Kjurudalen.

Det ble nå opplyst at mange kommer i samme stilling.

Jon P. Grue er nå enig i at jordskifteretten voldgiftsmessig og med bindende virkning avgjør spørsmålet om eiendomsretten til slåttene. Hvis jordskifteretten ikke finner det mulig å flytte over hans skog fra Vangrøftdalen til Kjurudalen så vil han ha sin skog i Vangrøftdalen.

Tore S. Grue forlangte ordet og uttaler at hvis han blir tilkjent grunneiendomsrett til sine to slätter så vil han ha sin seterskog tillagt sine slätter. Han uttaler også at han er enig i at jordskifteretten avgjør spørsmålet om grunneiendomsretten til slåttene voldgiftsmessig.

Jon P. Grue opplyser at Magne Gjelten, som er eier av hovedbruket hvorfra hans eiendom er utgått, har tilbudt at han vil bytte den skog han har i Kjurudalen med Jon P. Grues skogsrett i Vangrøftdalen, men jeg har svart at at det må overlates til jordskifterettens skjønnsmessige avgjørelse.

Ola Norman Bakken forlangte ordet. Det var en skogdeling i 1861 i Berg som ligger i Vangrøfta ved Djupsjøen. Noe av skogen ble ikke delt og den ligger som sameie til tre setrer. Det ligger slåtter i denne skogen og hvis slátteeierne blir tilkjent grunnen og skogen på sine slåtter så vil det bli forlite skog til setrene. "Denne Skov er Voldskov til Dybsjøvollene" jfr. grensegang og skogdeling av 21. og 22. oktober 1861, tgl. 9. april 1864.

At vi er enige i at jordskifteretten avgjør voldgiftsmessig og med bindende virkning for oss hvem som er grunneier i slåttene hvor dette ikke før er avgjort bekrefter vi med våre underskrifter.

Inga Utheim Nordvang (s.) Thore S. Grue (s.) Einar Nyaas (s.)
Oddmund Ryen (s.) Jon P. Grue (s.) Ingulf Ytterhaug (s.) Kasper
Berg (s.) Tore P. Smedås (s.) Ola Normann Bakken (s.) Ingmar E.
Ryen (s.) J. J. Berg (s.) Arvid Bakken (s.) H. Torgeirson for
Torger Lilehaug (s.) For. Ivar E. Breen Einar Nygjelten (s.)
Ola E. Gjeltten (s.) Per Nygård (s.)

Den 25de møtte jordskifteretten på Kløftåsen seter sammen med følgende parter: Ola E. Gjeltten, Tore P. Grue, Ola Normann Bakken, Ivar Breen og Eilif Breen.

Det ble foretatt endel befaringer. Det ble påvist et hyttebygg angivelig bygget på Dalsbygdens sameieskogs grunn.

På Mastukåsen ble det påvist bl.a. Rønningsvoll som i henhold til en fremvist kjøpekontrakt var makebyttet med Elias P. Nygårds seter i Undliåsen i Kjurudalen.

Thore S. Grue og Per Nygård, som begge var tilstede, satte nå frem krav om skylddeling og jordskifterettens stadfestelse av det foretatte makeskifte i henhold til det fremlagte 52. Makeskiftebrev, datert 29. oktober 1909 underskrevet av Elias P. Nygård, rettsforgjenger til Per Nygård, som opplyste at han

hadde et likelydende brev undertegnet av Simen J. Grue. Dette dok. vil bli fremlagt senere av Per Nygård. Jordskiftedommeren opplyste at det ikke vil være nødvendig med skylddeling hvis de makeskiftede deler var likeverdige og at gjennomføringen av makebyttet vil komme inn som et ledd i skifteplanen. Partene opplyste nå at Rønningsvollen utgjorde 4 - 5 dekar med hugstrett til seter ved m.v. i sameieskogen. Nygårdssetra består av 4 - 5 dekar dyrket mark med tildelt seterskog på ca. 40 dekar ved skogdelingen i Kjurudalen i 1886. Partene er enige om at Per Nygård for Rønningsvollen skal ha utlagt til vollen av Dalsbygda sameieskog et areal som i boniteringsverdi tilsvarer de ca. 40 dekar, som fulgte med Nygårdsvollen ved makeskiftet og at boniteringsverdien for denne del reduseres tilsvarende i Thore S. Grues andel i sameieskogen. Thore S. Grue opplyser at han har til hensikt og få skyldsatt og overdratt til sin datter og svigersønn ca. 1 dekar av Nygårdsvollen og uttaler at hans rettsetterfølger, i tilfelle han ikke er eier når jordskiftet er avsluttet, skal være bundet av dette.

Den 26de august var jordskiftemennene permitert og jordskiftedommeren var opptatt med å sette seg inn i sakens dokumenter.

Den 27de august møtte jordskifteretten i Dalsbygda Samfundshus. Følgende parter var fremmøtt: Leif Brattås, Thor Aas, Ola Os, Per Nygård, Einar Nygjelten for Ivar Breen, Petter Horten, Martinus Moseng for sønnen Jon Moseng, Erling Nyaas, Kasper Berg for sønnen Kaare Olav Berg, Karstein Nyaas, Ingmar Ryen, Ingulf Ytterhaug, Thore Smedaas, Nils Moseng for Manda Moseng, Kristen Langøien, Magne Gjeltten, Embret Myrtrøen, Thore P. Grue, Inge Kroken, Thore S. Grue, Jon J. Berg for Aasta Stenvold, Arvid Bakken, Ola E. Gjeltten som også møter for Eilif Breen, Per Bakken, Paul Krog.

Ola E. Gjelten forlangte ordet. Han opplyser at Arnfinn Myren kommer inn som ny part i saken da han er eier av et slåtteng på Kloftåsmoene, betegnet med nr. 99, eier Maria Myren, jfr. 53. kart i målestokken 1:20 000, som legges frem som dok.nr.53.

Jordskifteretten henstiller nå til Dalsbygdingene å henvende seg til Tolga Storskiftekommissjon ved adv. R. Gundersen.

Ola E. Gjelten kom nå inn på det forhold, som også har vært drøftet i Dalsbygda sameieskogstyre, at det er noen som har bygget hytte og gjerdet inn et areal på sameieskogens grunn uten tillatelse fra de andre interesserte. Det ble nå også opplyst at det er skyldsatt en hyttetomt uten tillatelse av de andre interesserte.

I jordskifterettens møte 20. november 1951 er det i medhold av jordskiftelovens pgr. 23 nedlagt forbud mot hugst i skogen mere enn strengt nødvendig til hugst til setrene.

Nærværende jordskifterett legger ned, etter oppfordring fra Ola E. Gjelten, formann i Dalsbygda sameieskogstyre et slikt

Forbud.

I medhold av jordskiftelovens pgr. 23 er det forbudt å bygge hytter og inngjerding av grunn på Dalsbygda sameieskogs grunn og på det fjellområde som i lagmannsrettens dom av 1945 ligger i fellesskap mellom Os og Dalsbygda.

Jordskiftedommeren opplyser nå at det er forbudt for andre enn jordskifteretten å holde skylddeling^{er} i jordskiftefeltet uten samtykke av jordskifteretten, jfr. jordskiftelovens pgr. 97.

Jordskiftedommeren refererte nå til den voldgiftsfullmakt som ble behandlet i møte den 24. august 1965. Jordskifteretten er kommet til at den voldgiftsfullmakt som ble behandlet og underskrevet av de tilstedevæfende parter den 24. august ikke medtar alle de juridiske spørsmål som vil dukke opp i nærværende jordskif-

tesak. Etter at partene nå har fått anledning til å uttale seg er det kommet fram ønske om bl.a. fra Thore S. Grue, Thore P. Grue, Ola E. Gjeltten, Petter Horten, Per Nygaard, Leif Brattås, Ola Os, Ingmar Ryen at jordskifteretten bør ha fullmakt til å avgjøre voldgiftsmessig og med bindende virkning for partene alle juridiske spørsmål eller tvister som det er nødvendig å avgjøre for jordskiftets skyld innenfor jordskiftefeltets grenser. I henhold til ovenstående inngikk partene en slik

Voldgiftsavtale med voldgiftsfullmakt.

Jordskifteretten skal voldgiftsmessig og med bindende virkning for partene avgjøre alle rettsspørsmål som det er nødvendig å avgjøre for jordskiftets skyld, innen jordskiftefeltets grenser, dog på en slik måte at partene ikke skal være forhindret i å påanke jordskiftet til prøvelse i jordskifteoverretten, det vil si at jordskifterettens skjønsmessige avgjørelser kan påankes.

At vi således er blitt enige bekrefter vi med våre underskrifter.

Per Nygård (s.) Embret Myrtrøen (s.) Magne Gjeltten (s.) Thore S. Grue (s.) Oddmund Ryen (s.) Ola I. Os (s.) Tore P. Smedås (s.) Einar Nygjeltten (s.) Ivar E. Breen ved einar Nygjeltten (s.) Ingmar E. Ryen (s.) Petter Horten (s.) J. J. Berg (s.) Åsta Stenvold ved J. J. Berg (s.) Oddmund Nyaas (s.) Inge Kroken (s.) Ola E. Gjeltten (s.) Eilif Breen ved Ola E. Gjeltten (s.) Karstein Nyaas (s.) Ingulf Ytterhaug (s.) Erling Nyaas (s.) Kåre Olav Berg ved Kasper Berg (s.) Thor Aas (s.) Arvid Bakken (s.) Tore P. Grue(s.) Paul Krog (s.) Leif Brataas (s.) Per Bakken (s.)

De parter som ikke har skrevet under vil bli tilsendt utskrift av protokollen vedk. fullmakten med anmodning om å skrive under. Formennene i hvert havnelag, Thor Aas for Sottohaugen havnelag, Per Nygård for Kløftåsen m.fl. havnelag, Tore Smedaas for

Rabblia og Storvollia, Karstein Nyås for Vangrofta havnelag, Jon P. Grue for Kjurudalen havnelag samt til Kristen Langøien for Hemateengene og Ola E. Gjelten, formann i Dalsbygda sameieskogsstyre, alle adresse Os i Østerdalen, vil bli tilsendt utskrift av voldgiftsfullmakten og vil sørge for at alle de som ikke har skrevet under vil skrive under.

Ola E. Gjelten henstilte ^{nå} til jordskifteretten å sende utskrift av det nedlagte forbud om å bygge m.v. i sameieskogen slik at partene kan bli gjort kjent ved oppslag om hva som er bestemt.

Thore S. Grue forlangte ordet og legger frem

54. Utskrift fra Hamar Statsarkiv vedk. kjøpekontrakt fra Ingebrit Jonsen Breen til broren Jon Jonsen salg av matr. N^O 1 gården Breen, dat. 30. juli 1810.

Thore S. Grue opplyser nå at han er eier av eiendommen nå gnr. 131, bnr. 43 og 44. Med disse eiendommer ligger en slått beliggende i Møstuskarvdalen i Mastukåsen, Kløftåsen og Falken havnelag. Storskiftekommissjonen har avløst gresset på slåtten. Denne slått ligger ikke i det område som er tenkt oppdemmet til fiskevann, men i den ^{følge} fremlagte kjøpekontrakt er det tillagt eiendommen underliggende herligheter av gården Breen. Jeg mener derfor å ha rettigheter innen jordskiftefeltet.

Når det gjelder den omtalte oppdemming i havnelag XIII så vil jeg ikke legge noen hindringer i vegen for dette, men jeg vil forbeholde meg de rettigheter som jeg har krav på.

Inge Kroken forlangte ordet og mener at han har havnerett i havnelag XIII på grunnlag av Storskiftekommissjonens bestemmelser. Min far Johan Kroken var eier dengang Storskiftekommissjonen behandlet saken.

Da ikke mere kan gjøres på det nåværende tidspunkt beslut-

tet jordskifteretten at saken blir å utsette til sommeren 1966 i slutten av juni måned.

Varsel til neste møte skjer på den måte at jordskiftemannen varsler partene i vanlig brev.

Dette møte koster:

Jordskiftemann Leif Gløtvold	3 d.a 30,-	kr.90,-	
	2½ kostdøgn	" 88,-	
	skyss	<u>" 40,50</u>	kr. 218,50
Jordskiftemann Einar Hilmarsen	3 d.a 30,-	kr.90,-	
	2½ kostdøgn	" 88,-	
	skyss	<u>" 34,-</u>	" 212,00
Møtelokale 2 dager a kr. 40,-			" 80,-
Jordskiftemannen for annonser og porto+telefon			<u>" 66,40</u>
	Tilsammen		<u>kr. 576,90</u>

som foreløbig ble betalt av Dalsbygda sameieskog ved Arvid Bakken.

Retten hevet.

Dalsbygda samfundshus den 27. august 1965.

Iver Klinge (s.) E. Hilmarsen (s.) Leif Gløtvold (s.)

-o0o-

År 1966 den 26. april ble jordskifterett holdt i Dalsbygda Samfundshus i Tolga-Os herred.

Rettens formann: Jordskiftemann Iver Klinge.

Jordskiftemenn: 1. Gårdbruker Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Gårdbruker Einar Hilmarsen, Vingelen.

Protokollfører: Jordskiftelandmåler Hans Koller.

Sak nr. 32/1942 - utsatt fra 27. august 1965.

Saken gjelder: Jordskifte av skog i nordre Vangrøftdalen m.fl. i Tolga-Os herred.

Fremmott var: Ola E. Gjeltten, Arvid Bakken, Esten Gjeltten for

Eilif Gjeltten, Kristen Brynhildsvold, Hallstein Nordvang ved Ola Brynhildsvold, Togeir Lillehaug ved

stein Torgersen, Annar A. Ryen, Jon H. Meli, Jon Osmoen, Harald Haugseggen, Arnfinn Myren, Oddmund Ryen, Ivar Breen ved Einar Nygjelten, Lars Nyborg, Petter Horten som også møter for Os sauhannelag, Sven Løvnes, Jon P. Grue som også møter for Ola Grue Daleng, Inge Kroken, Tore Nygård, Aasta Stenvold som møter ved sin far Jon J. Berg, Jon M. Berg ved sin far Magnus Berg, Per Nygård, Leif Engebakken ved sin far Otto Engebakken, Per Berget, Per S. Grue, Henrik Mølman Osmoen, Anna Berg Myrtrøen, Engbret Myrtrøen, M. A. Utstumo, Per E. Bakken, Rolf Johnsen, Hallstein Østgård, Ola Os, Nils Sund, Karstein Johaug, Jon J. Meli som også møter for Ola E. Øverhaug, Ingmar E. Ryen, Ole Iver Nyås, Einar Nyås, Kaare Olav Berg ved sin far Kasper Berg, Johan Ryggjelten, Odd Berntsen, Harald Kroken, Inga Utheim Nordvang, Leif Kokkvold, Alf Strand, Jorun Lian Aasen, Hans Nordseth, Embret Vangsgjelten, Einar Nordvang, Jon Flaten, Jon P. Moseng, Liv Westvold ved sønnen Per Johan Westvold, Ola Normann Ryen; Ingulf Ytterhaug, Magda Moseng ved sin sønn Nils Moseng, Kolbjørn Eggen, Jon M. Moseng, Tor Aas, Inge Jostein Ytterhaug, Ola P. Ousten, Paul Krog, Kristen Langøien, Gudmund Langøien, Tore P. Smedås, Arne Holthe, Reidar Borren, Einar Aamo, Tore Østgård, Erling Nyås, Jon Lillebakken, Magne Gjølten, Jon Aamo, Annar Vang, Kari Nygjelten ved sin mann Ole Nygjelten, Hilmar Lysgård, Leif Ramlo, Tore S. Grue, Sigvart Trøen, Oddmund Nyås, Tom Ph. Enge, Tore P. Grue, Per Berg.

Rettsens formann la fram:

55. Gjenpart av skriv til lensmannen i Tolga Os dat. 5/1 1966 vedheftet forbud mot skylddeling i jordskiftefeltet.

56. Utskrift av protokollen for rettsmøte sluttet 27/8 1965, vedheftet oppfordring om å skrive under på voldgiftsfullmakten, avskrift av forbud mot å bygge på sameiegrunn m.v. og gjenpart av likelydende skrivelse til formennene i hannelagene m.fl.

57. Likelydende skrivelser om å møte i jordskifteretten idag dat. 13. april 1966. Skrivelsen sendt 126 parter, vedheftet liste over disse parter, samt kvittering fra Hamar Postkontor for innleverte 126 brev.
58. Gjenpart av likelydende skrivelser til Kolbjørn Eggen, m.fl. dat. 16. april 1966, vedheftet gjenpart av skriv til Jon Moseng av 16. april 1966 samt tilsvar av 17. april fra Jon M. Moseng, samt skrivelse fra Øystein Os Eggen av 21. april 1966.
59. Innkalling til Eilif Gjeltten til møte idag, dat. 13/4 1966 med påskrift hvormed har gir sin far Esten E. Gjeltten fullmakt til å ivareta hans interesser, dat. 23/4 1966, vedheftet gjenpart av bekreftet avskrift av skrivelse til styret i Falken, Kløftåsen ^{kretsen} og Mastukåsen havnelag dat. 24/11 1958, vedheftet gjenpart av (fotostatkopi) skjøte fra Esten Gjeltten til Eilif Gjeltten, tgl. 1/4 1966.
60. Skrivelse fra Esten E. Gjeltten dat. 20/1 1966, vedheftet erklæring av 10/12 1963 fra Inga Utheim Nordvang med tilsvar fra jordskiftedommeren av 14/2 1964 til Esten E. Gjeltten.
61. Skrivelse fra Per E. Berg, dat. 10/2 1964, vedk. bytte av en seter med Ole Brattås.
62. Skrivelse fra seterlaget i Skarvdalen, havnelag X, ved Kr. Brynhildsvold dat. 18/5 1965, vedk. et grustak.
63. Skrivelse fra adv. Ragnar Gundersen til gårdbruker Nils Sund, dat. 14. mars 1966.
64. Skrivelse dat. 16/4 1966 underskrevet av John Moseng, John H. Meli, Kolbj. Eggen, Jørund Eggens bo ved Kolbj. Eggen.

Dokumentene ble lest opp.

I dok. nr. 57 en liste hvori er angitt 126 parter innen jordskiftefeltet og som pr. brev er innkalt til møte i dag. På listen er angitt de som er parter i saken og de som ikke er mott

fram. Etter å ha konferert listen, sammen med partene, er jordskifteretten kommet til at det ialt er 117 parter i saken. Jon Halsem, nr. 82, går ut som part idet Jon J. Meli har kjøpt hans eiendom. Nr. 124, Nanna Eggen Skjærbekk er strøket på listen, men det er mulig hun er eiendomsberettiget innen feltet. Per E. Bakken forlangte ordet og opplyser at Per Osgjelten, gnr. 135, bnr. 9, Os i Ø. er part i saken idet han har slått i Kjurudalen, likeså har Olav P. Engan, Waldemar Thranes gt. 62^E, Oslo, slåtteng i Kjurudalen. Lærer Nyaas opplyser nå at Per J. Grue, Os i Ø. har et slåtteng ved Stordjupsjøen, Berg havnelag. Ola E. Gjeltten opplyser at Marit Gjeltten Nordvang var part i skogdelingen i Svartådalen den 4. april 1942 og kommer inn som part i saken. Det samme gjelder Aasmund P. Grue og de andre seks som var med i dette minnelige jordskifte, jfr. dok. nr. 57. Videre opplyser Ola E. Gjeltten at Dalsbygda sauehavnelag også var med i den minnelige deling i 1942 og ble tildelt en skogteig. Jordskifteretten må ta under behandling og avgjørelse om dette minnelige jordskifte skal være rettsgyldig så snart det blir anledning til det.

Nils Sund forlangte ordet og opplyser at Johanna Furuholt har et slåtteng i Svartådalen, havnefelt VII. Per Nygård opplyser at Ragnvald Lillehaug har slåtteng i Kjurudalen. Det ble nå opplyst at Ingmar Moseng har et slåtteng nord for Kløftåsen på fjellet.

Kolbjørn Eggen forlangte nå ordet og viser til dok. nr. 64. Jeg mener at Eidsivating lagmannsretts dom av 11. april 1945 skal stå ved makt. Jeg legger ned en slik

Påstand.

Når det gjelder omfanget vedk. punkt I i lagmannsrettens domsslutning, de parter som er nevnt der fra Os - de såkalte Osinger har full eiendomsrett vest og nord for den grense som er fastsatt

av herredsretten, jfr. dom av 24. juli 1944 og fastslått av lagmannsretten i dom av 11. april 1945, bortsett fra de nevnte bruksrettighetene eller rettighetene som dalsbygdingene har innen dette område, jfr. lagmannsrettens dom punkt II. Det samme gjelder også for punkt III i lagmannsrettens dom. For å undgå enhver tvist eller tvil når det gjelder lagmannsrettens dom punkt I så går min påstand ut på at all skog innen området tilhører grunneierne - Osingene - bortsett fra de nevnte bruksretter i punkt II. Dersom noen fra Dalsbygden protesterer i mot vår grunneiendomsrett innenfor lagmannsrettens fastslåtte grense, jfr. p. I, er vi ikke villige til å underskrive voldgiftsfullmakten. I lagmannsrettens dom punkt I og II er partene oppregnet når det gjelder eiendomsforholdene vest og nord for den eiendomsgrense som lagmannsretten fastslo. Det har nå vist seg at ikke alle parter fra Os og Dalsbygda var med her, men partene fra Os som i følge dommen er grunneiendomsberettiget, er enige i at parter både fra Os og Dalsbygden som ikke er nevnt i dommen, men som kan legge fram hjemmelsdokumenter for slåtter innen dette felt skal beholde sine eiendommer innen feltet med de begrensninger som er nevnt i lagmannsrettens dom, punkt II.

Kristen Langøien opplyser at Øistein Os Eggen som han har hatt telefonsamtale med idag godtar den påstand som er nedlagt av Kolbjørn Eggen. Han godtar også at Osinger og Dalsbygdingene som ikke var nevnt i lagmannsrettens dom i punkt I og II skal være eiendomsberettiget på like fot med partene når de kan legge frem hjemmelsdokumenter for sine eiendommer innen feltet.

Kolbjørn Eggen, John M. Moseng, John H. Meli, Jørund Eggens bo og Øistein Os Eggen gir jordskifteretten fullmakt til å avgjøre alle rettsspørsmål, voldgiftsmessig og upåankelig i resten av jordskiftefeltet.

Kolbjørn Eggen opplyser nå at han i møte her i dag ikke kan legge fram alle dokumenter, men de vil bli fremlagt senere.

Per Nygård, eier av gnr. 131, bnr. 35. Jeg har en seter i Mastukåsen med slått omkring setra og krever grunneiendomsrett til grunn og skog på slåtten. Han viser til punkt III i lagmannsrettsdommen idet han gjør oppmerksom på at det er 6 - 7 setereiere i Mastukåsen, Kløftåsen og Storvollia som ikke er nevnt blant lagmannsrettens parter. Disse parter gjør påstand om å være medeiere i fjellet: 1. Ivar Breen i Kløftåsen, 2. Tore T. Nygård, 3. Embret Myrtroen, 4. Einar Nyås, 5. Per E. Bakken fra Mastukåsen, 6. Ola E. Gjelten, 7. Jon J. Meli, 8. Ole Iver Nyås, 9. Arne Holthe.

Kolbjørn Eggen forlangte ordet. På vegne av de parter jeg har nevnt ovenfor kan jeg ikke være med på å gi rettigheter i fjellet til de 9 parter som er nevnt av Per Nygård. De parter fra Dalsbygden som er nevnt i lagmannsrettens dom, jfr. p. II er eiendomsberettiget i fjellet, noen flere vil vi ikke godkjenne.

Kolbjørn Eggens påstand stottes av: Tor Aas, Leif Kokkvold, Ola Os, Oddmund Nyaas, Per Eriksen Moseng ved sin søster Kristine Moseng, som motte i jordskifteretten den 28. april fikk opplest påstanden til Kolbjørn Eggen, som alle tilhører Sotthaugen havnelag. Det er også flere parter som ikke er tilstede fra Sotthaugen havnelag.

Per Nygård forlangte ordet og opplyser at, etter hans mening, har ikke lagmannsrettens dom av 11. juli 1945 fastslått grunneiendomsrett for noen del av jordskiftefeltet utenom det område som er nevnt i punkt I i dommen, innen jordskiftefeltet, derimot har Høyesterett i dom av 1937 fra Kjurudalen fastslått at slåtteeierne ble grunneiere på sine slåtter, utenom jordskiftefeltet det samme er tilfelle ved Høyesterettsvoldgiftsdom fra området ved Dalbusjøen fra 1942.

Da ikke mer kan gjøres idag ble det bestemt at havnelag XIII Mastukåsen m.m. skal møte imorgen kl. 9 i samme lokale som idag.

Den 27. april møtte jordskifteretten igjen i Dalsbygda Samfundshus. Fremmøtt var: Per E. Bakken, Embret Myrtrøen, Hallstein Østgård, Esten Gjeltten, John P. Moseng, Ingulf Ytterhaug, Rolf Johnsen og Per S. Grue har møtt fram, men har forlatt motet.

I rettsmøtet igår ble det bestemt at partene i Masukåsen, Kloftåsen og Falken havnelag skulle avgi møte og nedlegge sine påstander.

John M. Moseng, som møtte igår, har sendt jordskifteretten et innlegg, dok. nr. 65. Han oppgir seg å være eier av gnr. 134, 65. bnr. 3, Moseng mellom, som har eiendom i Hemateengene, skyld-satt under gnr. 134, bnr. 3. Tolga Storskiftekommissjon har tillagt hans eiendom seterrett i Hemateengene med havning i Rabblia og Storvollia havnelag, løbe nr. 428 under X. I følge lagmannsrettsdommen av 11. juli 1945, hviler det bruksrett på eiendommen i Hemateengene, denne bruksrett ønskes verdsatt i penger og avløst.

Hallstein Østgård, eier av gnr. 133, bnr. 31, Østgård søndre. Jeg har en slått - Nystuenget - ved Falken seter. Slåtten ligger innenfor eiendommen som lagmannsretten tilkjente Osingene. Begrenses av Rasmusbekken i syd og Haugsbekken i nord og fjellet, slåtten strekker seg opp i Aaslifjellet. I følge Storskiftekommissjonen, sluttet 4. juli 1951, har slåtten løbe nr. 408, graset er ikke avløst, jfr. side 58 i utskriften, under XIII. Min påstand blir: Full eiendomsrett til Nystuenget under gnr. 133, bnr. 31 med påstående skog. Jeg var ikke part i lagmannsrettens dom, men jeg erkjenner at havnelag XIII har beiterett og vil ta imot avløsning i penger. Jeg er ikke eier i sameieskogen.

Per S. Grue oppgir å være eier av gnr. 123, bnr. 13, 14

og 6. Under bnr. 13 ligger en slått nr. 45 i Kløftåsen. Han krever full eiendomsrett til grunnen på slåtten med skog. Han mener også å ha en mulig bruksrett i skog etter setra Nystuvollen i Skarvdalen, som i 1904 ble solgt til Ole Knudsen Brattås. Han var ikke part i lagmannsrettsdommen. Per Hågensen eier idag Nystuvollen i Skarvdalen. Han legger fram dok. nr.

66. Kjøpekontrakt dat. 17. jan. 1945 med skjøte tgl. 2/2 1950.

Rolf Johnsen legger fram dok. nr.

67. og oppgir å være eier av gnr. 132, bnr. 2, Kroken. Under Kroken ligger slåttenget Falkenget løber^o. 381, jfr. s. 58 i Storskiftekommissjonens utskrift. Han var ikke part i lagmannsrettsdommen. Han krever full eiendomsrett til slåtten med skog. En del av slåtten ligger innenfor det område som lagmannsretten tilkjente Osingene. Storskiftekommissjonen har ikke avløst slåtten d.e. graset.

Nils Sund, eier av gnr. 114, bnr. 1, under dette bruk ligger en slått ved Kløftåsen - Sundengenget eller Kløftåsenget, innenfor det område som lagmannsretten tilkjente Osingene, han var part i saken. I følge dommen har jeg full eiendomsrett til grunn og skog bortsett fra de rettigheter som ifølge dommen hviler på slåtten. Han legger fram:

68. Bekreftet utskrift vedk. skyld.d.for., tgl. 10/7 1878, gnr.114, bnr. 2 og 3, utgått fra bnr. 1, eier Nils Sund. Jeg har ikke noen andel i Dalsbygda sameieskog. Jeg erkjenner den bruksrett som lagmannsretten har lagt på slåtten og ønsker den avløst i penger.

Esten Gjelten for Bilif Gjelten, eier av gnr. 131, bnr. 34, Bjornvoldsenget m.m., skyld 0,08 mark, i havnelag Mastukåsen m.m. samt Troengenget. Disse to slåtteng ligger ved siden av hverandre men Troengenget er ikke skyldsatt og ligger under gnr. 131, bnr. 91, eier Inga Utheim Nordvang. Han oppgir å eie engene med full eiendomsrett med påstående skog. Han krever å få skyldsatt Troengenget

av jordskifteretten. Han påstår å være medeier i sameieskogen.

Inge Kroken er eier av gnr. 132, bnr. 24, Sæter og to markenge. Slåttengene ligger på forskjellige steder, det ene ved setra og det andre ved Mastukåsen. Setra ligger ved Sætersjoen og kalles Sæterlivollen. Oppgitt som løbe no. 423 i Storskiftekommissjonen. Jeg krever full eiendomsrett til slåttengene med påstående skog. Setra og slåttengen ved Sætersjoen ligger utenfor jordskiftefeltet. Jeg gjør ikke krav på andre rettigheter i jordskiftefeltet. Jeg anerkjenner ikke at andre har hugstrett på slåttengen.

Lars Nyborg oppgir å være eier av gnr. 133, bnr. 39, løbe no. 416 i Storskiftekommissjonens utskrift, et slåtteng ved Han påstår å ha full eiendomsrett til grunn med påstående skog. Kløftåsen, kaldt Kløftåsenget. Han ønsker graset avløst for den sum som er beregnet av Storskiftekommissjonen. Slåttengen kommer ikke inn under lagmannsrettens dom. Jeg anerkjenner ikke at noen har hugstrett på slåttengen. I tilfelle noen gjør krav på hugstrett i min slått og dette blir godkjent krever jeg å få utløst dette i penger.

Embret Vangsgjelten, eier av gnr. 130, bnr. 1 og 8. Jeg har et slåtteng ved Kløftåsen, Bratthaugenget, under bnr. 1 nord for Jotvollen. Jeg krever full eiendomsrett til slåtten med grunn. Slåttengen kommer inn under lagmannsrettens dom. Jeg har seter i Dalvollen i Storvollia under gnr. 130, bnr. 1. Jeg har en slått i Storbekkdalen under gnr. 130, bnr. 1, havnelag X. Jeg krever full eiendomsrett med påstående skog. Setrene som ligger ved slåtten har tatt ved der.

Per E. Bakken, eier av gnr. 132, bnr. 1, Brennbakken. Under dette bruksnummer har jeg 1. Slåtteng på Brøttet og 2. Dalvollslåtten. Jeg nedlegger påstand om å være grunneier på slåttene med påstående skog. Setra Bakkenvollen, som ligger ved slåtten,

har hugstrett i omkringliggende skog. Jeg krever bruksretten for setra avløst. Setra har gnr. 131, bnr. 94, Brøttvollen. Storskiftetekommisjonen har gitt den løbe no. 380, men galt gårds og bruksnummer.

Jon M. Berg ved sin far Magnus Berg, eier av gnr. 131, bnr. 182, Nybrøtte. Han angir seg også som eier av gnr. 131, bnr. 132, Vårheim. Under setra ligger to slåtter, som ligger ved setra, den ene nede ved elva. Jeg krever full eiendomsrett for slåttene med skogen. Den er betegnet med løbe no. 379 i Storskiftetekommisjonen. Han legger fram:

69. Skylddelingsforretning, tgl. 17/3 1949 vedk. gnr. 131, bnr. 182, vedheftet skjøte, tgl. 13/9 1949.

Arnfinn Myren, eier av gnr. 131, bnr. 26, Lillemomyren. Under den ligger en slått i Mastukåsen, Tverelvenget. Jeg krever full eiendomsrett med påstående skog. Slåtten er uteglemt av Storskiftetekommisjonen. Han legger fram:

70. Utskrift vedk. skyldsetn. av 16. juli 1888 og utskrift av skjøte, tgl. 5. oktober 1888, vedlagt dokumentet er en utskrift av Tolgen Storskiftetekommisjons protokoll vedk. en befaring av 29. september 1965, hvor det er beregnet en takst av kr. 50,- for avløsning av graset.

Jon H. Meli, eier av en seter i Falken, gnr. 131, bnr. 123, Lilleenget, Austuenget, gnr. 131, bnr. 122, Gammelenget, gnr. 136, bnr. 21. Alle tre eiendommene ligger samlet. Jeg krever ingen rett i sameieskogen. I følge lagmannsrettens dom hviler det bruksrett på slåttene, disse ønsker jeg avløst i penger.

Tore Østgård, eier av gnr. 134, bnr. 16, hvorunder ligger Falken seter i trakt XIII. Rundt setra ligger en slått, gnr. 135, bnr. 75, Røstenget, gnr. 133, bnr. 49, Kloftåsenget og gnr. 133, bnr. 16, Falkenget. Disse eiendommene omfattes av lagmannsrettens

dom av 11. juli 1945. Bruksretten som hviler på engene ønskes avløst i penger.

Embret Myrtroen, eier av gnr. 131, bnr. 2, Smedåsen, en seter i Mastukåsen. Rundt setra ligger en slått som horer under samme bruksnummer. Han legger fram:

71. Skyldsetn.for. av 27. oktober 1848, tgl. 14. april 1849. Jeg krever full eiendomsrett til min slått med påstående skog. Jeg krever bruksrettighetene til setra avløst. Hvorvidt jeg er sameier i sameieskogen må vel komme fram av dok. nr. 71. Jeg krever medeiendomsrett i fjellet. Jeg eier også gnr. 131, bnr. 87 og er sameier i sameieskogen.

Harald Haugseggen, eier av gnr. 133, bnr. 29, Østgården nedre. Jeg er eier av en seter i Falken. Et slåtteng - Moenget under gnr. 133, bnr. 22 og gnr. 136, bnr. 14, Gjeltengengene nærmere Kløftåsen. Disse eiendommene kommer inn under lagmannsrettens dom. Jeg krever bruksrettene på disse slåtter avløst i penger. Jeg har ikke andre rettigheter utenom dette.

Jon P. Moseng, eier av gnr. 131, bnr. 39. Jeg er eier av et slåtteng på Kløftåsen - Kløftåsenget. Jeg krever full eiendomsrett med påstående skog. Jeg har ingen andel i sameieskogen og jeg var ikke part i lagmannsrettssaken. Mulige bruksrettigheter ønskes avløst i penger.

Odd Berntsen, eier av gnr. 131, bnr. 57, Austen nedre med Heiervolden. Under bruket ligger setra Jotvollen og et eng i Hemateengene. Jeg var part i lagmannsrettssaken. Jeg er grunneier på enget med påstående skog. Jeg krever bruksretten avløst i penger.

Ola E. Gjelten, eier av gnr. 131, bnr. 77, Moen. Under gården ligger et slåtteng - Tuvkroken - ved Snudda. Jeg krever full eiendomsrett med påstående skog. I Storskiftekommissjonen har slåtten fått løbe no. 375.

Einar Nyaas, eier av gnr. 131, bnr. 56 og 88. Under bnr. 56 hører en seter i Masukåsen med slått ved setra - Brøttet. Jeg anser meg som grunneier på slåtten med skogen. Mulige bruksretter som hviler på enget kreves avløst i penger. Bnr. 88 ligger inntil bnr. 56 og jeg gjør de samme krav gjeldende for dette. Han angir seg også som eier av et slåtteng i Mastukåsen kaldt Holmsenget under gnr. 106, bnr. 1, Holm. Jeg krever at jordskifteretten skyldsetter Holmsenget. Jeg har full eiendomsrett til Holmsenget. Han legger fram:

72. Kjøpekontrakt, dat. 3. juni 1921 vedk. Holmsenget.

Sigvart Trøen, eier av gnr. 131, bnr. 48, Trøen. Jeg er eier av en seter i Kloftåsen under gnr. 131, bnr. 40. Jeg var med som part i lagmannsrettssaken. Jeg har andel i sameieskogen. Jeg har en slått som følger setra. I følge kjøpekontrakt av mai 1919 er jeg eier av et slåtteng i Kloftåsen. Dette slåtteng er kjøpt fra Lilleøien på Os, gnr. 135, bnr. 21. Slåttenget er visstnok ikke skylddelt, dette krever jeg nå gjort av jordskifteretten. Han legger fram:

73. Kjøpekontrakt, dat. 24. mai 1919. I Storskiftekommisjonens utskrift har slåtten fått løbe no. 357. Gnr. 131, bnr. 48 har andel i sameieskogen. når det gjelder bnr. 40 vet han ikke hvilke rettigheter som følger med, men sannsynligvis har setra bruksrett til skog.

Tore Nygård, eier av gnr. 131, bnr. 31 og gnr. 131, bnr. 128, en slått, gnr. 135, bnr. 112, markslått - Flatenget i Mastukåsen. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og påstående skog. Under gnr. 131, bnr. 31 ligger setra i Mastukåsen. Jeg har andel i sameieskogen. Under gnr. 131, bnr. 31, ligger to slåtter - Søndre og nordre Brøttenget, hvor jeg krever å ha full eiendomsrett til grunn med påstående skog. Mulige bruksretter ønskes av-

lost i penger.

Inga Utheim Nordvang, eier av gnr. 131, bnr. 91, Kløftåsvolden, hvorpå er bygget en seter. Bnr. 91 har gått ut fra bnr. 40. Kløftåsvollen har bruksrett i omliggende skog, jeg var part i lagmannsrettssaken.

Ivar Breen ved Einar Nygjelten, eier av gnr. 131, bnr. 62 med seter i Kløftåsen med tilliggende markengslåtter. Jeg krever full eiendomsrett med påstående skog på slåttenget, jeg var ikke part i lagmannsrettssaken. Setra har bruksrett i sameieskogen. Jeg har også et slåtteng, innkjøpt fra Østgård, gnr. 133, bnr. 5, Eng i Kløftåsen, kallet Nirsenget, beliggende i Kløftåsen. Setra og de to slåttene grenser inn til hverandre. Omkringliggende seteriere har bruksrett til ved på mine slåtter.

Ingmar E. Ryen, eier av gnr. 130, bnr. 13. Setra har gnr. 115, bnr. 30, Røstenget, gnr. 133, bnr. 84, Mastukåsenget. Setra ligger på begge eng. Jeg har full eiendomsrett til grunn og påstående skog og jeg var part i lagmannsrettssaken.

Oddmund Ryen, eier av gnr. 131, bnr. 84, Ryen søndre, gnr. 115, bnr. 19, Engslått i Mastukåsen, gnr. 132, bnr. 27, Fjeldengenget og Bjørndalsmyra som ligger et stykke unda. Setra ligger på gnr. 115, bnr. 19 og Fjeldengenget grenser inn til gnr. 115, bnr. 19. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på engene og jeg var part i lagmannsrettssaken.

Jon J. Meli, eier av gnr. 132, bnr. 4. Jeg er eier av en slått i Mastukåsen kaldt Nordgardsenget. Jeg krever full eiendomsrett med påstående skog på slåtten.

Ingulf Ytterhaug, eier av gnr. 131, bnr. 30, Haugen ytre. Under bruket ligger min seter i Mastukåsen, Ytterhaugsvollen med et slåtteng - Ytterhaugsenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med påstående skog. Jeg var part i lagmannsrettssaken og

ønsker den bruksrett jeg har avløst med eiendomsstykke.

Den 28. april møtte jordskifteretten igjen i Dalsbygda samfundshus.

Eilif Breen, eier av gnr. 131, bnr. 66, Austen østre. Jeg er eier av en slåtteteig i Kløftåsen under bnr. 66. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med påstående skog på slåtteteigen. Bruket er et hovedbruk med andel i sameieskogen og jeg var part i lagmannsrettssaken.

Ola P. Ousten, eier av gnr. 131, bnr. 65, Austen vestre og østre. Jeg er eier av seter på Kløftåsen under bnr. 65, under samme bruk har jeg to slåtteteiger, den ene ved setra og den andre på Brøttet. Og en tredje slåtteteig nord for setra, knapt 1 km, kaldt Tuvengenget. Han legger fram:

74. Kjøpekontrakt for et kjøpt slåtteng under gnr. 133, bnr. 44, dat. 17. januar 1920. Han krever jordskifterettens bistand til å skyldsette teigen. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtteteigene og jeg var part i lagmannsrettssaken.

Petter Horten, eier av gnr. 135, bnr. 97, Osflaten vestre. Jeg har et slåtteng under bruket, i 1833 ble det kaldt Kløftåsenget, i den senere tid Flatenget. Jeg var part i lagmannsrettssaken og i Storskiftekommisjonen er bruket oppført under løbe no. 763. Av Enget er ca. 80 dekar inngjerdet hvorpå jeg har full eiendomsrett ifølge lagmannsrettsdommen av 1945, jfr. også herredsrettsdommen av 1944. Han legger fram:

75. Bekreftet utskrift vedk, skylddelingsforretning, tgl. 10/3 1910. Petter Horten opplyser at i følge lagmannsrettsdommen er fjellet sameie for slått og setereiendommer i Sottahaugen og de ankende seter- og slátteiere. I følge Storskiftekommisjonens protokoll så er ikke mitt bruk part i Sottahaugen, det kommer med i Kløftåsen havnelag. Lagmannsrettsdommen er, etter min mening, ikke

avhengig av inndelingen som ble foretatt av Storskiftekommissjonen. Jeg gjør påstand om å være en av partene i lagmannsrettsdommen og er således medeier i fjellet.

Leif Ramlo, eier av gnr. 135, bnr. 25, Os søndre. Under gården har jeg et slåtteng som ligger i Bratthaugen, Kløftåsen havnelag, kalt Ustuenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med påstående skog. Min rettsforgjenger Håkon Øverland var part i lagmannsrettssaken. Forøvrig vil jeg opplyse at jeg står i samme stilling som Petter Horten når det gjelder eiendomsrett til fjellet ovenfor Sottohaugen og jeg legger ned den samme påstand som han. Han legger fram:

76. Bekreftet avskrift fra Riksarkivet vedk. en gård ved navn Ouss beliggende i Dalsbøygden i Thønset Sougn. Et kjøte av Krongods. Leif Ramlo påpeker at hans gård er minst like gammel som skjøtet. Han legger også fram:

77. Kartskisse over Ustuenget i Bratthaugen. Ialt er det 5 eiendommer innfor området på kartet, eiere Leif Ramlo, Petter Horten, Per P. Os med to bruk og Per J. Berg.

Per P. Os ved Ola Os, eier av gnr. 135, bnr. 125, Os vestre, utskilt fra gnr. 135, bnr. 16, eier Ola Os. Har seter i Sottohaugen under gården, bnr. 125, og slåtteng i Bratthaugen - Lilleenget og et slåtteng - Kløftåsenget. Disse to slåtteng er innkjøpt fra bnr. 44 og ble skyldsatt sammen med bruket i 1926. Per P. Os var part i lagmannsrettssaken. Han legger fram:

78. Skylddelingsforretning, tgl. 15/12 1926. Den bruksrett som hviler på slåttengene kreves avløst i penger.

Ingmar Moseng ved Ola Os, eier av gnr. 121, bnr. 3, Moseng nordre. Under bruket hører et slåtteng - Kløftåsenget fjellslått, det ligger på fjellet og er uten skog. Han var part i lagmannsrettsdommen.

avhengig av inndelingen som ble foretatt av Storskiftekommissjonen. Jeg gjør påstand om å være en av partene i lagmannsrettsdommen og er således medeier i fjellet.

Leif Ramlo, eier av gnr. 135, bnr. 25, Os søndre. Under gården har jeg et slåtteng som ligger i Bratthaugen, Kløftåsen havnelag, kalt Ustuenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med påstående skog. Min rettsforgjenger Håkon Øverland var part i lagmannsrettssaken. Forøvrig vil jeg opplyse at jeg står i samme stilling som Petter Horten når det gjelder eiendomsrett til fjellet ovenfor Sottohaugen og jeg legger ned den samme påstand som han. Han legger fram:

76. Bekreftet avskrift fra Riksarkivet vedk. en gård ved navn Ouss beliggende i Dalsbøygden i Thønset Sougn. Et kjøte av Krongods. Leif Ramlo påpeker at hans gård er minst like gammel som skjøtet. Han legger også fram:

77. Kartskisse over Ustuenget i Bratthaugen. Ialt er det 5 eiendommer innfor området på kartet, eiere Leif Ramlo, Petter Horten, Per P. Os med to bruk og Per J. Berg.

Per P. Os ved Ola Os, eier av gnr. 135, bnr. 125, Os vestre, utskilt fra gnr. 135, bnr. 16, eier Ola Os. Har seter i Sottohaugen under gården, bnr. 125, og slåtteng i Bratthaugen - Lilleenget og et slåtteng - Kløftåsenget. Disse to slåtteng er innkjøpt fra bnr. 44 og ble skyldsatt sammen med bruket i 1926. Per P. Os var part i lagmannsrettssaken. Han legger fram:

78. Skylddelingsforretning, tgl. 15/12 1926. Den bruksrett som hviler på slåttengene kreves avløst i penger.

Ingmar Moseng ved Ola Os, eier av gnr. 121, bnr. 3, Moseng nordre. Under bruket hører et slåtteng - Kløftåsenget fjellslått, det ligger på fjellet og er uten skog. Han var part i lagmannsrettsdommen.

Torgeir Lillehaug, eier av gnr. 131, bnr. 54, Sæter m.m. på Brøttet. Jeg er eier av et slåtteng under setra beliggende ved setra og en slått i Mestuskarvdalen og en slått nord for Lille Tverelva, alle under samme bruksnummer. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåttene. Jeg mener å være sameier i fjellet.

John Lillebakken, eier av gnr. 131, bnr. 47 og 133, Lillebakken og Lillebakken østre. Jeg har to slåtteng sannsynligvis under bnr. 47 og en seter på Brøttet. Slåttengene ligger ved setra og kalles Fossbakkenget og Lilleenget. En slått - Lilleenget - ligger i Mastukåsen havnelag. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåttene.

Reidar Borren, eier av gnr. 131, bnr. 19. Under gården har jeg et slåtteng på Kløftåsen - Kløftåsenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog.

Tore S. Grue, eier av gnr. 131, bnr. 43 og 44, Rydningen. Jeg har en seter i Storbekkdalen havnelag under gnr. 131, bnr. 43 på Brøttet. Til denne seter ligger en slått - voll - som grenser inn til setra. Jeg har også en slått i Mestuskarvdalen under bnr. 43 i Mastukåsen havnelag. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåttene. Jeg krever eiendomsrett i fjellet.

Tore P. Grue, eier av gnr. 131, bnr. 18, Trøan og Ousten nedre. Under gården hører en seter på Kløftåsen. Jeg har 4 slåtteng hvorav det ene ligger rundt setra. Det andre ligger mot Bratthaugen, det tredje Hauggjeltengen på Falksiden og det 4. ved Falken - Falkengenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på engene. Jeg var part i lagmannsrettssaken.

Arvid Bakken, eier av gnr. 123, bnr. 12, Berg nedre. Jeg har et innkjøpt slåtteng - Bratthaugengenget - i Snudd-dalen, skyldsatt, tgl. 22. juli 1865, gnr. 135, bnr. 42. Løbe no. 297 i

Storskiftekommissjonen, havnelag XIII. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog.

Per Henningsmo, eier av gnr. 122, bnr. 1. Under bruket ligger et slåtteng kaldt Falkenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog.

John P. Osmoen, eier av gnr. 135, bnr. 1, Osmoen øvre. Under bruket ligger to slåtteng, Kløftåsenget og Lillekroken. Jeg krever full eiendomsrett til grunnen med skog. Jeg var ikke med i lagmannsrettsdommen. Mitt bruk er hovedbruk og jeg krever medeiendomsrett i fjellet.

Håkon P. Berg, eier av gnr. 123, bnr. 20, Berg nordre. Jeg har et slåtteng på Kløftåsen, gnr. 130, bnr. 9, Bratthaugenget - Nordvangen nedre. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog.

Ole A. Nygjelten, eier av gnr. 130, bnr. 19, Vangen. Har et slåtteng under bruket på Brøttet. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog.

De ovenfor nevnte parter har slåtteng m.v. i Mastukåsen, Kløftåsen og Falken havnelag.

Havnelag X - Rabblia og Storvollia.

Kristine Volden ved sønnen Per Volden, eier av gnr. 107, bnr. 1. Jeg har et slåtteng i Rabblia og krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten.

Os sauehamnelag ved Per Osgjelten, eier av gnr. 114, bnr. 86, Furuholtengenget (Dalvollengenget), gnr. 107, bnr. 3, Svartbekkdalsengenget, gnr. 134, bnr. 18, Rødbrottengenget, alle beliggende i Hemateengene. Han legger fram:

80. Skylddelingsforretning, tgl. 26/6 1950 vedk. Dalvollengene, gnr. 114, bnr. 86, vedheftet skjøte, tgl. 15/10 1950 samt to håndgivelser vedk. h.h.v. gnr. 107, bnr. 3 av 22/3 1950 og gnr. 134,

bnr. 18 dat. 22/3 1950. Jeg krever ^{full} eiendomsrett til grunnen med påstående skog. Alle bruk var parter i lagmannsrettsdommen. Bruksretten kreves avløst i penger.

Tor Berg Aas ved Per Osgjelten, eier av gnr. 107, bnr. 2, Volden, Lilleenget Et slåtteng beliggende i Svartbekkdalen ved siden av de ovenfornevnte. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med påstående skog og med ^{med-}eiendomsrett i fjellet. Enget ligger på nordøstsiden av Svartbekken mot Snuddtangen.

Manda Moseng ved sønnen Nils Moseng, eier av gnr. 134, bnr. 1. Under bruket ligger seter i Hemateenget flyttet dit av Storskiftekommissjonen. Setra ligger på slåttengen - Norateenget. Min far var part i lagmannsrettssaken. Krever bruksrettene på slåttengene avløst i penger.

Lars Østgårdseggen, eier av gnr. 133, bnr. 62. Jeg har et slåtteng under gnr. 118, bnr. 3, Kløftåsenget og en slått i Mastukåsen under gnr. 133, bnr. 62, Grubbenget. Min far Einar var part i lagmannsrettssaken.

Gudmund Langøien, eier av gnr. 135, bnr. 56, Nygård i Os. Under gården ligger en slått i Hemateengene kaldt Nygårdsenget. Jeg var part i lagmannsrettssaken. Bruksretten på slåttengen ønskes avløst i penger.

Hans Kroken, Os ved Gudmund Langøien, eier av gnr. 135, bnr. 24. Under bruket ligger et slåtteng i Hemateengene kaldt Ytterenget. Han var part i lagmannsrettssaken, dengang Marit E. Os. Bruksretten på slåttengen ønskes avløst i penger.

Kristen Langøien, eier av gnr. 135, bnr. 54, Nygården. Under gården ligger slåttengen - Nygårdsenget i Hemateengene. Jeg var part i lagmannsrettssaken. Bruksretten på slåttengen ønskes avløst i penger.

Alf Strand, eier av gnr. 133, bnr. 47, Østgårdsgjelten.

Jeg eier et slåtteng i Hemateengene - Skiftetenget. Min rettsfor-
gjenger Karin Haukerud var part i lagmannsrettssaken. Jeg krever
høstretten på bruket avløst i penger og full eiendomsrett til
fjellet, da enget støter til fjellet.

Kari Nygjelten Ousten ved Ole Nygjelten, eier av gnr.130,
bnr. 19. Jeg har en innkjøpt slått - Skiftetenget, utskilt fra Strand
gnr. 119, bnr. 2, beliggende i Hemateengene. Jeg krever full eien-
domsrett til grunn og skog.

Storvollia havnelag.

Håkon P. Berg, eier av gnr. 123, bnr. 20. Under bruket
ligger en seter i Skarvdalen - to setervoller hvorav den en er ned-
lagt. Rundt den nedlagte setervoll er slåtter. Jeg krever full
eiendomsrett til grunn og skog på slåttengene. Seterbruket har
bruksrett i omkringliggende skog.

Ola E. Gjeltten, eier av gnr. 131, bnr. 77, Moen. Under
bruket har jeg seter i Storvollia med slåtter. En slått rundt set-
ra og en annen slått syd for setra som støter inn til slåtten ved
setra. Dertil en slått kaldt Holmen i Kroken. Jeg krever full eien-
domsrett til grunnen med påstående skog og rettigheter i fjellet.
På Holmen vokser ingen skog.

Jorunn Lian Aasen, eier av gnr. 131, bnr. 69, Aasen ytre.
Under gården hører seter i Storvollia kaldt Aasvollen, dessuten 5
slåtter (9 - 13 i fremlagt dok.) som ligger nær inntil setra. Hun
legger fram:

81. Skyldsetningsforretning, tgl. 4. oktober 1890. Jeg var part i
lagmannsrettssaken under navnet Jorunn Nygård Lian. Krever full
eiendomsrett til grunn og skog på slåttene.

Jon J. Meli, eier av gnr. 131, bnr. 148, Meli. Under
gården ligger en seter i Skarvdalen - Melivollen med en slått om-
kring. Bruket har andel i sameieskogen etter skyld, utskilt fra

bnr. 51. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten.

Karsten Johaug, eier av gnr. 131, bnr. 28, Johaugen med Myren. Under bruket ligger en seter i Storvollia - Johaugsvollen - med omkringliggende slåt. Mitt bruk var represntert i lagmannsrettsdommen ved min mor Kristine Johaug. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten.

Den 29. april fortsattes forretningen i samme rettslokale.

Kristen Brynhildsvold, eier av gnr. 131, bnr. 162, Eggset. Under dette bruket ligger en setervoll i Skarvdalen med skog og slått kaldt Eggvollen med slåtteteig inntil setervollen. Havnerett til 6 kuer. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten og rett i fjellet. I Storskiftekommisjonens utskrift betegnet med løbe no. 353^a. Han legger fram:

82. Skyldsetningsforretning, tgl. 6/11 1939, vedheftet kjøpekontrakt av 12/10 1939.

Anna Berg Myrtrøen ved sin far Per E. Berg, eier av gnr. 123, bnr. 18, Berg nordre og gnr. 123, bnr. 38, Vesleenget. En seter Bergvollen i Skarvdalen under bnr. 18 og 3 slåtter, den ene slåtten er under bnr. 38 og de andre under bnr. 18. Et eng ved Stordjupsjøen kaldt Florenget. Han vet ikke hvor bnr. 18, Vesleenget ligger. Påstand: Full eiendomsrett med påstående skog på slåttene. Han har løbe no. 301 i Storskiftekommisjonens utskrift. Han legger fram:

83. Skjøte tgl. 19/12 1953.

Ingvar Myrtrøen ved Embret Myrtrøen, eier av gnr. 131, bnr. 21. Han er eier av et hovedbruk, men har ikke seter eller slått i jordskiftefeltet. Han gjør krav på medeiendomsrett i sameieskogen og på fjellet. Han legger frem:

84. Erklæring, dat. 29/4 1966.

Hallstein Nordvang ved Ola Brynhildsvold, eier av gnr.131,

bnr. 11, Nyhaugen m.m. Under bruket ligger en seter - Storvollia seter. Bruket var representert ved Oliver M. Nordvang i lagmannsrettssaken i 1945. Han eier også gnr. 130, bnr. 17, Seter med skogteig i Langryåsen. I følge lagmannsrettsdommen punkt III har Storvollia seter andel i fjellet. Setra har bruksrett i skogen. Jeg krever husbehovsretten som setra har avløst i et eiendomsstykke.

Leif P. Brattås, eier av gnr. 131, bnr. 16, Aasen ytre. Jeg har en seter gnr. 131, bnr. 127, Seter med skog. Et slåtteng under bnr. 127 beliggende litt ovenfor setra kaldt Trøastabbstøa. Jeg var part i lagmannsrettssaken. Jeg ønsker ingen avløsning av de bruksrettigheter jeg har.

Arne Holthe, eier av gnr. 131, bnr. 15, Aasen ytre. Under gården hører en seter i Storvollia med 3 slåtter Myrenget, Lienget og et tredje ved setra. Jeg var ikke part i lagmannsrettssaken. Det tredje slåtteng i Storvollia er ikke anmerket på Skurdals kart. Det grenser inntil Ola E. Gjeltens slått, syd for hans seter. Påstand: Full eiendomsrett til grunn og skog og medeiendomsrett i sameieskogen og fjellet.

Liv Westvold ved Per Johan Westvold, eier av gnr. 131, bnr. 5, Fremstugjelten. Jeg har en slått, gnr. 115, bnr. 6, Eng, også kaldt Kroken og en slått like ned setra til Ola Gjeltens, som ikke er avlagt på Skurdals kart. Mitt bruk er et hovedbruk og jeg gjør krav på rettigheter i fjellet. For mine to slåtteng krever jeg full eiendomsrett til grunn og skog.

Ole Ivar Nyaas, eier av gnr. 131, bnr. 17, Aakerbakken. Jeg har en seter i Storvollia under bruket og en slåtteteig inntil setra som går opp i fjellet. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten og medeiendomsrett i fjellet.

Aasta Stenvold ved Jon J. Berg, eier av gnr. 123, bnr. 24, Berg søndre. Jeg har en seter under gården i Skarvdalen og en slått

i nærheten av setra - GÅmmelvoldenget. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten og rettigheter i fjellet for bruket. Jeg har også en slått ved Stordjupsjøen i Berg havnelag.

Annar A. Ryen, eier av gnr. 123, bnr. 25 og 26. Under bnr. 25 har jeg en seter - Skarvdalssetra og en slått omkring setra. Bnr. 26 har matrikelbetegnelsen Skog og ligger nede i bygda, han vet ikke om det ligger rettigheter til dette bruk. Jeg krever full eiendomsrett på slåtten og setra samt rettigheter i fjellet.

Paul Krog, eier av gnr. 131, bnr. 10, Simensgjelten. Under gården har jeg en seter - Simensgjeltvollen og en slått, nr. 9 på Skurdals kart, Som går opp i fjellet. Min svigerfar Erik P. Grue var part i lagmannsrettssaken.

Tore P. Smedås, gnr. 131, bnr. 1, Smedåsen. Under bruket har jeg en seter - Smedåsvolden - i Storvollia og 2 slåtteng. Det ene ved setra i nordlig retning og det andre 5 - 600 m fra setra, det ene kaldes Smedåsgammelvollen og det andre Stabbstøet. Jeg var part i lagmannsrettssaken. Grunneiendomsberettiget til grunnen på slåtten med skog.

Ola Østgård, eier av gnr. 133, bnr. 1, Østgården. Jeg har et slåtteng i Storvollia havnelag, nr. 4, ved Snudda. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på enget og rettigheter i fjellet. Ikke part i lagmannsrettssaken.

Astri og Arvid Bakken, eiere av gnr. 123, bnr. 12 og 23. Under gården har jeg en seter i Skarvdalen. Jeg krever rettigheter til skogen og på fjellet for bnr. 12. Min svigerfar har solgt Sjøvollen seter under gnr. 123, bnr. 12 til lærer Einar Nyaas og har holdt tilbake en tomt med fiskerett i Stordjupsjøen og rett til brensel under fisket. Han krever setra og tomten med rettigheter skyldsatt av jordskifteretten. Han legger fram:

85. Kjøpekontrakt, dat. 3/7 1935 vedheftet skjøte, tgl. 20/1 1956.

Ola Normann Bakken, eier av gnr. 123, bnr. 19. Under bruket ligger en seter i Skarvdalen med slått rundt setra på begge sider av Skarva. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten og rettigheter i fjellet. Ved Stordjupsjøen i Berg havnelag har jeg en seter under gnr. 123, bnr. 19 med to slåtter og sameieskog sammen med Astri og Arvid Bakken, Kaare Berg og Einar Nyaas. Han forklarer at sameieskogen i 1863 ble tildelt de 3 setre ved Djupsjøen. Sameieskogen kreves delt. Han legger fram:

86. Bekreftet avskrift av utskrift fra Statsarkivet fra 24de og 31. oktober 1863 vedk. sameieskog ved Stordjupsjøen.

H. J. Mølman Osmoen, gnr. 135, bnr. 2, Osmoen øvre og nedre. Jeg har et slåtteng i Storvollia - Kalmyren under gnr. 135, bnr. 2. Dertil har jeg en halvpart av et eng - Strandenget under bnr. 1, sammen med Jon P. Osmoen. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på engene og rettigheter i fjellet.

John P. Osmoen, eier av gnr. 135, bnr. 1. Under gården har jeg seter i Storvollia og to slåtteng, et ved setra og det andre ved Skarva. Jeg krever full eiendomsrett på slåttengene med påstående skog og dertil husbehovsrett for setra i skogen og rett i fjellet sammen med de andre sameierne.

Annar E. Ryen, eier av gnr. 131, bnr. 153, Løvli, utskilt fra bnr. 7. Han er eier av en skogteig i utskiftet skog i Storbekkdalen, utenom jordskiftefeltet. Han krever rettigheter i fjellet. Han legger fram:

87. Kjøpekontrakt, dat. 14. januar 1935, vedheftet skjøte, tgl. 23/4 1936. Gnr. 131, bnr. 153 er fraskilt fra bnr. 7 i 1935.

Kaare Olav Berg ved faren Kasper Berg, eier av gnr. 123, bnr. 16 og 21. Slått og nedlagt seter i Skarvdalen. Slåtten ligger rundt setra. Setra ligger under bnr. 16 og har husbehovsrett i skogen, jfr. løbe no. 300, trakt X. Jeg krever grunneiendomsrett

til setervollen og slåtten med påstående skog og rettigheter i fjellet. Han legger fram:

88. Dok. 14/3 1938, vedheftet forlik av 26/11 1884 og kjøpekontrakt 18. august 1865.

Erling Nyaas, eier av gnr. 123, bnr. 17 og 22. Jeg har en seter på Nordrevollen i Berg havnelag, innkjøpt fra gnr. 123, bnr. 20, beliggende i utskiftet skog. Jeg har to slåtter ved Stordjupsjøen - Stekstø under bnr. 17 og Djupsjøenget under bnr. 22 og et slåtteng i Skarvdalen - Lensmannsmyren - under bnr. 17. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med påstående skog for slåttene. Han legger fram:

89. Skyldsetningsforretning, tgl. 9. oktober 1889 bl.a. vedk. slåtten Stekstø og Lensmannsmyren, vedheftet skyldsetningsforretning tgl. 5. juli 1888 vedk. bl.a. slåtten Djupsjøenget.

Einar Nyaas ved Erling Nyaas. Han har en seter ved Stordjupsjøen med en slått løbe no. 308, innkjøpt fra gnr. 123, bnr. 12, eier idag Arvid og Astri Bakken. Han krever rettigheter for setra i sameieskogen. Han legger fram:

90. Fullmakt av 28/4 1966 vedheftet skrivelse fra Einar Nyaas av 28/4 1966.

Karstein Nyaas, eier av gnr. 123, bnr. 27. Jeg har en seter i Skarvdalen med en slått som grenser inn til setra under bnr. 27, i sameieskogen. Bnr. 27 består av Skarvdalsvollen med sammenhengende slåtter i Skarvdalen. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten. Tvist med Per Berg om seterskogen. Han legger fram:

91. Delingsforretning tgl. 19. juli 1905. Kjell Håkonsen, Oslo, har kjøpt setervollen, men den er ikke skylddelt fra bnr. 27. Jeg krever rettigheter i fjellet.

Olav Normann Ryen ved faren Marius Ryen, eier av gnr. 131,

bnr. 20, Ryen og gnr. 130, bnr. 28, Storbekteigen. Jeg har hugstrett for setra i sameieskogen, brukt fra 1884.

Per E. Bakken, eier av gnr. 132, bnr. 1. Jeg har to slåtter i Kjurudalen, innkjøpt i 1870 (men ikke skyldsatt), 1. Nyenget i Hanksjødalen og 2. Bjørbekkenget som ikke er skyldsatt. Slåttene ligger i sameieskogen og jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog og andel i fjellet.

Håkon P. Berg, eier av gnr. 123, bnr. 20. Jeg har en slått - Nyenga - i Kjurudalen i sameieskogen. Krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten. Løbe no. 304 i Storskiftekommisjonen.

Per J. Grue, eier av gnr. 123, bnr. 3, Gruben. Jeg har en slåtteteig under gnr. 123, bnr. 3 - Sjøenget - ved Stordjupsjøen, Berg havnelag. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten og rettigheter i fjellet.

Den 30. april fortsattes forretningen i samme rettslokale.

Aasmund Grue^{P.}, eier av gnr. 130, bnr. 29, Lunås. Jeg har en skogteig i det felt som ble mindelig delt i Svartådalen den 4. april 1942. Min påstand blir at dette minnelige jordskifte skal stå ved makt. Andre rettigheter i jordskiftefeltet har jeg ikke.

M. A. Utstumo, eier av gnr. 130, bnr. 5, Utstumo. Jeg krever rettigheter i fjellet for 130⁵ og 130¹⁵. Jeg har et slåtteng - Nyengene - i Kjurudalen beliggende i sameieskogen. Jeg mener ikke å være eier av grunnen ^{med skogen} på slåtteteigen, men dersom de andre blir tilkjent grunneiendomsrett på sine slåtter vil jeg være i samme stilling som de. Jeg hadde en seter i Vangrøftdalen som av Storskiftekommisjonen ble flyttet utenfor jordskiftefeltet. Setras hugstrett ligger igjen i Vangrøftdalen. Disse hugstretter krever jeg avløst med et eiendomsstykke. Jeg har en seter i Storbekkdalen, gnr. 130, bnr. 15. Denne seter ble også av Storskiftekom-

misjonen flyttet til hjemmehavntrakten, men bruksretten (til skogen) ligger igjen. Jeg legger fram:

92. Skrivelse fra M. A. Utstumo, dat. 30/4 1966.

Hans Nordset, eier av gnr. 131, bnr. 37, Eggen nordre og østre. Jeg har en seter i Skarvdalen. Havneretten er flyttet over til Kjurudalen, men husbehovsretten for 13 havneretter ligger igjen. Jeg krever denne husbehovsrett avløst i et eiendomsstykke. Jeg krever medeiendomsrett i fjellet.

Torgeir Lillehaug ved Hallstein Torgersen, eier av gnr. 131, bnr. 54, Sæter m.m. Setra er gammel og jeg mener å ha rett i sameieskogen. Setra ligger på min egen skogteig.

Leif Engebakken, eier av gnr. 130, bnr. 35, Storbekkdalssetra, utskilt fra bnr. 5, eier M. A. Utstumo. Setra ligger i sameieskog, Storbekkdalen havnelag. Omkring setra ligger en slåtteteig, hugstrett i sameieskogen i forhold til 12 havnedyr slik at eieren av hovedbølet, gnr. 130, bnr. 5, har igjen rettigheter i sameieskogen i forhold til 8 havnedyr. Jeg krever rettigheter i fjellet og full eiendomsrett til grunn med skog på slåtten. Han legger fram:

93. Kjøpekontrakt, dat. 15/7 1946, skylddelingsforretning tgl. 26/6 1951 og skjøte tgl. 10/4 1951.

Einar P. Aamo, eier av gnr. 130, bnr. 14, Vangsgraven øvre. Under bruket ligger en seter i Kjurudalen. Rundt setra ligger en slåtteteig og en skogteig. Under punkt 5 i delingsforretningen er sagt: "Med Sætervolden følger den halve brugsret til sæterskogen i bygdens sameie". Jeg krever andel i sameieskogen i henhold til delingsforretningen og rettigheter i fjellet. Jeg legger fram:

94. Delingsforretning, tgl. 17/1 1902.

Liv Ryen Grue ved sin mann Olav Grue, eier av gnr. 135,

bnr. 114, Høienget, utskilt fra gnr. 135, bnr. og gnr. 130, bnr. 16 og 21, Kjønnvollen. Bnr. 16 og 21 er setre som ligger i Rabblia, trakt X. Begge setrene ligger utenfor jordskiftefeltet. Jeg har en seter - Dalengvollen - gnr. 130, bnr. 38 i Storbekkdalen i jordskiftefeltet, like ved Engebakkens seter, utskilt fra bnr. 20 og 13. Bnr. 38 har således fått bnr. 13 og 20's andel i sameieskogen i Storbekkdalen. Påstand: Jeg krever andel i sameieskogen i Storbekkdalen og andel av rettigheter i fjellet. Jeg legger fram:

95. Kjøpekontrakt, dat. 2/11 1951, skylddelingsforretning, tgl. 22/11 1951, og skjøte tgl. 9/5 1955. Det er mulig at forklaringen til Einar Aamo, eier av gnr. 130, bnr. 14 og forklaringen til Olav Grue er motstridende når det gjelder den halve bruksrett i bygdens sameie.

Ingmar E. Ryen, eier av gnr. 131, bnr. 13, Kvannsgraven nedre med Ryen. Jeg er eier av bruksretten til en halv setervoll i Kjurudalen. Beiteretten er overført til Vangrøftdalen. Jeg krever halv bruksrett til seterskogen avløst med eiendomsstykke og rettigheter i fjellet.

Per O. Nordvang, eier av gnr. 130, bnr. 22, Holla. Jeg har en seter under bruket - Nordvangseteren - med slått og seterskog. Han krever andel i fjellet.

Per L. Berget, eier av gnr. 131, bnr. 74, Berget. Jeg er part i det minnelige jordskifte i Svartådalen fra 1942. Jeg krever dette minnelige jordskifte respektert. Jeg har også en seter - Brøttvollen - med slått under gnr. 131, bnr. 49 i Storbekkdalen havnefelt. Jeg krever full eiendomsrett til grunn med skog på slått og rettigheter i fjellet. Han legger fram:

96. Auktionsskjøte, tgl. 16. mai 1934, vedheftet kjøpekontrakt av 19. aug. 1934 og skjøte tgl. 19/9 1934.

Leif Brataas, eier av gnr. 131, bnr. 16. Jeg er en av partene i det minnelige skogskifte. Jeg legger ned påstand om at det minnelige skogskifte opprettholdes.

Oddmund Ryen, eier av gnr. 131, bnr. 84,

Ola Nordvang, eier av gnr. 131, bnr. 22,

Arnfinn Myren, eier av gnr. 131, bnr. 26,

Marius Kaasen, eier av gnr. 131, bnr. 78,

Olav Normann Ryen, eier av gnr. 131, bnr. 20,

Per L. Berget, eier av gnr. 131, bnr. 74,

Thom Enge, eier av gnr. 131, bnr. 93,

legger alle ned påstand om at det minnelige jordskifte som ble gjort 4. april 1942 i Svartådalen opprettholdes av jordskifteretten. Arnfinn Myren opplyser at endel Osinger har slåtteteiger innenfor den delte sameieskog. Hvis disse Osinger gjør krav på eiendomsrett til grunn med skog på sine slätter og får medhold i dette, da vil vi som er parter i den delte sameieskog ha utlagt tilsvarende verdi i sameieskogen.

Georg Nyhaug, eier av gnr. 131, bnr. 90, Nyhaug søndre. Jeg har en seter og skogteig i Kjurudalen. Jeg mener å ha andel i sameieskogen og nedlegger påstand om det.

Per Osgjelten, eier av gnr. 135, bnr. 9, Slåtteng i Kjurudalen under bnr. 9 og en seterrett i Kjurudalen tilkjent av Stor-skiftekommissjonen. Slåtten støter mot fylkesgrensen. Jeg påstår full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten.

Embret Vangsgjelten, eier av gnr. 130, bnr. 1. Jeg har en slått - Lilleøien - i nordre del av Svartådalen under bruket. Et slåtteng, gnr. 130, bnr. 8, Bergmyrenget, som grenser til Lilleøien. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten og rettigheter i fjellet. Han legger fram:

27. Skjøte, tgl. 13/11 1937.

Jon Flaten, eier av gnr. 130, bnr. 3, Flaten. Seter og slåtteng under bruket i Storbekkdalen beliggende i sameieskogen. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten med rettigheter i fjellet.

Annar Vang, eier av gnr. 130, bnr. 6, Nygjelten. Seter i Storbekkdalen i utskiftet skog, den har hugstrett i sameieskogen som jeg krever avløst. Jeg krever også andel i fjellet.

Ola E. Øverhaug, eier av gnr. 131, bnr. 27. Jeg har en seter i Åslien. For ca. 70 - 80 år siden hadde mitt bruk skogteig i Åslien. En del av denne skog ble utdelt til 5 bruksrettshavere. Setrene er nedlagt undtatt en. Jeg mener at avløsningen av denne bruksrett må vurderes slik at jeg får kompensasjon i men generelle andel i sameieskogen. Denne skogen ligger utenfor jordskiftefeltet. Han legger fram:

98. Erklæring fra Ole E. Øverhaug, dat. 13. januar 1910.

Eivind Østgård, gnr. 130, bnr. 33. Jeg har en seter i Kjurudalen - Kjurudalsvollen - som grenser inn til sameieskogen og en slått under gården rundt setra, innenfor den teigdelte skog. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten og rettigheter i fjellet.

Einar Nordvang, eier av gnr. 130, bnr. 7. Jeg har en setervoll - Dalvollen - med slåtter langs Snudda, inntil setra. En slått i Storbekkdalen og en slått i Kjurudalen - Nyengslåtten i sameieskogen. For mine slåtter krever jeg full eiendomsrett til grunn og skog og rettigheter i fjellet.

Johan Rygjelten, eier av gnr. 130, bnr. 10. Jeg har seter i Storbekkdalen som ligger i teigdelt skog, under bnr. 10. Setra grenser inn til sameiet og jeg krever husbehovsrett for setra i sameieskogen og rettigheter i fjellet.

Ola Østgård, gnr. 133, bnr. 1. Jeg har en slåtteteig i

den teigdelte skogen i Kjurudalen på grensen mot sameieskogen. Jeg mener at jeg hadde rett til en skogteig, men ble ikke tillagt noen i omkring 1880. Det er falt en dom vedk. saken som fastslår at det er flere som har rettigheter i sameieskogen, som ble delt. Denne dommen vil jeg forsøke å skaffe tilveie og legge fram senere. Jeg krever rett i fjellet. Han legger fram:

99. Skrivelse dat. 6/7 1943 vedheftet hjemmelsbrev av 6/7 1780.

Hallstein Kvangraven, eier av gnr. 130, bnr. 4. Seter med slåtter i Kjurudalen under bnr. 4 i skiftet skog i grensen mot sameiet i Svartådalen. Jeg gjør krav på bruksrett til skog i sameiet og rettigheter i fjellet.

Magnus Langøigjelten, eier av gnr. 131, bnr. 46, Buenget. Et slåtteng - Buenget - i skiftet skog på grensen mot sameiet. Jeg krever full eiendomsrett på slåtten og rett i fjellet. En skrivelse dat. 29/8 1953 er innsendt til jordskifteretten før.

Jon Aamo, eier av gnr. 130, bnr. 20. Av storskiftekommisjonen er jeg tildelt 8 havneretter i Kjurudalen, men jeg har ingen seter. Jeg er tilbudt å kjøpe grunn til seter i delt skog og jeg krever bruksrett i skogen til setra.

Annar A. Ryen, eier av gnr. 123, bnr. 25. Jeg har en slått i Kjurudalen i sameieskogen. Jeg krever full eiendomsrett til grunn og skog på slåtten og rettigheter i fjellet. Etter min mening ga Karstein Nyaaas feilaktige opplysninger i går og jeg forbeholder meg rett til å komme tilbake til saken.

Inga Utheim Nordvang, eier av gnr. 131, bnr. 155. Jeg har et eng i sameieskogen. Jeg krever full rettighet til grunn og skog på enget med rettigheter i fjellet. Jeg har et eng - Gammelenget - gnr. 132, bnr. 5 som ligger i teigdelte skog samt en seter under gnr. 131, bnr. 92 og 155 som også ligger i teigdelte skog. Setra er skylddelt i to deler, som begge tilhører meg. Jeg har også

en seter i Olen under bnr. 155, der har jeg tre slåtteng under samme bruk - Nygjeltet og Rappenget. Hun legger fram:

100.^a Skylddelingsforretning, tgl. 4/5 1937, vedk. gnr. 131, bnr.155. Bnr. 155 var ikke blant de bruk som ble behandlet i lagmannsretts-saken. Jeg har også gnr. 131, bnr. 92.

Alle parter som har møtt fram i møtelokalet har gitt forklaringer. En kan ikke med sikkerhet fastslå om alle parter i feltet har møtt fram. Til det arbeidet som er utført er gått med dagene fra tirsdag og til og med lørdag.

Da ikke mer kan gjøres på det nåværende tidspunkt blir saken hermed utsatt på ubestemt tid.

Dette møtet koster:

Jordskiftemann Einar Hilmarsen

for 4 $\frac{1}{2}$ døgn	kr. 234,00	
5 dager a kr. 40,-	" 200,00	
skyss	<u>" 48,10</u>	kr. 482,10

Jordskiftemann Leif Gløtvold

for 4 kostdøgn + 1 dag	kr. 234,00	
5 dager a kr. 40,-	" 200,00	
skyss	<u>" 14,00</u>	" 448,00

Møtelokale " 80,00

Telefon + porto " 109,90

" 7,90

Tilsammen kr. 1127,90

De skyldige beløp ble betalt av kassereren for Sameieskogen, Arvid Bakken.

Varsel til neste møte gis på den måte at jordskiftedom-meren varsler partene pr, brev.

Retten hevet.

Dalsbygda Samfundshus, den 30. april 1966.

Iver Klinge (s.) E. Hilmarsen (s.) Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1968 den 20. mai ble jordskifterett satt i Samfundshuset i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/1942 og 1/1947 - jordskifte av Vangrøftdalen og Kjurudalen i Tolga-Os - utsatt fra 30. april 1966.

Til stede: Tomas Høisen, John Holm, Kristine Volden v/Per Volden, Einar Nøren v/John Holm, Nils Sund, Ole T. Sund, Liv Westvold v/Per Johan Westvold, Oddmund Ryen, Ingmar E. Ryen, Birger Lilleøien, Svend Løvnes, Lars Østgårdseggen, Alf Sigfred Strand v/Åsmund Ryen, Ole A. Nygjelten, Tor Aas, Oddmund Nyås, Ingmar Moseng v/faren Erik Moseng, Per Os v/Ola Os, Esten Øien Moseng v/Magne Moseng, Kolbjørn Eggen, Kristian Brattås, Einar Dypvig, Per P. Os, Per Henningsmo, Per J. Grue, Kaare Olav Berg v/faren Kasper Berg, Per S. Grue, Arvid Bakken, Anna Berg Myrtrøen v/Embret Myrtrøen, Ola Normann Bakken, Håkon P. Berg, Aasta Berg Stenvold v/Jon J. Berg, Annar A. Ryen, Reidar Aamo, Kjell Håkensen v/Håkon Berg, Embret Vangsgjelten, Marit Gjeltten Nordvang v/Olav Nordvang, Jon Flaten v/sønnen Magnar Flaten, Halsten Kvangraven, Johanne Utstumo, Annar E. Wang, Einar O. Nordvang, Johan Rygjelten, Einar P. Åmo, Liv Ryen Grue v/Olav Grue, Halstein Nordvang v/Ola Brynhildsvold, Arnfinn Myren, Jon J. Meli, Per og Ola Grue v/Åsmund Grue, Leif Engebakken, Per T. Smedås v/Tore Smedås, Embret Myrtrøen, Paul Krog, Magne Fr. Gjeltten, Arne Holte v/Ola E. Gjeltten, Leif Brattås, Ole Ivar Nyås, Tore P. Grue, Reidar Borren, Ingvar Myrtrøen, Jon

H. Meli, Ola E. Øverhaug, Karstein Johaug, Ingulf Ytterhaug, Tore T. Nygård, Eilif Gjelten v/Esten E. Gjelten, Per E. Nygård, Torger Lillehaug, Jon P. Moseng, Sigvart N. Trøen, Thore S. Grue, Magnus Langøygjelten, Per L. Berget, Inge Jostein Ytterhaug v/faren Jostein Ytterhaug, Einar Nyggjelten, Ola P. Ousten, Håkon Dalbakk, Jon M. Berg, Ola E. Gjelten, Georg Nyhaug, Inga Utheim Nordvang, Per E. Bakken, Foldal Verk v/Mikkel Langøien, Per Magne Grue, Jon Akeren, Alfred Brynhildsvold v/faren Kristen Brynhildsvold, Rolf Johnsen, Leif Ramlo, Olav Engan, Aksel Akeren, Elise Eggen, Inge J. Kroken, Tore Østgård, Sverre Østgård, Harald Haugseggen, Halstein Østgård, Hjørdis Engan Holm v/Johan Holm, Lars L. Nyborg, Lars Jordet, Inge Østeng, Odd Stålem, Alf Østgård, Manda Moseng v/sønnen Nils Moseng, Jon M. Moseng v/Kolbjørn Eggen, Jon Osmoen, Henrik Mølman Osmoen, Margit Mølman Osmoen v/H. M. Osmoen, Per Osgjelten, Ola Os, Leif Kokkvold, Ole Øvergård, Hans Kroken, Øystein Os Eggen v/Kolbjørn Eggen, Kristen Langøien, Gudmund Langøien, Johanne Furuholt v/ Torleif Furuholt, Petter Horten.

Innkalt men ikke møtt: Nils Røste, Sigvart Røste, Einar Nyaas, Torberg Aas, Os Sauehavnelag, Knut Moseng, Leif Ryen, Ola A. Langen, Knut Bakosgjelten, Bergsvein Aas, Kristine Moseng, Jon O. Grue, Nanna Eggen Skjærbekk, Erling Nyaas, Karstein Nyaas, Henry Berg, Kristen J. Berg, Lars Bakken, Olga Østvang, Rasmus A. Prytz, Arne Galåen, Peder S. Galåen, Tore Myre, Jon P. Aamo, Per O. Nordvang, Olav Normann Ryen, Hilmar Lysgård, Eivind Østgård, Alf Smedåsgjelten, Ragnvald Lillehaug, Hans Nordset, Magnus J. Moseng, Jon P. Lillebakken, Edvart J. Klokkervold, Odd Berntsen, Eilif Breen, Harald Rønningcn, Håkon Nyborg, Alf Sverre Kaasen, Tom Philip Enge, Dalsbygda Meieri, Håkon Gjelten, Olav P. Øverhaug, Annar E. Ryen, Hans Larsen, Magne Smedås, Ingulf E. Engan, Arnfinn Engan, Ola A. Østgård, Magnar Østgård, Sverre Gjerstad, Harald

Østgård, Steinar Tuveng, Ingulf O. Engan, Magnus Ryeng, Harald Kroken, Håkon Østgård, Per Østeng, Sverre O. Engan, Arne O. Gal-åen, Fritjof Kurås, Marit A. Osmon, Ditlef Grådal, Halstein Kvern-
bekkeng, Per Breen.

Rettens formann er ved Landbruksdepartementets skriv 30/4 1968 konstituert som jordskiftedommer for denne saken.

Tore P. Grue, Tore S. Grue og Per Bakken har påstått at første varamann Alf Korsjøen er inhabil og av den grunn er 2. varamann Jon Sæther blitt innkalt. Nå påstod Per Osgjelten og Ola Brynhildsvold at dette ikke er riktig, Alf Korsjøen er ikke inhabil.

Alf Korsjøen ble innkalt og møtte.

Kjennelse.

Tore P. Grue, Tore S. Grue og Per Bakken forklarer at Alf Korsjøen leier sauebeite hos Os sauehavelag og derfor interessert i feltet.

Per Osgjelten og Ola Brynhildsvold mener at dette forhold ikke gjør Alf Korsjøen inhabil.

Alf Korsjøen selv mener at han er inhabil i saken.

Jordskifterettens flertall, jordskiftedommer Tollef Lun-
aas og Leif Cløtvold vil uttale at når Alf Korsjøen leier saue-
beite i feltet må han i h.h.t. domstollovens § 106 punkt 1 vike
sete. Riktignok har Alf Korsjøen møtt som jordskiftemann 1 dag
under et møte 18/8 - 21/8 1953, uten at noen part påstod inhabili-
tet, men flertallet har fått inntrykk av at noen egentlig forhand-
ling ikke foregikk og få parter møtte. Det ble gjort en befaring
uten at noen avgjørelser ble tatt.

Rettens mindretall Jon Sæther er i tvil, men mener at
Alf Korsjøen er habil.

Slutning.

Alf Korsjøen viker sete som jordskiftemann.

På forespørsel hadde deretter ingen av partene noe å bemerke til rettens sammensetning.

Det ble foretatt ny oppnevning av varamenn. Oppnevnt ble:

1. Einar Hilmarsen, Vingelen.
2. Morten Sagmoen, Tynset.

Fremlagt ble:

- 100^b. Innkalling datert 16/4 1968.
101. Departementets oppnevning av administrator 30/4 1968.
102. Fullmakt 29/4 1968 fra Eilif Gjelten.
103. Do. 3/5 1968 fra Kjell Haagensen.
104. Do. 8/5 1968 fra Hallst. Nordvang.
105. Do. 14/5 1968 fra Per Os.
106. Do. 15/5 1968 fra Olga Elise Eggen.
107. Do. 18/5 1968 fra John Moseng.
108. Do. 19/5 1968 fra Kåre Olav Berg.
109. Do. 19/5 1968 fra Anna Berg Myrtrøen.
110. Do. 20/5 1968 fra Hjørdis Engan Holm.
111. Do. 20/5 1968 fra Per Aa. Grue og Ola Grue.
112. Do. 20/5 1968 fra Per T. Smedås.
113. Do. 20/5 1968 fra Arne Holte.
114. Do. 20/5 1968 fra Einar T. Nøren.
115. Do. 18/5 1968 fra Folldal Verk.

Det har vært meningen at sak nr. 53/1943 skulle sammenføres med 32/1942. Inga Utheim Nordvang trakk nå dette kravet tilbake.

Sak nr. 10/1966 er identisk med et tidligere krav i forbindelse med 32/1942. Jordskifteretten besluttet at undersøkelsen

av eiendomsforholdene i Brattåsen sameie skal foregå samtidig med 32/1942. Bestemmelsen om sammenføyning av sakene utsettes.

Vedkommende rekvisisjon av 28/4 1949 forklarte partene at den har vært behandlet i et tidligere møte hvor det kom frem at underskriftene gjelder på egne vegne.

En rekke forhold vedkommende gjennomføringen av saken ble diskutert. Det ble besluttet at registreringen av eiendomsforholdene skal fortsette mens jordskiftemennene ble permitert.

Omkostningene med dette møtet er:

Jordskiftemann Alf Korsjøen	1 dag	kr. 49,00		
	skyss	" 7,50	kr. 56,50	
Jordskiftemann Gløtvold	1 dag	kr. 60,-		
	skyss	" 6,60	" 66,60	
Jordskiftemann Sæther	1 dag	kr. 60,-		
	skyss	" 82,50	" 142,50	
	Tilsammen		<u>kr. 265,60</u>	

som sammen med utgifter til porto m.m. ble lagt ut av rettens formann.

Partene hadde forlatt rettsmøtet.

Jordskiftemennene hadde ikke noe å tilføye.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 20. mai 1968.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1970 den 8. september ble jordskifterett satt i Dalsbygda samfunnshus i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjord.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/1942 og 1/1947 - jordskifte av Vangrøftdalen og Kjurdalen i Tolga-Os - utsatt fra 20. mai 1968.

Tilstede: Knut K. Bakosgjelten, Ola Brynhildsvold, Kolbjørn Eggen, for Johanne Furuholt møtte Torleif Furuholt, for Marit J. Gjelten møtte Olav Gjelten, for Kaspara Gråberget møtte Birger Lilleøyen, Petter Horten, for Johanne Iversen møtte Jon J. Meli, Rolf Johnsen, Inge Kroken, Per G. Langen, Kristen Langøyen, Gudmund Langøyen, Magnus Langøygjelten, Svend Løvnes, Jon J. Meli, John H. Meli, Jon P. Moseng, for Jon M. Moseng møtte Kolbjørn Eggen, Leif Olav Nyborg, Einar Nygjelten, Tore T. Nygård, Einar Nyaas, Oddmund Nyaas, Ola Os, for Per Os møtte Ola Os, Henrik Osmoen, for Ingulf Os-Eggen m.fl. møtte Kolbjørn Eggen, Ola P. Ousten, Leif Ramlo, for Per T. Smedås møtte Tore Smedås, Nils Sund, Inga Utheim Nordvang, Annar Wang, Oddleiv Vold, for Kristine Volden møtte Per Volden, Ingulf Ytterhaug, Tore Østgård, Hallstein Østgård, Einar Østgårdsgjelten, Inge Østeng, Eline Grytbakk, Reidar Aamo, Thor Aas.

Senere møtte også andre parter uten at de ble notert.

Fremlagt ble:

116. Skriv 4/1 1952 fra Henrik Osmoen.
117. Krav om avløsning 10/3 -69 fra Henrik Osmoen.
118. Skriv 13/8 -68 fra Einar Nyaas, Kåre Berg og Ola Normann Bakken.
119. Krav om opphevelse av bestemmelse om jordskifte i Stordjupsjøen 10/5 1969.
120. Utskrift av skogkontrakt 22/10 1861.
121. Skriv 7/9 1970 fra Leif Brataas med påstand om sameie.
122. Påstand om sameie 6/9 1970 fra Annar Wang.
123. Forlik 22/10 1921.
124. Innkalling 18/8 1970.

De fremlagte dokumenter ble lest opp.

Jordskiftedommeren ga en kort redegjørelse om eiendomsrett og bruksrett i sin alminnelighet. Partene ble deretter oppfordret til å sette frem påstander vedkommende eiendomsforholdene i Vangrøftdalen og Kjurudalen. Følgende satte frem påstand om sameie:

1. Leif Brataas.
2. Ola Brynhildsvold.
3. Annar Wang.
4. Inga Utheim Nordvang.
5. Eivind Østgård.

Det ble forsøkt brakt på det rene vedkommende tvisten: Grensene for områdene og hvilke bevis partene ville føre.

Jordskifteretten foreslo at partene frivillig betaler en sum, minstebeløp 50,- kr. inn på en egen konto i Tolgen-Os Sparebank til å bestride utgiftene med saken.

Omkostninger:

Mottatt av Dalsbygda Sameieskog 30/5 -68	<u>kr. 500,50</u>
Mottatt av "osingene" v/ Ola Os (lokaleleie)	<u>kr. 200,-</u>
Siden forrige møte er følgende utgifte påløpet:	
Porto, skjema, flybilder osv. samt 2 møter i jordskifteretten	kr. 1255,80
Jordskiftemann Gløtvold	" 77,50
- " - Sæther	<u>" 161,20</u>
Tilsammen	<u>kr. 1493,50</u>

som er blitt lagt ut av rettens formann.

Partene hadde forlatt rettsmøtet.

Jordskiftemennene hadde ikke noe å tilføye rettsboken Retten hevet.

Dalsbygda, den 8. september 1970.

Tollef Lunaas (s.) Jon Sæther (s.) , Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1971 den 2. juni ble jordskifterett satt i huset til Odd Stålem i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 - utsatt fra 8. september 1970.

Til behandling foreligger idag tvist om hvem som eier "Slåtteng i Kløftåsen" gnr. 133, bnr. 72 i Os.

Partene er: 1. Marius Østgårdstrøen.

2. Odd Stålem.

3. Marie Engan i uskiftet bo etter Ingulf Engan.

4. Tore Østgårdstrøen.

Tilstede var: Marius Østgårdstrøen og Odd Stålem.

Varslet men ikke møtt: Marie Engan og Tore Østgårdstrøen.

Rettens medlemmer og partene visste ikke om at det siden siste møte var inntrådt noe som kan gjøre rettens medlemmer ugild.

Tore Østgårdstrøen og Ingulf Engan har h.h.v. i brev 4/2 -71 og 23/2 -71 erklært at de trekker tilbake sine krav på slåtteng.

Fremlagt ble:

125. Innkalling 26/4 -71.

126. Brev 23/2 -71 fra Ingulf Engan.

127. Brev 4/2 -71 fra Tore Østgårdstrøen.

Jordskiftedommeren satte frem forslag til forlik som ble godtatt av partene.

Forlik.

1. Marius Østgårdstrøen er eier av "Såtteng i Kløftåsen",

gnr. 133, bnr. 72 i Os.

2. Marius Østgårdstrøen forplikter seg til å selge samme eng til Odd Stålem for kr. 500,- innen utgangen av året.

3. Odd Stålem betaler omkostningene med dette møtet.

Dalsbygda, den 2. juni 1971.

Marius Østgårdstrøen (s.) Odd Stålem (s.)

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 82,-
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 121,-
Porto m.m.	<u>" 25,70</u>
Sum	kr. 228,70

som ble betalt av Odd Stålem.

Rettsboka ble lest opp.

Tilstede var: Marius Østgårdstrøen, Odd Stålem, Håkon Østgård og Reidar Nyborg.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 2. juni 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1971 den 15. juni ble jordskifterett satt i huset til Ingulf Ytterhaug i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak 32/42 - utsatt fra 2. juni 1971.

Til behandling foreligger idag tvist om grenser i Mastukåsen.

Partene i tvisten er:

1. Bjørn Nygård, eier av gnr. 131, bnr. 35.
2. Ingulf Ytterhaug, eier av gnr. 131, bnr. 30.
3. Magne Gjelten, eier av gnr. 131, bnr. 12.

Tilstede var: Bjørn Nygård og for og med ham faren Per Nygård.
Videre møtte Ingulf Ytterhaug. På åstedet møtte Magne Gjelten.

På forespørsel fremkom ingen merknad mot rettens sammen-
setning.

Fremlagt ble:

128. Innkalling 26/4 -71.
129. Omberammelse 5/5 -71.
130. Brev 10/2 -71 fra Ingulf Ytterhaug.
131. Skisse over tvistestykkene.

Som vitner møtte:

1. Jostein Ytterhaug, 72 år, bror av Ingulf Ytterhaug.
2. Leif Ramlo, 58 år, oppvokst på Nygård, ubeslektet med partene.
3. Hilmar Lysgård, 61 år, ubeslektet med partene.
4. Ingmar Ryen møtte på åstedet.

Parter og vitner avga forklaring i rettslokalet og på
åstedet.

Partene ble enige om følgende

Forlik.

1. Grensen mellom Bjørn Nygård, gnr. 131, bnr. 35 og Ingulf Ytter-
haug, gnr. 131, bnr. 30. Tvistestykket på nedsiden av veien skal
tilhøre Ingulf Ytterhaug. Grensen mellom setrene skal følge veien
og Mastukåsbekken. Tvistestykket øverst skal tilhøre Ingulf Ytter-
haug. Grensen skal således gå som på skissen er fremstilt, slik:
Fra elva følger grensen Mastukåsbekken til merke 7. Videre over
merkene 8, 18, 17, 16, 15, 14, 11, 12, 13 og til veien. Videre
langs veien til Mastukåsbekken og Mastukåsbekken oppover til vaet,

merke 20. Videre stien oppover til merke 21, derfra i rett linje til merke 23.

2. Grensen mellom Bjørn Nygård, gnr. 131, bnr. 35, på sydsiden og Magne Gjelten, gnr. 131, bnr. 12 på nordsiden. Grensen går fra elva i rett linje over "Kvitsteinen" og merke A. Videre til punkt B i grustaket ved veien og derfra til punkt 1. Videre som påstått av Bjørn Nygård, punktene 1, 2, 3, 4, 5 og 6 til grensen mot Ingmar Ryen.

Dalsbygda, den 15. juni 1971.

Magne Gjelten (s.) Ingulf Ytterhaug (s.) Bjørn Nygård (s.)

Omkostningene er:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 86,90
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 166,80
Porto	" <u>24,40</u>
Tilsammen	kr. 278,10

som ble pålagt betalt slik:

Bjørn Nygård	kr. 139,10
Ingulf Ytterhaug	" 69,50
Magne Gjelten	" 69,50

Rettsboken ble lest opp.

Tilstede var: Magne Gjelten og Ingulf Ytterhaug.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Siden forrige møte er inngått følgende minnelige forlik som her fremlegges:

132. Vedk. Haugsgjeltengen under gnr. 133, bnr. 38, mellom Hjørdis Holm og Tore P. Grue.

133. Vedk. en slått, gnr. 130, bnr. 35, mellom Johanne Utstumo og Leif Engebakken.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 15. juni 1971.

Tollef Lunaas (s.) Jon Sæther (s.) Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1971 den 17. juni ble jordskifterett satt i huset til Inga Utheim Nordvang i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 - utsatt fra 15. juni 1971.

Til behandling foreligger tvist om grenser i Kløftåsen.

Partene i tvisten er:

1. Inga Utheim Nordvang, eier av 131/92.
2. Per S. Grue, eier av 127/13.
3. Johanne Iversen, eier av 131/40 og 131/43.
4. Ola Normann Bakken, eier av 123/19.

Tilstede var:

1. Inga Utheim Nordvang og for og med henne hennes mann Magne Nordvang.
2. For Johanne Iversen møtte Jon J. Meli.
3. Ola Normann Bakken.
4. Per S. Grue.

På forespørsel fremkom ingen merknad til rettens sammensetning.

Fremlagt ble:

134. Innkalling 26/4 -71.
135. Omberammelse 5/5 -71.
136. Makebyttebrev 30/12 1843.
137. Skylddelingsforretning 13/6 1913.
138. Brev 10/2 1971 fra Inga Utheim Nordvang.
139. Skylddeling 13/6 1913.
140. Skylddeling 5/7 1849

141. Skylddeling 5/7 1849.
142. Makeskiftebrev 31/12 1902.
143. Skylddeling 23/7 1847.
144. Kartutsnitt.

Dokumentene ble opplest.

Partene forklarte seg om tvistene i rettslokalet og på åstedet.

Kjennelse I.

Rundt Kløftåsvolden, 131/92, eier Inga Utheim Nordvang, foreligger 3 tvister.

1. Mot 123/13, eier Per S. Grue. Inga Utheim Nordvang mener at grensen går over punktene 1-2-3. (Se kartusnittet dok. 144.) Mens Per S. Grue mener grensen går fra punkt 1 til punkt 3.
2. Mot 131/48 og 131/40, eier Johanne Iversen er partene enige om grensen fra veien over punktene 4-5-6-7. (Se kartusnittet dok. 144.) Herfra mener Inga Utheim Nordvang grensen går over pkt. 8 til gjerdet mot "Trøvolden", videre langs gjerdet til en vei og veien vestover til avkjølingshuset, pkt. 9. Fra avkjølingshuset i rett linje til pkt 10 og herfra i sørlig retning til bekken. Mens Johanne Iversen fastholder Sigvart Trøens påstand som er fra pkt.7 til pkt. 11 og derfra til pkt. 12. Fra pkt. 12 i sørvestlig retning til gjerdet for "Kløftåsvolden".
3. Mot 123/19, eier Ola Normann Bakken, som mener at grensen går fra bekken sørøstover over punktene 13-14-15-16 til gjerdet mot Kløftåsvolden og videre følger grensen gjerdet til veien (den gamle, se kartusnittet.) Inga utheim Nordvang på sin side mener grensa går fra bekken langs veien og over punktene 17 til 25 ved veien.

Megling i de to siste tvistene førte ikke frem.

Tvisten mellom Inga Utheim Nordvang og Per S. Grue er av

meget beskjedent omfang. Og partene antyder at den beror på at de ikke samtidig har påvist grensen. Ved nærmere undersøkelse av bjørk i pkt. 2 ble påvist et lite innhugget kors. Partene er enige om at grensen mellom 131/92 og 123/13 går fra pkt. 1 til pkt. 2 og videre til pkt. 3.

Den tidligere eier av 131/48 og 131/40, Sigvart Trøen, har ikke personlig vært i marka og påvist den grensepåstand som er vist på kartutsnittet. Den er avmerket i marka og på kartet av jordskiftedommeren etter en noe vag anvisning fra Sigvart Trøen. Han ga ingen anvisning på fortsettelsen av grensa mot Ola Normann Bakken. Verken den senere eier, Johanne Iversen, eller hennes fullmektig, Jon J. Meli, har gitt noen klarere forklaring og påstand om grensa mot Inga Utheim Nordvang.

Jordskifteretten har festet seg ved Inga Utheim Nordvangs forklaring og dokumentasjon som i det vesentlige går ut på følgende. Trøen makeskiftet i 1843 (dok. 136) til seg volden som senere er kalt Trøvolden, uten slåtter omkring. Skylddelingen som fulgte makeskiftet foregikk i 1849 (dok. 140-141) og Trøvolden fikk bnr. 40. Trøen byttet til seg slåtten i Kløftåsen først i 1902 (dok. 142), "Storstuenget" og "Vangsgravenget". Makeskiftet ble ikke fulgt av noen skylddeling og slåttene fikk Trøens bnr. 48. Da Storstuenget ble solgt og skylddelt i 1913 ble det skylddelt fra bnr. 48, mens beiteretten ble delt fra bnr. 40, Trøen seter (dok. 137 og 139).

På det tidspunkt da Nystuenget, som ligger nord for Storstuenget, ble skylddelt i 1849 (dok. 143) lå det altså ingen slåtter til Trøen i Kløftåsen. Når så Nystuenget ifølge beskrivelse støter til Trøens eiendom i sør, må dette være selve setervolden, og Nystuenget og Storstuenget må begge støte til Trøvolden. Dette er under forutsetning av, og jordskifteretten har ikke hørt noe

annet, at Trøvolden ligger hvor den lå i 1849.

Partene er visstnok enige om at Nystuenget og Storstu-
enget støter til hverandre. Den del av Nystuenget som støter til
Trøvolden er idag i Johanne Iversens eie. Hennes forgjenger,
Sigvart Trøen, og Jon P. Moseng var enige om grensen.

Resultatet av dette resonnement synes derfor meget sann-
synlig å føre til at Inga Utheim Nordvangs påstand bør tas tilfølge.

Det eneste som etter jordskifterettens mening taler imot
det resultat retten her er kommet frem til, er Ole Skurdals slåtte-
kart fra 1943-44 (dok. 53). Kartet viser at Jon P. Mosengs slått,
Nystuenget, strekker seg ganske langt sørover i forhold til Trø-
volden og Kløftåsvolden.

Partene har ikke forklart noe om bruken i tvistestykket,
men det synes ikke urimelig at Utheims slåttebruk strakte seg
oppover de sammenhengende "kåser" mot Trøvolden.

Jordskifteretten finner derfor å gi Inga Utheim Nord-
vang medhold i hennes påstand om grensen mot Johanne Iversen.

Vedkommende tvisten mellom Inga Utheim Nordvang og Ola
Normann Bakken vil jordskifteretten bemerke at det er svært få og
dårlige holdepunkter partene har skaffet tilveie. Og resultatet
må bygge på et meget tynt materiale.

De momenter som er overveiet av jordskifteretten er å
nevne følgende. På det tidligere nevnte Skurdals slåttekart
(dok. 53) synes grensen for Utheimsslåtten å være trukket meget
nær seteren. Men så skissemessig som dette kartet er kan det ikke
tillegges noen avgjørende vekt, og slett ikke med tanke på de for-
holdsvis små differanser det her er tale om. Videre synes det for
jordskifteretten å være slik at de små "slåttekåser" i tvisteom-
rådet nedenfor Utheimsseteren, naturlig å tilhøre den nedenfor-
liggende slått. Slåttelandet vest for volden synes derimot natur-

lig å tilhøre Utheimsslåtten. Partenes forklaringer om bruken gir heller ikke noe vesentlig bidrag til løsning av tvisten.

Som et rimelig resultat er jordskifteretten kommet til at grensen bør gå fra bekken østover langs veien til det vestligste hjørne av Kløftåsvolden og videre følge gjerdet til den gamle veien.

Slutning.

1. Grensen mellom 131/92, eier Inga Utheim Nordvang på nordvestsiden og 123/13, eier Per S. Grue på sørøstsiden, går fra pkt. 1 til pkt. 2 og videre til pkt. 3.

2. Grensen mellom 131/92, eier Inga Utheim Nordvang på sørsiden og 131/40 og 131/48, eier Johanne Iversen på nordsiden går fra veien over punktene 4 til 8. Videre langs gjerdet for Trøvolden og veien til avkjølingshuset (9) og derfra i rett linje til pkt. 10 og derfra i sørlig retning til bekken.

3. Grensen mellom 131/92, eier Inga Utheim Nordvang på nordsiden og 123/19, eier Ola Normann Bakken på sørsiden går fra bekken langs veien til det vestligste gjerdehjørne på Kløftåsvolden og følger videre gjerdet som kartusnittet viser til den gamle veien til volden.

Kjennelsen er enstemmig.

De enkelte tvistestykker er verd over 500 kroner.

Omkostningene:

Jordskiftemann Sæther 2 dager + skyss	kr. 295,-
Jordskiftemann Gløtvold 2 dager + skyss	" 222,55
Telefon, porto	" <u>39,70</u>
Tilsammen	kr. 557,25

som ble pålagt betalt slik:

Inga Utheim Nordvang	kr. 278,75
Johanne Iversen	" 111,40

Ola Normann Bakken

kr. 111,40

Per S. Grue

" 55,70

Protokollen ble opplest.

Tilstede: Inga Utheim Nordvang, Magne Nordvang, Ola Normann Bakken, Jon J. Meli.

På forespørsel fremkom ingen merknad til saksbehandlingen eller føringa av rettsboken.

Det er inngått minnelig forlik i tvist om grenser i Brøttet.

145. Forlik 16/6 -71 vedlagt kartutsnitt.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 18. juni 1971.

Tollef Lunaas (s.)

Jon Sæther (s.)

Leif Gløtvold (s.)

-o0o-

År 1971 den 22. juni ble jordskifterett satt i huset til Einar Nyaas i Dalsbygda.

Rettenns formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettenns formann.

Sak nr. 32/42 - utsatt fra 18. juni 1971.

Til behandling foreligger idag tvist om hvem som eier et slåtteng - Trøenget - i Mastukåsen.

Partene i tvisten er:

1. Einar Nyaas.

2. Eilif Gjelten.

Tilstede: Begge parter personlig.

På forespørsel fremkom ingen merknad mot rettenns sammensetning.

Fremlagt ble:

146. Innkalling 26/4 -71.
147. Omberømmelse 5/5 -71.
148. Brev 5/2 -71 fra Eilif Gjelten
149. Kvittering 5/3 1964.
150. Brev 5/2 -71 fra Einar Nyaas.
151. Forbehold ved salg av bnr. 56 29/9 1950.
152. Fra HK 13/7 1934.
153. Brev 17/2 -71 fra Eilif Gjelten.
154. Brev 18/2 -71 fra Einar Nyaas.
155. Do. 19/2 -71 fra do.
156. Erklæring fra John Holm og M. Henningsmo av 19/6 -71.

Dokumentene ble lest opp.

Partene forklarte seg. Under en befaring ble partene enige om følgende

Forlik.

Trøenget deles med en grense som partene er enige om. Den går i rett linje øst-vest over en bjørk som står i retning 152^S 18,5 m fra et merketre (39) i grensen mot Holmsenget. Grensen skal gå fra grensen mot Holmsenget til grensen mot Tore Nygårds slått. Den sørlige del av Trøenget skal tilhøre Einar Nyaas og den nordlige Eilif Gjelten.

Den trø som har vært inngjerdet som kartet viser, og som ligger i Einar Nyaas's del skal fortsatt tilhøre Eilif Gjelten.

Dalsbygda, den 22. juni 1971.

Einar Nyaas (s.)

Eilif Gjelten (s.)

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 119,30
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 140,-
Porto	" 12,30
Tilsammen	kr. 272,10

som ble pålagt betalt slik:

Einar Nyaas	kr. 136,05
Eilif Gjelten	" 136,05

Protokollen ble opplest.

Tilstede: Einar Nyaas og Eilif Gjelten.

På forespørsel hadde ingen noe å bemerke til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 22. juni 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-o0o-

År 1971 den 20. juli ble jordskifterett satt i huset til Anna Berg Myrtrøen i Dalsbygda.

Rettenns formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftene: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettenns formann.

Sak nr. 32/42 - utsatt fra 22. juni 1971.

Til behandling foreligger idag tvist om skog i Skarvdalen.

Partene er:

1. Anna Berg Myrtrøen, eier av 123/18.
2. Karstein Nyaas, eier av 123/27.
3. Kjell Haagensen, eier av 123/46.

Tilstede var: Alle parter personlig.

Som vitner møtte: Kasper Berg, Erling Nyaas, Jon Berg, Håkon Berg og Per S. Grue.

På forespørsel fremkom ingen merknad mot rettenns sammensetzung.

Fremlagt ble:

91. Delingsforretning 17/7 1905.
157. Skylddeling vedk. 123/46 25/10 -44.
158. Skjøte 123/46 -45.
159. Skjøte 123/46 14/10 1960.
160. Skriv 31/1 -62 fra Tore P. Smedås til Kjell Haagensen.
161. Skriv 19/7 -66 fra Kjell Haagensen.
162. Skriv udat. fra Kjell Haagensen til Karstein Nyaas.
163. Skriv 30/7 -66 til Kjell Haagensen og Karstein Nyaas.
164. Skriv 5/9 -66 fra Karstein Nyaas til Kjell Haagensen.
165. Skriv 10/2 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
166. Skriv 11/2 -71 fra Kjell Haagensen.
167. Skriv 27/2 -71 fra Karstein Nyaas.
168. Skriv 23/3 -71 fra Karstein Nyaas.
169. Skriv 28/4 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
170. Skriv fra Per E. Berg.
171. Skriv 12/5 -71 fra Karstein Nyaas.
172. Innkalling 11/6 -71.

Dokumentene ble lest opp.

Parter og vitner ble formant og avga forklaring vedkommende tvisten.

Anna Berg Myrtrøen motsatte seg forliksmekling.

Kjennelse II.

Ca. 1917-18 foregikk et bytte mellom eieren av 123/27, daværende eier Ole K. Brattås, nåværende eier Karstein Nyaas og 123/18, daværende eier Fridgeir Gjelten, nåværende eier Anna Berg Myrtrøen. Byttet endte med at eieren av bnr. 18 fikk en seter i Skarvdalen og eieren av bnr. 27 fikk en seter i Nordrevolden. Tvisten består i spørsmålet om skogen til setrene fulgte med i byttet. Dvs. om skogen som lå til setra i Nordrevolden tilhører Karstein Nyaas eller Anna Berg Myrtrøen og tilsvarende sameierett eller slått

med påstående skog i Skarvdalen.

Det ble ikke , såvidt vites, satt opp noen skriftlig overenskomst om byttet og det er bare muntlige overleveringer partene bygger på.

Kjell Haagensen kommer inn som part på den måten at den forrige eier av 123/18 solgte setervolden i Skarvdalen til hyttetomt som senere er kommet i Kjell Haagensens eie. Han påstår at salget omfattet vedbehovsrett til hytta. Han er derfor interessert i utfallet av tvisten mellom Karstein Nyaas og Anna Berg Myrtrøen.

Karstein Nyaas forklarer. Han viser til dok. 164 som forklarer hva som foregikk under byttingen. Han innrømmer hva Per Berg skrev, dok. 170. bl.a. at han ba om å få kjøpe noe myr i skogteigen i Nordrevolden.

Han hogg ved i Skarvdalen 2-3 år i 40-årene, men siden har han hogget seterveden i Nordrevolden.

Anna Berg Myrtrøen hogg en gang i Nordrevolden en gang etter 1964. (Det året Per Berg skrev brevet, dok. 170.)

Han påstår ikke å eie bnr. 46.

Skogteigen i Nordrevolden er nok til seterbruk idag, men heller ikke mer.

Hans påstand er at byttet av setrer omfattet skog, slik at han er eier av skogteigen i Nordrevolden.

Han påstår subsidiært at i tilfelle skogen ikke var med i byttet, forlanger han byttet opphevet.

Anna Berg Myrtrøen forklarte seg. Hun påstår at Karstein Nyaas har hogget i Skarvdalen så sent som i 60-årene.

Hva byttingen angår trengte ikke bnr. 27 bestemt skogen medtatt i byttet. Bruket hadde allerede seterskog i Nordrevolden.

Hun har hogget en gang i skogteigen i Nordrevolden og

vet ikke bestemt om hennes far, Per E. Berg hogg der noen gang.

Hun mener ellers at det ikke var anledning til å medta andel i sameiet i byttet.

Hun påpeker det urimelige i at byttet skulle omfatte skogen fordi endog setra i Skarvdalen var uten hus med unntagelse av en låve, mens setra i Nordrevolden var fullt bebygget.

Hennes påstand er at skogen ikke fulgte med ved byttet.

Kjell Haagensen påstår å ha rett til ved til husbehov til hytta på samme måten som setra ville ha hatt, brukt som seter. Han henviser til skylddelingen og skjøtene (dok. 157-159) hvor ingen unntagelse er gjort og kjøpet må derfor omfatte vedbehovsrett i sameiet.

Hans påstand er at han har rett til ved til husbehov til bnr. 46.

1. vitne Jon Berg, 84 år, søskenbarn og nabo til Per Berg. Han bodde på Storstuen (hos Per Berg) på den tiden byttet foregikk under forrige verdenskrig. Han mener skogen ikke fulgte med i byttet.

2. vitne Håkon Berg, 55 år, i slekt med Per Berg. Han forklarer at skogen ikke fulgte med i byttet. Han mener det ikke lot seg gjøre å bytte skogrett i sameiet og teigdelt skog. Han nevner det urimelige i byttet når det stod hus på Nordrevolden, men ikke i Skarvdalen.

Karstein Nyaas hogg ved i Skarvdalen og kjørte til Nordrevolden. Dette foregikk også før 1930, men også så sent som 1966-67.

3. vitne Kasper Berg, 69 år, ubeslektet med partene. Han forklarer at skogen fulgte med i byttet. Det hadde han hørt Ole K. Brattås fortelle mange ganger.

Tidligere eier av 123/21, Kaspers bror, Edvart, kjøpte

en tomt av skogteigen i Nordrevolden av Ole Brattås engang før 1930. Selv hogg han veden sin i Skarvdalen. Det var i det hele for lite skog i Nordrevolden til setrene. Det berodde på at seter-skogen var beregnet til annethvert års bruk. Derfor ble det også hogget i Skarvdalen.

Jordskifteretten ga Karstein Nyaas og Kasper Berg dispensasjon fra hogstforbudet til å hogge ved i Skarvdalen.

Vitnet sier at Storstuen "tok tilbake skogen" i Nordrevolden i 1960-årene.

4. vitne Erling Nyaas, 60 år gammel, bror av Karstein Nyaas.

Han kjøpte bnr. 27 i 1938 av Ole Brattås. Han ble vist grensen for skogen i Nordrevolden av Brattås. Han begynte straks å setre på Nordrevolden. Han solgte bnr. 27 i 1947-48 til sin bror Karstein Nyaas.

Erling Nyaas forklarer videre at han hogg all sin seter-ved i teigen i Nordrevolden. Håkon Berg spurte vitnet en gang om hvor grensen for teigen gikk.

Etter at Ole Brattås døde og Karstein Nyaas hadde overtatt bruket i 1947-48 dukke tvisten opp.

Da Erling Nyaas kjøpte bnr. 27 av Ole Brattås, opplyste selgeren at han hadde solgt tomten til Edvart Berg. Denne tomten lå utenfor volden.

5. vitne Per S. Grue, 54 år, i slekt med Anna Berg. Karstein Nyaas hogg i Skarvdalen ihverfall så sent som sist på 40-årene.

Jordskifterettens bemerkninger.

At det ikke ble satt opp noe skriftlig om byttet i 1917-18 gjør at det langt fra med sikkerhet kan fastslås hva overenskomsten sa. Det er bare av muntlige overleveringer gjennom 3 ledd

at man idag vet noe om den. Partenes og vitnenes forklaringer viser hvor usikkert forholdet til disse skogteiger og rettigheter er blitt. Det er få overensstemmelser å finne.

Av Anna Berg Myrtrøen og vitnet Håkon Berg ble nevnt at det var ujevne verdier som ble byttet, også om man bare ser på at det var hus på Nordrevolden, men bare en låve på Nystuvolden i Skarvdalen. Jordskifteretten har merket seg dette. Det synes urimelig om byttet gjaldt bare setervoldene, når setra i Skarvdalen var bebygget bare med en låve, mens volden i Nordrevolden var bebygget til full seter. Bytteavtalen må derfor ha inneholdt betingelser som den muntlige overlevering idag ikke kjenner til. Betingelsene kan ha vært mellomlag i penger, tjenester eller annet.

Når sannsynligheten taler for at byttehandelen inneholdt betingelser vi ikke kjenner til, kan ytterligere ujevnheter i verdiene av det som gikk inn i byttet, ikke si noe om hva som inngikk i byttet i form av jord og skog.

Partene er enige om at setervoldene ble byttet. Den setervold som lå til bnr. 27 i Skarvdalen, Nystuvolden, ble byttet med den setervolden som lå til bnr. 18 i Nordrevolden. Et makebytte i sin generelle form er bytte av bruk mot bruk. Er det deler av bruk som byttes, er det korrekte at delene skylddeles og partene utsteder gjensidige skjøter. Svært ofte blir dette ikke gjort, og da må forholdet være slik at den tilbyttede del i fremtiden må ligge under partens eget matrikelnummer. Den annen mulighet, at det matrikelnummer delen tidligere lå under, skulle følge delen, må føre til et umulig virvar. Det var forsåvidt korrekt nok da Per Berg solgte Nystuvolden i Skarvdalen, som var tilbyttet fra bnr. 27, ble skylddelt fra Per Bergs eget bnr. 18.

Det kan synes å fremgå av bl.a. dok. 169 og 164 at Karstein Nyaas gjør krav på å eier Nystuvolden i Skarvdalen av en

grunn som er berørt foran, at siden de byttede deler ikke er skylddelte, er hjemmelen på Nystuvolden hans. Han innrømmer imidlertid i sin forklaring at byttet virkelig har funnet sted og at salget av Nystuvolden forsåvidt er riktig, på tross av den formelle feil som er begått.

Ingen vet som nevnt noe sikkert om hva som gikk inn i byttet og betingelsene forøvrig. Det er grunn til å tro, siden ingen kjenner til noen skriftlig avtale, at avtalen var muntlig. I så fall var den ventelig ikke særlig grundig eller detaljert. En muntlig avtale må være enkel, uten for mange forskjellige punkter. Går man ut fra dette, er det rimelig at avtalen var å bytte setrer, uten nærmere om hva som hørte med til setrene. Ut fra et slikt grunnlag taler sannsynligheten for at skogen fulgte med ved byttet. Om avtalen gikk ut på å bytte setrer uten nærmere beskrivelse, måtte en rekke rettigheter som i alminnelighet hører med til en seter, følge med. Det gjelder først og fremst beiterett og rett til ved. Det er ihvertfall ikke grunn til å anta at alle seterrettigheter fulgte med, med unntagelse av skogsretter.

Et av de forhold som taler imot dette syn er et punkt i Anna Berg Myrtrøens forklaring. Eierne av bnr. 27 hadde seter-skog i Nordrevolden før byttet i 1917-18. Det var derfor unødvendig å ta med skogen i byttet. Men jordskifteretten har altså kommet til, ut fra et alminnelig syn på hva som fulgte med ved bytte av setrer, så måtte skogen følge med.

De øvrige opplysninger fra parter og vitner taler for og imot at skogen fulgte med i byttet.

Det er visstnok alminnelig antatt blant partene at skogen i Skarvdalen lå i sameie på den tiden byttet foregikk. Og Anna Berg Myrtrøen og vitnet Håkon Berg mener at andel eller rett i sameiet ikke kunne byttes med teigdelt skog. Jordskifteretten

deler ikke dette syn. Det kan ikke være noen forskjell mellom rettigheter i sameie som bytteobjekt og som salgsobjekt og andeler og retter i sameie er blitt solgt i stor utstrekning, her i Vangrøftdalen som andre steder. Jordskifteretten kan heller ikke se noen prinsipiell forskjell i denne henseende mellom beiterett i sameie og hogstrett i sameie. At beiterett fulgte ^estrene i byttet synes uomtvistet. Det måtte derfor være full anledning til å ta med i byttet hogst^trett i sameiet.

Det er idag tvist om eiendomsforholdene i Skarvdalen og Vangrøftdalen forøvrig. Stort sett er det to påstander, at grunnen og skogen ligger i sameie og at slátteeieren er grunneier og skog-eier på sin slått.

Dette tvisteforhold endrer ikke jordskifterettens syn med hensyn til om skogen fulgte med i byttet av setrer. Forholdet må være det samme om skogsretten består i en skogteig hvor skog-eieren er grunneier, rett i sameiet, eller skog på slått hvor slátteeieren er grunneier.

Forklaringer om hogst gir langt fra entydige opplysninger. Karstein Nyaas har stort sett hogget seterveden i Nordrevolden med unntagelse av 2-3 år i 40-årene. Vitnet Per S. Grues forklaring kan synes å støtte dette. Mens 2. vitnes forklaring kan tyde på at Karstein Nyaas hogg i Skarvdalen ut over de 2-3 årene. 3. vitnes forklaring om at jordskifteretten ga Karstein Nyaas og Kasper Berg spesiell dispensasjon fra hogstforbudet er ukjent for jordskifteretten. Forbudet som ble fattet 20/11 1951 inneholder imidlertid en alminnelig dispensasjon fra forbudet til å hogge nødvendig brensel til setrene.

At Karstein Nyaas hogg seterved samme år både i Skarvdalen og Nordrevolden er lite trolig.

Den forrige eier av bnr. 27, Erling Nyaas, hogg all sin

seterved i Nordrevolden.

Anna Berg Myrtrøen på sin side har hogget i Nordrevolden en gang i midten av 60-årene og vet ikke om hennes far Per E. Berg noensinde hogg der.

Som en summering av den hogst som har foregått vil jordskifteretten bemerke. Stort sett har eierne av bnr. 27 hogget i Nordrevolden, men med noen få år i Skarvdalen, mens eieren av bnr. 18 i de siste 40 år har hogget en gang i denne teigen. Og som konklusjon har jordskifteretten trukket at dette tyder på at skogen fulgte med i byttet.

Av forhold som trekker i motsatt retning er de opplysninger som Per Berg har gitt i dok. 170, og Karstein Nyaas innrømmer at Per Bergs opplysninger er riktige. Per Berg tilbød Karstein Nyaas å få kjøpt skog av teigen i Nordrevolden, og Karstein Nyaas bad om å få kjøpt en myr. Dette må ha vært i begynnelsen av 60-årene.

Det er vanskelig forenlig med Erling og Karstein Nyaas's hogst i nordrevolden og jordskifteretten har ikke fått noen tilfredsstillende forklaring på forhandlingene mellom Karstein Nyaas og Per Berg. Invertfall førte ikke forhandlingene til noen forandring av forholdene, og Karstein Nyaas fortsatte å hogge ved i teigen.

Jordskifteretten vil tilslutt nevne to opplysninger fra vitner. Edvart Berg kjøpte en liten del av skogteigen i Nordrevolden av Ole Brattås engang før 1930 uten innsigelser. Og Håkon Berg henvendte seg til Erling Nyaas for å få rede på grensen for teigen i Nordrevolden.

Det er under sterk tvil at jordskifteretten er kommet til at skogen fulgte med ved byttet i 1917-18.

Kjell Haagensen påstår han har vedbehovsrett i sameiet

for sin hytte på Nystuvolden på samme måten som Nystuvolden ville hatt om den hadde fortsatt som seter. Denne påstand bygger han på at verken skylddelingen av bnr. 46 eller skjøtene (dok. 157-159) gjør noen unntagelser. Det er ikke tvist om hvorvidt Kjell Haagensen er eier av setervolden.

Bnr. 46 ble skylddelt fra bnr. 18 25/10 1944. Av skylddelingen går det frem at parsellen består av 6 dekar stor setervold - Nystuvolden - og den skal brukes til byggetomt. På spørsmål 2 i skjemaet, "Får hvert av de jordbruk som fremkommer ved delingen den skog som er nødvendig til husbehov og gårdsfornødenhet?", er svaret "Nei". Det bruk som blir uten skog må være den utskilte parsell, bnr. 46.

Skylddelinger beskriver også til vanlig ikke hva som unntas, men hva det nye bruk består av. Og skjøter sier bare hvilke bruk som skifter eier.

Jordskifteretten synes skylddelingen er så klar som man kan forlange av en skjemaesvarelse og resultatet må bli at det ikke hører noen skogsrett til 123/46.

Kjennelsen er enstemmig.

Verdien av tvisten om skogen fulgte med i byttet av setrer er over 500 kroner.

Verdien av tvisten om hogstrett til bnr. 46 er over 500 kroner.

Slutning.

1. Karstein Nyaas er eier av den skogteig som var lagt til hans seter i Nordrevolden. Og Anna Berg Myrtrøen er eier av den skogsrett som lå til Nystuvolden i Skarvdalen.

2. Det ligger ingen hogstrett til bnr. 46, eier Kjell Haagensen.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 2 dager + skyss

kr. 195,40

Jordskiftemann Sæther 2 dager + skyss	kr. 327,80
Tilsammen	kr. 523,20
som ble pålagt betalt slik:	
Karstein Nyaas	kr. 211,60
Anna Berg Myrtrøen	" 211,60
Kjell Haagensen	" 100,-

Partene hadde forlatt møtet.

Dalsbygda, den 21. juli 1971.

Tollef Lunaas (s.) Jon Sæther (s.) Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1971 den 29. juli ble jordskifterett satt i hytta til Paul Pettersen Ullevålseter i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Nils Thorsrud.

Sak nr. 31/70 og sak 32/42. I den siste sak vedkommende grensetvist i Stordjupsjøen.

Sakene er i h.h.t. § 98 i tvistemålsloven slått sammen til en behandling.

Vedkommende sak 31/70:

Saksøker: Paul Pettersen Ullevålseter, eier av 123/43 og 123/44.

Saksøkte: 1. Anna Berg Myrtrøen eier av 123/18.

2. Magne Moseng, eier av 123/1.

Vedkommende sak 32/42:

Partene i tvisten vedk. sak 32/42:

1. Kåre Berg, eier av 123/4

2. Einar Nyaas, eier av uskyldsatt parsell av 123/12.

3. Ola Normann Bakken, eier av 123/19.

Videre de samme som saksøkte under sak 31/70.

Sakene gjelder: Tvist om grenser i Stordjupsjøen.

Til stede: Alle nevnte parter personlig.

Som vitner møtte Leif Ørvild, Kristen Berg, Johannes Grue, Annar A. Ryen, Halstein Nordvang og Kasper Berg.

På forespørsel fremkom ingen merknad mot rettens sammensetning.

Fremlagt ble: Vedkommende sak 31/70.

1. Krav om grensegang 14/9 -70.
2. Skriv 6/3 -71 fra departementet.
3. Skylddelingsforretning 11/7 -44.
4. Skylddelingsforretning av s.d.
5. Innkalling 8/6 -71.

Vedkommende sak 32/42:

118. Krav om grensegang 13/8 -68.
86. Utskrift av skogkontrakt 1861.
173. Skriv 15/2 -71 fra Magne Moseng.
174. Skisse.
175. Skriv 18/2 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
176. Skriv 20/3 -71 fra Kåre Berg, Ola Normann Bakken og Einar Nyaas.
177. Skriv 20/4 -71 fra Magne Moseng.
178. Skriv 28/4 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
179. Skriv 10/5 -71 fra Ola Normann Bakken.
180. Innkalling 8/6 -71.
181. Erklæring fra J. J. Berg.

Etter noen forhandlinger inngikk partene følgende forlik:

Den østre grense for Stordjupsjøen sameie går fra sjøen langs vestgrensen for Paul Pettersen Ullevålseters nausttomt. Fra nausttomtens nordvestre hjørne går grensen i ben linje til det

sørvestre hjørne av Paul Pettersen Ullevålseters hyttetomt, følger så denne tomtens vestgrense og videre i denne retning til fjells.

Det overlates jordskiftedommeren å merke og beskrive grensene.

Einar Nyaas (s.) Ola Normann Bakken (s.) Kåre Berg (s.)
Magne Moseng (s.) Anna Berg Myrtrøen (s.) Paul Pettersen
Ullevålseter (s.)

De øvrige grensene ble gått opp sammen med partene og det var ingen uenighet.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 124,80
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 167,50
Tinglysing	" 70,-
Porto	<u>" 45,70</u>
Tilsammen	kr. 408,00

som ble pålagt betalt likt av alle seks parter.

Kunngjøringen fant sted 29/7 -71 ved opplesning av rettsboken. Samtlige møtende parter var tilstede.

Den tinglyste utskrift skal oppbevares hos eieren av gnr. 123, bnr. 19.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, 29/7 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

Grensebeskrivelse.

Grense 1 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 44 på østsiden - går fra kors i jordfast stein (1) i strandkanten i retning ca. 23^g 11,3 m til kors i jordfast stein (2) i grensen mot gnr. 123, bnr. 1.

Grense 2 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 1 på østsiden - går fra merkepunkt 2 i retning 26^{g} (i retning av punkt 3) til veien hvor den ender.

Grense 3 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 18 på østsiden - går fra veien i samme retning som grense 2 til røys (3) ca. 2,5 m ovenfor veien (avstanden mellom merkepunkt 2 og merkepunkt 3 er 60,0 m), fortsetter i samme retning 51,0 m til røys (4) ovenfor den gamle vognveien og 70,5 m til kors i jordfast stein (5) i grensen mot gnr. 123, bnr. 43.

Grense 4 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 43 på østsiden - går fra merkepunkt 5 i retning 4^{g} 51,0 m til røys (6) og 83,5 m til kors i jordfast stein (7) i grensen mot gnr. 123, bnr. 18.

Grense 5 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 18 på østsiden - går fra merkepunkt 7 i samme retning som grense 4 til fjellet.

Grense 6 - mellom gnr. 123, bnr. 18 på nord-, øst- og sørsiden og gnr. 123, bnr. 43 innenfor - går fra merkepunkt 7 i retning 94^{g} 35,3 m til kors i jordfast stein (8), 67,6 m til nedsatt stein (9) og 71,6 m til kors i fjell (10) (like ved en bolt, triangelpunkt).

Herfra i retning 210^{g} 66,7 m til kors i jordfast stein (11) og 57,8 m til nedsatt stein (12).

Herfra i retning 301^{g} 35,2 m til kors i jordfast stein (13), 46,5 m til nedsatt stein (14) og 52,3 m til merkepunkt 5.

Grense 7 - mellom gnr. 123, bnr. 1 på nord og østsiden og gnr. 123, bnr. 44 på sør og vestsiden - går fra merkepunkt 2 i retning ca. 101^{g} 24,1 m til kors i jordfast stein (15).

Herfra i retning ca. 204^{g} 11,5 m til kors i jordfast stein (16) i strandkanten.

Retningene er tatt ut av kartet og er angitt rettvisende.

Dalsbygda, 3/8 1971.

Tollef Lunaas (s.) Nils Thorsrud (s.)

-oOo-

År 1971 den 31. august ble jordskifterett satt i huset til Kolbjørn Eggen i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - til behandling foreligger tvist om hvem som er eier av en slått i Svartbekkdalen.

Partene: 1. Kolbjørn Eggen

2. Oddmund Nyaas.

3. Torberg Aas.

Tilstede: Kolbjørn Eggen og Oddmund Nyaas, begge personlig.

Fremlagt ble:

182. Skriv 5/2 1971 fra Øystein Os Eggen.

183. Avskrift fra Hummels slåttefortegnelse 1767.

184. Skjøte 3/3 1843.

185. Skylddeling 20/7 1869.

186. Skjøte 27/7 1869.

187. Bykselseddel 22/6 1723.

188. Skisse.

189. Innlegg for Høyfjellskom. 16/9 1925.

190. Kjøpekontrakt 21/11 1855.

191. Skylddeling 29/9 1898.

192. Utskrift forlikskom. 22/1 -43.

193. Hjemmelsattest 5/2 -71.

194. Skriv 30/1 -71 fra Oddmund Nyaas.

195. Skjøte 18/11 -47.

196. Dok.-liste fra Peder Aas for HK.

197. Innkalling 16/8 -71.

Etter noen samtale med partene ble det klart at det var flere som var interessert i det terreng som det her tvistes om.

Jordskifteretten besluttet derfor å utsette saken inntil alle interesserte kunne få varsel.

Retten hevet.

Os, den 31. august 1971.

Tollef Lunaas (s.)

Leif Gløtvold (s.)

Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1971 den 2. september ble jordskifterett satt i huset til Rolf Johnsen i Dalsbygda.

Rettenns formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettenns formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - til behandling foreligger tvist om grenser i Falkenget i Vangrøftdalen.

Partene er:

1. Rolf Johnsen, eier av gnr. 132, bnr. 34.

2. Tore Østgård, eier av gnr. 135, bnr. 75.

3. Kolbjørn Eggen, eier av gnr. 135, bnr. 15.

4. Lars Østgårdseggen, eier av gnr. 133, bnr. 62.

5. Inge Kroken, eier av gnr. 132, bnr. 24.

6. Harald Kroken, eier av gnr. 132, bnr. 41.

Tilstede: Rolf Johnsen, Tore Østgård, Inge Kroken og Harald Kroken.

Tore Østgård møter også for Kolbjørn Eggen.

Fremlagt ble:

198. Skriv 12/2 -71 fra Tore Østgård.

- 199. Skjøte 12/2 1826.
- 200. Skylddeling 1/10 1894.
- 201. Skjøte 15/11 1894
- 202. Innkalling 16/8 1971.
- 67. Skylddeling 2,4/6 og 2/7 1894.
- 203. Skjøte 30/12 1867.
- 204. Fullmakt 31/8 1971 fra Kolbjørn Eggen.

Dokumentene ble opplest.

Partene avga forklaring i rettslokalet og under en befarings hvor samtlige møtende parter deltok. Forliksmegling ble prøvet.

Kjennelse III.

Twisten gjelder grenser for en slått under gnr. 132, bnr. 34 i Tolga-Os. Slåtten ligger i Tverrelvdalen i Vangrøftdalen i Dalsbygda og kalles Falkenget, eller Nordgårdsgjeltengen. Slåtten grenser i nord til de slåtter som er behandlet i lagmannsrettsdom 11/7 1945, som bl.a. sier at slátteeieren er grunneier og skogeier. Sør for det felt lagmannsrettsdommen omhandler er eiendomsforholdene uklare forsåvidt som at det er under behandling i jordskifteretten.

Kart over området ble opptatt i midten av 50-årene. Grensene som da ble inntegnet gjaldt bare området omfattet av den nevnte lagmannsrettsdom. Påvisning av grensene foregikk visstnok slik, stort sett, på den måten at kjentfolk, gjerne eldre menn, var med landmåleren i marken. Eieren var altså ikke alltid med.

Rolf Johnsen henviste til dok. 67 som ganske nøye beskriver grensene for slåtten.

Vedk. grensen mot 135/75. Denne grensen går mellom bekkene Oustubekken i vest og Rasmusbekken i øst. Han frafalt sin påstand som fremgår av kartet og som ble påvist i 1968, punktene 1 til 2.

Hans endelige påstand er punkt 1 til punkt 3. Punkt 1 er det sted hvor en vintervei krysser Oustubekken. Punkt 3 er hvor en bekk renne inn i Rasmusbekken fra øst. Han henviser til dok. 67 hvor det står "ved en myrfloe" som han har påvist i marken, og som han mener stemmer med beskrivelsen forøvrig. M.h.t. dok. 198 bemerker Johnsen at hans far ikke var eier av gården og heller ikke slåtten.

Grensen mot Kroken 132/24 og 132/41. Han henviser igjen til dok. 67 som beskriver "en stor sten søndenfor laden", punkt 6. Han henviser videre til at det ifølge dok. 67 er et "naturligt" dele mot Kroken og at han skal støte til Tverrelva i noen lengde. Han har selv brukt slåtten i tvistestykket.

Hans påstand vedkommende den omtvistede del av grensen er punktene 5-6-7.

Tore Østgård, eier av 135/75 henviser til at grensen skal gå over "nogle skoghauge". Både hans far og han selv har hugget ved i tvistestykket flere ganger gjennom et lengre tidsrum. Og grensen har han fått påvist av faren. Han mener floen nevnt i dok. 67 ikke er entydig.

Hans påstand vedk. sin grense mot Rolf Johnsen går mellom punktene 4 og 12.

Vedk. Kolbjørn Eggens (135/15) grense vil han påpeke at han har hørt, at grensen skal være noenlunde ben og at de største myrene skal tilhøre hovedbruket, Spellmoen, 135/15.

Inge Kroken og Harald Kroken, eiere av h.h.v. 132/24 og 132/41, påviste "stor sten søndenfor laden". Oppå stenen lå opplagt noen mindre steiner.

Den del av slåtten som tilhører bnr. 41 skal være 1/3 av hele slåtten.

Og deres påstand er punktene 5-9-8.

Jordskifteretten vil bemerke.

Det var under befaringene av grensene i 1968 med tanke på komplettering av kartet, at disse tvistene kom for dagen. Under disse befaringene viste det seg at Lars Østgårdseggen og Rolf Johnsen ikke var enige om grensen. De var enige forsåvidt at grensen fulgte en vei, "sommerveien til Falken" (dok. 67), men Lars Østgårdseggen holdt på en vestlig vei og Rolf Johnsen på en østlig liggende vei. Begge veier er idag for stier å regne.

Lars Østgårdseggen møtte ikke under møtet 2/9 og var heller ikke med under befaringene. Imidlertid trakk Rolf Johnsen tilbake sin påstand om at grensen fulgte en østlig vei og erklærte seg enig i at det var den vestlige vei som var grensen. Det foreligger derfor ingen tvist mellom Rolf Johnsen og Lars Østgårdseggen. Og jordskifteretten kan konstatere at grensen mellom 133/62 på østsiden og 132/24 på vestsiden følger stien fra punkt 10 til punkt 11.

Vedkommende grensen mellom Rolf Johnsen og Kolbjørn Eggen er å bemerke. Kolbjørn Eggen var ikke med under befaringene i 1968. Om han var med og påviste grensen i 1955 vites ikke, og eventuelt vet man heller ikke hvem som har påvist grensen. Rolf Johnsen var med i 1968 og påviste sin grensepåstand, en bekk.

Under befaringen 2/9 frafalt begge parter sine tidligere påstander og Kolbjørn Eggens representant, Tore Østgård, og Rolf Johnsen påviste den dagen en bekke som grense mellom gnr. 132, bnr. 34 på sørsiden og gnr. 135, bnr. 15 på nordsiden. Det foreligger altså heller ikke noen tvist om grensen mellom Rolf Johnsen og Kolbjørn Eggen.

Jordskifteretten vil så ta for seg tvisten om grensen mellom Tore Østgård og Rolf Johnsen.

Som det fremgår av kartet er Tore Østgårds påstand fra

en merket bjørk (punkt 4) ved Rasmusbekken i rett linje til en stor stein i Oustubekken. Tore Østgård forklarte at dette var den grensen som han hadde fått påvist av sin far. Og han legger vekt på at både hans far og han selv har hugget ved i tvistefeltet.

Rolf Johnsen på sin side påsto grensen går fra Rasmusbekken i punkt 3 hvor bekken som er grense mot 135/15 renner ut, og i rett linje til punkt 1 som er det sted vinterveien krysser Oustubekken.

Grensens utgangspunkt i Rasmusbekken er partene på det nærmeste enige om, punkt 3 og 4 ligger meget nær hverandre. Grensen på østsiden av Rasmusbekken skal ifølge dok. 67 følge en bekk, partene er enige om det og om hvilken bekk det er. Denne bekkeosen kan derfor bli fastslått som et punkt i grensen.

Partene er også, såvidt jordskifteretten forstår, enige om forståelsen av dok. 67 når det gjelder grensens endepunkt i Oustubekken, dvs. enige om hvor vinterveien krysser bekken. De er derimot ikke enige om hvor en myrfloee nevnt i dok. 67 befinner seg. Johnsen har vist en floe i sørenden av Uglemyren. Trekkes en ben linje fra punkt 3 til punkt 1 vil denne floen liggende nær og på nordsiden av linjen, og vil forsåvidt stemme med beskrivelsen.

Tore Østgård har fremlagt dok. 200 hvor grensen er beskrevet å gå over "nogle skoghauge", altså ikke noen linje. Man må huske på at fra eldre tid er det slåttene som har vært delt, de grenser som finnes er slåttegrenser, og da var en foøvrig så pass flytende grense som skoghauger tilstrekkelig. Men jordskifteretten vil bemerke at det ikke er noen uoverensstemmelser mellom dok. 200 og 67.

Jordskifteretten har ikke blitt vist noen merketrær i noen av de linjene som er påstått, bortsett fra den blakede bjørka

i punkt 4.

Partene er meget langt på vei enige om at beskrivelsen av grensen i de foreliggende dokumenter og Rolf Johnsens påstand stemmer overens.

Mot dette stille Tore Østgård den hugst som upåtalet har foregått gjennom mange år. Selv om Rolf Johnsen ikke har hatt anledning til regelmessig å holde øye med dette område, har han neppe vært helt ukjent med at Tore Østgård har hugget i haugen nærmest veien. Rolf Johnsen innrømmer å ha sett Tore Østgård kjøre ved derfra.

Hva som har veiet tyngst for jordskifteretten er at grensen er tydelig og klart beskrevet og den kan med stor sikkerhet finnes i marken, og endog er partene nær enige om hvor den beskrevne grense finnes i marken. Jordskifteretten er derfor kommet til å gi Rolf Johnsen medhold i hans påstand.

Tilslutt gjenstår grensen mellom Rolf Johnsen på den ene siden og Inge Kroken og Harald Kroken på den andre.

Fra et punkt 5 som partene er enige om, påstår Rolf Johnsen grensen å gå til en stor stein (punkt 6) 50 m nord for en låve tilhørende Kroken på derfra til Tverrelva i punkt 7.

Kroken på sin side påstår grensen går fra punkt 5 i ben linje over en stor stein (punkt 9) til Tverrelva.

Det er en rekke forhold som taler for Rolf Johnsens påstand. Rolf Johnsen har brukt slåttene i området. Beskrivelsen i dok. 67 sier at grensen for Nordgårdsgjeltengen fra bekkemotet Oustubekken - Rasmusbekken følger Tverrelva. Grensen Kroken har påstått går meget nær en skarp sving i Tverrelva bare 50 m fra bekkemotet og jordskifteretten er enig med Johnsen i at når det var nødvendig å nevne Tverrelva som grense, må grensen følge Tverrelva en lengre strekning.

Jordskifteretten har også merket seg at Nordgårdsgjelt-
enget i dok. 67 er beskrevet å ende i naturlig dele mot Krokens
slått. Ut fra iakttagelser i marken er jordskifteretten kommet
til at denne beskrivelsen stemmer best med Johnsens påstand. Og
jordskifteretten fikk også det inntrykk at Inge Kroken langt på
vei delte dette syn.

Her skal bemerkes vedkommende den "store sten" som er
nevnt i dok. 67. Den sten som er påvist av Kroken stemmer med be-
skrivelsen forsåvidt som den ligger sør for låven på Nordgårds-
gjeltengen. At det er denne låven dokumentet henviser til er
partene enige om og det er rimelig å anta at så er tilfelle, siden
ingen nærmere beskrivelse av låven er gitt. Denne steinen i
punkt 9 har opplagt mindre steiner på toppen, som kan tyde på at
det er en merkestein. Men på den andre siden er det utvilsomt at
Johnsen har brukt slåttene også på sørsiden av steinen og noe
naturlig slåttegrense representerer den åpenbart ikke.

Steinen i punkt 6 ville det være naturlig å beskrive
å ligge nord for Krokens låve siden den ligger ca. 400 m sør for
låven på Nordgårdsgjeltengen og bare 50 m nord for Krokens låve.
Men rent mekanisk beskrevet er det ikke uriktig å si at steinen
i punkt 6 ligger sør for Johnsens låve.

Jordskifteretten er kommet til å gi Johnsen medhold også
vedkommende denne grensen.

Slutning.

Grensen for Nordgårdsgjeltengen under gnr. 132, bnr. 34 følger i
øst mot gnr. 133, bnr. 62 en sti mellom punktene 10 og 11, mot
nord mot gnr. 135, bnr. 15 følger grensen en bekk mellom punktene
11 og 3, videre mot nord mot gnr. 135, bnr. 75 en grense i en
linje mellom punktene 3 og 1 og mot sør og sørøst mot gnr. 132
bnr. 41 og gnr. 132, bnr. 24 til en grense over punktene 7

(i Tverrelva), 6 som er en stor stein og merket bjørk, punkt 5, videre over merkede bjørker partene er enige om til punkt 10.

Twistene er enkeltvis verd over 500 kroner.

Kjennelsen er enstemmig.

Kostnadene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 120,40
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 204,80
Porto	" <u>29,20</u>
Tilsammen	kr. 354,40

som ble pålagt betalt slik:

Rolf Johnsen	kr. 150,40
Lars Østgårdseggen	" 25,-
Kolbjørn Eggen	" 25,-
Tore Østgård	" 77,-
Inge Kroken	" 30,-
Harald Kroken	" 47,-

Rettsboken ble lest opp.

Tilstede: Rolf Johnsen, Tore Østgård og Harald Kroken.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, 2. september 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1971 den 16. september ble jordskifterett satt i huset til Alfred Brynhildsvold i Dalsbygda.

Rettsens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettsens formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - utsatt fra 2. september 1971 - til behandling foreligger tvist om grense i Skarvdalen.

Partene er:

1. Ola Normann Bakken, eier av 123/19.
2. Alfred Brynhildsvold, eier av 131/162.
3. Annar A. Ryen, eier av 123/25.
4. Åsta Berg Stenvold, eier av 123/24.

Tilstede: Ola Normann Bakken, Alfred Brynhildsvold og Åsta Berg Stenvold.

Annar A. Ryen var fraværende. Han erklærte på muntlig forespørsel at han godtok den minnelige innkalling i likhet med Åsta Berg Stenvold.

Fremlagt ble:

205. Innkalling 23/8 1971.
206. Skriv 1/3 1971 fra Ola Normann Bakken.
207. Skjøte 18/2 1834.
208. Skylddelingsforretning 12/10 1939.
209. Kartutsnitt.

Dokumentene ble opplest.

De tilstedeværende parter og jordskifteretten foretok befarings.

Partene forklarte seg i rettslokalet og under befaringsen.

Her forligger 2 tvister:

1. Tvist om en grense mellom Åsta Berg Stenvold og Annar A. Ryen.
2. Tvist om en grense mellom Ola Normann Bakken og Alfred Brynhildsvold.

Vedkommende tvist 1.

Kjennelse IV.

Åsta Berg Stenvold forklarer at hun har fått påvist av sin far at grensen følger bekken. Det er riktig at Annar A. Ryen har

brukt en slåttemyr i tvistefeltet, men det beror på at Annar A. Ryen brukte Åsta Berg Stenvolds seter og slått i noen år før han fikk sin egen seter.

Annar A. Ryen er ikke tilstede og har heller ikke gitt noen skriftlig forklaring. Jordskifteretten finner derfor å måtte gi Åsta Berg Stenvold medhold i hennes påstand.

Slutning.

Grensen mellom gnr. 123, bnr. 25, Annar A. Ryen, på østsiden og gnr. 123, bnr. 24, Åsta Berg Stenvold på vestsiden følger bekken fra punkt 9 til punkt 10.

Vedkommende tvist 2.

Partene ble enige om følgende

forlik.

Tvistestykket ligger vest for Skarva. Partene er enige om å dele tvistestykket slik at grensen mellom dem kan beskrives slik.

Grensen mellom gnr. 131, bnr. 162, Alfred Brynhildsvold på øst-, nord- og vestsiden og gnr. 123, bnr. 19 på motsatte sider går fra en sving på Skarva i NNV-lig retning til en blaket bjørk, punkt 2. Herfra i SO-lig retning over blakede bjørker i punktene 3, 4, 5, 6, 7 og 8 og videre til bekken som renner ut i skarva.

Alfred Brynhildsvold (s.) Ola Normann Bakken (s.)

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 124,80
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 199,60
Avskrift	" 20,-
Porto	" <u>18,70</u>
Tilsammen	kr. 363,10

som ble pålagt betalt slik:

Annar A. Ryen	kr. 50,-
Åsta Berg Stenvold	" 50,-

Ola Normann Bakken kr. 131,55
Alfred Brynhildsvold " 131,55

Protokollen ble opplest.

Tilstede: Alfred Brynhildsvold, Ola Normann Bakken og Åsta Berg Stenvold.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, 16. september 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1971 de 21. september ble jordskifterett satt i huset til Kolbjørn Eggen i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - utsatt fra 16. september 1971 - tvist om en slått i Svartbekkdalen - utsatt fra 31. august 1971.

Innkalte parter: 1. Kolbjørn Eggen.

2. Oddmund Ryen.

3. Torberg Aas.

4. Os Sauehavelag.

5. Halstein Kvernbekkeng.

6. Knut Moseng.

7. Per J. Grue.

8. Jon Grue Langen.

Tilstede: Kolbjørn Eggen, Halstein Kvernbekkeng, Per J. Grue, for Os sauehavelag møtte Per Osgjelten. Videre møtte Knut Moseng, Jon Grue Langen og Oddmund Nyaas.

Fremlagt ble:

210. Innkalling.

184a. Fortegnelse over eiendommer til Ingulf Nymoen.

211. Kontrakt 28/1 1858.

Etter noen diskusjon med partene ble besluttet en ny utsettelse av saken, forat partene kan forberede seg bedre.

Omkostningene hittil:

Jordskiftemann Sæther 2 dag + skyss	kr. 318,90
Jordskiftemann Gløtvold 2 dager + skyss	" 208,20
Tilsammen	kr. 527,10

som ble forskuttert av Kolbjørn Eggen.

Partene innkalles til nytt møte ved brev.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 21. sept. 1971.

Tollef Lunaas (s.) Jon Sæther (s.) Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1971 den 23. september ble jordskifterett satt i huset til Oddmund Ryen i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - utsatt fra 21. sept. 1971 - til behandling foreligger tvist om grenser i Mastukåsen.

Innkalte parter: 1. Oddmund Ryen.

2. Ingmar Ryen.

3. Jon J. Meli.

4. Inge Kroken.

5. Lars Østgårdseggen.

Fremlagt ble:

212. Skriv 10/2 -71 fra Jon J. Meli.
213. Skriv 12/2 -71 fra Oddm. Ryen.
214. Skriv 22/2 -71 fra Oddm. Ryen.
215. Skriv 1/3 -71 fra Ingmar E. Ryen.
216. Skylddeling 3/10 1881.
217. Kjøpekontrakt 1/12 1882.
218. Skjøte 20/6 1882.
219. Skjøte 10/7 1883.
220. Innkalling 23/8 1971.
221. Omberammelse 6/9 1971.
222. Kartutsnitt.

Tilstede: Oddmund Ryen og Jon J. Meli.

Som vitner møtte Ingvald Ryen.

Oddmund Ryen og Jon J. Meli inngikk følgende
forlik.

Grensen mellom 132/27, Oddmund Ryen og 132/20, Jon J. Meli, i Nordgårdsåsen går over merkede bjørker 1, 2, 3 og 4 (se vedlagte kartutsnitt) som påstått av Oddmund Ryen.

Oddmund Ryen (s.) Jon J. Meli (s.)

På åstedet møtte Ingmar Ryen og som vitne Per Ryen.

Under befaringen viste det seg at det forelå en tvist mellom Ingmar Ryen og Oddmund Ryen som ikke var kjent for jordskifteretten. Etter noen diskusjon ble besluttet å utsette saken forsåvidt den gjelder tvistene mellom Ingmar Ryen og Oddmund Ryen.

Vedkommende tvisten mellom Oddmund Ryen, Inge Kroken og Lars Østgårdseggen avsa jordskifteretten følgende

Kjennelse V.

Inge Kroken og Lars Østgårdeggen er ikke møtt til møtet og heller ikke sendt noe skriftlig innlegg. Jordskifteretten oppfatter dette slik at de ikke lenger gjør noen påstand om tvistestykket som

ligger i nordenden av Bjørndalsmyra. Jordskifteretten vil derfor gi Oddmund Ryen medhold i hans påstand

Slutning.

Oddmund Ryen er eier av stykket begrenset av en linje 4-5, stien til punkt 6 og linjen 6-4.

Numrene henviser til kartutsnittet, dok. 222.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 129,20.
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 200,-
Tilsammen	kr. 329,20
som ble pålagt forskuttert av	
Oddmund Ryen	kr. 164,60
Ingmar Ryen	" 164,60

Protokollen opplest.

Tilsteede: Oddmund Ryen og Ingmar Ryen.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, 23. september 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

Ar 1971 den 9. november ble jordskifterett satt i Dalsbygda samfunnshus i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 og 1/47 m.m. - utsatt fra 23. september 1971.

Fremmøtte parter: Ola Normann Bakken, for Esten brataas møtte Leif Brataas iflg. skriftlig fullmakt. Leif Brataas møtte også på

egne vegne. Eilif Breen, Ola Brynhildsvold, Kolbjørn Eggen, Olav Engan, Johan Holm, Torleif Furuholt, Ola E. Gjeltten, Thore S. Grue, Harald Haugseggen, Petter Horten, Karstein Johaug, Inge Kroken, Harald Kroken, John J. Meli. For Manda Moseng møtte Nils Moseng. Videre møtte Jon M. Moseng, Embret Myrtrøen, Leif Olav Nyborg, Einar Nygjeltten, Ole Iver Nyaas, Ola Os, Per P. Os, Leif Ramlo. For Per Smedås møtte Tore Smedås. Videre møtte Nils Sund, Inga Utheim Nordvang, Annar E. Wang, Halstein Østgård, Tore Østgård, Paul Krog, Svend Løvnes, Hans Kroken, Ingulf Ytterhaug, Oddmund Ryen, Embret Vangsgjeltten, Kristen Langøyen, Thor Aas, Jon H. Meli, Hans Nordset. For Kåre Olav Berg møtte Kasper Berg. Videre møtte Inge Kroken, Henrik Mølman Osmoen og Per Berget.

Adv. Elling Follestad representerer følgende parter:

Ola Os, Per P. Os, Kolbjørn Eggen, Kristine Moseng, Olga Kokkvold, Thor Aas, Petter Horten, Oddmund Nyaas, Manda Moseng, Jon M. Moseng, Ingulf Os Eggen, Erling Lystad, Øystein Os Eggen, Alf Strand, Hans Kroken, Kristen Langøyen, Gudmund Langøyen, Harald Haugseggen, Svend Løvnes, Tore Østgård, Lars Østgårdseggen, Per Henningsmo, Nils Sund, Lars Jordet og Halstein Østgård.

Adv. Inge Kolberg representerer følgende parter:

Ola P. Ousten, Thore P. Grue, Eilif Breen, Odd Berntsen, Inga Utheim Nordvang, Tore T. Nygård, Bjørn Nygård, Magne Gjeltten, Embret Myrtrøen, Per Bakken, Ingulf Ytterhaug, Leif Brataas, Ola Brynhildsvold, Karstein Johaug, Håkon Dalbakk, Per T. Smedås, Annar Wang, Johan Rygjeltten, Leif Olav Ryen, Olav Normann Ryen, Per L. Berget, Eivind Østgård, Einar Aamo, Liv Westvold, Alf Smedåsgjeltten, Halstein Kvangraven, Olav Nygjeltten, John Aamo, Ole Nygjeltten, Hilmar Lysgård, Ragnvald Lillehaug, John Jensvold, Arvid Bakos, Hans Nordset, Johan Nygjeltten, Håkon Berg, Arvid Bakken, Anna Berg Myrtrøen, Annar A. Ryen, Alfred Brynhildsvold.

Det er ikke på det rene hvilke ovenfor nevnte fremmøtte parter og nedenfor nevnte ikke fremmøtte, er representert av adv. Mette Messet.

Innkalte ikke fremmøtte parter: Jon Akeren, Juul Akeren, Arne og Hildur Akeren, Johan Bakken, Marie Bakken, Lars Bakken, Knut Bakosgjelten, Kåre Berg, Aasta Berg Stenvold, Jon M. Berg, Henry Berg, Kristen Berg, Reidar Borren, Marit Brataas, Olav Breen, Magnus Breen, Ole E. Bækken, Einar Dypvig, Olga Eggen, Per L. Eggen, Nanna Eggen Skjerbekk, Tom Philip Enge, Ingulf Engan, Sverre Engan, Leif Engebakken, John Flaten, Magnus Flaten, Kaare Floor, Foldal Verk, Aksel Galåen, Arne O. Galåsen, Oddm. Galåen, Eilif Gjeltten, Marit Gjeltten Nordvang, H. A. Gjeltten, Esten Gjeltten, Marit I. Gjeltten, Per N. Gjeltten, Sverre Gjerstad, Jon O. Grue Langen, Per J. Grue, Per S. Grue, Per Magne Grue, Per og Ola Grue, Kaspara Gråberget, Aasta Haugseggen, John Holm, Arne Holte, Halvard Holte, Tomas Høisen, Aksel Haanes, Johanne Iversen, Ole Johnsen Riise, Rolf Johnsen, Per Johaug, Jon Jølstad, Edvart Klokkervold, Klaus Kuraas, Fritjof Kuraas, Halstein Kvernbekkeng, Alf Sverre Kaasen, Per G. Langen, Magnus Langøygjelten, Torger Lillehaug, Jon P. Lillebakken, Signe Lilletrøen, Gunnar Meli, Bengt Moen, Jon P. Moseng, Ingmar Moseng, Erling A. Moseng, Magne Moseng, Per A. Moseng, Jon Arne Moseng, Alf Moseng, Knut E. Moseng, Jon Myren, Tore Myre, Arnfinn Myren, Ingvar Myrtrøen, Einar Nordvang, Ingvar Nordvang, Halstein Nordvang, Olav Nordvang, Mikkel O. Nordvang, Arne Norum, Håkon Nyborg, Reidar L. Nyborg, Marit Nyggjelten, Helge E. Nyggjelten, Georg Nyhaug, Harald A. Nyhus, Einar Nyaas, Erling Nyaas, Karstein Nyaas, Einar Nøren, Jon Olav Opdal, Per Os, Os Sauehavnelag, Olav Agnar Osgjelten, John Osmoen, Marit A. Osmoen, Alf R. Prydz, Leif Ryen, Ingmar E. Ryen, Ingvald P. Ryen, Annar E. Ryen, Erling Ryen, Bjarne E. Ryen, Magnus Ryeng, Harald Røn-

ningen, Nils Røste, Magne T. Smedås, Odd Stålem, Ole T. Sund, Ingemund Syrstad, Esten Storbekken, Ole Tingstad, Jarle Tolgenbakk, Sofie Trøen, Steinar Tuveng, Odd Tomasgård, Johanne Utstumo, Oddleiv Vold, Kristine Volden, Kåre Ytterhaug, Inge Jostein Ytterhaug, Esten Øyen Moseng, Harald og Sverre Østgård, Magnar Østgård, Per Østgård, Ola A. Østgård, Alf E. Østgård, Arnfinn Østgård, Håkon Østgård, Arne Østgårdsgjelten, Einar Østgårdsgjelten, Tore Østgårdstrøen, Marius Østgårdstrøen, Inge og Per Østvang, Ole E. Øvergård, Ola Øverhaug, Olav P. Øverhaug, Olga Østvang, Inge Østvang, Bjarne Øverland, Soland Aakerbakken og Eline Grytbakk, Reidar Aamo, Torberg Aas, Bersvand Aas.

Fremlagt ble:

223. Innkalling 13/9 -71.

224. Fullmakt 27/9 -71 fra Esten Brataas.

225. Fullmakt 9/11 -71 fra Per Smedås.

226. Uttalelse om skogen i Hemateengene 28/10 -71 fra Arnulf Galåen.

Det ble reist og diskutert en rekke spørsmål om hvordan eiendomsforholdene i feltet burde klarlegges. Spørsmålet om hva jordskifteretten egentlig har ment skal være med i feltet ble også reist.

De tilstedeværende prosessfullmektiger er enige om at de nedenfornevnte områder er å betrakte som jordskiftefelt i sak 32/42 og 1/47.

I. Nedre Os området. Dette området omfatter de lavestliggende arealer behandlet i lagmannsretten 11/7 -45. For dette felt er det reist 3 spørsmål.

A. Avløsning av hugstrett. Dette krav er reist av Osingene for så vidt motpartene er tilkjent hugstrett. For dette kravs vedkommende gis adv. Follestad frist til 15/1 -72 for begrunnelse og påstand.

B. Grenser. Adv. Follestad har på vegne av sine parter forlangt

oppgått den øvre grense for slåttene. Han gis frist til 15/1 -72 for begrunnelse og påstand.

C. Mulige sameieområder innen området. Det er fra adv. Kolbergs side holdt åpent om det innen dette område eksisterer sameie til grunn. Han gis frist til 15/1 -72 til å komme med endelig redegjørelse om dette spørsmål.

Det nevnes også at det ble brakt på det rene at adv. Mette Nessets parter ikke vil fremme krav om sameie innen dette område.

Vedk. Dalbusjøen er alle sameiepåstander frafalt.

II. Fjellet i Osområdet. Det ble enighet om at dette spørsmål skulle utstå inntil den grense nevnt i punkt IB er fastlagt.

Klarleggelse av spørsmålet om dette ligger innenfor jordskiftefeltet utsettes tilsvarende.

Vedk. sameieproblematikken innen det her nevnte område ble det gjort gjeldende fra adv. Follestad side som redegjort for i hans prosesskriv av 26/10 -71.

Adv. Kolberg og adv. Nettet mente at det forsåvidt gjaldt dette fjellområde måtte det være naturlig å behandle alt under ett.

III. Hugstforbudet. Det ble fra adv. Follestad side krevet at dette hugstforbudet av 1957 ble opphevet forsåvidt gjelder Osområdet. Det var enighet om at partene skulle få frist til 1/2 -72 til uttalelse.

IV. Bruksordning av fisket i Forellsjøen. Det konstateret uklarhet om når dette krav var begjært og hvorvidt jordskifteretten vil ta det under realitetsbehandling. Jordskifteretten vil gi en redegjørelse om dette.

V. Adv. Follestad nevnte at han på vegne av sine parter ville forsøke å håndheve byggeforbudet av 1965.

VI. Storvollia - Kløftåsen - Mastukåsen. Adv. Kolberg har på vegne av sine parter påstått sameie til grunnen i dette felt. Han gis frist til 15/1 -72 til å konkretisere og begrunne denne påstand og til å oppgi og fremlegge sine bevis.

VII. Svartådalen og Nordre Kjurudalen. Adv. Mette Nasset har på vegne av sine parter påstått grunneiendomsrett til slåtter innen disse felt. Hun gis frist til 15/1 -72 til å konkretisere sine påstander og til å oppgi og fremlegge sine bevis.

VIII. Brattåsen. Det foreligger krav om fremme av jordskifte. I tilfelle fremme: Hvem er parter.

IX. Stordjupsjøen. Det foreligger krav om at bestemmelsen om at jordskiftet skal fremmes i dette felt skal oppheves. I tilfelle av at opphevelse blir nektet foreligger også her tvist om hvem som er grunneier.

Hermed ble saken utsatt inntil videre.

Omkostningene:

Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	kr. 200,20
Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	" 128,10
Porto m.m.	" 734,72
Lokaleleie	" <u>30,-</u>
Tilsammen	kr. 1092,72

som blir å anvise på jordskiftesakens konto i Tolga-Os sparebank.

Partene hadde forlatt rettsmøtet.

Retten hevet.

Dalsbygda, 9. november 1971.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

Jordskiftene: 1. Leif Gletvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 og 1/47 - utsatt fra 9. november 1971.

Til behandling foreligger idag tvister om eiendomsforholdene i feltet.

Inkallte parter: Jon Akeren, Juul Akeren, Anne Akeren, Hilda Akeren, Arvid Bakken, Ola Normann Bakken, Johan Bakken, Marit Bakken, Per E. Bakken, Lars Bakken, Knut Bakkegjelten, Kåre Berg, Kåre Olav Berg, Anna Berg Myrtroen, Håkon P. Berg, Asta Berg Stenvold, Jon M. Berg, Henry Berg, Kristen Berg, Per L. Bergset, Odd Bernitsen, Reidar Borren, Esten Brataas, Marit Brataas, Leif Brataas, Olav Breen, Eilif Breen, Magnus Breen, Alfred Brynildsvold, Ola Brynildsvold, Ole E. Bakken, Håkon Dalbakk, Einer Dypvig, Olga Eggen, Kolbjørn Eggen, Per L. Eggen, Nanna Eggen Skjervekk, Tom Philip Enge, Olav Engan, Ingulf Engan, Arntfinn Engan, Hjørdis Engan Holm, Ingulf Engan, Sverre Engan, Leif Engelsen, John Flaten, Magnus Flaten, Kaare Floor, Polldal Verk, Johannes Fureholt, Aksel Galåen, Arne O. Galåen, Odda. Galåen, Magne Dr. Gjelten, Eilif Gjelten, Marit Gjelten Nordvang, Ola E. Gjelten, Esten Gjelten, Marit J. Gjelten, Per N. Gjelten, Sverre Gjertsen, Jon O. Grue Langen, Per J. Grue, Per S. Grue, Thore S. Grue, Per Magne Grue, Per Aa. Grue, Ola Grue, Tore P. Grue, Kaspera Grøberget, Victor Granum, Harald Haugseggen, Aasta Haugseggen, Per Henningsmo, John Holm, Arne Holte, Halvard Holte, Petter Horleb, Tomas Høisen, Kjell Øystein Haagenesen, Aksel J. Haanes, Johannes Iversen, Ole Johnsen Riise, Rolf Johnsen, Karstein Johaug, Per Johaug, Lars Jorde, Jon Jølstad, Jon Jensvold, Kåre Kjøkken, Olga Kokkvold, Rens Kroken, Inge Kroken, Harald Kroken, Paul Kroken, Bjarne Kuraas, Pritjof Kuraas, Halstein Kvernberkness, Håkon

Kvangraven, Alf Sverre Kaasen, Per G. Langen, Kristen Langøyen,
Gudmund Langøyen, Magnus Langøygjelten, Torges Lillehaug, Bernevig
Lillehaug, John P. Lillebakken, Signe Lilletrean, Hilmar Lysgård,
Svend Levnes, Jon J. Meli, John H. Meli, Gunnar Meli, Bangt Moen
Kristine Moseng, Jon P. Moseng, Ingmar Moseng, Erling A. Moseng,
Magne Moseng, Per A. Moseng, Jon Arne Moseng, Alf Moseng, Monda
Moseng, Jon M. Moseng, Knut E. Moseng, Jon Myren, Tore Nyse,
Arnfinn Myren, Ebbret Myrtreen, Ingvar Myrtreen, Einar Nordvang,
Ingvar O. Nordvang, Halstein Nordvang, Olav Nordvang, Mikkel O.
Nordvang, Hans Nordset, Arne Norum, Håkon Nyberg, Leif Olav Nyberg,
Reidar L. Nyberg, Ole A. Nyggjelten, Olav Nyggjelten, Einar Nyggjelten
Marit Nyggjelten, Helge E. Nyggjelten, Tore T. Nysgård, Per Nysgård,
Georg Nyhaug, Harald A. Nyhus, Einar Nyass, Oddmund Nyass, Ole
Iver Nyass, Erling Nyass, Karstein Nyass, Einar Noren, Jon Olav
Opdal, Ola Os, Per Os, Per P. Os, Os Sauehavnelag, Olav Agnar
Osgjelten, John Osmeen, Ragnhild Osmeen Bakos, Marit A. Osmeen,
Henrik Osmeen, Ingulf Os- Eggen, Øystein Os-Eggen, Erling Østland,
Ola P. Ousten, Alf R. Prydz, Leif Rasmlo, Leif Ryen, Olav Rasmlo
Ryen, Oddmund Ryen, Ingmar E. Ryen, Leif Olav Ryen, Annar A. Ryen
Ingvald P. Ryen, Annar E. Ryen, Erling Ryen, Bjarne E. Ryen,
Magnus Ryeng, Johan Ryggjelten, Harald Rønningen, Nils Rosta, Per
T. Smedås, Magne T. Smedås, Alf Smedåsgjelten, Alf Sigfrid Stare,
Odd Stålen, Ola T. Sund, Oddveig Anni Sund, Ingemann Svanstad,
Esten Starbekken, Jon Konrad Sandnes, Ole Tingstad, Jarle Tolgen-
bakk, Sofie Treen, Steinar Tuveng, Odd Tomasgård, Inga Uthoim
Nordvang, Johanne Utstumo, Ebbret Vangsgjelten, Annar E. Wang,
Liv Westvold, Oddleiv Vold, Kristine Volden, Kåre Ytterhaug,
Ingulf Ytterhaug, Inge Joastein Ytterhaug, Eslen Einar Østgård,
Harald Østgård, Sverre Østgård, Eivind Østgård, Per Østgård, LL
Østgård, Tore Østgård, Alf E. Østgård, Halstein Østgård, Leif

Østgård, Håkon Østgård, Lars Østgårdseggen, Arne Østgårdsgjelten, Einar Østgårdsgjelten, Elias Østgårdstreen, Tore Østgårdstreen, Marius Østgårdstreen, Inge Østeng, Per Østeng, Ola E. Øverhaug, Ola Øverhaug, Olga Østvang, Inge Østvang, Soland Aakerbakken, Eline Grytbakk, Jon P. Aamo, Pauline Aamo, Einar P. Aamo, Torberg Aas, Ther Aas og Bersvein Aas.

Tilstede: Parter representert av h.r., adv. Inge Kolberg: Arvid Bakken, Anna Berg Myrtreen, Håkon Berg, Per L. Berget, Odd Berntsen, Leif Brataas, Eilif Breen, Alfred Brynhildsvold, Ola Brynhildsvold, Håkon Dalbakk, Tom Philip Enge, Magne Fr. Gjelten, Marit Gjelten Nordvang, Per og Ola Grue, Tore P. Grue, Karstein Johaug, Jon Jensvold, Holstein Kvangrevon, Alf Sverre Kaasen, Ragnvold Lillehaug, Hilmar Lysgård, Arnfinn Myren, Ebbret Myrtreen, Hans Nordren, Ole A. Nygjelten, Olav Nygjelten, Tore T. Nygård, Bjørn Nygård, Ragnhild Osveen Bakos, Ola P. Gusten, Olav Norman Myren, Ole Olav Ryen, Annar A. Ryen, Johan Rygjelten, Per T. Sæddes, Alf Sæddesgjelten, Inge Uthelm Nordvang, Annar E. Wang, Ingald Ytterhaug, Inge Jostein Ytterhaug, Eivind Østgård, Jon P. Aamo, Einar P. Aamo.

Parter representert av adv. Mette Nasset: Per E. Bakken, Asta Berg Stenvold, Jon M. Berg, Reidar Borren, Olav, Ingrid og Arnfinn Engen, Hjørdis Engan Holm, Leif Eugebakken, Johanne Færreholt, Ola E. Gjelten, Per J. Grue, Per S. Grue, Thore S. Gids, Johanne Iversen, Rolf Johnsen, Inge Kroken, Harald Kroken, Ragnvald Langevgjelten, Torger Lillehaug, John P. Lillebakken, Jon J. Mall, Jon P. Moseng, Leif Olav Nyberg, Einar Nygjelten, Einar Nyren, Ole Iver Nyaas, Erling Nyaas, Olav Agnar Osgjelten, John Osveen, Henrik Mølleum Osveen, Oddmund Ryen, Ingmar E. Ryen, Haraldsen, Jon Konrad Sandnes, Liv Westvold, Kristine Volden, Lars Østgårdseggen.

Videre møtte av partene: Arvid Bakken, Per Bakken, Reidar Borren, Leif Brataas, Eilif Breen, Kolbjørn Eggen, Hjørdis Engan Holm v/Johan Holm, Leif Engebakken, Johanne Furuholt v/Torleif Furuholt, Magne Gjeltten, Ola E. Gjeltten, Karstein Johaug, Guðmund Langøyen, Torger Lillehaug, Jon J. Meli, Eabret Eyringsson, Hans Nordset, Einar Nyggjelten, Ole Iver Nyaas, Erling Nyaas, Olav Osgjelten, John Osmeen, Henrik Mølman Osmeen, Olav Nordmann Osmeen, Johan Nyggjelten, Per Smedås v/Tore Smedås, Ole T. Sund, Oddveig, Anni Sund v/Nils Sund, Jon Konrad Sandnes, Inga Utheim Nordvann, Kristine Volden v/Per Volden, Ingulf Ytterhaug, Ole E. Overgård.

Rettsens medlemmer og partene visste ikke om at det siden siste møte var inntrådt forhold som skulle gjøre noen av rettsens medlemmer ugild.

Fremlyst ble:

227. Forlik om grense i Storbekkdalen 16/9 -71.
228. Skriv 25/9 -70 fra Ola Brynhildsvold m. fl.
229. Skogdeling i Kjurudalen 13/5 1879.
230. Seterskogdelingen i Kjurudalen 1886.
231. Skylddelingsforretning 28/4 1944.
232. Skylddelingsforretning 29 - 30/12 1936.
233. Skriv 7/10 1970 fra Per Ósgjelten.
234. Skriv 12/11 1970 fra Leif Brataas m. fl.
235. Skriv 6/11 1970 fra Sven Lovnes m. fl.
236. Skriv 15/12 -70 fra Ragnar Lillehaug.
237. Skriv 10/12 -70 fra Kolbjørn Eggen.
238. Oppstilling vedk. slåtter i "Os-området".
239. Utskrift av Storskifteprot. 12/6 1906.
240. Utskrift følge forliketsprotokoll 6/11 1908.
241. Erklæring 29/3 1955 av Peder P. Os.
242. Skriv 7/1 -71 fra Thore S. Grue m. fl.

243. Skriv 11/1 -71 fra Ola Brynhildsvold m.fl.
244. Skriv 20/2 -71 fra Kolbjørn Eggen.
245. Skriv 15/3 -71 fra Per T. Smedås m.fl.
246. Prosesskriv 5/4 -71 fra h.r.adv. Kolberg.
247. Skriv 29/4 -71 fra Kasper Berg.
248. Skriv 30/4 -71 fra Embret Vengsgjelten.
249. Skriv 5/5 -71 fra Halstein Kvangraven.
250. Skriv 7/5 -71 fra Ingmar E. Ryen.
251. Skriv 3/5 -71 fra Ola E. Gjølten m.fl.
252. Prosesskriv 2/6 -71 fra h.r.adv. Schjødt.
253. Skriv 19/6 -71 fra Kolbjørn Eggen.
254. H.k. 9. felt 13/7 1934 s. 11, 12 og 124.
255. Do. side 73 og 77.
256. Evidens 1759.
257. Fortegnelse over slätter, Hummel 1757.
258. Tolga Storskifte 17.- 19/3 1905.
259. Utskrift av tingbok 12/1 1637.
260. Fortegnelse over slätter, Hummel 5/8 1757.
261. Bykselseddel 14/3 1712.
262. Bykselseddel 19/1 1734.
263. Bykselseddel okt. 1743.
264. Bykselseddel 22/6 1723.
265. Jordebok 1686.
266. Fredlysningsdokument 19/2 1791.
267. Bykselseddel 3/8 1723.
268. Fra "-Beros kobberverk -" side 221 fig.
269. Bykselseddel 28/6 1721.
270. Matrikelprot. 1655
271. Skriv fra Eivind Nikkelsen april 1971.
272. Skriv 2/7 1966 fra N.G.O.

273. Kart Vangreftdalen 1/50 000 1819.
274. Skriv 16/8 -71 fra Erling Hyaas m.fl.
275. Proseskrift 26/10 -71 fra adv. Follstad.
276. Skriv 25/10 -71 fra Esten Brataas.
277. Proseskriv 10/1 -72 fra adv. Nesset.
278. Proseskriv 14/1 -72 fra adv. Nesset.
279. Kart 1/50000 Svartdalen.
280. Skjete 1/1 1959.
281. Skylddeling 2/7 1887.
282. Skjete 5/10 1888.
283. Skjete 1/4 1895.
284. Skjete 17/12 1941.
285. Skylddeling 19/7 1864.
286. Skjete 27/12 1842.
287. Skjete 4/10 1968.
288. Kjøpekontrakt 3/10 1835.
289. Skylddeling 11/7 1857.
290. Skjete 5/1 1927.
291. Skylddeling 27/5 1848.
292. Skjete 7/2 1849.
293. Skjete 10/8 1931.
294. Skylddeling 5/10 1899.
295. Skjete 13/3 1933.
296. Proseskriv 15/1 1972 fra adv. Follstad.
297. Proseskriv 15/1 1972 fra adv. Kolberg.
298. Rettsbok N. Østerdal 29/6 1943.
299. Proseskriv 20/1 1972 fra adv. Nesset.
300. Kart Kjerudalen 1:50000.
301. Skylddeling 7/10 1840.
302. Skjete 11/6 1870.

303. Skjøte 20/2 1937.
304. Skjøte 29/4 1870.
305. Skjøte 8/5 1970.
306. Skjønn 4/9 1942.
307. Skjøte 7/9 1818.
308. Skjøte 20/6 1960.
309. Prosesskriv 15/2 1972 fra adv. Nesset.
310. Prosesskriv 8/3 1972 fra adv. Nesset.
311. Skylddeling 5/10 1899.
312. Skylddeling 4/10 1880.
313. Skylddeling 16/6 1934.
314. Skylddeling 26/9 1877.
315. Skylddeling 2/11 1950.
316. Skylddeling 23/7 1847.
317. Skylddeling 11.- 12/7 1881.
318. Skylddeling 3/11 1851.
319. Skjøte 10/9 1883 og kjøpekontrakt 1/12 1882.
320. Skjøte 20/6 1882.
321. Skylddeling 3/10 1881.
322. Skylddeling tgl. 24/7 1894.
323. Skylddeling 1/2 1881.
324. Skylddeling 12/10 1920.
325. Kjøpekontrakt 14/8 1865.
326. Skjøte 30/12 1867.
327. Prosesskriv 4/2 -72 fra adv. Follsted.
328. Innkalling 23/3 -72.
329. Prosesskriv 22/4 -72 fra adv. Nesset.
330. Kert Vargreiftdales 1:50 000.
331. Skylddeling 17/7 1865.
332. Skjøte 29/9 1844.

- 333. Skylddeling 24.- 26/6 1889.
- 334. Skylddeling 2.- 4/6 og 2/7 1894.
- 335. Skylddeling 5/7 1876.
- 336. Skjøte 1/8 1812.
- 337. Skylddeling 17/11 1847.
- 338. Skylddeling 5/9 1899.
- 339. Kjøpekontrakt 9/2 1889.
- 340. Skylddeling 27/6 1859.
- 341. Skylddeling 12/7 1858.
- 342. Prosesskriv 24/4 1972 fr h.r.adv. Kolberg.
- 343. Forlik 6/11 1864.
- 344. Om seterskogdelingen i Kjurudalen 1886.
- 345. Rettsbok Frostating 8/7 1939.
- 346. Skriv 26/4 1945 fra Per M. Nordvang til h.r.adv. Ola Svach.
- 347. Prosesskriv 25/4 -'72 fra h.r.adv. Kolberg.
- 348. Prosesskriv 26/4 1972 fra adv. Follestad.

Til behandling forelå tvist om eiendomsforholdet i "det sentrale felt" i Vangroftdalen. H.r.adv. Inge Kolberg fikk ordet til et innledende foredrag, og dermed gikk dagen.

Den 3. mai fortsatte møtet. Disse var tilstede:

Leif Ramlo, Ola E. Gjeltten, John Osmon, Leif Brataas, Einar Eggjelten, Thore S. Grae, Per Osgjelten, Ingulf Ytterhaug, Jon Konrad Sandnes, Ola Norfann Bakken, Thor Aas, Per Volden, Johan Ryggjelten, Paul Krog, Per L. Berget, Tore Sæddås, Per Bakken, Kerstein Johaug, Inga Utheim Nordvang, Hans Nordset, Johan Solr, Torleif Furuholt, Nils Sund, Jon P. Moseng, Håkon Berg, Paul Skjorbakk, Arne Nygård, Solfinn Ytterhaug.

Adv. Mette Huset fikk ordet til sitt innledende foredrag.

Følgende parter forklarte seg:

1. Johan Ryggjelten, seter i Storbakkdalen, utenfor feltet.

2. Håkon Berg, seter og slått i Skarvdalen.
3. Hans Nordset, ikke seter eller slått i feltet.
4. Ingulf Ytterhaug, seter og slått i Nestukåsen.
5. Inga Utheim Nordvang, seter og slått i Kløftåsen.
6. Thore S. Grae, seter og slått i Storbekkdalen.
7. Erling Kyass, slått i Skarvdalen.
8. Johan Holm, slått i Kløftåsen.

Deretter hadde h.r.adv. Inge Kolberg og adv. Mette Nesset hvert sitt prosedyreinnlegg.

Møtet fortsatt 4. mai. Disse var tilstede: Inga Utheim Nordvang, Ola Os, Thor Ass, Tore Smedås, Johan Ryggjelten, Ole E. Gjeltan, Nils Sand, Per Os, Ingulf Ytterhaug, Einar Ryggjelten, Jon Kjørud Sandnes, Johan Holm, Håkon Berg, Magnus Langoyggjelten, Leif Engbakken, Tore Mygård, Olav Osgjelten, Kasper Berg, Leif Riabo, Per Berget.

Til behandling foreligger krav om opphevelse av hogstforbudet 20/11 1951.

I prosesskriv 26/10 -71 og 15/1 -72 har adv. Malfrida bedt om at hogstforbudet må bli opphevet. Hans påstand er: Principalt: Hogstforbudet nedlagt i rettenstet den 20. november 1951 oppheves.

Subsidiært: Hogstforbudet nedlagt i rettenstet den 20. november 1951 oppheves forsåvidt gjelder de eiendommer som en rekke eiere ble kjent onesiendomsberettiget til ved Eidsivating lagmannsstemmer den av 11. juli 1945 såvel når det gjelder grunnen som skogen.

Han fremholder at ingen er kjent med at skogen i tider ned uten å komme til nytte. Han mener det ikke kan være rimelig å nedlegge et slikt forbud i områder hvor skog er den eneste onesiendommen.

I prosesskriv 10/1 -72 har adv. Nesset protestert mot

at forbudet oppheves. Han fremholder skogens karakter og vilkårene. Videre minner han om at det foreligger tvister og et feltet er et samlet hele. Det er nå i sikte en slutt på saken og en videre forlengelse av forbudet har derfor liten betydning.

Under møtet uttalte Cla Os at p.g.a. forbudet råder nye skog ned og ingen kan gjøre seg nytte av den.

Adv. Kolberg minnet om at forbudet ble nedlagt 20/11 1951 i h.h.t. jordskiftelevens § 23. Mens den forstnessige situasjon er åpenbar og ingen uenige om, er den rettslige situasjon den samme idag som i 1951. Å slippe løs hugst nå vil være uforvarsomt. Han minner om at hugst til behov er tillatt. Han slutter seg til adv. Hæsaets anførsler. Hans påstand er at både den prinsipielle og den subsidiære påstand fra adv. Follestad må avvises.

Herredeskogmester Galåen henviste til sitt skriv 25/10 1971 dok. 226. Han fremholder at forbudet har fort til det for skogseiere. Han uttalte at situasjonen m.h.t. salg av bjørkevirke er en helt annen idag enn i 1951. Sponplatefabrikken kan idag ta virke - til god pris - som før bare kunne gå til ved, med virkel leveringsmuligheter. Han er enig i at store deler av skogen det her gjelder er verneskog.

Men han nevner tilslutt at skogtilstanden i Hærbærensengene - Sottahaugen - Fållan ikke er verre enn mange andre steder i distriktet.

Leif Raalo minnet om at det har aldri vært så lite kjørt ved hjem fra disse traktene.

Heller ikke jordskifteretten er uenig det tekniske i at mulighetene for levering av bjørkevirke, som sponplatefabrikken har åpnet, ikke kan bli nyttet. Men jordskifteretten er enig i konseptet til at forbudet må opprettholdes.

Situasjonen i største delen av det felt det her er snakk

om, er at det er tvist om eiendomsforholdet. Dette gjelder også det felt som ble behandlet av lagsmannsretten 11/7 1948, "oslingens område", idet det etter uttalelse fra adv. Kolberg må forstås at det vil bli nedlagt påstand om at det er samme mellom skiftene.

Stillingen er altså den at det ikke er klart hvem som er eier av skogen i de enkelte deler av feltet og grensen mellom dem. Dette er den hovedsaklige grunn til at jordskifterettens forbudet må opprettholdes.

Jordskifteretten har også merket seg Leif Havnås uttalelse om at det også før forbudet ikke var tillatt å ta vedtjen fra disse strekene.

Beslutning.

Hogstforbudet nedlagt 20/11 1951 opprettholdes.

Partene hadde forlatt rettsmøtet.

Retten hevet.

Dalsbygda, 4. mai 1972.

Tollef Lunnan (s.) Leif Gletvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

Ar 1972 den 23. mai ble jordskifterett satt på Frettedalsfjell hotell & Os.

Rettsforbudsformann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunnan, Havnås.

Jordskiftelagets medlemmer: 1. Leif Gletvold, Marjordsd.

2. Jon Sæther, Tolpe.

Protokollfører: Rettsforbudsformann.

Sak nr. 30/72 s.m. - utsatt fra 4/5 -72.

Til steds: Ingen.

Jordskifteretten har avsagt følgende

Utsagn

Tvistene gjelder en del av jordskiftet feltet i Vangre i deler av 1972.

Den gjelder et område under skogbeholdning og som har vil bli...

den tidligere beskrevne grense for jordskiftefeltet som går fra Skarvfjellet ned Djupdalen til Skarva (her er forevrig tvist om grensen). Videre Skarva til Vangrefta og Vangrefta nedover til Fosskleiva. Så Mastuskarvdalsbekken oppover til en gammel setervei og denne østover til Storbekken og Ståbekken oppover til Sjellist. Nordgrensen for tvistefeltet er sørgrensen for det felt som er behandlet i lagmannsrettsdom 11/7 1945, Skiftbekken, over Kløftåsen og gjennom Falkengene. Området omfatter Skarvdalen, Storvoldslia med Dalvolden, Kløftåsen, Mastukåsen, Brøttet og Storbekkedalen.

I feltet ligger mange setrer og det er jevnt over del av av bjørkeskog. Store områder har tidligere vært brukt til slåtter. Setrene er av alle aldre. Merlig i Storvoldslia skal de være meget gamle, mens i Mastukåsen finnes setrer anlagt i dette århundret.

Det har vært en relativ intens drift av slått og beite. Tidligere var konkurransen beite-slått ordnet på den måten at området ble brukt til beite og slått skiftevis annet hvert år. Etter hvert avtok slått og man etterstrekte drift hvert år - på en seter. For å kunne dokumentere rett til beite hvert år, har delvis vært kjøpt opp slåtter. En endelig ordning av enseterdrift ble gjennomført av Tolga Storskifte som sluttet 10/11 1951, (som som behandlet Dalbusjen frem til 1965.) Denne overgang til enseterdrift har ført til at enkelte setrer ligger øde. Storskiftet har også gjennomført hva den har kalt for "innlæsning" av slåttene. Hva resultatet^{er} av denne "innlæsning" er ikke på det rene, men en antakelse fra jordskifterettens side er at slåttene ble påført en heftelse som det er gitt erstatning for. Denne heftelsen skal gå ut på forbud mot å høste slåttene.

Men hva enn Storskifteskommisjonen har ment å ha forsett vedkommende slåttene er partene nå enige om at slåttene er

av storskiftet og at de ligger som før Storskiftekommissionens behandling.

Av hva partene har påvist av grenser går det frem at stort sett grenser slått mot slått. Unntagelsen er evensidige sett i sammenheng med totalarealet og antall slåtter. Men det er åpenbart at det finnes arealer som ikke noen gang er blitt nyttbart til slått.

H.r.adv. Inge Kolberg representerer følgende parter:

Følgende som har seter og slått i Skarvdalen: Håkon Berg, Arvid Bråken, Anna Berg Myrtroen, Annar A. Ryen og Alfred Krynghaugli.

I Storvoldlien: Leif Brataas, Ole Brynhildsvold, Garstein, Johang, Håkon Dalbakk og Per T. Smedås.

I Kløftåsen: Ole P. Ousten, Tore F. Grue, Eilif Ovesen, Oal Bernisen og Inga Utheim Nordvang.

I Mastukåsen: Ingulf Ytterhaug, Tore Nygård, Bjørn Nygård, Magne Gjeltten og Babret Myrtroen.

I Brettet-Storbekkdalen: Per L. Bergset og Leif Olav Ryen.

Videre føgende som har seter og slått utenfor tingsfeltet: Annar Wang, Johan Rygjeltten og Olav Normann Ryen.

Disse nevnte påstår at området er senele og at de har byggetrett i sameiet. H.r.adv. Kolberg har nedlagt slik

påstand.

Prinsipielt: De berettigete til slåtter innenfor jordskiftetrett i Storvoldlien, Mastukåsen, Kløftåsen, Skarvdalen og Storbekkdalen kjennes kene å ha brukerrett til slåttene.

Subsidiært: Slåtteeieren kjennes ikke å være skogeier på sine slåtter.

Adv. Eilif Kanski representerer følgende parter i samme

tyding: Einar Nygjeltten, Kristine Volden, Ole E. Gjeltten, Eilif Kanski, Jon J. Meli, Torger Lillehaug, Leif Engabakk, og

Noseng, Hjerdis Engan Holm, Harald Renningen, Einar Nyaas, Per S. Grue, Oddmund Ryon, Thore S. Grue, Rolf Johnsen, H. J. Melman Osmoen, Jon M. Berg, Ole Iver Nyaas, John Osmoen, Harald Kroken, Leif Olav Nyberg, Inge Kroken, John Lillebakken, Ingmar Ryon, Reidar Eorren, Åsta Stenvold, Kåre Olav Berg, Jon Konrad Sandnes, Lars Østgårdseggen, Johanne Iversen og Liv Westvold.

Adv. Mette Nesset har på vegne av disse partene nedlept slik

påstand.

Slátteeieren kjennes eiendomsberettiget til grunn og skog.

Noen av partene har avgitt forklaring.

Johan Rygjelten har seter i Storbekkdalen i teigdelt skog, ganske nær grensen mot "sameiet". Han har slått ved Bersekleiva også i teigdelt skog. Han har alltid hugget setervegen sin i "sameiet", men innenfor seterlagets beitegrenser. Han hadde 5-6 hestelass eller 2-3 tilhengerlass. Så lenge det foregikk ysting gikk det med 2-3 ganger mer. Ingen av slátteeierne har noensinde protesert. Han har aldri sett slátteeierne ha kjørt ved vekk fra slåtten. Setereienes og slátteeiernes bruk av skogen foregikk i fred og fordragelighet. Den teigdelte skogen ble brukt som hjemmeskog. Han mener - har alltid ment - at tvistefelvet er et sameie og at seterbruket hadde fortrinsrett til skogen.

Håkon Berg har seter og slått i Skarvdalen. Han har to setervegen i "sameiet" i Skarvdalen, på begge sider av Skniva, uten hensyn til hvem som er slátteeier. Han hogg 12-13 hestelass nå 3 trakterlass hvert år og han har aldri hørt noen slátteeier protestere. Alle setereiere gjorde det på samme måten. Der er ikke noe skog i teigdelt skog i nærheten. Han hogg bare i Skarvdalen. Alle holdt seg til sine seterlag.

Hans Nordset. Hans far leide slåtter. Slátteeieren har

rett til å hugge av skog det nødvendige til slåttebruket, men ryddet nok vekk kjerr. Forevrig var det bare seterleierne som hadde rett til skogen. Men hverken slátteeieren eller seterleierne kjente ved hjem.

Det fantes sláttemerker hvor slått støtte net slått.

Ingulff Ytterhaug forklarer at det var det samme forholdet i Mastukåsen som forrige parter har forklart. Han hugget selv i flere slåtter uten at noen slátteeiere protesterte. Han har aldri under disse hugster tenkt på hvem som er slátteeiere. En gang var flere fra seterlaget sammen om hugst i Krokenget. Han har også hugget på Kløftåssiden.

Inga Østheim Nordvang har seter i Kløftåsen og har bygget sin seterred i Bratthaugen og ved veien lengre sørøst. Hennes seter er bygget i 1920. (Men det var setrer på Kløftåsen allerede i 1687.) En enkelt gang var det strid om en hegst, men det ble ingen sak av det.

Thore S. Grue. Slátteretten omfattet store ketter. Slátteeieren ryddet kjerr og kratt, gjerne i "råser" som gaddes lett igjen. "Haybarker" og staur ble tatt med hjem. Han har også sett noen setereiere hugge i hans slått i Storbekkdalen.

Han har sett merketrær inne i skogen.

Erling Nyas forklarte at mange sláttekarer gikk med store skjurer i beltet som de brukte å rydde vekk skog med. Det var råsslåttene som ble ryddet.

Johan Kolm. Sláttefolket utnyttet fjellet til jakt og fiske, men de var på slåtten.

H. r. Adv. Kolberg fremholdt slåttenes historiske utvikling. Slåtten er i sin opprinnelse brukrett. H.K. 1934 s. 107 ff. iflg. viser de tallrike bykdelinger som har foregått. Bykdelingen er et leieforhold. Slåttenes opprinnelse og natur er en tydelig

avviklingsrett. Man avvirket graset hvor man fant det. Slåtterretten var ikke til eiendom, men til bruk. Noe spesielt på veg for at bruksretten skal gå over til eiendomsrett. Slåtterrettens karakter av bruksrett forandrer seg ikke uten videre gjennom salg, man kan ikke selge mer enn man selv eier. Slåtterretten er ofte hevdet, og for en praktisk utnyttelse av den følger en rekke rettigheter som (Hårberg s. 169).

Det er foregått en rekke skogdelinger i traktene, fra 1791 og fremover, hvor skogen er delt uten hensyn til slåtteeierne, og disse delinger er foregått uten protest fra slåtteeierne. Under skogdelingen i 1791 ble skogen delt i et område som strakk seg nordover til Skarva-Storbekken. Skogen nord for Skarva ble liggende i samme. I 1879 ble skogen delt mellom seterlagene. Disse delingene viser en disponering av skogen fra setereierne side hvor slåtteeierne ikke deltok.

Her på Østlandet er det alminnelige syn at skogeiernes er grunneier. Flere dommer viser dette, f.eks. R.t. 1939 side 782.

Alle disse skogdelingene beskriver deling av samlet skog hvor skogeieren-representerer eiendomsrett til grunnen hvor slåtteeieren er bruksrettshaver.

Det er fremlagt en rekke dokumenter, skylddelinger, skjøter osv. vedkommende slåtter i feltet. Det gjelder dok. 311, 325, 331-338 og 341. Ingen av disse dokumenter sier noe om at skogen fulgte med, med unntagelse av dok. 336. Her ble det tvist som omtalt i H. K. 1934 side 77. Det ble foretatt som bl.a. gikk ut på at seteren som var bygget på slåtten skulle ha rett til å klippe ved til behov på seteren, men ikke mer.

Skogen fulgte normalt ikke med ved salg av slåtteeier. H.K. 1947 side 278 står at slåttekjøperen ikke i og med kjøpet er blitt skogeier, i hvertfall ikke når skogen ikke var hoved

noe delings- eller overdragelsesdokument.

Ordlyd som "odel og eie", "sann eiendom" osv. i saker som er i lagmannsrettsdommen 11/7 1945 vedk. Hemsteengene tillagt betydning. Senere H.R.-praksis er at ordlyden ingen betydning har, R.t. 1956 side 1093 og R.t. 1958 side 1079.

H.r.adv. Kolberg fremholdt videre at rettsoppfatningen i Dalsbygda har vært - og er - ut slått bare er en bruksrett. Vitneopptak 29/6 1943, dok. 298 og vitneforklaringer i H.K. viser gammel oppfatning i Dalsbygda, som eier det vesentligste av slåtter i feltet. I skogdelingene er alltid nevnt sameie. I lagmannsrettsdommen 11/7 1945 stod oppfatningene mot hverandre. Osingene holdt på at slåtteeieren var grunneier og dalsbygdingene holdt på samme eie. Forlik 6/11 1864, dok 343, viser også rettsoppfatning i Dalsbygda. Likedan skogdelingen i Kjurudalen, dok. 344, og et brev fra Per H. Nordvang, dok 346. Alt viser den oppfatning at slåtteeierne var eiere av sameieskogen.

Mot denne oppfatning står Storskiftekommissionens kjennelse 27/9 1948. Hele dommen er lite å legge vekt på. Der har bl.a. helt feil oppfatning av lagmannsrettsdom 8/7 1938 (dok. 340).

Dommen vedkommende Hemsteengene - Sottchaugen - Falken sier at slåtteeieren er grunneier. Den legger ingen vekt på hva som sies i skogdelingen med den begrunnelse at feltet lå ut slått vedk. Dommen er forøvrig avsagt under tvil. Forholdene i Hemsteengene - Sottchaugen - Falken er helt forskjellige fra det som her behandles, hvor dalsbygdingenes interesser er overordnede. Den gamle oppfatningen i Dalsbygda er sentral.

At det har foregått svingninger i oppfatningene er det ikke men disse eldre vitneprovene er disse ser nasjonalt blir det at slåtteeieren er en bruksrett. Ikke minst gjelder dette H.R. side 67 hvor vitneprovene var uten sammenheng med tvisten om

imellom. Seter- og slåtteeierne brukte skogen etter behov i feltet hvor oppfatningen fra gammelt av var at det var en utslått.

Til sin subsidiære påstand om at slåtteeieren er grunneier, men ikke skogeier bemerker h.r.adv. Kolberg at utgangspunktet må være R.K. 1947 side 238. Denne R.K.-dommen er yngre enn lagmannsrettsdommen fra 1945 og dette viser at denne lagmannsrettsdommen 11/7 1945 er en tvilsom, dom.

Slåttebyksel eller kjøp ble foretatt for å skaffe seg slått og ikke for å skaffe seg skog. Kjøperen fikk ikke over selgeren eiet. Med en unntagelse sier heller ikke overdragelsesdokumentene som er fremlagt noe om at skog fulgte med. Unntagelsen gjelder Skogstads seter, dok. 336, som er kjent å være en mulighet.

Både Storskiftetekommisjonen (27/9 1948) og lagmannsrettsdom 8/7 1959 anerkjenner skogdelingene og tillegger dem betydning.

Bruken har vært slik at setereierne fremtrer som skogeiere.

Adv. Mette Hessel bemerker at alle parter har representanter som har slåtter i området og noen har også seter. Det er således setereiere og slåtteeiere på begge sider i denne tvisten, og en meningsforskjell mellom folk i bygda.

Det var store sammenhengende slåtter og slått grenset til slått. Mange eiere kan vise til særskilt matrikulering. Forøvrig ligger slåttene til gamle bruk. Man vet hvor slåttene ligger og deres grenser.

Slåttebruken er meget gammel, eldre enn seterbruken. Slåttebruket er det opprinnelige bruk i feltet. Og det opprinnelige rettsforhold var byksel. R.K. 1934 (side 131) er konstatert at det meget almindelige slåttebyksel ikke gir bevis for at gården tilhørte byksleren. Byksel ble søkt for å sikre seg en forfallig hjemmel til slått.

Skogdelingen i 1791 delte skogen nordover til grunnen for det felt som her behandles, og dette ble liggende som sli. Da seter skogen ble planlagt delt i 1879 (H.K. 1934 side 20) gikk det ikke igjennom, ventelig fordi ikke alle anerkjente den. Det har ikke vært en disposisjon av skogen som viser eiendomsrett til setereierne. Det er slåttene som er grunniere og skogiere.

Slåtteretten er den eldste bruk og den var meget viktig. Man okkuperte grunnen som slått. Slåtten ble ryddet for skog og det gikk mye ved til leer, til slåttegulv, underlag til transport, never til takteking osv. Det var altså en utstrakt og intens bruk av skogen slåtten nødvendiggjorde, ikke uvesentlig i forhold til den tilvekst man finne i disse fjellstrøk.

Noen av slåttene er særskilt skyldcatt som et stykke jord. Når skogen ikke er nevnt i disse skylddelingene var det fordi skogen var av uvesentlig betydning. Grensene var bestemt i marka mot naboer. Og disse grensene er nå kartlagt.

Slåttebruken er et enebruk, ervervet ved hevd, sålens tids bruk eller kjøpt, uten innskrenkninger.

Seterbruken er meget yngre og skal setereierne være eiere av skogen, må de ha trent slåtteeieren vekk og ervervet grunnen. Setereierne har brukt skogen i noen grad, til behov på setra og mest på egen slått. Det finnes eksempler på at slåtteeieren har protestert mot setereiernes hugst.

Rettspraksis viser at slåtteeieren er grunnier, blant og fremst voldgiftssaken i Dalbusjøen. Det står i dommen bl.a. at slåttene "er behandlet som selvstendige eiendomsobjekter" og slåtteeieren er grunnier.

I de tilgrensende områder Hematsegene - Solenduggen - Fellen har lagmannsretten 11/7 1945 kommet til at slåtteeierne

grunneier. Historien vedkommende eiendomsforholdene er litt i dette felt og det falt som behandles idag, og det skal neppe til å komme til et annet resultat.

H.K. 1934 sier tydelig side 145 hva dens mening var. H.R. vedkommende Kjurudalen kom til at slátteeieren var grunneier. Et forlik 31/10 1925, dok 240, viser tydelig slátteeierens eiendomsrett til skogen.

Rettsoppfatningen har tydeligvis vaklet, den har yndet noe, og vitneprov er gjerne farvet av vitnets egen stilling.

En rekke parter, Ola Brynhildsvold, Odd Berntsen, Bilfrid Breen, Inga Utheim Nordvang, Ola Ousten, Bjorn Nygård har alle dyrket opp av sine slätter. Dette er en eksklusiv bruk som utvilsomt andre ute. Ingemar Ryens skylddeling sier at slátten delvis er bestemt til oppdyrking. ** Har dyrket i samlet, da ~~slátten~~ slátten ikke lå inn under beitet. Men perst.*

Se vedk 15/6

Sláttebruken er ikke noen tilfeldig sak. Det er et intens og utstrakt bruk gjennom lange tider. Det er ikke å utvilsomt at saterne har hugstrett, men sláttebruken er den oppsluttet og viktigste, og det er eksempler på inngjerding.

Sláttebruken og mange steder også saterbruken er fortsatt idag.

Jordskifterettens mening.

Det finnes en rekke dommer som er avsagt i lignende tvister i felt som ligger nær opp til det felt som her skal behandles.

1. Voldgiftsdom 14/5 1941 vedk. Dalbusjeen.
2. Fammensrettsdom 11/7 1945 vedk. Besatteengens m.m.
3. Tolga storskifteskommisjons kjennelse 27/9 1948 Kjurudalen.
4. Ankesak i H.K. 27/10 1956.

Allis disse enklelige domene går ut på at sláttebruken er grunneier, engeler i slátten. Jordskifteretten er konstatert at sláttebruken er bruksrett og vil av den grunn kommentere at

av disse domene. Jordskifteretten vil vise at sønge av de klagemønter som av vedkommende domstoler er godtatt som bevis på at slatteeieren er ene grunneier ikke har relevans til spørsmålet, ibvertfall ikke direkte.

På side ved hele dette problemkompleks er etterjordskifterettens mening den alminnelige utvikling av eiendomsforholdene i utmarken. Denne utvikling av eiendomsforholdene må kunne karakteriseres å følge et mønster. Motsetningen til en slik mønsterutvikling er at eiendomsforholdene er fullstendig tilfeldige, og man får inntrykk av at vedkommende domstoler nettop mener at alle eiendomsforhold er dannet helt tilfeldig, at det ikke er noe i veien for at de kan ha forandret seg i alle mulig retninger.

Jordskifteretten mener at fra utgangspunktet som var en eller annen form for fellesskap har eiendomsforholdene senere utviklet seg, forandret seg, etter et mønster. Et slikt mønster er beskrevet av Eanes i Tidsskrift for Jordskifte, bind 10 side 265. Det er dette mønster og bedømmelsen av fravik fra dette mønster, som må danne grunnlaget for avgjørelsen.

Skal man ha mulighet for å danne seg et slikt bilde av utviklingen av eiendomsforholdene er det nødvendig å ha oversikt over et område som ikke nødvendigvis er gitt av det tvistemåte og de parter som fremstilles for retten. Det er heller ikke sikkert at man uten en nærmere granskning kan finne ut hvilket område og hvilke parter som arbeidet må omfatte for å få et visst inntrykk av forholdene. Dette må gjelde generelt i områder hvor påstand om felles eie eller bruk blir fremsatt. Et slikt arbeid er beskrevet i en man i værste fall komme til feil resultat. Se utvalgte herredsrettsdoms 6/7 1943 og etterfølgende lagmannsrettsdom 12/7 11/7 1945, hvor de spørsmål domstolene stiller seg overhovedet til

bedde noe med saken å gjøre. For flere av dommene som vedrører området gjør denne begrensning i areal og antall parter seg gjeldende, og det er mulig at dette har skapt en forskyvning i perspektivet som har gitt et uriktig bilde.

Her i Dalsbygda synes det naturlig å spørre: Hvordan var eiendomsforholdet i 1791, før delingen av skogen. Jordrettens retten vil vise at utmarken i Dalsbygda, inklusive det felt som behandles her, var sameie.

Flere av de domstoler som har behandle eiendomsforholdene i Dalsbygda "antar" at utmarken fra gammelt av har vært almenning, f.eks. lagmannsrettsdom 11/7 1945 og vedgiftsdom 14/5 1941. Hva denne antagelse beror på er ikke nevnt, men det må gå ut fra at det er den vitterlige felles bruk som er presisert fra gammelt og ordbruk i eldre hjemmelsdokumenter og uttalelser som "fiske i almenning" og "beite i almenning".

× Høyfjellskommisjonen kom til 13/7 1954 at for "kjent tid" har vært statsalmenning. Begrunnelsen var bl.a. at krongods ikke var levis for almenning og heller ikke bykslingene som her i trakten opphørte 1754 beviste almenning, fordi futen utstevte bykselsedler også i vitterlige sameier. Et utgangspunktet statsalmenning for "kjent tid" må derfor være at ha forandret seg. Det er av flere påvist at statsalmenningen er gått over til bygdealmenning eller sameie. Både Olafsen (Jordrettens selskap og sameie) og Tank (Om betydningen av ordet bygdealmenning) viser i utredninger og eksempler dette. Begge har som utgangspunkt at all almenning fra gammelt av har vært statsalmenning (eller "kongens", vesentlig i h.k.t. lov). Kommisjonen (samt retten til jord) har det utgangspunktet at opprinnelig var det en felles eiendom. Herstad sier også bl.a. under henvisning til H.A. 4/11 1931 at når det er bevist at området aldri har vært

statsalmanning er formodningen for at det er et sameie. Man bemerker også at sameieformen er meget almindelig i vårt land.

Hva som er viktig å holde for øyet er likheten mellom bygdealmanning og store sameier. Professor Faranger sier at bygdealmanning er det samme som sameie. Noe i samme retning gir Glåfsens mening. (En nyere definisjon i h.h.t. lov er at bygdealmanning er et sameie.) Alle synes å være enige om, også H.K., at ordene almenning - sameie ikke sier noe annet enn at det er et fellesskap.

Jordskifteretten mener at forannevnte tett i betraktning og når det av delingsforretninger fra 1791 og fremover tydelig går frem at det er sameie som deles, taler sannsynligheten for at utmarken i Dalsbygda lå i sameie i 1791.

Utstrekningen av dette sameiet var tydeligvis ganske stor. Det strakte seg sannsynligvis helt fra Glåma, over Osbygda og til fjells, dvs. storparten av den del av utmarken i Os som lå vest for Glåma. Dette fremgår av den første delingsforretning som foregikk 18/7 1791 at gårdene under Os, Heseng, Langeøyen og Ås var medeiere i sameiet foruten gårdene i Dalsbygda. Alltså de fleste av gårdene i Os på vestsiden av Glåma. I dette sameiet var beite, jakt, skog, mosetak, fiske, alt felles, med 2 unntak. De fleste gårdene hadde ventlig allerede den gang slåtter i utmarka og flere hadde setrer.

Det er i tidligere dommer og i nærværende sak ansett at slåtterne ble ervervet ved nevø eller alders tids bruk, og kjøpsjon er også foreslått. Det er etter jordskifterettens mening et ganske nødvendig spørsmål å stille, hvordan slåtterne er ervervet. I et sameie er det enhver medeiers og grunnsetters rett å bruke sameiet ihvertfall på de måter tiden og stedet gjør det værlig bruk. Hvordan man fordelte slåtterne seg imellom, er et

sammenheng uten interesse. Men sannsynligvis ble det tidlig
knapphet på gode slåtter og dette kan være en forklaring på den
utstrakte lyksling som foregikk her i strakten helt frem til
1754. Dette er nevnt i flere dommer og også i en del av de

Futen utstedte bykselsedler temmelig vilkårlig. Derfor ble
den det neppe ble kontrollert noe av slåttens beliggenhet og
utstrækning, uten over hva vedkommende bykselsaker selv sa.
Bykselen ble også som oftest utstedt med forbehold om at opplys-
ningene var rette og at andres rett ikke ble brøkket.

Det ble alltid en vanlig praksis å staffe seg hjelp av
sin slått i samslet for å sikre seg den i forhold til de eventuelle
samsletene. Hva som kan trekkes ut av denne bykselpraksis er at
neppe noe mer enn at den eventuelt kan dokumentere langvarig
besittelse.

Det er i saken gjort gjeldende og H.K. (9. febr. 1811) har
her den samme oppfatning at slåttens dannet grunnlaget for retten.
Dette er en tvilsom antagelse. Hva som først og fremst er grunn-
laget for en seter er en beiterett. Det er utnyttelsen av
beiterett som gjør anlegg av seter nødvendig. Det måtte da være
naturlig at man da slo seg ned på sin egen slått, når en av disse
skulle opprettes. Tidligere var det ikke vanlig å gjerdde inn
setervolden. Her i Vangråftdalen var det så sent som i 1877 som
inngjerdede setervolder, (Strogstadveien). Hvis hadde så sett ut
å gjerde inn av sin slått til setervolder? Igjen kan henvises til
de vanlige regler for grunnlovers rett i et samslet. Når det blir
vanlig å gjerde inn setervolden, er dette enhver samsletts rett,
og i og for seg ikke avhengig av slåtteretten, og derfor kan
setervoldens rett ikke brøkket, og endda end, og derfor kan
gjerdning av setervold er sett ut av beiterett som tidligere
alltid hviler på grunnlovsrett i samslet

Skogen i det selskap som forelå til deling i 1798 ble ikke delt i sin helhet. Noe ble igjen udeelt. Dette ble foreløpig liggende i selskap og lå nord for Skarve - Storbekken i den vestlige delen og nord for Storbekken - Unliåsen i Kjørudalen. Det er utvilsomt på det nærmeste selvsagt at de gårder som hadde andel i hele selskapet for delingen, var andelsehavere i den del av selskapet som forble udeelt. Det er ingen motsigelse mellom dette og beskrivelsen av hvilke vårdgrupper som stotte til de respektive delingsplaner som ble opprettet. Det ligger i selskaps natur at deler ikke hele selskapet blir de som var andelsehavere i hele selskapet, andelsehavere i den udelte del, med samme forholdstall.

Legningsretten 11/7 1945 kom til at slåtteeiere og "ostingene", var grunneiere, men med innskrenkninger som ble uttalt nær på alt annet enn slåtten er felles. Dette er prøvet og er riktig resultat, men med den forbehold at slåtteeieren er grunneier i selskapet - som selskapet. Disse alternativet - grunneier i slåtten - eller grunneier i selskapet - det vil si begge delene er si grunneier, ble ikke diskutert.

I denne tvisten er det nødvendig å ha på det rene alle komplette bilde av alle hesterettigheter. Det gjelder ikke bare å ha beiteretten med. Det betyr til at beitet er delt ut og de andre forholdene i de vurderinger som tidligere er gjort. Dette er hoved i feltet kanskje forårsaket av at Storskiftet kommissionen laget sin første ordning av beitet allerede i 1906. I store deler av landet er det nettopp beitet som representerer grunneierens rett. Men i alle fall er det nødvendig å ha for øye alle rettigheter og bringe på det rene hva som er delt og hva som er udeelt. I den saken som her gjelder er beitet, som er innskrenket, felles, som slåtten er delt. Det er skogen deler av utvalgte deler, er saken delt eller felles.

I lagmannsrettsdommen vedk. Hemateensoren s.d. 1934 er
 punkt II at en rekke dalbygginger har hugstrett i sine slåtter
 hvor eilagene er ene grunniere. Hvis man stiller spørsmål om
 hvordan er disse hugstrettene oppstått, så svaret bli at de
 må være - eller ha vært - felles, ellers måtte det være slik at
 disse rettene var påheftet en vilkårlig rekke av bruksmann
 Forholdet har så altså ha vært, også her, at alt var felles med
 unntak av slåtten. Og hva mere var, så var utnyttelsen felles
 for flere enn den som eide slåtten. Punkt II trekker altså til
 retning av arveid.

Av de opplysninger som er kommet vedkommende det som
 som har behandlet er jordskifteretten kommet til at alt er felles
 med unntak av slåtteren (og selvselger). Dette betyr at de
 de skjøttbrev og overdragsbrev dokumenter som er foretatt i
 en unntakelse er skog ikke nevnt. Unntakelsen gjaldt nok i
 navn av "lagnmannslåttene" som resultatet i en tittel, her
 forlik (H.K. 1934 side 77) som en slåttekjøperen måtte til følge
 og uten etter behov på den selvsen fra halve tyngde, men
 skog fulgte ikke med slåtteren, med andre ord, at skog
 ikke samlet med slåtten, slåtten var en brukstett.

Jordskifteretten vil nevne litt om tenkningen
 skog, en erett "eiendom". Det gjens for jordskifteretten
 slik at errett eiendom kan ha mange betydninger, og når errett
 brukstett og eiendomsrett er satt i sammenheng (det i H.K. 1934)
 sier errett eiendom sjelden noe som betyr at det errett
 eller eiendomsrett, som forevrig i det nevnte kapittel i H.K.

Arveutvalget i H.K. 1934 s.d. 1934 s.d. 1934 s.d. 1934
 av 10/8 1934, spesielt hvor det står "for halvdel av slåtten
 og eiendom skjedde ved lovlig kjøp av", og som er foretatt
 betyr for at her omfatter eiendomsrett i selvselger. H.K. 1934 s.d.

Dette er et eksempel på en klar misforståelse av ordet "eiendom". I dette tilfelle synes det helt klart at meningen med ordet "eiendom" i loven av 1821 er gård eller gårdsbruk, og til den som harer gjerne jord til full eiendom, brukerreitt, servitutt, ulster i grøfte, partar i sandrak osv. Det er herav vanlig i offentlig tale vellet å kalle et gårdsbruk for en eiendom.

Et annet eksempel er alminnelige loven av 1933 som i § 10 skiller mellom eiendomsrett og brukerreitt. Her må ordet "eiendom" bety både brukerreitt og eiendomsrett.

Skylddelinger og skifter er ofte satt i sterktypede vendinger. Derom det ikke av sammenheng, forutsetningene eller årsaken fremgår hva som menes, kan det ikke være riktig å legge avgjørende vekt på ord som "evindeligg eiendom", "full eiendom", "odel og eie" osv. I sin ber ikke presse på kjeller av det herom", sier prof. Knut Kobberstad i Lov og Ratt 1953 side 171. R. t. 13. felt side 85-86 sier at "eiendomsrett i alminnelig språkbruk er ikke slik at det er meningen at det er eiendomsrett som er ment."

Videre kan nevnes at lagmannsrettsdommer 11/7 1958 i sak "Forskrivning av odelsrett" for å være argument i spørsmålet om eiendomsrett = brukerreitt. Det kan ikke være tvil om at ordet "eiendom" i denne sammenheng betyr gård og at forskrivning av odelsrett ikke sier noe som helst om eiendomsrett eller brukerreitt.

Det er i saken i denne sammenheng henvisning til R. t. 1957 side 1093 og R. t. 1958 s. 1079. Og det kan videre henvises til en nylig H. R.-dom, R. t. 1972 side 125, hvor det igjen er sagt at man ikke må legge avgjørende vekt på ordbruk i slike saker. Det synes for juridikkens vedkommende å være slik at det er viktig å la seg lede i rettspraksis, å legge mindre vekt på uttrykk som "eiendomsrett" og mer vekt på den praktiske forståelse av ordet.

holde.

Det synes for jordskifteretten helt selvsagt at skylddeling i seg selv ikke endrer eiendomsforholdene. Er en bruksgang skylddelt forblir den en bruksrett uansett salg og nye delinger. Lagmannsrettsdommen vedk. Dalbusjøen sier det slik at skylddeling ikke kan skape noen rett som selgeren ikke hadde for. anbraksretten, voldpikteretten, og seg enig i dette forsvaret at skylddelinger ikke kan danne presumpsjon for bruksrett eller eiendomsrett, men legger allikevel vekt på at salgene har betydning, "gjøre til gjenstand for skylddelinger og avhendelser som ständige eiendomsobjekter!"

At bruksretter er blitt skylddelt fra gammelt av og fortsatt kan skylddeles fremgår av matrikkelen hvor man finner uttrykkelige bruksretter og videre av skylddelingslovens § 1. Skylddelinger i seg selv sier derfor ikke noe om forholdet mellom rett-eiendomsrett.

- Storskiftekommisjonen er i kjennelse 27/9 1940 kommet til noe lignende, at "talrige salg" er bevis for at slottene var på grunnlag. Dette må etter jordskifterettens mening være ganske feilaktig. Storskiftekommisjonen anser også aldri for å være argument i tvisten. Det er helt fremmed for jordskifteretten at aldri klasser er ervervsakte eller levis. Det er i seg selv åpenbart at slottene er den opprinnelige bruk av området. Det er tilstrekkelig for det første å si at opprinnelsen er et felleseier og å si uttrykkelig opprinnelig bruk er relevant argument - på et annet å bemerke at den opprinnelige bruk må ha vært felleseierforbruk i jakt og beite. For det andre kan det legges til at skifteloven legger vekt på den opprinnelige bruk slottene uttrykte i dokumentene, og tidligere tiders rettspresidensia legger til at det er å si, at alle var medeiere i sameiegjennnen, og ved den endelige

som rettsoppfatningen har gjort må det idag bety at sistnevnte er brukersett.

I saken er fremholdt og tilkøddan i tidligere dommer henviset til at verien eller "betydningen" er argument i tilfelle. Såvidt jordskifteretten forstår er dette å forstå slik at stor verdi betyr eiendomsrett og liten verdi betyr brukersett. Denne tanke at eiendomsrett generelt er mere verd enn brukersett er ganske ivillkom. Resultatet er gjort avhengig av tid og sted. Skulle man idag ta standpunkt på dette grunnlag ville slikt komme langt ned på listen.

Allerede Kr. Øberg sier i Tidsskrift for Jordskifterett bind 10 side 210 at dette ikke er "forsvarlig jus".

Jordskifteretten kan ikke finne noen annen forklaring på opprinnelsen til dette enn den meget kjente folkessitte om § 95 i utskiftningsloven av 1882 (opphævet 1950). § 95 i utskiftningsloven hvor det bl.a. står "- blir i henseende til utskiftningen å betrakte som eier hvis rett skjønnes å ha størst betydning, og den annen som brukersettiget," var medvirket av den forutskjeldt loven hadde å betingelsene for avløsning, m.h.t. hvem kravet kom fra. I tilfelle tvist skulle utskiftningsretten eller justisdepartementet avgjøre den ved en enkel tekst for å kunne ta stilling om fremsat kravet om avløsning. Det står også uttrykkelig "i henseende til avløsning". Denne avgjørelse hadde ingen betydning for en reell tvistavgjørelse om hvem som var grevninger. (Jordskifteretten verkst gjennom 100 år side 293.) Det synes for jordskifteretten å være helt på det rene at verdien - kvantiteten og uttrykket den - ikke har noen direkte relevans til tvisteparsellene.

Avmerking og beskrivelse av grevninger og brukersett i dette er gjort, synes å ha hatt betydning for de nevnte dommer og også nevnt i denne sak. Og dette skal da være allikevel.

at når grensene er nøyaktig avmerket og beskrevet betyr det eiendomsrett og når grensen er dårlig avmerket og beskrevet betyr det bruksrett. Det synes for jordskifteretten helt innlysende at det sier ikke noe om eiendomsforholdene om grensene er godt eller dårlig avmerket og beskrevet, og kan vanskelig forklare hvorfor en slik tanke er oppstått om det ikke er verdien som dukke opp også her.

Domstolene i Dalsbygda er kommet til at den egentlige slåttemark er slåtteeierens grunnlendom. Grensene for en slik grunnlendom må ofte bli meget uregelmessige, med bukker ut og inn og gamle "kåser" mellom uslåttede rygger. Når man så betrakter de utnyttelser som vanligvis er knyttet til grunnen f.eks. jakt, og hvordan de skulle utnyttes med de grenser som ^{BRV} slik er kommet frem til, er jordskifteretten ikke i tvil om at dette ikke er noe riktig. I Trysil-dommen 28/2 1958 sier domstolene i de P. Arker (medlem av H.K.) under henvisning til ordene "slette og lundens Heltighet": "Evis disse ordene skulle forstås slik at slåtteeieren var grunneier ville en erten få den utvante utnyttelse konstateres at eiendomsretten gjaldt strimler og spredte slott i skogen uten mulighet for endog tilusmet klar avgrensning, eller den sædvanlige løsning at slåtteeierens ble avrundert med tilf. av betydelige områder av slåtteles skog." Det er en meget naturlig og synlig løsning at man skal ha et sjakkbrett av forskjellige eiendomsforhold i utmarken, at søsede og ensede skal vokse opp og eller mindre kronglete grenser imellom. Det er særlig klart sett ubehagssynlig og vil idag fremstå nettopp som en hendelse i 1941.

Det var slik problemet utviklet seg for vedtatt dommen 11/5 1941, vedkommende Dalsbygda. Problemet var ikke løst og at retten kom frem til at slåtteeieren var grunnleier. Det ble lagt til at "det er ikke lene til å søndre delene av skogen".

hund som der vokser gress på og de mellomliggende utleier og eiendomsretten må omfatte alt hva der ligger innenfor slåttenes yttergrenser." Voldgiftsretten mener altså at den egentlig slåttemark ikke er avgjørende for eiendomsretten til grunnen, og er dermed gjort grensene flytende nesten vilkårlig. Jordskifteloven kan illustrere sin mening om denne ved å stille et spørsmål: Hva ville resultatet blitt dersom voldgiftsretten først hadde bestemt grensene for slåtten og siden innholdet.

En markeslåtts grenser er alltid mot en annen markeslåt, hvor den ikke støter mot jungjerdet jord. Utstrekningen av den slåtbare mark sier derfor ikke noe om hvor grensen går. Skulle man idag bestemme utstrekningen av den slåtbare mark ville resultatet blitt et helt annet enn på den tiden slåtten var vanlig utnyttet. Grensene for den marka som ble slått kunne flyttes gjennom årene, hvor den ikke støtte mot naboenes slåtbare mark. Slåttemarkens regrensning sett på denne måten er i seg selv i seg selv ment mot at slåtteeieren er grunn Eier. Slåtteeieren, den må være en brukerrett, ligger innenfor faste grenser. Innenfor en slik vilge beskrevet eller på annen måte anerkjente grenser er slåtteeieren alt gress som kunne høstes. Hva som egentlig ble slått kunne variere fra år til år og gjennom lengre tidsry.

Slåtteeieren hadde rett til å hugge skog som var nødvendig for slåttebrøken. Men som oftest, tidligere mest av alt nassig, var det også grunn Eier i selskap, og som således hadde rett til å hugge ut over til slåttebrøken, f.eks. til slåttemark. Det naturlige var da at han hugget å egen slåt, bl.a. fordi han kanskje kunne forbedre slåtten.

Her i Valparaiso er man enige om at det i 1814 har vært samle (f.eks. i 1814), dvs. samle i grunn. Det er blitt slik at slåtteeieren er alone grunn Eier i sin slåt.

det ha foregått en forandring på et eller annet tidspunkt, dette kan ikke ha foregått gjennom salg av eiendomsrett til slåtten, selgeren kunne ikke selge noe han ikke eier, og skyldfølger og salget i seg selv endret ikke eiendomsforholdet i retning av utvidelse av innholdet. Heller ikke som bevismiddel leng tid etterpå kan disse salgene være tjenlige, som foran vist kan ses og uttrykkes i slike overdragelsesdokymenter ikke forstås behøve.

I dommene er gjerne havd og alders tids bruk angitt som grunnlag for at slåtteeieren er ene grunneier, uten nærmere å analysere forholdet. Altså en bruk. Det har vært hevdet i salen at slåttelebruken har vært så langvarig, intens og omfattende bruk også av skogen at dette beviser eiendomsrett til grunnen, selv når innledningsvis ikke vært noen enebruk som har utelukkende endret seg har forklart for retten, og disse utsagn er ikke innlegget. At selgere og utenier feltet, har hugget i andres slåtten, der skifteretten mener derfor at uansett hvor omfattende slåttelebruken har vært beviser ikke dette at slåtteeieren er grunneier i sin slått, så lenge bruken ikke går ut over hva slåtten er. At skogen er felles bestyrkes av partsforklaringene, som først sitt forteller at skogen er brukt felles, slåtteeieren til slått bruk og selgere til sitt. Dette har stort sett foregått i fylke og fordragelighet, og bruken var til behov. Det var bare slått som var delt og som kunne utnyttes maksimalt.

Den deling av skogen som ble planlagt 1879 tilsvarer jordskifterettens mening for at partene mente det var et mål. Dette til tross for at delingen ikke ble realisert. Flere ganger en rett til disposisjon av området som tilligger grunneierne. I grunneierens 8/7 1939, sak 345, la også vekt på at skogen delt og i en slik retning at området så ha ligget i saken i delingen.

6 parter har dyrket opp eller utvidet setervolden i
forholdsvis senere tid, og dette er ført som bevis for vedkommendes
grunnfjordensrett til slåtten. Jordskifteretten kan ikke på et
tidspunktet for oppdyrkingen har noen betydning. Det har frem
gjennom tiden vært dyrket opp mange setervolden i området. For
nøytet formen betyr ikke dette nødvendigvis at slåtteeierne er
alene grunneier i slåtten, men heller at han er grunneier i sam-
meie, det er dette som gir ham rett til seter og innfjøding.

Dette er noe som kan uttrykkes som en regel, at slike
nye almenning bruk i området sier noe om grunnen ligger i seter-
eller år delt.

Men endog er det slik i et samme at også ut over
almenning bruk kan forekomme besting, som så lenge det ikke
kommer i veien for andre grunneierens bruk, er henslett å regne
for bruk av sameier, og som derfor ikke er egnet til å endre
områdets karakter av sameie.

Det er i det hele meget vanskelig for en saksfører å be-
vise at han er eier av en særskilt del av sameiet. Det kan bli
være på sin plass å nevne litt om bevisbyrde. Flere forfattere
mener, noen under henvisning til NL 3-12-1 at bevisbyrden på den
saksfører som påstår eneeiendomsrett. Eknes er av denne mening (Hjort-
skrift for jordskifte, bind 10 side 265). Dette er bevisbyrden
at sameie eller almenning er den oppriktelige eiendomsform, og
når dette kan bevises for det aktuelle område, må bevisbyrden
hvile den som påstår noe annet. Uten å diskutere dette mer
vil jordskifteretten uttrykke som sin mening at det ikke er
ikke kan være riktig å legge noen skatte bevisbyrde på saksfører
påstår sameie, slik som bevisbyrden i Hæstingsretts sak 1/10
og i Hæstingsretts sak 1/10 vil å kreve at setervolden skal bevise
eieret til skogen.

Jordskifteretten har foran uttalt sin mening om de av de argumenter som er godtatt som bevis for ens-eiendomsrett. Det er stor verdi, langverdig besittelse, omfattende og intens bruk, spesielle ord og uttrykk i skylddelinger og andre drøftelsesdokumenter. Det er disse argumenter som jordskifteretten mener ikke gir noe direkte bevis for ens-eiendomsrett, bl.a. påviser ut fra at de ikke har noen relevans til spørsmålet og at lovbudet for ens-eiendomsrett like snart kan gjelde sameierett. Men jordskifteretten mener at disse forhold kan ha hatt betydning på annet vis, nemlig at de kan ha hatt betydning for rettsoppvisning i saken. F.eks. at stor verdi, langverdig, intens bruk og tilsvarende uttrykk som "edel og eie", "full eiendom" osv. har gitt mange følelsen av å være alene eier i slåtten, kanskje særlig i tilfelle hvor det ikke var noen konkurrenter eller skikkelige motpart. Men det er ikke utenkelig at det kan ha vært slik i praksis å gjøre slåtten for å skaffe seg gang til buile.

Det er etter jordskifterettens mening her nødvendig å skille mellom partenes rent praktiske syn og det formelle spørsmål om domstol må finne frem til. Det er for det første klart at det praktiske er vanskelig, selv for den som har noe innblikk i de formelle sider av saken, alltid å skille mellom brukersett og ens-eiendomsrett. For det annet må spørsmål til partier og vitner om deres forklaringer vurderes nøye. Det er tvilsomt om uttrykket "Hva gjelder i slåtten?" er egnet til å klare opp i forholdet. Partiene vet godt hva retten til slåtten går ut på i praktisk nytelse, men det kan være vanskelig for dem å uttrykke seg om det formelle uttrykk. For den som ikke kjenner til de formelle uttrykkene, kan det være vanskelig å uttrykke seg om det formelle uttrykk. I de forklaringer som partiene er i 1940-er vil det

evne om at slåtteeieren var grunnier og skoger. Og så i 1921 er altat igjen mange som påstår samme. Denne periling er utvilsomt nok som bestyrker det som ovenfor er fremholdt.

Det er samme et bedre kjent begrep, og særskilt er en spørsmålsstilling som er mer tjenlig til å oppklare forholdene.

Dette viser også eldre vitneforklaringer som det er vist til, H.K. 1934 side 67 og dok. 298, og til partsforklaringer i denne saken. Det er jordskifterettens alminnelige og sterke inntrykk etter mange års arbeid i feltet at rettsoppfatningen i Dalshynda er at her foreligger samme og at slåttens dermed er en brukrett. Og at sameietradisjonen har en ubrutt historie bak seg. Det er dommene fra 1940 og senere som er falt i ordene som har laget brudd på tradisjonen og den forvirring som dette finnes. Det synes å være slik at enkelte parter har ment at disse dommene er så entydige som de er og omfatter et stort område, vil det være mest tjenlig at hele feltet får denne samme eiendomsrett, og det kan være dette som er årsaken til denne påstanden idag. En partsforklaring i nevnte saken synes å vise på at det er en tjenlighetsbetragtning som har ledet til denne om slåtteeierens eiendomsrett, og det er grunn til å tro at dette gjelder flere.

Det er uten videre klart at noen fore for tjenlig og ikke kan danne grunnlag for den avgjørelse som her skal fattes. Om eiendomsforholdene er utjenlig er et spørsmål som berører det egentlige jordskifte, hvorvidt det kan rettes og gjenrettes tjenlig. Men i en kjennelse kan ikke tjenlighet komme i berøring.

Jordskifterettens mening er at slåtteeierens Vangsfidelen ikke skiller seg ut fra det vanlige og alminnelige. Slåttan er dult og sekken og alle andre utnyttelser er som

og sløtten dermed en brukstrett. Men dommene som er fallne i de nærmeste i henhold til beslutningen sier noe annet. De fleste av dem er grunneier. Og spørsmålet som jordkifteretten må stille seg er om disse dommene da har et så sterkt tilgjengelig innhold at de må følges. Dette er innholdet i saken. Alle dommene gir uttrykk for at sløtteeieren er grunneier og de fleste av sløtteeierne derved er skogstier.

Jordkifterettens mening om disse dommene fremgår av de kommentarer som er gitt. Den mener at mange av de dommene som er brukt som bevis for sløtteeierens grunnlendingsrett har relevans til spørsmålet som skal besvares.

Et spørsmål som må stilles i forbindelse med de nevnte talte dommer er dette: Har det tilfældige i areal og utbredelse betydning for resultatene. Det synes klart at dette er tilfældig vedkommende hovedrettsdommen 6/7 1945 og landsrettens dom 11/7 1945, som foran nevnt, behøves ikke, vedlegg 1 og 2. 14/5 1941, både p.g.a at retten beror av kretsrettsdommen som står kontrært i denne betraktning. Det var her 3 motparters, og kanskje henimot 100 var aktuelle. I tillegg som de nevnte dommene å stå i samme stilling. Hadde man her noe med faktisk forhold i sjøen? Og flere forhold lå utenfor rettens område, som for eksempel til den sløtten de bestemmer grensene for. Her er det eller var det andre sløtteeiere? Jordkifteretten tar i betraktning vedligeholdelsen fikk noe fullstendig bilde av sløtteeierens forhold ved kretsrettsdommen.

Flere domstoler har ansett problemet for fullstendig skulle altså føre til for resultatet hadde blitt et annet. Jordkifteretten mener at den utbredelsen som nevnt i dommen, det innad i sjøen er et så stort område som det er. Det er så foran nevnt her jordkifteretten og landsrettens dom

stolene etterhvert har gått bort fra å tolke formalistisk ordbruk og mere hefte seg ved en praktisk forståelse av forholdene.

Jordskifteretten er overbevist om at de omtalte sammene ikke er riktige og har funnet å se bort fra dem.

Kjennelsen er enstemmig.

Tvisten er verd over 500 kroner.

Slutning, VI

De berettigede til slåttene innenfor jordskiftefeltet Størvoldlien, Mastukåsen, Kløftåsen, Skarvdalen og Storbekkdalen kjennes kunn å ha bruksrett til slåttene.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 4 dager + skyss	kr. 689,60
Jordskiftemann Sæther 4 dager + skyss	" 682,70
Porto, kart m.m.	" <u>605,22</u>
Tilsammen	kr. <u>1977,52</u>

Saken ble så igjen utsatt.

Retten hevet.

Os, 23. mai 1972.

Tollef Lunaas (s.)

Leif Gløtvold (s.)

Jon Sæther (s.)

2. Petter Horten, eier av gnr. 135, bnr. 97.

Fremlagt ble:

349. Innkalling 18. mai 1972.

350. Kartutsnitt.

Partene forklarte seg i rettssalen. Det ble så foretatt befaring. Under befaringsen møtte følgende vitner:

1. Karstein Horten.

2. Asbjørn Aas.

3. Torberg Aas.

Under befaringsen inngikk partene følgende forlik:

Grensen mellom Utstuenget og Flatenget følger fra Snudda bekk oppover ca. 250 m til et bekkemote. Herfra går grensen i en linje til Avundsmyra som vist på kartutsnittet.

Leif Ramlo (s.)

Petter Horten (s.)

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold	1 dag + skyss	kr. 154,50
Jordskiftemann Sæther	1 dag + skyss	" 176,-
Porto og kartkopi		" 19,32
	Tilsammen	kr. 350,82

Som ble pålagt betalt slik:

Leif Ramlo	kr. 176,15
Petter Horten	" 175,15

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Os, den 9. juni 1972.

Tollef Lunaas (s.)

Jon Sæther (s.)

Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1972 den 13. juni ble jordskifterett satt i huset

til Thor Aas i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 - utsatt fra 9. juni 1972.

Til behandling foreligger idag tvist om forhold vedk.
gnr. 135, bnr. 190.

Tilstede: Thor Aas og Bersvein Aas, begge personlig.

Fremlagt ble:

351. Skriv 12/7 1971 fra Bersvein Aas.

352. Innkalling 18/5 -72.

353. Skylddeling 4/7 1964.

Dokumentene ble opplest.

Partene forklarte seg i rettssalen og under en befaring.

Kjennelse VII.

Twisten gjelder gnr. 135, bnr. 190 som er en seter i Sottchaugen.
Spørsmålet gjelder utstrekningen av setervolden og hugstretten
til hytta som seterhusene nå brukes til.

Jordskifteretten kontrollerte noe av beskrivelsen og
skylddelingen, dok. 353, gir, og fant ingen uoverensstemmelser.
Det viser seg også at partene heller ikke er uenig om fordelingen
av skylddelingen og at den skal gjelde.

Vedkommende skylddelingens beskrivelse av hugstretten
er å bemerke at også her er partene enige om at det er en person-
lig rett for Bersvein Aas, slik som skylddelingen beskriver.

Slutning.

Ustrekningen av setervolden, gnr. 135, bnr. 190, er som beskrevet
i skylddelingen 4/7 1964, og nå tegnet inn på kartet. Videre er
hugstretten en personlig rett for Bersvein Aas, slik som beskrevet

beskrevet i nevnte skylddelingsforretning.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold	1 dag + skyss	kr. 145,70
Jordskiftemann Sæther	1 dag + skyss	" 177,70
Porto m.m.		<u>" 19,40</u>
	Tilsammen	kr. 342,80

som ble pålagt betalt slik:

Thor Aas	kr. 171,40
Bersvein Aas	" 171,40

Protokollen ble opplest.

Tilstede: Begge parter personlig.

På forespørzel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Os, den 13. juni 1972.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1972 den 14. juni ble jordskifterett satt i huset til Oddmund Ryen i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 - utsatt fra 13. juni 1972.

Idag foreligger til behandling tvist om en slåttegrense i Mastukåsen - utsatt fra 23/9 -71.

Tilstede: Oddmund Ryen personlig.

Ingmar Ryen er ikke møtt og ved henvendelse i hans hjem gir han den forklaring at han ikke har fått innkallingen som ble sendt som rek. brev. Postvesenet opplyser at brevet er uavhentet.

Fremlagt ble:

354. Innkalling 18/5 -72.

355. Utsnitt av kartet.

Som vitner møtte;

1. Embret Myrtrøen, ubeslektet, 50 år.
2. Ingvald Ryen, bror av Oddmund Ryen, 69 år.

Oddmund Ryen som eneste tilstedeværende part og de to vitnene forklarte seg.

Kjennelse VIII.

Twisten gjelder grense mellom slåtter i Mastukåsen, på den ene siden slåtten tilhørende Oddmund Ryen, gnr. 115, bnr. 19 og på den andre siden slåtter tilhørende Ingmar Ryen, gnr. 115, bnr. 30 og gnr. 133, bnr. 84. Begge parter har seter på sine respektive slåtter. Det er de to nordligste setrene i Mastukåsen.

I 1969 gikk jordskiftedommeren opp de fleste grensene i Vangrøftdalen sammen med partene, og fikk grensene tegnet inn på kartet. Det viste seg da å være tvist om grensen. Ingmar Ryen viste en grense som begynte i Nordgårdsåsen i et punkt 1, følger så stien sørover og krysser Røstengbekken i punkt 2, videre stien og veien ca. 200 m, punkt 3, herfra omtrent rett øst til den treffer det sørlige hjørne av Oddmund-Ryens setervold, følger så gjerdet for setervolden nordøstover til voldens østre hjørne, punkt 5, og videre til en merket bjørk, punkt 6. Herfra i ØNØ-lig retning over en blaket bjørk, punkt 7, til fjells.

Oddmund Ryen viste en grense som sammenfalt med Ingmar Ryens fra punkt 1 til punkt 3. Herfra var Oddmund Ryens påstand at grensen fulgte veien videre sørover til punkt 8. Herfra i ØNØ-lig retning over blakede bjørker, punkt 9 og 10, til fjells.

Som det vil fremgå nedenfor er Oddmund Ryens påstand nå betydelig forandret.

Jordskifteretten har ikke fått seg forelagt noen beskrivelse av grensen. De dokumenter som er vist sier bare navnet til vedkommende naboslåtts eier.

Den 23. september 1971 ble det første møte holdt som skulle behandle tvisten. De nye påstandene som Oddmund Ryen la frem, førte til at tvistebehandlingen ble utsatt. Under møtet 23/9 -71 møtte ikke Ingmar Ryen i rettslokalet, men på åstedet. Og siden han heller ikke er møtt idag, er ikke mottatt noen sammenhengende forklaring av ham.

Oddmund Ryen forklarte at hans anvisning av grensen i 1969 ikke var riktig. De grenser som gjelder idag er resultatet av et bytte som foregikk omkring 1920. Den opprinnelige grense mellom øvre og nedre Bakoseng gikk fra grensen mot 132/20 i sørlig retning over den store steinen nord for Røstengbekken og et punkt i nærheten av seterhusene på 130/13 som de står idag. Sørgrensen for øvre Bakoseng gikk over punktene 7-6-9 og videre i VSV-lig retning.

Opprinnelig var det meningen at seteren 130/13 skulle ligge lengre vest enn den nå ligger. Men etter avtale brødrene gjorde som dengang eiet her, ble den bygget ved veien etter et bytte av slåtter. Etter dette bytte ble grensene slik som nå er Oddmund Ryens endelige påstand.

Fra grensen mot 132/20 går grensen over punktene 11-12-13-14. Herfra veien sørover til sorkanten av myra og videre herfra kanten av myra og kåsen til punkt 6 og videre over punkt 7 til fjells.

Hytta som ligger på østsiden av veien er bygget av Ingmar Ryen, men etter tilatelse av Oddmund Ryen.

I 1921-22 ble planlagt dyrket opp 10 mål sørover fra setra på 115/19. Det som idag er inngjerdet omfatter bare ca. en

halvpart av dette. Dette viser at Oddmund Ryen må eie myra sør for setervolden.

Embret Myrtrøen hadde hørt 1930 eller 31 om byttet som Ingmar Ryens far og Oddmund Ryens far foretok for at setra på 130/13 skulle får den beste plassering. Han hadde også hørt om hytta som ble bygget og den avtale som ble gjort i den anledning.

Ingvald Ryen hadde hørt at vestgrensen for øvre Bakoseng gikk over den store steinen nord for Røstengbekken. Han hadde også hørt om makebyttet og grunnen til det.

Hytta ble bygget under krigen etter tillatelse fra eieren av 115/19, Oddmund Ryen.

Jordskifterettens mening.

Jordskifteretten er forevist skylddelingen av øvre Bakoseng 115/19, den gir ingen beskrivelse av grensene. Ingen dokumenter som jordskifteretten har lest kan gi noen vesentlig rettleiding om hvor grensene går.

Grensene som det her er tale om er slåttegrensener. Usikkerheten om beliggenheten av grensene kan delvis bunne i dette. En eksakt grenselinje var nødvendig bare hvor slåber mark støtte mot naboens slåbare mark. Ellers var bekker, veier, skoghauger osv. grense.

De to vitnene har begge bekreftet Oddmund Ryens forklaring om det bytte som foregikk omkring 1920. Hensikten med byttet var å skaffe Ingmar Ryens far en laglig plass for setervold. Det synes for jordskifteretten noe usikkert hvilke arealer som var med i byttet. På den tiden byttet foregikk anså man ventelig marka her for å ligge i sameie. Skogen var felles. Hvilke vurderinger som man dengang la til grunn for byttet er vanskelig å tenke seg, ikke minst p.g.a. at de to partene var brødre. Noen skriftlig overenskomst ble ikke satt opp. Jordskifteretten var

det derfor slik at både utgangspunktet m.h.t. grenser og vurderingene som ble gjort i forbindelse med byttet, er usikkert. Byttet er derfor et dårlig grunnlag for å finne de grenser som eksisterer idag.

I punkt 6 står en merket bjørk. Etter Oddmund Ryens endelige påstand faller partenes påstander sammen fra dette punkt 6 og over punkt 7 til fjells. Dette merketreet er forholdsvis gammelt, og det står på en liten forhøyning i terrenget. Det er vanskelig å tenke seg at dette treet ikke har vært kjent for partene. Spørsmålet som kan stilles i forbindelse med treet er om dette var en grense før byttet i 1920-årene og at grensen ble flyttet i forbindelse med byttet.

Som foran nevnt finner jordskifteretten det usikkert, ut fra flere forhold, hvor grensene gikk før byttet, og hvilke arealer som var med. At merketreet i punkt 6 har stått godt synlig og meget sannsynlig kjent for partene synes for jordskifteretten å gi en sterk visshet for at grensen idag går over punkt 6.

En annen ting jordskifteretten har festet seg ved er gjerdet på sørøstsiden av setervolden til Oddmund Ryen. Dette gjerdet står meget nær i en linje fra punkt 6. Det synes for jordskifteretten å være mer enn en tilfeldighet at gjerdet er plassert nettop i en linje fra det utvilsomt sikre merketreet i punkt 6. Det er derfor ikke utelukket at vedkommende som satte opp gjerdet nettop mente grensen gikk her mellom punkt 6 og foten av bakken vest for setervolden.

Oddmund Ryen foreviste en notat om planlagt oppdyrking av 10 dekar 1921-22. Dette gjaldt etter Oddmund Ryens opplysninger setervolden. Bare ca. halvparten av de 10 dekar er oppdyrket og ligger innenfor inngjerdingen, det øvrige ligger på sørsiden. Det er ihvertfall 2 usikkerhetsmomenter til denne planen, bortsett

fra at den ikke sier at planen gjaldt seteren. Den sier ikke noe om hvor utvidelsen av den nåværende setervold skulle foregå. For det annet er det lite sannsynlig at dyrkningsplanen var kjent for naboene og godkjent forsåvidt det gjaldt grensene. Hvordan det enn har seg med dette, så ble det dyrket bare til en linje fra punkt 6 og gjerdet satt opp der.

Jordskifteretten vil derfor fastslå grensen å gå fra punkt 6 langs gjerdet til veien. Denne linjen vil tilfeldigvis treffe i nærheten av punkt 9, og avgjørelsen vil derfor gå ut på at grensen går i linjen 6-9 til veien.

I 1969 påviste begge parter veien 1-2-3 å være vestgrense for øvre Bakoseng. Jordskifteretten vil fastslå dette å være grensen, og begrunnelsen er berørt foran. Det er usikkerheten omkring hva som var utgangspunktet for byttet i 1920, det var en muntlig avtale og videre at det ikke er så lett å forestille seg den vurdering partene gjorde av de markstykker som inngikk i byttet. Men ventelig var god slåttemark høyt vurdert i forhold til mark som vesentlig var skogkledd. Bortsett fra det som gikk til setervold er terrenget mellom 1-2-3 og 11-12-13 vesentlig skogsmark, og det kan også tenkes at den skogdekkede marken overhodet ikke ble tatt med i vurderingen. Og i tilslutning til dette må også errindres at partene i dette byttet var brødre, noe som også kan ha hatt innflytelse.

Ifølge Oddmund Ryens forklaring og bestyrket av de to vitnene, står hytta som Ingmar Ryen bygget under krigen på Oddmund Ryens slått, og at dette var en avtale partene inngikk.

Det hele sett under ett er jordskifteretten kommet til at det er et rimelig resultat at grensen følger stien og veien.

Slutning.

Grensen mellom 115/19, Oddmund Ryen og 115/30 og 133/64. Ingmar

Ryen, følger fra punkt 1 i Nordgårdsåsen stien og veien, punkt 2 og 3 og videre veien til i nærheten av punkt 8. Herfra går grensen i nordøstlig retning i rett linje over punkt 9 til punkt 6 og fra punkt 6 i rett linje over punkt 7 til fjells.

Omkostningene:

Møtet 23/9 -71	kr. 329,20
Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	" 151,70
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 181,30
Porto m.m.	<u>" 43,70</u>
Tilsammen	kr. 705,90

som ble pålagt betalt slik:

Jon J. Meli	kr. 40,-
Inge Kroken	" 40,-
Lars Østgårdseggen	" 40,-
Oddmund Ryen	kr. 292,95
Tidl. betalt	<u>" 164,60</u>
	" 128,35
Ingmar Ryen	kr. 292,95
Tidl. betalt	<u>" 164,60</u>
	" 128,35

Partene hadde forlatt rettsmøtet.

Saken ble så igjen utsatt.

Retten hevet.

Os, den 14. juni 1972.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1972 den 4. september ble jordskifterett satt i Dalsbygda samfunnshus i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak 32/42 m.m. - utsatt fra 14. juni 1972.

Idag foreligger til behandling tvister om eiendomsforhold i Kjurudalen og Vangrøftdalen.

Innkalt til dette møtet er de samme som til møtet 2. mai d.å.

Tilstede: h.r.adv. Inge Kolberg, adv. Mette Nesset, adv Elling Follestad.

Videre møtte av partene: Einar Nygjelten, Jon H. Meli, Johanne Furuholt v/Torleif Furuholt, Oddveig Anni Sund v/Nils Sund, Per L. Berget, Leif Ramlo, Thor Aas, Ola E. Gjelten, Ole Iver Nyaas Per J. Grue, Per Smedås v/Tore Smedås, Ingulf Ytterhaug, Sven Løvnes, Ola Os, Inga Utheim Nordvang, Per Os, Halstein Østgård, Hans Kroken, Harald Kroken, Jon P. Moseng, Alf Strand v/Åsmund Haugerud, Harald Haugseggen, Nils Moseng, Jon M. Moseng, Ola Brynhildsvold og Per A. Moseng.

Fremlagt ble:

- 356. Innkalling 5/7 -72.
- 357. Prosesskrift 10/7 -72 fra h.r.adv. Kolberg.
- 358. Innkalling 21/7 -72.
- 359. Skriv 28/8 -72 fra Oddm. Ryen.
- 360. Dom 19/5 1923.
- 361. Grunnbokshjemmel 14/1 1942.
- 362. Skylddeling 28/6 1888.
- 363. Kart.

Adv. Follestad fikk ordet og fremstilte tvisten om grensene mellom sameie og eneeier i "Os-området".

H.r.adv. Kolberg fremstilte sine parters syn på tvisten.

Adv. Nesset fikk så ordet og fremstilte tvisten og nedla påstand vedkommende eiendomsforholdene i jordskiftefeltene i Kjurudalen.

H.r.adv. Kolberg hadde så replikk vedk. Svartådalen og

Kjurudalen, og han nedla påstand.

Torleif Furuholt hadde ordet og han fremla dom 19/5 1923.

Nils Sund hadde ordet og la frem grunnbokshjemmel 14/1 1942.

Den 5. september ble foretatt befaring. Disse var med: h.r.adv. Kolberg, adv. Follestad, Karstein Johaug, Tore Smedås, Åsmund Strand, Kolbjørn Eggen, Nils Moseng, Jon M. Moseng, Gudmund Langøien, Per J. Grue og Ola Brynhildsvold.

Befaringen startet i Hemateengene og gikk over Raubrøttet opp på fjellet, videre vest for Håkårabben til Skiftbekken og tilbake til Hemateengene.

Den 6. september fortsatte befaringen og følgende deltok: h.r.adv. Kolberg, adv. Follestad, Per Os, Embret Myrtrøen, Thor Aas, Arne Solfinn Ytterhaug, Ola Os, Oddmund Nyaas og Kolbjørn Eggen.

Denne dagen gikk befaringen fra Sottohaugen over Snuddtangen til Svartbekkdalen og langs Svartbekken oppover. Videre øst for Littlehøgda og over Snudda, og nordvestover og over fjellbandet på Slettefjellet til sørenden av Forelsjøen, derfra langs Håbekken tilbake til Sottohaugen.

Også 7. september ble foretatt befaring i fjellet og disse var med: adv. Follestad, h.r.adv. Kolberg, Sven Løvnes, Harald Haugseggen, Tore Østgård, Ingulf Ytterhaug, Jon H. Meli, Tore Nygård, Lars Østgårdseggen og Halstein Østgård.

Denne dagen startet befaringen i Falken og gikk opp på Kløftåstangen, videre til Fjellsjøen, så øst for Falkpiggen og så langt sør som til Rasmusbekken.

Tirsdag 12. september fortsatte rettsmøtet i Dalsbygda samfunnshus.

Til behandling forelå tvist om grensen for sameiet i

Skarvdalen.

Fremmøtt var: For sameiet møtte Håkon Berg. Videre møtte Inga Utheim Nordvang og Bjørn Nygård og for og med ham Leif Ramlo. Videre møtte Karstein Nyaas, Kåre Olav Berg og for og med ham Kasper Berg.

Partene forklarte seg i rettssalen og under en befarings.

Kjennelse IX.

I kjennelse VI har jordskifteretten kommet til at "den sentrale" del av jordskiftefeltet i Vangrøftdalen er sameie. Under en befarings 18/8 1953 ble konstatert at det forelå tvist om grensen for sameiet i Skarvdalen. Det er denne tvist som er tatt opp til behandling her.

Skogen østenfor grensen er teigdelte. Teiggrensene går i retning NNØ-SSV. En rekke teiger støter til grensen for sameiet og sameiegrensen går i retning Ø-V, mellom fjellet og Skarva. De skogteiger som støter til sameiegrensen er fra Skarva og østover: 131/148, eier J. J. Meli, 131/35, eier Bjørn Nygård, 131/48, eier Johanne Iversen og for en del 131/92, 155 Inga Utheim Nordvang.

Twisten var som nevnt tilstede i 1953 og det er ventelig slik at grensen har vært uklar enda lenger tilbake. Forholdet er blitt komplisert ved slátteeiernes påstand om at de eier skogen på slåtten.

Jordskifterettens bemerkninger. Partenes påstander er noe usikre og vanskelig å få fatt på. Men det er ihvertfall på det rene at de er enige om den østligste del av grensen. Østfra går grensen fra fjellet (på gradteigskartet kalt "Rabban") til en stein (punkt 1 på kartutsnittet, dok. 363) i vestenden av en myr. Derfra følger grensen "Djupdalen" helt ned til myra og til en stor stein (punkt 2). Så langt er partene enige. Fra punkt 2 til Skarva er partene, ihverfall tilsynelatende, uenige om hvor

grensen går.

Sameiets representant mener at grensen går fra punkt 2 til en sving i en bekk som ikke har noe navn. Bekken renner fra en nedlagt setervold som tilhører Kåre Olav Berg og renner i krok og sving til den når Skarva. Bekken er på kartutsnittet forskynt med en rekke nummer: Punkt 3 hvor slåttegrensen mellom 123/16 og 123/27 krysser bekken, punkt 4 et signal som er satt opp av Jon J. Meli og Bjørn Nygård, punkt 5 er en markert sving på bekken og punkt 6 er hvor den renner ut i Skarva.

Sameiets representant, Håkon Berg mener såvidt jordskifteretten forstår, at grensen for sameiet går fra punkt 2 til punkt 3 i bekken og bekken nedover til Skarva. Dette er den ugunstigste påstand sett fra sameiets sin side, og eiere av den teigdelte skogen og sameiet er derfor ikke uenige om grensen. Skogeierene har som nevnt satt opp flysignal litt lengre nede ved bekken, men Bjørn Nygård fremholdt at dette ikke var ment å være påstand om hvor sameiegrensen går.

Imidlertid er det slik at såvidt jordskifteretten har oppfattet situasjonen, er ikke sameiets representant Håkon Berg fremmed for tanken på at grensen går som beskrevet i dok. 229, vedk. Vangrøftdalen, punkt 1. Dette dok. 229 beskriver bl.a. et forslag til en deling av sameieskogen og beskriver i punkt 1 den del av skogen som skulle tilhøre Bergs setrer. Partene er visstnok enige om at første del av grensebeskrivelsen i punkt 1 gjelder sameiegrensen. I dette dok. 229 beskrives grensen fra punkt 2 i rett linje til det punkt hvor Storbekken faller ut i Skarva. Storbekken faller ut i Skarva fra vest og partene er enige om hvilken bekk som er Storbekken, det er den samme som er kalt Storbekken på gradteigskartet. Osen er på kartutsnittet betegnet med nr. 7.

Den rette linje fra punkt 2 til punkt 7 skjærer bekken i punkt 5 som er en markert sving på bekken.

Håkon Berg fremholdt sterkt at den teigdelte skogen ikke gikk over bekken "3-4-5-6" og det er fra eierne av skogen heller ikke påstått at skogteigene strakk seg over bekken. Disse partene er forsåvidt enige.

Fra Håkon Bergs side er påstått at slåttene på sameiesiden ikke strekker seg over grensen for sameiet. Dette bygger han på dok. 362, hvor det står at Djupdalsenget (123/16) støter til "blinkede trær", og blinkede trær må etter Håkon Bergs mening betegne skoggrense.

Kåre Olav Berg og Karstein Nyaas protesterte mot dette, men påstår at sameiegrensen går fra punkt 2 til punkt 6 i Skarva. Dette er forøvrig slik som trukket på kartet som ble opptatt 1955.

Jordskifteretten stiller seg tvilende til den forståelse av dok. 362 som Håkon Berg har, at "blinkede trær" betyr skoggrense. Jordskifterettens erfaring er at blinkede trær også kan være sláttegrense. Forøvrig er å tilføye at det er enighet om at grensen for slåtten 123/16 følger skoggrensen, sameiegrensen, i Djupdalen.

Jordskifteretten har stilt seg det spørsmål, om slátteeierne har noen interesse i den tvist om sameiegrensen som her behandles, siden det ikke er uvanlig at skoggrenser er trukket uavhengig av sláttegrenser. Jordskifteretten vil ikke utelukke at slåttenes skjebne kan bli anderledes innenfor enn utenfor sameiet, og at slátteeierne derfor har en viss interesse i hvor sameiets grenser går.

Imidlertid er det slik at såvidt jordskifteretten forstår, er slátteeierne heller ikke uvillige til å godta den grense

som er beskrevet i dok. 229, forsåvidt det gjelder fra punkt 2 til bekken, punkt 5, og derfra bekken nedover.

Såvidt jordskifteretten oppfatter det, er altså partene villige til å godta grensen 1-2-5 og bekken nedover til Skarva. Dette synes jordskifteretten er et rimelig resultat og vil fastslå den som grense for sameiet.

Kjennelsen er enstemmig.

Twisten er verd over 500 kroner.

Slutning.

Grensen for sameiet i Skarvdalen går fra fjellet til en stein, punkt 1, derfra følger den Djupdalen til punkt 2, en stein, derfra i en linje til bekken i punkt 5 og følger så bekken nedover til punkt 6 i Skarva.

Kjennelse X.

Denne kjennelse gjelder eiendomsforholdene i jordskiftefeltet i Kjurudalen.

Etter jordskifterettens mening må grunnlaget for avgjørelsen være den kjennelse som Storskiftekommissjonen avsa 27/9 1948. Foranledningen til denne kjennelsen eller resultatet av den er det ikke anledning til å diskutere, kjennelsen er såvidt vites ikke påanket og derfor endelig rettskraftig. Partsforholdet i denne kjennelsen var oppsittere i Os og Østgård mot oppsittere i Dalsbygda.

Kjennelsen går ut på at alle slåtter som tilhører oppsittere i Os og Østgård er grunneiendomsslåtter. Dette er også påstanden fra de øvrige interesserte parter idag. Storskiftekommissjonen har neppe ment at kjennelsens slutning punkt 1 skulle være slik å forstå at osinger og østgårdinger var grunneiere i motesetning til dalsbygdinge. Partenes bosted kan neppe ha noen betydning i denne sammenheng. Resultatet må bli at innenfor

Jordskiftefeltet i Kjurudalen er slåttene grunneiendomsslåtter.

Punkt 2 i Storskiftekommissjonens kjennelse 27/9 -48 sier at skogen på 5 bestemte slåtter er slåtteeierens eiendom. Dette punkt 2 fremtrer som unntagelse fra den mer alminnelige avgjørelse i punkt 3 som sier: " De øvrige slåtteeiere kjendes ikke at være skogeiere på sine slåtter."

3 parter i nærværende tvist: Johanne Furuholt, eier av 135/72, Oddveig Anni Sund, eier av 131/64 og Liv Westvold, eier av 131/5, påstår å være skogeiere på sine slåtter.

Johanne Furuholt v/Torleif Furuholt har lagt frem en dom av 19/9 1923, og Oddveig Anni Sund v/Nils Sund har fremlagt "grunnbokshjemmel" 14/1 1942. Begge disse dok. sier etter jordskifterettens mening ikke noe annet enn at Johanne Furuholt respektive Oddveig Anni Sund er eier av vedk. eiendom betegnet med navn, matrikelnummer og skyld. Når det i dokumentene er brukt ord som "eiendomshevsdom" og "eierrådighet" er dette neppe slik å forstå at spørsmålet om hva eiendommen besto av ble behandlet og tatt standpunkt til.

Men avgjørende for jordskifteretten er at Storskiftekommissjonens kjennelse er yngre enn de to nevnte dommene. Torleif Furuholt og Nils Sund mente de ikke var blitt varslet til Storskiftekommissjonen behandling av eiendomsforholdene i Kjurudalen og at kjennelsen av 1948 derfor ikke kunne gjelde for deres vedkommende. Jordskifteretten mener at det avgjørende må være om Storskiftekommissjonen har fulgt sine regler for innkalling. Det er ikke påstått fra noen part at så ikke er skjedd.

Fra Liv Westvolds side er ikke gitt noen begrunnelse.

Storskiftekommissjonens slutning punkt 2 fremtrer som nevnt som unntagelse fra punkt 3 som sier at slåtteeieren ikke er skogeier på sin slått. Det er unntagelser fra andre bestemte

og navngitte parter. Unntagelsene (foruten Stiftelsesengene og Ole Osmoens slått i Skarvlien) som altså består i at slåtteeieren også er skogeier, ble funnet bevist vesentlig ved bruk. I nærværende tvist er ikke henvist til noen bruk av skogen. Slåttene ligger også slik til at f.eks. noen veddrift neppe har vært aktuell.

Også her mener jordskifteretten at den mer alminnelige avgjørelsen vedkommende oppsittere i Os og Østgård ikke fra Storskiftekommissjonens side kan være ment å være i motsetning til forholdet vedkommende oppsittere i Dalsbygda. Avgjørelsen gjaldt innenfor samme jordskiftefelt, og den må selvsagt gjelde de parter som er nevnt i dommen.

Storskiftekommissjonen bemerker vedkommende Røros-slåttene nordligst i dalen (unntatt fjellslåttene) at i tilfelle vil kommissjonens mening om slåttens eiendomsforhold også gjelde dem. Dette bestyrker jordskifterettens antagelse om at Storskiftekommissjonens mening var at i det felt som ble behandlet, Kjurudalen, er slåtteeieren grunneier; men ikke skogeier. Unntagelsene vedk. skogen er få og avgjørelsene tatt under tvil. De tre som i nærværende tvist har påstått å eie skogen har etter jordskifterettens mening ikke ført bevis for dette.

Slåtteeierens bruksrett til skogen i forhold til slåttens behov er anerkjent og ikke berørt i denne tvisten.

Kjennelsen er enstemmig.

Tvisten er verd over 500 kroner.

Slutning.

I jordskiftefeltet i Kjurudalen er slåttene grunneiendomsslåtter. Slåtteeieren eier ikke skogen på sin slått, men har bruksrett til skog til behov på slåtten.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 6 dager + skyss	kr. 934,80
Jordskiftemann Sæther 6 dager + skyss	" 940,25
Porto, lokale m.m.	<u>" 666,12</u>
Tilsammen	<u>kr. 2541,17</u>

Saken ble så igjen utsatt.

Retten hevet.

Os, den 15. september 1972.

Tollef Lunaas (s.) Jon Sæther (s.) Leif Gløtvold (s.)

-o0o-

År 1973 den 12. april ble jordskifterett satt i Dalsbygd Samfunnshus i Os.

Rettenns formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettenns formann.

Sak nr. 32/42 m. m. - utsatt fra 15. september 1972.

I dette møte foreligger til behandling tvist om eiendomsforholdene i fjellet i Hemateengene- Sottohaugen-Falken.

Tilstede: Leif Brataas, Ola Brynhildsvold, Leif Ramlo, Johan Rygjelten, Harald Haugseggen, Gudmund Langøyen, Karstein Johaug, Ola Os, Per Bakken, Magne Gjeltten, Per Magne Grue, Håkon Berg, Arvid Bakken, Inga Uthelm Nordvang, Eivind Østgård, Per Nygård, Per L. Berget, Manda Moseng v/ Nils Moseng, Tore Nygård, Sven Løvnes, Kolbjørn Eggen v/ Inge Eggen, Annar A. Ryen.

Videre var tilstede adv. Follestad som representant for "osingene" og h.r.adv. ^{Inge Kolberg} Kolberg som representant for "dalsbygdingene".

Fremlagt ble:

Elling Follstad.

364: Kart 1:50000 med adv. Follestads påstand om grense.

365. Bykselkontrakt 1743.

366. Skylddeling 20/7 1869.

367. Liste over adv. Kolbergs parter.

368. Bykselkontrakt 1732.

Adv. Follestad fikk ordet og forlangte at hugstforbudet måtte oppheves. Han fremholdt at siden det innrømmes at det intet sameie finnes under skoggrensen i Hemateengene - Sottohaugen, er grunnlaget for hugstforbudet ikke lenger tilstede.

Han nedla slik påstand:

Hugstforbudet 20/11 -57 opprettholdt 4/5 -72 oppheves forsåvidt det gjelder det område osingene ble kjent eiendomsberettiget til i Eidsivating lagmannsretts dom 11/7 -45, forsåvidt det gjelder både skog og grunn.

Adv. Kolberg protesterte mot at dette spørsmål blir tatt opp, med den begrunnelse at det ikke var kjent for partene at det skulle behandles idag.

Jordskifteretten er enig med h.r.adv. Kolberg i at hugstforbudet ikke kan behandles i dette møte. Det var under befaringene i september at det ble gjort avtale om dette prosedyremøte vedkommende tvisten i fjellet. Noe annet enn dette ble ikke avtalt. Jordskifteretten finner det derfor ikke riktig å behandle spørsmålet om hugstforbudet nå.

Beslutning.

Spørsmålet om opphevelse av hugstforbudet behandles ikke i dette møte.

Adv. Follestad og h.r.adv. Kolberg hadde så sine prosedyreinnlegg i tvisten om eiendomsforholdene i fjellet i Hemateengene - Sottohaugen - Falken. Adv. Follestad nedla påstand om grense mellom det felles fjell og slåttene i en beskrevet grense som også var inntegnet på et kart. H.r.adv. Kolberg nedla påstand

om at grensen følger skoggrensen.

Partene forlot deretter rettslokalet.

Møtet ble dermed utsatt til fredag 4. mai f.k.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 12. april 1973.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1973 den 4. mai ble jordskifterett satt på Hummelfjell
hctell i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak 32/42 m.m. - utsatt fra 12. april 1973.

Til behandling foreligger tvist om begrensningen av
det felles fjell i Hemateengene, Sottahaugen og Falken.

Til stede: Ingen av partene.

Jordskifteretten har avsagt følgende

Kjennelse XI.

Twisten gjelder eiendomsforholdene i fjellområdet lengst nord i
Vangrøftdalen. Området støter til traktene Hemateengene, Sottoha-
augen og Falken. I forholdet til lagmannsrettsdommen 11/7 1945,
som partene er enig om kjennelsen stort sett skal bygge på, kan
området inndeles i 3 felt:

1. Det felt som omtales i lagmannsrettens domsslutning, punkt III.
Dette felt er begrenset av havnegrensene bestemt av Storskifte-
kommisjonen. Den østre grense for dette felt blir da en linje fra
Kløftåsen nordover i nærheten av Fjellsjøhøgda og videre til
Buhogna. Den vestre begrensning er fra Svartbekken nordvestover
langs Midttangen og over ~~og~~ Åverrfellet til herredsgrensen. Dette

området er fjellet i Storskiftekommissjonens trakt XIV, Sottohaugen.

2. Den vestlige eller sørlige del av området omfatter Tverrfjell-
dalen og fjellet sørover til Skiftbekken. Denne Skiftbekken er en
bekk sør for den bekk som er gitt dette navn på kart Dalsbygda
1620 II. Slåtten mellom disse bekkene eies av Alf Strand (119/1)
og eieren av dette matrikelnummer var part i lagmannsrettssaken
(Karen Haukerud). Partene er enige på dette punkt.

3. Feltet øst for Sottohaugen havnelags fjellområde grenser i øst
mot Dalbusjøen og forøvrig mot det felles Åslifjell etter en
grense som stort sett faller sammen med østgrensen for Sven Lønnes'
slått (123/37).

I nord og øst begrenses områdene av herredsgrensen. For-
øvrig grenser områdene til skoggrensen. Partene er nemlig enige
om at i Hemateengene, Sottohaugen og Falken, området nevnt under
punkt I i lagmannsrettsdommen, finnes ikke noe sameie. Dalsbygd-
ingene har frafalt den påstand som gikk ut på at det fantes
"rester" av sameie mellom slåttene som ligger under skoggrensen.

I Tverrfjellaldalen - Svartbekkdalen er det tvist om
grenser mellom slåttene og om hvem som er eiere av de respektive
slåttene. Dette vil bli behandlet i en særskilt kjennelse. S. 210

De innledende bemerkninger fra partene ble fremsatt i
jordskifterettsmøte 4. september 1972 og i de følgende dager,
5.- 7. sept. ble foretatt befarings i tvistefeltet.

Partene i tvisten er ikke nærmere spesifisert, det er,
grovt regnet, osingene som har eiendom^{mer} i Hemateengene-Sottohaugen-
Falken mot dalsbygdingene som har rettigheter i Vangrøftdalen.
En endelig klargjøring av hvem som er medeiere i de respektive
sameier vil bli tatt opp senere.

Adv. Follestad ba i sitt innledende foredrag om at jord-
skifteretten vurderte sin habilitet. Spørsmålet må være om ikke

Jordskifteretten i sin stillingtagen i kjennelse VI også har tatt standpunkt i den foreliggende tvist.

Med hensyn til tvisten som her skal behandles understreket adv. Follestad at det er fastslått i lagmannsrettsdommen at slátteeieren er grunneier. Dette gjelder også¹ fjellet. Den sier også at slått støter mot slått. Spørsmålet blir å bestemme yttergrensene for slåttene mot det felles fjell. Det er ialt 20 eiendommer dette blir aktuelt for, de som er nevnt i dok 296. I prosesskriftet er ikke nevnt Raubrøttet, det eies av Os sauehavnelag.

Slått er et areal med visse egenskaper, og det omfatter ikke bare hvor det fra gammelt av ble slått. Det ble slått langt innover fjellet. H.K. (1934) side 24 sier at slått kan være strimler mellom skog og Mosefjell. Det er ikke nok å finne hva som egentlig ble slått.

Lagmannsrettens punkt II snakker om mosetak og dette er nettopp noe som finnes i fjellet og ikke nedenfor skoggrensen.

H.K.'s beskrivelse av slåtter i fjellet kan tjene som en definisjon og i lagmannsrettens dom 19/9 -72 vedkommende Hummelfjellet sier at store områder innefor slåttene, også mens de var i bruk, var dekket av reinlav, bare strimler langs bekkefar og ellers flekker innimellom var slåbare. Alle slåttene lå ovenfor skoggrensen.

Denne ordbruk viser at slåttene ikke hadde noen sammenheng med skogen.

Det er få som idag husker slåttene, men allikevel har man idag vesentlig partenes forklaringer å holde seg til. At forklaringene er farvet av partenes interesser er noe som finnes på begge sider. Enkelte sláttebuer er påvist og terrenget og vegetasjon viser hva som ble slått. Slåttene er idag tilvokst med kratt

✓

og kjerr, og mens skoggrensen ligger på 900 - 950 m, vil grensen for slåttene ligge 100 m høyere. Slåttene går så langt gråvierkjerr finnes. Og det blir i en høyde på 1100 - 1150 m.

Grensebeskrivelsene er ufullstendige, men vedkommende Svartbekkdalsenget finnes en beskrivelse som kan tjene som rettesnor. Svartbekkdalsenget ble delt i 1869 (dok. 366) og "delemerket" begynner ved Svartbekkens utspring, og dette er i en høyde av 1120 m.

Slått støter mot slått og det må trekkes en sammenhengende og praktisk grense mot felles fjell.

Den følgende påstand er vist på det fremlagte kart (dok. 364).

Påstand.

Jordskifteretten trekker opp grensen mot fjellet for det område som Eidsivating lagmannsrett behandler i sin dom 11/7 1945 og som ble fastsatt å bestå av eneeiendommer. Grensen trekkes fortrinsvis i rette linjer slik, (se vedlagte kart 1:50000):

En rett linje fra der kote 1000 krysser Skiftbekken ca. 800 m ovenfor Mosetjern, til der kote 1000 krysser herredsgrensen nord for Bratthøa. Grensen følger så herredsgrensen nordover til der den krysser kote 1100. Herfra i rett linje østover til bua på Midttangen. Herfra i rett linje nordvestover til der den vestre bekk som renner ned i Rundfloen krysser kote 1000. Herfra i rett linje nordøstover til der den nordre bekk, hovedbekken, som renner ned i Rundfloen, krysser kote 1000. Herfra østover til nordre ende av Kvannkåstjern. Herfra går grensen ut i Østerbekken og følger denne til søndre ende av tjernet syd for Forellsjøen. Grensen fortsetter så i Forellsjøen til der Bubekken renner ut. Herfra går grensen i rett linje sydøstover til der Storbekken krysser kote 1000, sør for Fjellsjøhøgda. Herfra nord-

østover til Veslehøgda. Herfra nordover til grensepunkt 9 i grensen mot Dalbusjøen og videre til punkt 6, jfr. Storskiftekommissionens kjennelse 25/9 1964 og H.R. 24/6 1967. Herfra i sydlig retning til et tjern hvorfra det renner en bekk ned i Kroktjern. Herfra i sydlig retning til en kolle som er oppgitt på høyde 982.

Så følger noen kommentarer til enkelte deler av grensepåstanden. Generelt kan sies at noe av slåttelandet er ofret på det praktikables alter.

Vedk. den første strekningen er å si at rundt Håkårabben er det slåtter. En bykselkontrakt fra 1743 sier "Vangrøftdalen med Nordkletten". Det siste må være Håkårabben eller Bratthøa.

Det er mye slåtter i Tverrfjellet. Her en ihvertfall ikke skoggrensen det rette. Her har man som nevnt beskrivelsen av en delelinje over Svartbekkdalsenget. Så her må grensen gå i en høyde av vel 1100 m. Grensen for Rundfloen må ligge på høyde 1000. I lia sør for Rundfloen finnes mye gode slåtter og de går til en høyde av 1100 m.

Vedk. Forellsjøen og Fjellsjøen ble for lagmannsretten ikke bevist at slåttene strakk seg rundt sjøene, slåttene måtte altså strekke seg opp til sjøene. Langs Håene finnes tydelig slåtteland. Bubekkens utløp ligger på omtrent 1000 m. Påstanden i Kløftåstangen følger omtrent veien som er bygget her og her i sørvesthellingen finnes gode slåtter.

Gammelstuenget strakk seg til Fjellsjøen.

H.r.adv. Kolberg var ikke enig i at jordskifteretten er inhabil. Jordskifteretten kan ikke bli inhabil i sin egen sak.

H.r.adv. Kolberg fremholdt at grensen mellom slått og fjell skal følge bjørkeskoggrensen og ikke grensen for vier og kratt. Hans parter påstår å være sameiere i fjellet som ligger til Hemateengene-Sottohaugen-Falken og Åslifjellet.

Hans parter tar utgangspunkt i skogdelingen fra 1797, som delte bygda i 2 deler. Det nordlige intersseområde ble tildelt Breen- Nordvang-Berg, som området geografisk sokner til. Grunnlaget for lagmannsrettens dom er at dalsbygdingenes rett var etablert før osingene kom, og det må være osingene som må dokumentere sin rett. Det var store verdier i fjellet og i århundrer var disse feltene utnyttelsesområder for gårdene Breen-Nordvang-Berg.

Hjort (1716-1789) nevner i sin bok om Rørosverket setrer og slåtter i Vangrøftdalen, osingene kom først i 1820-årene.

Det er dette lagmannsretten har hatt i tankene. Den var raus overfor osingene under skoggrensen, men var redd for å komme dalsbygdingenes rettigheter for nær ovenfor skoggrensen. Lagmannsretten har bevisst innskrenket osingenes rett i fjellet.

Bortsett fra vedk. Svartbekkdalsenget sier dokumentene "mot fjellet" eller ingenting. Osingenes grunneiendomsrett i fjellet ville komme i konflikt med dalsbygdingenes retter.

Det er lenge siden det ble slått i disse traktene. Partenes forklaringer idag blir preget av de interesser man idag har og den konflikt man idag står overfor.

Osingene påstår at slåttene strekker seg så langt gråvierkjerr finnes, men gråvierkjerr er ikke bevis for slått. Det er jordsmonnet som avgjør hvor gråvierkjerr vokser.

Lagmannsretten ble forelagt en mengde bevisstoff, bl.a. om slåttene i fjellet. De fant ikke bevist at det fantes slåtter av betydning langs Forellsjøen og Fjellsjøen, i Svartbekkdalen bare "spredte flekker". Lagmannsretten gjorde seg godt kjent med terreng og dokumenter og fant ikke slåtter av noen betydning overfor skoggrensen. Den karakteriserer fjellstrekningene som store og dalsbygdingenes retter som betydelige. Dette blir ikke tilfelle dersom osingenes påstand tas tilfølge.

Skoggrensens sådanne utgangspunktet for grensestrekkingen,

men det må tas hensyn til den praktiske bruk.

Jordskifteretten anser seg ikke inhabil i å behandle denne tvisten. Retten er forsåvidt enig med h.r.adv. Kolbergs bemerkning om at jordskifteretten kan ikke være inhabil i den saken den er i arbeid med. Og jordskifteretten vil også føye til at tvistespørsmålet ikke er ganske det samme i kjennelse VI som i nærværende tvist, hvor oppgaven i det vesentlige blir å ta standpunkt til hva lagmannsretten 11/7 1945 har ment.

Jordskifteretten anser seg derfor habil i behandlingen av foreliggende tvist.

Tvisten gjelder spørsmålet om utstrekningen av det felles fjell i forhold til et lavereliggende område hvor slåtteeierne er enegrunneiere i sine respektive slåtter.

Partene er enige om en rekke spørsmål. De er for det første enige om at lagmannsrettsdommen 11/7 1945 skal danne grunnlaget for avgjørelsen. De er videre enige om at det resultat jordskifteretten kommer til vedkommende forannevnte felt 1, Sottogagen, også skal gjelde de to andre feltene, fjellet som støter til Hemateengene og Falken.

Videre er partene enige om at fjellet er sameie og at utenom det felles fjell er slåtteeierne grunneiere i sine respektive slåtter og at i disse områdene grenser slått mot slått uten noe sameie imellom.

Lagmannsrettsdommen, og særlig dens slutning er uklar på en rekke punkter. Men det er ihvertfall slik at dommen skiller mellom "slått- og setereieendommer" på den ene siden og fjellet på den annen. Man savner definisjonen av disse begrepene, eller beskrivelse av grensen mellom dem. De to, hva eiendomsforhold angår, forskjellige områder er i domsslutningen presentert i punkt I og punkt III.

I punkt II er regnet opp de retter dalsbygdingene har. Osingene påstår at det er en sammenheng mellom punkt I og II slik at ^{når} området nevnt under punkt I også må omfatte fjell, siden det ikke vokser mose i skogen.

Etter sin plass i rekkefølgen av punktene i slutningen kan det se ut til at punkt II først og fremst gjelder området beskrevet under I. Dette har ikke jordskifteretten lagt noen brett på. Jordskifteretten ser punkt II mer slik at det skulle poengtere dalsbygdingenes omfattende rettigheter i feltet. Og siden dalsbygdingene er medeiere i grunnen i fjellet har de de samme rettene også her.

Det er grunn til å merke seg at den rett til skogavvirkning dommen gir dalsbygdingene ikke er begrenset ut over behovet "til seterbruk." Det var - og er - derfor ikke noe ivær for at en dalsbygding kan hugge sin seterved til årets bruk ved siden av en osing som er ute i samme ærend. Jakten er felles for hele området, osv. Både skog og fjell er på den måten å betrakte som til felles bruk for både osinger og dalsbygdingene. Og så omfattende som denne felles bruk er, vil i svært mange relasjoner spørsmålet om hvem som er grunneier på vedkommende sted ha liten betydning, når den utnyttelsen eiendomsretten er knyttet til, slåtteretten, er betydningsløs.

Det er som nevnt av dalsbygdingene grunn til å merke seg disse omfattende rettigheter dalsbygdingene har, og som er fastslått i lagmannsrettsdommen. Rettighetene bygger på det grunnlag som også lagmannsretten har lagt til grunn, nemlig at det er i et omfattende fellesskap mellom dalsbygdingene at osingene trenger inn. Ved hevd eller alders tids bruk har osingene ervervet enerett og grunneiendomsrett til slåttene, mens dalsbygdingenes rettigheter forevrig består.

En bruk som skal føre til en ervervelse av denne art må være av en viss intensitet. Det er ikke nok med sporadiske tilfeller av bruk, når ikke andre ting eller forhold viser bruken. I vårt tilfelle er påvist 3 slåttebuer som skulle vise en intens bruk av slåttene, den ene av disse 3 ligger ved Håene sør for Forellsjøen, men partene er ikke enige om at dette virkelig har vært en slåttebu. Slåttene her langs Håene synes for jordskifteretten å være så beskjedne at det må være tvilsomt om det har vært en slåttebu her. De to andre slåttebuene har ligget i Snuddalen.

Under de befaringer som ble foretatt 5.- 7. sept. ifjor fikk jordskifteretten det inntrykk at for det meste var de påviste slåttene små og spredte og det er tvilsomt om de har vært i jevnlig bruk. For enkelte strøks vedkommende, f.eks. rundt Håkarabben er det grunn til å tro at det neppe noensinde har vært brukt til slått. Unntagelsen måtte være østsiden av Snuddalen som ihvertfall i perioder kan ha vært i regelmessig bruk. Det er også her de to slåttebuene har stått.

Det er også dette inntrykk lagmannsretten bygger sin avgjørelse på, at jevnt over er slåttene i fjellet vært spredte flekker og med liten betydning som slåtter.

Men det viktige her må være at det ikke er avgjørende at det fantes slåtter i området, eller ikke. Selv om enkelte slåtteflekker, som f.eks. den som er nevnt å ligge ved Fjellsjøen, så anså ikke lagmannsretten dette for så avgjørende at det avgjorde eiendomsforholdet i hele området. Fjellet som lagmannsretten så det, var mer brukt til havn og hvor det forøvrig var bare mose-trakter og rent høyfjell. Og dette var utnyttelser som var til felles bruk, sameie, som også lagmannsretten så som det opprinnelige og mest betydningsfulle.

I et avsnitt har lagmannsretten behandlet spørsmålet

om hvor langt de eneeide slåttene strakk seg oppover fjellet. Det gjaldt Forellsjøen og Fjellsjøen. (Fjellsjøen ligger utenfor det fjellområde punkt III i domsslutningen omfatter. Den ligger i felt 3 i den inndeling som er gjort foran.) Det ble fra osingenes side påstått at de hadde slåtter rundt disse sjøene. Men lagmannsretten var ikke enig i dette. Den fant det ikke bevist at områdene rundt Forellsjøen og Fjellsjøen var besiddet med noen eiendomsrett av noen slátteeier.

Idag er dette fortolket slik av osingene at siden ikke eiendomsretten strakk seg rundt sjøene, måtte den strekke seg til sjøene. Det synes for jordskifteretten å være helt klart at lagmannsrettens mening har vært at slåttene overhodst ikke strakk seg til sjøene, og om det skulle være en liten teig ved en av sjøene, kunne ikke den være avgjørende for det store området. Og det står i nest siste setning i avsnittet: " Osingene finnes derfor ikke å kunne påstå noen enerett for seg til fortrengsel for dalsbyggingene. Dette kan ikke jordskifteretten forstå anderledes enn at ingen osing hadde noen spesiell rett bl.a. til fiske i noen av sjøene. Osingenes eiendomsrett nådde ikke opp til noen av sjøene.

De fleste dokumenter som beskriver slåttene sier "mot fjellet" eller lignende. Men dok. 366 beskriver en deling av Svartbekkdalsenget og delingen begynner i "Svartbekkens utspring". Partene er enige om hvor dette er, nemlig mellom Littlehøgda og Tverrfjellet. I saken er også nevnt Grueslåtten som skal være beskrevet å ligge mellom Tverrfjellet og Bratthøa. (Eieren av Grueslåtten var ikke med i lagmannsrettssaken.)

Som foran nevnt har det ikke vært avgjørende for lagmannsretten om det i fjellet hadde vært slåtter eller ikke, men hvor betydelige slåttene hadde vært i utstrekning og bruk. Bedømmelsen av om det hadde vært slåtter i området og hvor betydelige

de hadde vært skulle avgjøre grunneiendomsretten. I Svartbekkdalen har det nok latt seg gjøre å slå, men man kan neppe si at det har vært betydelige slåtter, og noe lignende kan sies om Grueslåtten.

Det er kanskje her grunn til å minne om at grunnen i fjellet ligger i sameie iflg. lagmannsrettens dom punkt III. I dette sameie er også osingene grunneiere og osingenes adgang til å slå i dette område er ikke endret ved dommen. Det er også såvidt jordskifteretten vet bare osinger som har påstått slått i disse fjellstrekningene.

Såvidt man kan forstå var det slik i 1945 at det var helt på det rene at beite, jakt, mosetak osv. var felles, mens retten kom til at grunneiendomsretten skulle følge slåtteretten og slátteeieren skulle også være skogeier. Man var også, ser det ut til, enige om at om slåtten, grunneiendommen, støtte til vann, betydde dette at slátteeieren hadde en særrett til fiske. Men det var skogen striden startet med og det var skogen i første rekke saken gjaldt.

Det var altså 2 utnyttelser som hadde noen betydning i sammenheng med saken, skog og fiske.

Lagmannsretten kom frem til at det eneeide område ikke strakk seg til noen av de to sjøene som hadde noen betydning som fiskevann, Forellsjøen og Fjellsjøen. Hva som sto igjen å avgrense var skogen. Når skogen ble avgjort å være osingenes, var deres påstand tilfredsstillt. Hvor grensene for grunneiendoms slåttene gikk, var, etter de nevnte forutsetningene likegyldig

Jordskifteretten er overbevist om at når lagmannsretten i domsslutningen bruker ordet "fjellet", så mener den fjellet i forhold til den skogkledde marken. Noen nærmere beskrivelse var ikke nødvendig, det var "slátteeiendommene" med skogen på den ene

✓

side, punkt I, og fjellet på den andre siden, punkt III, og grensen mellom dem fulgte skoggrensen. Dette, mener jordskifteretten, var meningen selv om det ikke ble spesielt behandlet. Nettopp at grensen ikke er nevnt leder jordskifteretten til den mening at det er skoggrensen som er ment.

Jordskifteretten har også festet seg ved at lagmannsretten bruker ordene "store fjellstrekninger". Disse karakteriserer den til ikke bare å være mosetrakter og rene høyfjellstrekninger, men også havn. Jordskifteretten mener lagmannsretten ville ha reagert negativt på en påstand fra osingene slik den er fremsatt for jordskifteretten idag. Osingenes påstand innebærer bl.a. at deres grunneiendomsrett strekker seg til Svartbekkens utspring (den endelige påstand er modifisert,) og omfatter Rundfloen. Dvs. at grensen for det felles fjell mellom Tverrfjellet og Littlehøgda og vest for Rundfloen går bare 6-700 m fra herredsgrensen. Strekningene ville neppe bli beskrevet som "store" når de vesentligste områdene, vest og øst for Forellsjøen, blir noe omkring h.h.v. 6 og 5 km², og området i praksis kuttet opp i flere deler. Alt i alt representerer dalsbygdingenes påstand om arealet av det felles fjell i Sottohaugen havnelag omkring 42 km², mens osingens påstand representerer ca. 19 km² som imidlertid er mindre verd pr. km². Jordskifteretten mener at fra dette synspunkt sett og med bakgrunn i lagmannsrettsdommen, synes ikke osingenes påstand å være rimelig.

Jordskifteretten er altså kommet til å måtte gi dalsbygdingene medhold i at grensen for det felles fjell trekkes i skoggrensen. Det er også påstått at grensen ikke bør trekkes slavisk etter skoggrensen, grensen bør være grei, uten unødvendige kroker og dype hjørner. Men noe vesentlig av skogkledd mark bør ikke legges til fjellet.

Slutning.

Grensen mellom det felles fjell i Hemateengene, Sottohaugen og Falken følger bjørkeskogsgrensen. Grensen trekkes slik at det blir en grei og praktisk grense.

Kjennelsen er enstemmig. Tvisten er verd over 500 kroner.

Kjennelse XII.

Det er ved flere anledning, skriftlig og muntlig, vært spurt om partenes mening om eiendomsforholdene i fjellet som ikke er behandlet i kjennelse XI. Det er ikke kommet fra noen part noen annen mening enn at fjellet er sameie. Og jordskifteretten vil fastslå dette.

Slutning.

De fjellområder jordskiftefeltet omfatter og som ikke er behandlet i kjennelse XI, nemlig

1. Fjellet fra Skiftbekken sørover med Skarvan og Hognan, og
 2. Åslifjellet,
- er sameie.

Kjennelsen er enstemmig.

Omkostningene.

ved møtene 12/4 og idag.

Jordskiftemann Sæther	2 dager + skyss	kr. 455,10
Jordskiftemann Gløtvold	2 dager + skyss	" 393,-
Lokaleleie		" 30,-
	Tilsammen	<u>kr. 878,10</u>

Saken ble så igjen utsatt inntil videre.

Retten hevet.

Os, den 4. mai 1973.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

År 1973 den 2. oktober ble jordskifterett satt i Dalsbygda samfunnshus i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.fl. - utsatt fra 4. mai 1973.

Til behandling foreligger idag spørsmålet om hvem som er medeiere i sameiene.

Fremlagt ble:

- 369. Skriv 8/6 -73 fra Dalsbygda sameieskogstyre.
- 370. Skriv 30/1 -73 fra Tore P. Smedås.
- 371. Prosessskift 11/7 -73 fra adv. Follestad.
- 372. Skriv 14/8 -73 fra adv. Follestad.
- 373. Skriv 3/3 -73 fra Thore S. Grue.
- 374. Skriv udatert fra Ingmar E. Ryen.
- 375. Skriv 8/3 -71 fra Johan Hølm.
- 376. Skriv 12/3 -71 fra Einar Nyaas.
- 377. Skriv 15/3 -71 fra Tore P. Smedås.
- 378. Skriv 22/3 -71 fra Oddm. Ryen.
- 379. Skriv 25/3 -71 fra Kåre Berg
- 380. Skriv 25/4 -71 fra Lars Bakken.
- 381. Skriv 8/11 -72 fra Kristine Volden.
- 382. Innkalling m/partslister 7/9 -73.
- 383. Skriv 10/9 -73 fra Oddm. Ryen.
- 384. Skriv 10/9 -73 fra Einar Nyaas.
- 385. Skriv 10/9 -73 fra Per Volden.
- 386. Skriv 13/9 -73 fra Odd Stålem.
- 387. Skriv udat. fra John Osmoen.
- 388. Skriv 21/9 -73 fra Liv Ryen Grue.

389. Skriv 24/9 -73 fra John Jensvold.
390. Skriv 25/9 -73 fra Ingmar E. Ryen.
391. Skriv 24/9 -73 fra John H. Meli.
392. Fullmakt 28/9 -73 fra Kristine Volden.
393. Fullmakt 2/10 -73 fra Arne Holte.
394. Skriv 10/9 -73 fra Kristine Volden.
394a. Skriv 2/10 -73 fra John H. Meli m.fl.
394b. Partslister fra adv. Gjengset.

Tilstede: Leif Brataas, Eilif Breen, Ola Brynhildsvold, Kolbjørn Eggen, Olav Engan, Ingulf Engan, Ole E. Gjelten, Kåre Olav Berg v/Kasper Berg, Harald Haugseggen, Arne Holte v/Ola E. Gjelten, Karstein Johaug, Inge Kroken, Kristen Langøyen, Gudmund Langøyen, Svend Løvnes, John H. Meli, Embret Myrtrøen, Ingvar Nordvang, Leif Olav Nyborg, Olav Nygjelten, Einar Nygjelten, Arne Nygård v/Tore Nygård, Georg Nyhaug, Einar Nyaas, Oddmund Nyaas, Ola Os, Per Os, Per P. Os, Os sauehavelag v/Per Osgjelten, John Osmoen, Henrik Mølman Osmoen, Ola P. Ousten, Ola Normann Ryen, Johan Rygjelten, Per T. Smedås v/Tore Smedås, Nils Sund, Inga Utheim Nordvang, Kristine Volden, Ingulf Ytterhaug og Eivind Østgård.

Adv. Steinar Gjengset møter på vegne av en rekke dalsbygdinge.

Kolbjørn Eggen trakk på vegne av osingene tilbake kravet om at hogstforbudet skal oppheves.

Kjennelse XIII.

Adv. Follestad har i prosesskrift 11/7 -73 og 14/8 -73 fremholdt at jordskifteretten ikke skal ta opp spørsmålet om hvem som er medeiere i fjellet i Sottohaugen. Han påpeker bl.a.:

A. Det foreligger ingen begjæring om jordskifte i dette fjellområde, og jordskifteretten mangler forsåvidt kompetanse til å ta opp spørsmålet.

B. Det har ingen praktisk betydning å få avgjort hvem som er medeiere.

C. Prosessøkonomiske hensyn.

Kolvjærn Eggen hadde under møtet ordet og føyet til at det må være de vanlige domstoler som må ta standpunkt til dette spørsmålet.

Adv. Gjengset påpekte at inntil adv. Follestad's prosess-skriv 11/7 -73 var det enighet om at fjellet i Sottohaugen hørte med i jordskiftefeltet. Han refererte fra et brev fra jordskiftedommeren hvor sitater viser hva som var ment å være jordskiftets tema og jordskiftefeltets grenser. Siden fjellet i Sottohaugen er en del av jordskiftefeltet er ikke jordskiftelovens § 17 relevant til spørsmålet som her behandles. Jordskiftelovens kompetanse finnes i jordskiftelovens § 25.

Skal fjellet i Sottohaugen utelates vil jordskiftefeltet bli amputert på en formålsløs måte.

Prosessøkonomiske forhold tilsier nettopp at spørsmålet om hvem som er medeiere i Sottohaugen tas opp i sammenheng med det øvrige felt.

Adv Gjengset la ned påstand om at Osfeltet hører med i jordskiftefeltet.

Jordskifterettens mening har hele tiden vært at fjellet, også Sottohaugen er med i feltet. Spørsmålet ble reist i rettsmøtet 9/11 1971. Advokatene ba da om en fremstilling om hvordan dette var behandlet tidligere i saken. Jordskiftedommeren sendte så et brev 15/11 1971 hvor det bl. a. ble sitert fra krav og tidligere innkallinger. Det må av disse sitater fremgå at hele fjellet er med i jordskiftefeltet. Dette brevet avfødte ingen reaksjon fra advokatenes side og jordskifteretten forsto dette slik at grensene for feltet var godtatt av advokatene.

✓

I kjennelse XI har jordskifteretten behandlet spørsmål som i realiteten gjaldt eiendomsforholdene i Sottohaugfjellet. Avgjørelsen bygget på lagmannsrettsdommen fra 1945. Det ble i forbindelse med denne tvisten ikke reist tvil om hvorvidt fjellet hørte med til feltet, eller om jordskifterettens kompetanse.

Adv. Follestad fremholder at det ikke er krevet jordskifte i Sottohaugfjellet. Det er riktig forsåvidt det ikke spesielt er krevet for dette område. Men det er heller ikke krevet jordskifte spesielt for andre deler av feltet. Kravet gjelder hele området under ett og Sottohaugen er en del av feltet.

Forøvrig foreligger et spesielt krav om ordning av fisket i Forellsjøen som ligger i Sottohaugfjellet. Kravet ble reist såvidt vites første gang i brev 29/11 1966 og senere gjentatt muntlig av Per Nygård. Såvidt jordskifteretten forstår er dette kravet reist i den tro at Forellsjøen ligger i jordskiftefeltet og blir å behandle i forbindelse med det pågående jordskifte.

Videre er det fra et par osinger side krevet at jordskifteretten griper inn med anmeldelse av dem som har bygget hytter i strid med jordskifterettens bestemmelse. Dette viser at også fra osingers side er foretatt ting i den mening at Forellsjøtrakten er med i jordskiftefeltet.

Jordskifteretten gir adv. Gjengset medhold i at jordskiftelovens § 17 ikke er relevant til det spørsmål som her behandles. Det er såvidt jordskifteretten har oppfattet det ikke tvil om jordskifterettens kompetanse i spørsmålet om hvem som er medeiere i Sottohaugfjellet i tilfelle det ligger innenfor jordskiftefeltets grenser.

Adv. Gjengset har påpekt at jordskiftelovens § 25 gir jordskifteretten kompetanse i tvisten og siden fjellet forøvrig uomtvistet er med, bør også Sottohaugfjellet være med.

Først og fremst er det avgjørende for jordskifteretten at meningen hele tiden har vært at fjellet, inklusive Sottohaug-fjellet, skal være med i jordskiftefeltet. Dette fremgår av de beskrivelser som finnes av jordskiftefeltets grenser. Det kan i denne forbindelse ikke ha noen betydning hva som skal gjøres i de enkelte deler av feltet, fysisk deling eller ordning av felles bruk.

Videre vil jordskifteretten bemerke at Sottohaugen av flere grunner bør behandles i sammenheng med de øvrige deler av Vangrøftdalen som ligger i fellesskap. Når jordskifteretten har tatt standpunkt til eiendomsforholdene, bør dette følges opp med standpunkt til hvem som er medeiere. Dette må etter jordskifterettens mening også prosessøkonomisk sett være å foretrekke. Før eller siden må jordskifteretten ta standpunkt og da må det være fornuftig å avgjøre spørsmålet før eventuell anke, slik at ankedomstolen eventuelt får begge spørsmålene samtidig, og også eventuelt kan se både eiendomsforholdene og spørsmålet om hvem som er parter i sammenheng. Saken har også den side at en eventuell ankedomstol bør ha på det rene hvem som påstår å være parter i tvisten.

Slutning.

Området innenfor grensene for Sottohaugen havnelag inklusive fjellet, hører med i jordskiftefeltet.

Det problem ble så tatt opp, om hvordan få styring på behandlingen av spørsmålet om hvem som er medeiere i sameiet. Hittil er bare tatt imot påstander fra de enkelte parter, noe som viser seg å gi et helt tilfeldig bilde både m.h.t. parter og arealer. Protester har praktisk talt ikke kommet. Det er en kjennsgjærning at mange parter befinner seg i periferien av saksbehandlingen og følger dårlig med i hva som foregår. De møtende

✓

parter var enige om at partsforholdet i dette spørsmål må systematiseres m.h.t. arealer og parter. Partene må så langt som mulig samles i kategorier etter type av bruk og påstander. De ufullstendige kategorier skal så supleres med dem som mangler. Til hjelp i dette arbeidet ble oppnevnt følgende:

1. Eivind Østgård.
2. Karstein Johaug.
3. Ola P. Ousten.
4. Ola Øverhaug.
5. Leif Olav Nyborg.
6. Ols Os.

Disse nye listene skal sendes ut til samtlige parter i god tid før neste møte.

Saken ble hermed utsatt inntil videre.

Partene forlot deretter møtet.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold	kr. 182,60
Jordskiftemann Sæther	" 271,60
Lokale	" 30,-
Porto m.v.	" <u>507,46</u>
Tilsammen	<u>kr. 991,66</u>

Retten hevet.

Dalsbygda, 2. oktober 1973.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1973 den 4. oktober ble jordskifterett satt på Hummelfjell Kro i Os.

Rettenns formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak 32/42 - utsatt fra 2. oktober 1973.

Idag foreligger til behandling tvist om en slått i Svartbekkdalen og tvist om en grense i Sottohaugen.

Tilstede: Per Osgjelten, Oddmund Nyaas, Inge Eggen og Per J. Grue.
Som vitne møtte Thore S. Grue. Senere møtte Ola Os.

Fremlagt ble:

395. "Veiledning til Taxten i Tverrfjelldalen" 12/11 1883.
396. Skriv 18/11 1971 fra Oddmund Nyaas.
397. Skriv 30/11 -71 fra Per J. Grue.
398. Notat 23/9 1888 av J. S. Grue.
399. Skriv 30/11 -71 fra Kolbjørn Eggen.
400. Kontrakt 30/7 1938 om havneleie.
401. Skriv 4/1 1972 fra adv. Mette Nesset.
402. Skriv 3/1 -72 fra Per Osgjelten.
403. Utskrift tvangsauksjon 28/9 1929.
404. Bevitnelse 18/1 1954 fra adv. Gundersen.
405. Kjøpekontrakt 20/11 1872.
406. Utskrift bevisoptakelse 23/9 1953.
407. Bevisoptakelse 28/6 1954.
408. Skriv 15/1 1972 fra Kolbjørn Eggen.
409. Skriv 10/2 1972 fra Kolbjørn Eggen.
410. Skriv 3/3 -72 fra Per Osgjelten.
411. Innkalling 10/9 -73.
412. Skriv 6/10 -73 fra Kolbjørn Eggen.

Dokumentene ble gjennomgått under forhandlingene.

Vedkommende tvisten om grense i Sottohaugen er partene blitt enige.

Forliket

fremgår av kart som ble fremlagt.

✓

413. Kart med underskrevet forlik 2/10 -73.

Videre ble fremlagt:

414. Kart med inntegnede påstander.

415. Kart med inntegnet påstand.

416. Kjennelse 30/4 1973.

417. Brev 17/8 1973 fra adv. Follestad.

Per Osgjelten opplyste at Torberg Aas trekker tilbake sitt krav på slåtten.

Thore S. Grue forklarte seg om hva han visste om Grues slåttebu i Tverrfjelldalen.

De fremlagte dokumenter ble gjennomgått og partene knyttet bemerkninger til dem, og la så frem sine endelige påstander
Partene forlot så rettsmøtet.

Den 12. oktober hadde retten møte for lukkede dører.

Kjennelse XIV.

Twisten gjelder en slått, Svartbekkenget, i Dalsbygda. Det er uenighet både om hvem som eier slåtten og grensene for den. Behandlingen av tvisten ble utsatt bl.a. i påvente av endelig dom vedkommende grensen mot naboeiendommer i Kvikne. Denne grense- gangssaken sluttet 30/4 1973, og er ikke påanket forsåvidt den gjelder den strekning som har interesse for tvisten.

En rekke parter er trukket med i tvisten. Dette beror på påstanden om at det har vært en forveksling av matrikelnumrene gnr. 107, bnr. 2 og gnr. 120, bnr. 3.

Torberg Aas har trukket tilbake sitt krav på slåtten Lilleenget nord for Svartbekken.

Her nord for Svartbekken har det hele den aktuelle tiden vært en eier av Åsen (eller Fabroåsen), gnr. 120, som har vært eier, før 1898 120/1 hvor eiere har vært bl.a. Torger Pedersen Haugen, nevnt i skjøte fra 1843 og Peder Bersvendsen Aas.

Den siste skylddeler 120/1 i 1898 og selger det utskilte til sin sønn Edvart Pedersen. Det ble fradelte bl.a. en slått, Lilleenget, i Svartbekkdalen. Det er ikke tvist om at Lilleenget ligger her nord for Svartbekken, men tvisten går bl.a. ut på at dette Lilleenget ikke var kommet fra Fabroåsen, men fra Volden, gnr. 107. Dette under henvisning til skylddelingen i 1869 hvor det står at Peder Aas var eier av 1/3 av Svartbekkenget og at denne 1/3 lå nord for Svartbekken.

Kolbjørn Eggens syn er at skylddelingen i 1869 ikke delte 107/2 fysisk, Svartbekkenget er sameie mellom 107/2 og 107/3. Dessuten mener han, i motsetning til Sauehavnelaget at Svartbekkenget som da i sin helhet ligger sør for Svartbekken, omfatter Tverrfjelldalen helt til herredsgrensen.

Kolbjørn Eggen v/Ingen Eggen og Ola Os la vekt på at ikke noe av Svartbekkenget ligger nord for Svartbekken. Gnr. 107, bnr. 2 er en ideel del av Svartbekkenget og dette ligger sør for Svartbekken. Eiere fra Os og Eggen har aldri påstått å eie noe nord for Svartbekken. Bykselbrev fra 1723 og skjøter 1855 og 1867 gjelder alt nord for Svartbekken. De to skjøtene gjelder Lilleenget som idag eies av Oddmund Nyaas.

Skjøtet fra 1849 sier at Svartbekkenget ligger sør for Svartbekken. Skylddelingen av 1869 sier at Peder B. Aas's andel lå sør for Svartbekken. Det Peder Aas eide nord for Svartbekken lå under gnr. 120.

Hensikten med de fleste slåttekjøp fra osingeres side i Sottohaugen har vært å skaffe beite. Det har vært en viss ordning av beitet fra gammelt av i Sottohaugen. Forliket 22/1 1943 gjaldt bl.a. beitet. Her innrømmes Eggen rett til rekstevei til sin andel av Kvernbekkens slått.

Jørund Eggen var blant underskriverne av overenskomst

om beite til Os sauehavelag 30/7 1938. Grensen for Sauehavelagets beiterett mot Sottohaugen var Svartbekken. De 5 underskriverne var setereiere i Sottohaugen og fantes heller ikke andre slåtter i området.

Vedk. grensene for Svartbekkenget henvises til kjennelse 30/4 1973 og adv. Follestad's brev 17/8 1973. Grue har aldri hatt slått øst for herredsgrensen. Grueslåtten ligger i sin helhet vest for herredsgrensen.

Påstand.

1. Gnr. 107, bnr. 2 er en ideel part, $1/3$, av Svartbekkenget, hvor Sauehavelaget eier $2/3$.
2. Grensene for Svartbekkenget er som inntegnet med rødt på kart, dok 414.

Os sauehavelag v/Per Osgjelten har forklart at Sauehavelagets rett til slåtten beror på en kjøpekontrakt. Enget er ikke skylddelt og ligger fortsatt under gnr. 107, bnr. 3. Kjøpekontrakten ble opprettet i 1952. Her står intet om at Eggen har noen andel i slåtten. Selgeren, Halstein Kvernbekkeng, har alltid ment at han eide Svartbekkenget alene.

Den andel av Svartbekkenget som Eggen påstår å eie ligger nord for Svartbekken hvor også Oddmund Nyaas påstår å eie. Det går klart frem av skylddelingen 1869 at den gjenværende del ligger nord for Svartbekken og var solgt til Peder Aas i 1867.

Skjøtet 1843 er å forstå slik at det er Torger Pedersen Haugens engslått som er begrenset av Svartbekken. Nedenfor T. P. Haugens engslått lå Svartbekkenget på begge sider av Svartbekken.

Ved skylddelingen i 1898 er foregått en sammenblanding av matrikelnumrene. "Lilleenget" som omtales, var gnr. 107, bnr. 2 og lå ikke under $120/3$ som det kan fremgå av dokumentene.

Ved tvangsauksjon i 1929 hadde ikke eieren av $120/3$

hjemmel på 107/2 og derfor var 107/2 ikke med i pantet som ble solgt.

Påstand.

1. Sauehavnelaget er alene eier av Svartbekkenget som har matrikelnummer gnr. 107, bnr. 3.
2. Grensene for svartbekkenget er som vist med grønt på kart, dok. 413.

Oddmund Nyaas. Den foreliggende tvist kom først opp i forbindelse med bevisopptak i 1954. Det har tidligere aldri vært tvil om at han er eier av Lilleenget som ikke kommer fra Volden, gnr. 107, men fra Ås, gnr. 120, slik det frengår av skylddelingen i 1898.

Påstand.

Oddmund Nyaas er eier av Lilleenget som ligger under gnr. 120, bnr. 3 og har grenser som vist på kartet dok. 413.

Per J. Grue godtar kjennelsen 30/4 1973, som sier at Grueslåtten ligger øst for herredsgrensen. Vitnet Thore S. Grue har i rettsmøtet idag forklart om Grues slåttebu i Tverrfjelldalen. At Grue hadde slåttebu i Tverrfjelldalen omkring 4 km øst for vannskillet har jordskifteretten sett på som en kjennsgjerning.

Påstand.

Grueslåtten som ligger under gnr. 123, bnr. 3, har grenser som vist med rødt på kartet, dok. 413, med forandring som kommer av kjennelse 30/4 1973.

Jordskifterettens mening.

Det første spørsmål jordskifteretten har stilt seg er hvem har vært eiere av gnr. 107, bnr. 2. Ut fra panteregisteret synes det å være på det rene at det var Ingulf Estensen Os som ble eier av det udelte bnr. 2 i 1843. Det neste kjente skjøte er

fra 1869. Dette skjøte er ikke innført i panteregisteret, men er skrevet av i panteboken. Her er det enkene etter Esten Ingulfsen Os og Lars Ingulfsen Os som selger $\frac{2}{3}$ av Svartbekkenget til Halsten Amundsen Os. Dette er bnr. 3 med skyld 9 skilling. Det synes å være klart hvem som så siden ble eiere av bnr. 3. I 1876 selger en Peder Halstensen Os, som ventelig er Halsten Amundsens sønn, slåtten til Svend Løvnes. I 1894 kom slåtten i familien Kvenrbekkenes eie som så solgte den til Os sauehavelag i 1952.

Men hvem ble så eier av bnr. 2? Ut fra de trykte matrikler fremgår at i 1888 var Esten Ingulfsen Os, Lars Ingulfsens enke og Peder Aas eiere av bnr. 2. (Esten Ingulfsen var død ved skjøtets utstedelse i 1869.) Av matrikkelen kan det altså fremstille seg slik at det gjennværende av bnr. 2 var et personlig sameie mellom arvinger etter Ingulf Estensen og Peder Aas. Det kan da tyde på at de 3 var eiere av det udelte bnr. 2 før 1869. Men jordskifteretten kan ikke ut fra dokumenter eller forklaringer finne ut hvordan Peder Aas ble medeier i det udelte bnr. 2. Det var f.eks. ikke Peder, men Bersvend Aas som var gift med søster til Esten og Lars Ingulfsen. Men et visst personlig forhold til Peder Aas må ventelig vært tilstede.

Det er i denne forbindelse henvist til handel med en slått i 1855 og 1867. Men ut fra den eierliste som fremgår av disse dokumenter, Tollef Olsen Ostrøen, Knud Nyegaard og Peder Aas, må det synes klart at det ikke kan gjelde gnr. 107, bnr. 2.

Det må være grunn til å spørre hvilken vekt som skal legges på de trykte matrikler. Jordskifteretten har ikke nærmere kjennskap til hvilke lister som ble brukt under opptrykk av matriklene. I 1863 ble igangsatt nyskyldlegging, og det ble besluttet trykket en ny matrikkel. Men den den ble ikke trykket før i 1888. Muligheten finnes for at det var de opplysninger kommi-

sjonen fikk under markarbeidet som kom til uttrykk. Det mest nærliggende er dog å tro at det var panteregistrene som ble brukt, siden det gikk så lang tid før trykkingen ble satt igang. Og i 1904 hadde man neppe noe annet å gå ut fra en panteregistrene. Men en viss lokalkunnskap må ha vært tilstede, ellers blir det umulig å forklare hvordan Edvart Aas kan stå som eier i 1904.

Jordskifteretten er imidlertid av den mening at om panteregisteret og matrikelen ikke stemmer overens må det være panteregisteret som ^{det} først og fremst må legges vekt på.

Det er ihvertfall etter jordskifterettens mening grunn til å spørre om hvor reelt var egentlig Peder Aas's og hans etterkommeres eiendomsrett til gnr. 107, bnr. 2. Og spørsmålet er om skylddelingen i 1869 ble virkeliggjort forsåvidt den gjaldt Peder Aas. Her foreligger ikke noe skjøte til Peder Aas fra Ingulf Os eller Lars og Esten Ingulfsen, eller fra Lars og Estens enker. Skal man tro matrikkelen fra 1888 ble ikke Peder Aas eier av den gjenværende bnr. 2 slik som det kan fremgå av skylddelingen. Men Peder Aas har heller ikke skrevet under på skjøtet til Halsten Amundsen.

Den 26. juli 1869, samme dato som skylddelingen ble tinglyst, erklærer kjøperen av de 2/3 av Svartbekkenget at Peder Aas beholder uinnskrenket havnerett over hele enget. At havnerett trekkes inn er ikke i og for seg merkelig. Det var vanlig, ihvertfall her i traktene, å kjøpe slåtter for å kunne dokumentere rett til beite. Denne erklæringen som ble anmerket både på bnr. 2 og bnr. 3, må forstås slik at forholdet til Peder Aas skulle fortsette uendret som før skylddelingen.

Men denne beiterett som Peder Aas hadde ble avlyst i 1913 i h.h.t. dødsattest. Dette bestyrker tanken om at Aas-familiens befatning med Volden, gnr. 107, var av noe slags person-

lig karakter og ikke knyttet til en formell eiendomsrett til slåtten.

Jordskifteretten kan ikke finne noen forklaring på skjøtet i 1874. Hva som vekker misstanke er at skjøtet bl.a. skal omfatte "de to treledele av 249 b" og at dette egentlig er ment å være bnr. 3. Anmerkningen er i såfall kommet på feil blad. Men bnr. 3 hadde jo Johanne Torgersdatter vært med på å selge 5 år tidligere. Jordskifteretten kan ikke finne noen annen forklaring på dette enn at her foreligger en lapsus fra skjøteutstederens side.

Det viktigste i denne sammenheng er at da Beret Ous, Kirsten Eggen og Ola Eggen skal skjøte over bnr. 2 i 1923 måtte deres faktiske hjemmel søkes i at de var de eneste arvinger etter Ingulf Estensen Os. Her en alle eiere fra Fabroåsen falt ut. De søker ikke hjemmel ved overdragelse fra noen eiere i Fabroåsen, men helt tilbake til Ingulf Estensen. Dette synes for jordskifteretten å ytterligere bestyrke tanken om at når eiere fra Fabroåsen har hatt rettigheter i bnr. 2 før og etter delingen, så berodde dette på personlige krav og rettigheter, og at dette personlige rettsforhold lett kunne falle bort.

Per Osgjelten sier også at Edvart Aas ikke hadde hjemmel på bnr. 2, og at dette var årsaken til at 107/2 ikke var med i tvangsauksjonen i 1929, og det til tross for hva matrikkelen sier.

I de siste 50 år og mer enn det, er det eiere fra Os og Eggen som har vært eiere av gnr. 107, bnr. 2. I 1923 måtte det være blitt godtgjort at f.eks. Edvart Aas ikke var eier av bnr.2, og at hjemmelen måtte søkes hos Ingulf Estensen Os. Sannsynligheten taler derfor for at Peder Aas og Edvart Aas ikke har vært formelle eiere av gnr. 107, bnr. 2.

Delvis henger det hele sammen med spørsmålet om bnr. 2

ble fysisk delt i 1869 eller bare delt i ideelle deler og at Fabroåsen har vært eiere av slåtten nord for Svartbekken. Det er ikke utenkelig at her er foregått en sammenblanding av matrikkelnumrene.

Skylddelingen 20/7 1869 kan vanskelig missforstås. Det står uttrykkelig at Peder Aas er eier av $1/3$ av Svartbekkenget og at denne $1/3$ ligger nord for Svartbekken, og at intet nytt sameie er stiftet. Når jordskifteretten allikevel har funnet å kunne se bort fra dette bygger den først og fremst på skjøtet fra 1843. Dette skjøtet forstår jordskifteretten slik at hele Svartbekkenget ligger sør for Svartbekken. At skylddelingen ikke synes å blitt virkeliggjort forsåvidt det gjaldt Peder Aas synes også å fremgå av at bnr. 3 i flere dokumenter er betegnet som $2/3$ av Svartbekkenget, f.eks. kjøpekontrakt 20/11 1872 og flere vitner i bevisopptak 28/6 1954. Det er nær blitt vanlig å omtale bnr. 3 som $2/3$ av Svartbekkenget. Og det skulle være unødvendig dersom slåtten ble fysisk delt i 1869. Dette trekker i retning av at bnr. 3 er en ideell del av Svartbekkenget.

Partene synes å være enige om at om det skulle være slikå forstå at bnr. 2 ble fysisk delt i 1869 så må det gjenværende bnr. 2 ligge nord for Svartbekken. Dette er bevitnet av flere under bevisopptak 28/6 1954 og adv. Gundersen (form. i Tolga Storskiftekommissjon). Men såvidt jordskifteretten forstår bygger dette på at det er eiere fra Fabroåsen som har vært eiere av gnr. 107, bnr. 2. Og disse har uomtvistet vært eiere av Lilleenget som hører under gnr. 120, bnr. 3. Det kan ikke være utelukket at her har foregått en sammenblanding. Denne missforståelsen kan også ligge til grunn for matrikkelen.

Det er ikke vanlig at matrikkelnumrene trekkes inn i vanlig omtale, det er eierens navn og det lokale stedsnavn som

brukes. At det er Fabroåsen som har vært og er eier av Lilleenget er det ikke tvil om.

Det synes for jordskifteretten å være på det rene at eiere fra Fabroåsen aldri har krevet å eie noe på sørsiden av Svartbekken. Og heller ikke har eiere fra Os og Eggen noengang påstått å eie noe nord for Svartbekken. Dette går også frem av forliket fra 1924. I dette forliket er omtalt Kvernbekkens slått. Dette er gnr. 107, bnr. 3 og ligger altså sør for Svartbekken. Det innrømmes i forliket rett for Ola Eggen som i 1923 var blitt eier av 107/2, til rekstevei over Bersvend Aas's eiendom til Kvernbekkens slått på sørsiden av Svartbekken. Disse to partene var enige om at det var på Kvernbekkens slått sør for Svartbekken Ola Eggen hadde beiterett. Disse to nevnte parters etterfølgere idag er enig om det samme.

For å sammenfatte dette. Når eiere av Fabroåsen ikke påstår å eie noe sør for Svartbekken og eiere fra Os ikke påstår å eie noe nord for Svartbekken, og når så eiere fra Fabroåsen ikke er, og sannsynligvis heller ikke har vært eiere av gnr. 107, bnr. 2, må resultatet bli at gnr. 107, bnr. 2 må ligger sør for Svartbekken og dermed i sameie med gnr. 107, bnr. 3.

Det har vært en forholdsvis beskjeden bruk av arealet mellom Svartbekken og Tverrfjellbekken. Det er dårlig slått. I bevisopptak 1953-54 er det flere vitner som sier at det overhodet ikke er noe slått i området. Som beitet ha feltet ventelig noe større verdi. Den tvistbehandling som bevisopptak 1953-54 var et ledd i gjaldt beitegrensen mellom Sotthaugen og Storvollia. Resultatet ble at denne beitegrensen ble lagt slik at største delen av Svartbekkenget ble liggende på sørsiden av grensen. Bl.a. dette viser at beitet egentlig er felles. Men det er forklart at en beiterett må bygge på bruksretten til slåtter. Det

må derfor legges en viss vekt på at eiere fra Os og Eggen har hatt beiterett i det aktuelle område. Dette viser bl.a. forliket i 1924 og leiekontrakten 1938.

Jordskifteretten er kommet til at Kolbjørn Eggen er medeier i Svartbekkenget som ligger sør for Svartbekken. Men Kolbjørn Eggen har videre påstått at Svartbekkenget omfatter foruten det området partene, inklusive Os sauehavnelag, er enige om, også det område Per J. Grue påstår er "Grueslåtten". Os sauehavnelag og Per J. Grue er altså enige om grensen seg imelleom.

Kolbjørn Eggens påstand bygger på at Grueslåtten ligger vest for herredsgrensen, at den er en Kvikneslåt. Han holder fast på dette til tross for jordskifterettens kjennelse 30/4 1973 i sak 42/1970, som sier at Grueslåtten ligger øst for herredsgrensen. Adv. Follestad har i brev 17/8 1973 gitt uttrykk for at det av prosessuelle grunner ikke lot seg gjøre å påanke kjennelsen og at kjennelsen under ingen omstendigheter kan ha noen betydning for tvisten som her behandles.

Jordskifteretten kan ikke se det anderledes enn at kjennelsen 30/4 -73 må bli tatt med i vurderingen og må være helt avgjørende for denne del av tvisten. At det er prosessuelle problemer som har ført til at kjennelsen ikke er påanket, må i denne sammenheng være likegyldig. Her foreligger en kjennelse som er upåanket for såvidt det gjelder den aktuelle del og den må derfor være gjeldende for alle som var parter i saken. Og den må være gjeldende også i sammenheng med den tvist som behandles her.

Kjennelsen 30/4 -73 fastslår at Grueslåtten ligger øst for vannskillet, øst for herredsgrensen. Siden Os sauehavnelag og Per J. Grue er enige om grensen seg imellom og det ikke er nedlagt noen subsidiær påstand fra Kolbjørn Eggens side, vil

jordskifteretten fastslå Øybekken som grense mellom Svartbekkenget og Grueslåtten.

Forøvrig henvises til kjennelse XI.

Twisten er verd over 500 kroner.

Avgjørelsen er enstemmig men har budt på tvil.

Slutning.

1. Svartbekkenget er sameie mellom gnr. 107, bnr. 2 og gnr. 107, bnr. 3.
2. Forsåvidt behandlet i denne tvisten grenser Svartbekkenget i nord til Svartbekken og i sør til Øybekken.

Omkostningene.

Jordskiftemann Gløtvold	kr. 313,80
Jordskiftemann Sæther	" 409,-
Møtene 31/8 og 21/9 1971	<u>" 527,10</u>
Tilsammen	kr. 1249,90

som ble pålagt betalt slik:

Kolbjørn Eggen	kr. 477,50
Os sauehavnelag	" 477,50
Oddmund Nyaas	" 75,-
Per J. Grue	" 199,90

som skal betales innen 15 - femten - dager etter at meddelelse er mottatt.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 12. oktober 1973.

Tollef Lunaas (s.) Leif Gløtvold (s.) Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1973 den 13. desember ble jordskifterett satt i Dalsbygda Samfunnshus i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Morten Sagmoen, Tynset.

Morten Sagmoen møter som varamann for Jon Sæther som har sykdomsforfald.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.fl. utsatt fra 12. oktober 1973.

Til behandling foreligger idag spørsmålet om hvem som er medeiere i sameieene.

Til stede: Gudmund Langøyen, Einar Nyggjelten, Leif Ramlo, Ola E. Gjeltten, Leif Olav Nyborg, Jon Sandnes, Jon P. Moseng, Torger Lillehaug, Tore S. Grue, Jon J. Meli, Håkon Berg, Harald Haugseggen, Per P. Os, Ola Os, Georg Nyhaug, Rolf Johnsen, Henrik Mølman Osmoen, Tore Smedås, Leif Bratås, Kolbjørn Eggen, Sven Løvnes, Ola Brynhildsvold, Birger Lilleøyen, Paul Krog, Leif Engebakken, Bettina Breivik for Øystein Emanuelson, forpakter av 130/6 m.fl., Inge Kroken, Per Østgård, Kasper Berg, Ole Nyggjelten, Einar Nyaas, Per Bakken.

Adv. Steinar Gjengset møter for en rekke dalsbygdinger.

På forespørsel hadde ingen noe å bemerke til rettens sammensetning.

Fremlagt ble:

418. Innkalling 2/11 -73.
419. Skriv 29/11 -73 fra Ola Normann Bakken.
420. Notat 29/11 -73 fra Ola Normann Bakken.
421. Skriv udatert fra Ola E. Gjeltten.
422. Skriv 4/12 -73 fra Leif Olav Nyborg.
423. Skriv 5/12 -73 fra Nils Sund.
424. Skriv 10/12 -73 fra Inge Kroken.
425. Liste over parter.

De fremlagte dokumenter ble opplest.

Adv. Gjengset som representerer en rekke dalsbygdinger

fikk ordet og nedla sine påstander.

Videre hadde Inge Kroken ordet. Han la frem:

426. Liste over parter i Nordgården-Østgården.

og nedla påstand om at disse hadde samme rett i fjellet som de øvrige gårder i Dalsbygda.

Sven Løvnes påsto begrenset rett i sameiet og andel i fjellet. Han fremla:

427. Skriv 12/12 -73.

428. Leiekontrakt des. 1917.

429. Makeskiftekontrakt 1916.

Gudmund Langøyen påsto andel i sameiet og i fjellet.

Henrik Mølman Osmoen påsto andel i sameiet og i fjellet.

Kolbjørn Eggen la ned påstand om fjellet i Sottohaugen.

Han fremla:

430. Skriv 11/12 -73 fra adv. Follestad.

431. Skisse over Vangrøftdalen.

Leif Olav Nyborg la frem dok. 425 og nedla påstand på vegne av seter- og slåtteeiere i feltet.

Videre hadde Georg Nyhaug, Per Østgård og Leif Ramlo ordet.

Det ble fra flere parter foreslått at man gjorde forsøk på å få i stand forlik om eiendomsretten til fjellet. Men etter konferanse med sine parter meddelte adv. Gjengset at hans parter ønsket at retten avsa kjennelse i alle tvistespørsmålene.

Partene forlot deretter rettsmøtet.

Neste dag 14. desember hadde jordskifteretten møte for lukkede dører.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold kr. 332,80

Jordskiftemann Sagmoen 429,55

Tilsammen

kr. 762,35

Saken ble så utsatt på ubestemt tid.

Retten hevet.

Dalsbygda, 14. desember 1973.

Tollef Lunaas (s.) Morten Sagmoen (s.) Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1974 den 7. januar ble jordskifterett satt på Hummelfjell hotell i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Morten Sagmoen, Tynset.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.fl. utsatt fra 14/12 -73.

Jordskifteretten har avsagt følgende

Kjennelse XV.

I kjennelse VI, X, XI og XII er behandlet hva som er felles i Vangrøftdalen og Kjurudalen. Kjennelse VI vedkommer "det sentrale jordskiftefelt" i Vangrøftdalen. Kjennelse XI og XII vedkommer fjellet i Vangrøftdalen og kjennelse X den felles skog i Kjurudalen. Disse kjennelser slutter med at jordskiftefeltet i Vangrøftdalen er sameie og at den nordlige del av jordskiftefeltet i Kjurudalen er felles hva skogen angår. Hva som nå skal behandles her er spørsmålet om hvem som er andelshavere i de enkelte deler av fellesområdene. Spørsmålet ble tillyst tatt opp på jordskifterettsmøte 2. oktober 1973, men ble utsatt bl.a. i den hensikt å få partslistene fullstendige.

Områdene som skal behandles i denne kjennelsen er følgende:

1. Vangrøftdalen som er behandlet i kjennelse VI. Dette er den skogkleddede del av feltet som ligger nord for jordskiftéfeltsgrensen Skarva-Storbekken og i nord grenser mot det område,

"Os-området", som er behandlet i lagmannsrettens dom 11/7 1945. I dette område er det prinsipiell enighet om at setereierne også til de nedlagte setrene, er andelshavere i området. Videre påstår setereierne i Falken og de som har rett til seter i Hemateengene andel i sameiet. Dessuten påstår slátteeierne andel og erkelte andre 2. Hemateengene-Sottohaugen-Falken som ble behandlet i lagmannsretten i 1945. Her er eiendomsforholdet på det rene forsåvidt som at slátteeierne er grunneiere i sine respektive slåtter. De øvrige parter i saken ble tilkjent hugstrett. Nå påstår resten av de beiteberettigede i Vangrøftdalen hugstrett i samme område.

7. Det område som her kalles fjellet et alt fjell som ligger til Dalsbygda vest for Kjurudalen. Det behandles her under ett, skjønt påstandene er ikke ganske like hva område angår. De fleste påstår å ha andel i hele fjellet sammenhengende. Det er for det første alle som har gårdsbruk i Dalsbygda, Breen, Nordvang, Berg, Nordgården og Østgården. Videre påstår setereierne og slátteeierne i Falken og Hemateengene andel i hele fjellet. Seter- og slátteeiere i Vangrøftdalen som ikke omfattes av kategoriene ovenfor påstår også andel i hele fjellet.

Seter og slátteeierne i Sottohaugen påstår andel i bare den del av fjellet som er omfattet av lagmannsrettsdommen, ^{Sottohaugen} dvs. omtrent den del som ligger innenfor Sottohaugen havnelag. De innrømmer bare rett for de 19 dalsbygdingene nevnt i lagmannsrettsdommen andel i denne del av fjellet.

4. I Kjurudalen er jordskiftefeltet 2 områder. Det ene er Svartådalen hvor eiendomsforholdet er på det rene. Slátteeieren er grunneier og skogen er delt på 9 parter ved en deling i 1942. Det er enighet om at denne deling skal opprettholdes.

Den andre delen ligger lengst nord i Kjurudalen, vest for Kjurua og strekker seg sørover til Lilleøybekken. Her påstår

alle beiteberettigede, med og uten seter, andel, samt noen få andre.

Adv. Steinar Gjengset tok først for seg fjellet. Han poengterte at fjellet er udelt og henviser til skogdelingskontrakten fra 1791. Breen, Nordvang og Berg fikk alt nord for en beskrevet linje. Det er disse som har brukt fjellet. Også topografisk sett hører fjellet til Breen, Nordvang og Berg. Fjellet har hatt stor betydning for gårdene.

Men noen andre har også rett i fjellet. Det er bl. a. de osingene som er nevnt i lagmannsrettsdommen. At dalsbygdingene har rettigheter innenfor Os-området fremgår av lagmannsrettsdommen hvor det bl. a. står: "Retten kan ikke finne grunnlag for at eierene av slåttene og setrene har ervervet noen eiendomsrett til fjellet til fortrengsel for dalsbygdingene." Han henviser videre til kjennelse VI, utskriften side 187 siste avsnitt. Slåtte- og setereierne i Sottohaugen er derfor innrømmet som medeiere i fjellet i Sottohaugen.

Videre innrømmes andel i fjellet setrer som ligger nær fjellet.

Påstand.

Alle gårdsbruk under Breen, Nordvang og Berg samt havneberettigede innenfor det sentrale felt som ligger til gårder utenfor Breen, Nordvang og Berg, samt innenfor Sottohaugen havnegrense de som er nevnt i lagmannsrettens dom.

Vedkommende sameiet i Vangrøftdalen er nedlagt følgende

Påstand.

De havneberettigede samt eiere av nedlagte setrer innenfor det sentrale felt er eiere av sameieskogen.

Utgangspunktet er også her delingskontrakten 1791. Videre kan vises til delingskontrakt fra 1921. Adv. Gjengset

legger vekt på at de havneberettigedes rett knytter seg til havnelagene slik Storskiftetekommisjonen har bestemt dem.

Vedk. Kjurudalen er nedlagt slik

Påstand.

De havneberettigede nord for sameiegrensen fra 1886 er eiere av skogen.

Inge Kroken påpekte at kontrakten fra 1791 gjaldt skogen og ikke fjellet. Han er enig i at fjellet er udelt, hva eiendomsforhold angår ett sammenhengende område. Østgården og Nordgården er også medeiere i fjellet på like linje med Breen, Nordvang og Berg. Brukene på Østgården og Nordgården har også brukt fjellet. Alle gårdsbruk i Dalsbygda har samme rett i fjellet. Lagmannsretten i 1945 har selv vært i tvil om hvem som var parter. Han henviser til H.K. 9. felt side 148 hvor det fremgår at Østgården har påstått medeiendomsrett i fjellet i Vangrøftdalen og Kjurudalen.

Påstand.

Alle bruk i Nordgården og Østgården er medeiere i fjellet.

Sven Løvnnes fremholdt at brukene på Breen, Nordvang og Berg aldri har protestert mot at setereierne i Falken og Hemateengene bruker fjellet. Fjellet er grunnlaget for setrene. Fisket i Fjellsjøen har vært felles for gårder i Dalsbygda og Os. Det ble dannet en fiskeforening av eiere av setrer i Mastukåsen, Kløftåsen og Falken. Både i denne sammenheng og vedk. jakten er setereierne i Falken godtatt som medeiere i sameiet. Sven Løvnnes krever særlig rett til veigrus og jakt.

Han påstår videre rett i fjellet, hele fjellet udelt.

Gugmund Langøyen påstår at eierne av setrene i Hemateengene har andel i sameiet og i fjellet. Det har i denne anledning aldri vært protestert fra Dalsbygda side.

Henrik Mølman Osmoen påstår andel i sameiet og i fjellet både for sin seter og sin slått. At slåttene tilligger sameierett er naturlig siden slåttenes betydning har vært helt avgjørende for gårdene.

Leif Olav Nyborg påstår at både setrene og slåttene i feltet har sameierett.

Leif Ramlo uttalte at fjellet burde være felles for både dalsbygdingene og osinger. Han påstår at slåtteeieren har rett i fjellet på samme måten som setereierne.

Kolbjørn Eggen fremhevet at det er slåtteeieren som er grunneier og henviser til at området fra gammelt av var slatteeierens gjennom bykslene.

Fjellet i Sottohaugen er i vest begrenset mot slåttene til Kristen Langøyen og Knut Moseng. Her i fjellet i Sottohaugen er det bare partene nevnt i lagmannsrettsdommen som har sameierett.

De tre eierne av Dalbusjøen, Ingulf Os Eggen, Øystein Os Eggen og Erling Lystad påstår at de har sameierett i et område utenfor Dalbusjøen som strekker seg fra Buhogna til Dalbusjøhøgda.

De henviser i denne anledning til at de ble frikjent i en straffesak hvor de hadde jaktet utenfor Dalbusjøen.

Georg Nyhaug mener at han har jaktrett rundt Dalbusjøen.

Per Østgård forklarte at østgårdingene har brukt fjellet på samme måten og i de samme områdene som dalsbygdingene ellers. Han har selv kjørt mose fra mange steder i fjellet.

Jordskifterettens mening.

Jordskifteretten har i tidligere kjennelser kommet til at jordskiftefeltet i Vangrøftdalen er sameie med untagelse av "Os-området". I denne kjennelsen skal jordskifteretten ta standpunkt til hvem som er andelshavere, grunneiere, i dette sameiet.

En grunneier har vanligvis retten til jakt og fiske.

Dette er vanligvis også tilfelle i et sameie, men i et sameie er regelen, nevnt i både den tidligere og någjeldende jaktlov, at også bruksberettigede har rett til jakt. Et bevis for jaktrett er derfor ikke uten videre bevis for eiendomsrett. I saken foreligger dessuten sparsomme opplysning om hvem som har drevet jakt og fiske i feltet. Dette henger for jaktens vedkommende kanskje sammen med at jakten i Dalsbygda har vært organisert på felles basis ganske lenge. Noen endelig liste over hvem som er delaktig i jakten foreligger ikke. Så omfattende i areal og parter som jaktordningen er, så har det på et vis fordunklet hvem som har jaktrett og eventuelt i hvilket område. Det synes ihvertfall for jordskifteretten å fortone seg slik at det ikke er mulig å legge avgjørende vekt på hvem som har rett til jakt i spørsmålet om hvem som er grunneier.

At jakten er avgjørende for sameierett er særlig fremhevet vedkommende Dalbusjøen. Eierne av Dalbusjøen påstår at de er sameieberettigede i et område som strekker seg fra Buhogna til Dalbusjøhøgda.

Gjennom lang tids rettsbehandling er eiendomsforholdet vedkommende Dalbusjøen fastslått, voldgiftsrett (Høyesterett) 14/5 1941, Høyesterett 5/11 1957 og 24/6 1964 og i behandling gjennom en lang rekke år i Storskiftekommissjonen. Ved denne rettsbehandling er endelig fastslått at eierne er eneeiere innenfor de endelig bestemte grensene. Dalbusjøen har heller ikke beiterett utenfor grensene. All denne rettsbehandling har fastslått at Dalbusjøens eiere er grunneiere innenfor sitt bestemte avgrensede område, og de er altså ikke grunneiere utenfor denne grensen.

I den straffesak fra 1970 som er nevnt ble ikke tatt standpunkt til om Dalbusjøens eiere var grunneiere utenfor eiendommen slik den er avgrenset av Storskiftekommissjonen. Retten tok

✓

heller ikke standpunkt til om Dalbusjøen hadde jaktrett utenfor grensene. Retten frifant tiltalte på grunnlag av at det var unnskyldelig at tiltalte mente at han hadde jaktrett.

Som foran nevnt mener jordskifteretten at slik forholdene er i Dalsbygda er ikke jaktrett tilstrekkelig bevis for eiendomsrett. Dessuten må det være på det rene at det tidligere er avgjort at eierne av Dalbusjøen ikke er grunneiere utenfor Dalbusjøens grenser, og at spørsmålet forsåvidt må avvises i h.h.t. tvistemålslovens § 163.

Jordskifteretten vil så berøre Storskiftekommisjonens arbeid, hva har den gjort og hvordan skal dens bestemmelser forstås. Tolga Storskiftekommisjon ble opprettet 14/10 1893 i h.h.t. utskiftningslovens kap. 16. Kommisjonens mandat var å "utskifte" havnestrekninger mellom herredene, mellom sognene og mellom seterlagene. Videre var mandatet å flytte slåttene sammen for den enkelte eier eller for andre enn setereiere, på en hensiktsmessig måte.

Den vurderingsmessige del av "beiteutskiftningen" besto i å inndelegningene i "beitetrakter". Fastsettelsen av den eksakte grensen mellom to trakter ble behandlet som rettslig tvist.

Hva som er gjort med slåttene er atskillig mer uklart. Det er mulig at man opprinnelig mente slåttene var å betrakte som bruksrett, men etter dommene i 40-årene ble det mer uklart. I Kjurudalen avsa kommisjonen i 1948 kjennelse for at slåtteeieren var grunneier, men man opererte fortsatt med en slags avløsning av slåttene. Selv om det er slik å forstå at kommisjonen har operert med to slags eiendomsforhold vedkommende slåttene, er partene enige om at slåttene eksisterer ubeskåret. Men det foregikk en vurdering av slåttene. Det er mulig regnskapet er slik å forstå at den enkelte loddeier skjøt inn verdien av

✓

av sine slåtter og betalte med den for det overskytende beite. Partene fikk nemlig anledning til å "kjøpe" så mange beiteretter de ønsket. Slátteeieren fikk altså fra den siden sett erstatning for slåttene, om pengene ble mottatt eller ikke. Jordskifteretten er blitt stående ved den forklaring at erstatningen må være en godtgjørelse for en heftelse på slåtten, og heftelsen måtte da gå ut på forbud mot å høste slåtten, gjerde den inn, eller på annen måte hindre beitet. Inngrepet ble gjort bare med tanke på utøvelse av beitet.

Jordskifteretten mener at det som det er grunn til å merke seg er at Storskiftekommissjonen ikke har vurdert - verdsatt - noe annet enn det som her er nevnt, et anslag over hva en trakt tålte av beite samt en pengeverdi på hva slåttene produserte. Kommisjonen vurderte ikke grunn eller skog, mosetak, jakt, fiske eller annen utnyttelse. Kommisjonens vesentlig mål var å ordne beitet, all vurdering den foretok tok sikte på dette. Noe sameie ble ikke delt.

Kommisjonens "Avgjørelser" synes å bekrefte dette, skjønt riktignok er dette kapittel meget uklart. Punkt a sier at kommisjonen ikke har gjort noen forandring m.h.t. herredsgrens^eer. Partenes eiendomsrett er uberørt. Punkt b og c sier at havnelagene er grunneiere og partene er andelshavere bestemt av den enkelte parts antall beitedager inklusive kjøpte beitedager. Men i punkt b's 2. avsnitt står: "Eiendoms- eller bruksrett til slått, skog, mosetak, jakt og fiske er uforandret." Dette synes klart selvmotsigende, om det ikke er slik å forstå at kommisjonen vil understreke at det utelukkende er beitet som er vurdert og delt. Alt annet er uberørt. Det synes også å være urimelig at man med et pennestrøk skal ha delt noe annet enn det som er vurdert, nemlig beitet. Særlig urimelig synes dette å være med tanke på de

kjøpte andeler, og den ujevne fordeling av felles grunn og skog innen beitetraktene. Punkt c er bare rimelig når den gjelder beitet alene. Kommisjonen skriver i sine premisser bl.a.: "- det som den har foretatt alene er å overføre den enkelte loddeiers havnerett fra en trakt til en annen. Storskiftekommisjonen har altså ikke befattet seg med eiendomsrådigheter som jakt, andel i sameie eller rørt ved utskiftet skog." Her er uttrykkelig nevnt andel i sameie. Grunn, skog, jakt osv. er altså fortsatt felles og er uberørt av de grenser og bestemmelser om andel som Storskiftekommisjonen har satt.

Fra Sottohaughens side er påstått at fjellet er delt av beitegrensene, at fjellet i Sottohaughen er et eget eiendomsområde. Fra de øvrige parter er påstått at dette ikke er tilfelle. Hele fjellet er ett sammenhengende eiendomsområde. Etter jordskifte-rettens mening kan det som ovenfor nevnt ikke være Storskiftekommisjonens arbeid som har ført til noe annet enn en beiteordning. Var grunnen i fjellet felles før storskiftet, er den fortsatt felles, om ikke andre forhold har ført til dette resultat.

Setereierne i Sottohaughen viser særlig til lagmanns-
rettsdommen 11/7 1945. Her har seter- og slátteeiere i Sott-
haughen fått medhold i at de er grunneiere i fjellet som ligger
til Sottohaughen, sammen med setereierne fra Dalsbygda som var
parter i saken. Det kan synes merkelig at ikke seter- og slátte-
eiere fra Hemateengene og Falken er behandlet på samme måte. Det må bero på tilfeldigheter vedk. påstandene at ikke disse har blitt innrømmet samme rett i fjellet tilsvarende Sottohaughen. Det kan neppe herske tvil om at seter- og slátteeierne i Hemateengene og Falken har samme rett i fjellet som seter- og slátteeierne i Sottohaughen, og at det ville blitt resultatet i lagmannsretten om påstanden hadde blitt fremsatt.

✓

Alle parter som deltok fra Dalsbygdsiden fikk medhold i å være andelshavere i den del av fjellet som ble behandlet, og også her er det all grunn til å tro at hadde flere parter deltatt hadde også flere fått medhold i å være medeiere.

Det er her som ellers i sivilprosessen ganske tilfeldig hvilket areal og hvilke parter som blir involvert i saken. Resultatet av domstolens arbeid vil også avhenge av disse tilfeldige parter og tilfeldige areal. I sivilsaker hvor påstand om sameie blir fremsatt og hvor ikke spesielt er behandlet den endelige utstrekning av sameiet og den endelige liste over andelshavere, må tanken om utvidelse av areal og antall parter alltid melde seg.

Det synes for jordskifteretten som nevnt å være sannsynlig at hadde slått og setereierne i Hemateengene og Falken påstått eiendomsrett i fjellet hadde de blitt tilkjent en slik. Jordskifteretten kan ikke finne noen forskjell i eiendomsforhold som skulle tilsi at eierne i Hemateengene og Falken kommer i noen annen stilling enn eieren i Sottohaugen. Når det positivt er bestemt at setereierne og også slátteeierne i Sottohaugen har sameierett i fjellet, må dette også gjelde seter- og slátteeierne i Hemateengene og Falken.

Et lignende syn gjør seg gjeldende vedkommende dalsbygdingene i forhold til lagmannsrettsdommen. Samtlige ble tilkjent sameierett i fjellet. Hadde flere vært parter hadde flere vært medeiere.

Det er et utgangspunkt for jordskifteretten at de fleste av bygdefolket har rett i fjellet. Gjennom alle tider har fjellet vært brukt til mosetak, beite, jakt osv. Bruken har gått om hverandre, slik som forklart av Per Østgård.

Som nevnt i kjennelse VI (side 148) forstår jordskifteretten delingskontrakten fra 1791 derhen at beskrivelsen ikke

utelukker at alle bruk som var andelshavere i hele sameiet, beholdt sin andel i det gjenværende sameie. Når det står at "Delelinien mellom Breens skov på den ene side og Østgården samt Nordgårdens ditto på den andre side", så er dette en beskrivelse av grensen, den sier hvem som støter til grensen på de to sidene. Det behøver ikke nødvendigvis bety at Breen eier alt på nordsiden og Østgården-Nordgården eier alt på sørsiden.

Et slikt syn støttes av de alminnelige regler for deling av sameie. Andelshavere i det opprinnelige, hele, sameie, blir eiere i en eventuell rest av sameiet med de samme forholdstall.

Andelshavere i dette gjenværende sameie er gårdsbrukene under Breen, Nordvang, Berg, Nordgården og Østgården samt Os. Dette er det prinsipielle syn som er kommet til uttrykk i kjennelse VI. Også osingene er med. Jordskifteretten har valgt å se osingenes slåtter som utskiftede andeler og lagmannsrettens avgjørelse om fjellet som overensstemmende med jordskifterettens syn.

Det er prinsipiell enighet om at det er gårdene som er grunneiere i fjellet. Det er uomtvistet at gårdene under Breen, Nordvang og Berg er andelshavere. Striden står om Nordgården og Østgården er parter på like linje. Ut fra de fremlagte dokumenter eller delingskontrakten fra 1791 kan ikke fremgå at Nordgården og Østgården ikke er delaktige. På dette grunnlag har dalsbygdingene heller ikke i lagmannsretten fått medhold.

Etter de sparsomme opplysninger om bruk som foreligger og jordskifterettens alminnelige kjennskap til feltet, har retten fått inntrykk av at fjellet ble brukt i felleskap mer og mindre fra alle bruk i Dalsbygda, også Nordgården og Østgården.

Og dette gjelder også osingene. Når også slátteeierne og ikke bare setereierne er tilkjent sameierett i fjellet, bygger

dette på den positive bestemmelse i lagmannsrettsdommen pkt. III vedkommende Sottohaugen, og som jordskifteretten mener må gjelde analogt for Hemateengene og Falken. Men det er også slátteeiere i sameiet (skogen) i Vangrøftdalen som påstår sameierett i fjellet på grunnlag av slåtten.

Hadde det vært slik at gårdene var eiere i sameiet (skogen), slik jordskifterettens prinsipielle syn er, "dekker" dette de fleste påstander om sameierett i fjellet. Men det er alminnelig enighet om at det er setereierne som er grunneiere i sameiet (skogen), og det er påstander om at slátteeierne også har andel på grunnlag av slåtten. Men dette siste er allerede avgjort i kjennelse VI, slåtteren er en bruksrett og en bruksrett kan ikke omfatte sameierett hverken i fjellet eller skogen.

Forskjellen mellom Osområdet og sameiet i forholdet til fjellet, blir da som nevnt, at i Osområdet foreligger positiv bestemmelse om at slátteeieren er grunneier, i sameiet ikke. Eiendomsrett i fjellet bygger i alminnelighet på gården, mens den for osingens vedkommende bygger på lagmannsrettsdommen, som sier at den som er grunneier i skogen også er grunneier i fjellet.

Noen setereiere som ikke står i noen av disse kategorier har påstått medeiendomsrett i fjellet. Det gjelder: 131/34 Eilif Gjelten, 135/6 Ragnhild Osmon Bakos (Kjurudalen), 131/223 Juul Akeren, 131/135 H. A. Gjelten og 135/3 Marit Osmon (Kjurudalen). Disse setrene (i bruk og nedlagte) ligger nær fjellet, og det er mulig at det ut fra setrene er foregått en bruk som skulle rettferdiggjøre en andel. 131/135 var forøvrig part i lagmannsrettssaken. Det er såvidt jordskifteretten har oppfattet det ikke protestert mot disse påstandene.

Jordskifteretten mener som foran nevnt at fjellet er et sammenhengende areal hva eiendomsforhold angår, og det er slik

det er behandlet foran. Men, som også nevnt, påstår seter- og slátteeierne i Sottohaugen andel bare i den del av fjellet som ligger innenfor Sottohaugen havnelag, dvs. slik havnelagets grenser så ut før 1945. Det er forklart og ikke med noen særlig styrke bestridt at sørgrensen for Sottohaugen havnelag fulgte grensen for slåtten til Knut Moseng (solgt til Os sauehavnelag) og Kristen Langøyen. Når lagmannsretten bruker betegnelsen Sottohaugen havnelag, kunne den ikke forutsi hvordan dets grenser ville se ut mange år senere. Sottohaugens påstand forsåvidt må derfor tas til følge.

Jordskifteretten vil så ta for seg den skogkledde del av feltet i Vangrøftdalen.

Det er jordskifterettens prinsipielle standpunkt, slik det fremgår av tidligere kjennelser, at det er gårdene i Dalsbygda og Os som er grunneiere i hele det område i Vangrøftdalen som er felles, den skogkledde, sentrale del og fjellet. Eiendomsretten til grunnen ligger til gårdene og ikke til setrene eller slåttene. Dette er partene i prinsippet enige om vedkommende fjellet. Men vedkommende den skogkledde del er partene i prinsippet enige om at grunneiendomsretten ligger til setrene.

I de delinger av skogen som ble foretatt i 1791 og senere fikk gårdene sine skogteiger. I disse skogteigene er det såvidt man forstår alminnelig enighet om at skogeieren er grunneier. I de deler av det opprinnelige sameie hvor det ikke fantes skog, eller skogen ikke ble delt forble grunnen i fellesskap. Skogen i setertraktene ble satt av til bruk for setrene, som i Vangrøftdalen og Kjurudalen. I Kjurudalen ble skogen delt i 1836. I 1921 ble laget en plan for deling av skogen også i Vangrøftdalen, men planen ble ikke gjennomført.

I Vangrøftdalen er det slik at i Osområdet er slátteeieren tilkjent eneeiendomsrett til grunn og skog. Mens jordskifteretten i kjennelse VI er kommet til at feltet forøvrig ligger

grunnen i sameie. Jordskifteretten velger å se dette slik at i Osområdet har eierne fått sine andeler i sameiet ved å være grunn-eier og skogeler i hver sin slått. Og som grunneier i sine slåtter er de som tidligere nevnt ansett som grunneiere i fjellet. Men i den øvrige del av skogen har de ikke andel i grunn eller skog, de har fått sin andel på sin slått. Her må det være enten eller. Når de er blitt eneeiere i sine slåtter må dette betraktes som andel i sameiet, og kan da ikke i tillegg bli medeiere i det resterende sameie. Sete^r og slåtteeierne i Hemateengene og Falken er ikke andelshavere i sameiet.

I den del av Vangrøftdalen som er sameie er det rimelig å anta på lignende måte som i andre setertrakter, at setereierne er eiere av skogen. Dette må sees på bakgrunn av setrenes drifts-måte fra noen år tilbake, da behovet for ved var meget stort. Slåttene hadde også et visst behov og rett til skog. Dette behovet for trevirke er etter jordskifterettens mening ikke uten videre bevis for grunneiendomsrett. Hadde bestand og veksterlig-het vært stort ville dette kommet tilsyne. Setrenes rett til trevirke kolliderer ikke med det prinsipielle syn på gårdene som grunneiere, og det er også stort sett slik at det er gårdene i Dalsbygda som har setrene i området.

Men skogdelinger andre steder og en knapphet på trevirke i setertraktene har ført til at synet på hvem som er grunneier: Det er setereierne som er grunneier og skogeler. Det er stort sett slik påstandene er idag. Tanken er ventelig den at det er setereierne som har rett til den vesentlige del av skogen og de er dermed grunneier.

Tidligere var ordningen den at gårdene stort sett hadde 2 sommerst^erer, av hensyn til å kunne høste slåttene annet hvert år. Når denne ordningen opphørte etter hvert i 20-årene og senere

ordnet av Storskiftekommissjonen, ble den ene setra uten beiterett. Men dette gjorde ingen forandring i setrenes rett til skogen. Storskiftekommissjonen har gitt uttrykk for at den ikke har gjort noe inngrep vedkommende skogen, og partene er enige om at alle nedlagte setrer i Vangrøftdalen har samme rett til skogen som de opprettholdte, og dermed grunneier.

Det er videre påstått at slåtteeierne er andelshavere i sameiet på samme måten som setereierne, dvs. at de er grunneiere i sameiet. Men nå er det slik at det uttrykkelige resultat av kjennelse VI nettopp er at slåtteeieren ikke er grunneier. Slåtteren er en bruksrett. At dette også gir rett til å hugge skog til slåttens behov er på det rene og ikke bestridt, heller ikke i Vangrøftdalen. Men slåtteren er en bruksrett og alle retter som er knyttet til slåtten er begrenset av slåttebrukens behov. Hadde utgangspunktet vært at gården var grunneier, ville forholdet blitt et annet. At gården er grunneier er som tidligere nevnt det historisk prinsipielle syn og det er slik partene er enige vedk. fjellet. Med gårdene som utgangspunkt ville også slåtteeierne, med meget få unntak, vært medeiere i sameiet.

Men slik er ikke påstanden og enigheten. Den går ut på at setereierne er grunneiere og videre påstand om at slåtteeieren er grunneier, noe som altså er positivt benektet i kjennelse VI. Når utgangspunktet er seterretten, må følgen etter dette bli at slåtten blir å betrakte som bruksrett.

Det er opplyst for jordskifteretten at det er tvist om sameieretten som ligger til gnr. 131, bnr. 4, Alf Smedåsgjelten. Det er Ola Brynhildsvold som har kjøpt setra under 131/4 og han kan henvisse til skylddeling 28/4 1944, dok. 231, hvor det står at til seteren hører "Den til seteren hørende bruksrett i Storvollien sameieskog". Alf Smedåsgjelten er ikke møtt og jordskifteretten

✓

vil derfor fastslå at Ola Brynhildsvold som eier av 131/176 er eier av 131/4's rett i sameiet.

Vedkommende den felles skog i Kjurudalen er det enighet om at retten til denne er knyttet til seter- eller beiteretter og ikke til gården. Situasjonen er den at slåtteeieren er grunneier, men, men noe få unntak, ikke skogeier. Den felles skog i Svartådalen ble delt ut til skogløse bruk 4/4 1942 av sameieskogstyret. Det var enighet på møtet 2/10 1973 om at denne deling skal stå ved makt.

Den felles skog som ligger mellom Lilleøybekken og Kjurua er resten av fellesskapet i Kjurudalen. Storparten av skogen forøvrig ble delt i 1886 mellom setereierne. Man anså altså setereieren å være eiere av skogen.

Eiendomsforholdene i Kjurudalen er således stort sett dette: Nord for Storbekken-Unliåsen som var grense for hva som ble delt i 1791 er slåtteeieren grunneier. Med enkelte unntak er slåtteeieren ikke skogeier på sin slått. Skogen i Svartådalen er delt på 9 bruk, mens skogen Lilleøybekken-Kjurua er felles, og skogen forøvrig delt mellom setereierne. Slåtteeiernes rett til skogen er ubeskåret.

Påstanden fra adv. Gjengset's side er at de beiteberettigede nord for sameielinjen fra 1886 er eiere av "sameieskogen". Det er protestert mot at beiteberettigede uten seter skal ha andel i den felles skog og likedan at nedlagte setrer uten beiterett. Og videre er det protestert mot at setrer som er lagt til Kjurudalen av Storskiftekommissjonen, men ikke oppbygget, skal ha andel.

Det later til at det stort sett er enighet om det prinsipp at skogen skal tilhøre setereierne. Dette var tilfelle i Vangrøftdalen, som nevnt. I Vangrøftdalen var det enighet om at

også setrer som etter Storskiftet ikke har beiterett skal ha andel i skogen. Begrunnelsen er, og det må gjelde også Kjurudalen, at Storskiftet ikke gjorde noe annet enn å ordne beitet. Setrenes rett til skog forble uforandret.

I betraktning av at dette er det vanlige syn i traktene er jordskifteretten enig. Retten til skog må ligge til setra og ikke direkte til beiteretten. Det er setra og bruk av setra som gir anledning til hugstrett. Det er flere som har beiterett i Kjurudalen, men ikke rett til å bygge seter. Beiteretten må altså utøves uten seterbruk. I et slikt tilfelle blir det heller ikke behov for trevirke. Og siden det er behovet for trevirke til setrene som åpenbart har ført til den oppfatning at setrene er skogeiere (og grunneiere andre steder), må følgen bli at beiteberettigede uten seter ikke har andel i den felles skogen.

Det er en liten gruppe i Kjurudalen som under Storskiftet etter eget ønske er lagt til Kjurudalen med seter, hvor de ikke hadde seter tidligere. Det er 130/20 Jon Aamo, 111/1 Alf Strand, 135/9 Olav Agnar Osgjelten og 131/32 Ragnvald Lillehaug. I Storskiftets bestemmelser er sagt at de skal være tilflyttet trakten innen 3 år fra skiftets slutt. Jon Aamo har etablert seg med seter, mens de tre andre ikke har bygget seter. Det er hevdet at siden de ikke har bygget seteren innen fristen, har de mistet retten til seter og dermed retten til skogen.

Det er etter jordskifterettens mening uklart hva som var hensikten med å sette denne forholdsvis korte frist på 3 år. I Hemateengene i Vangrøftdalen er fristen 10 år, og såvidt jordskifteretten vet er det ikke der hevdet at seterretten er mistet om fristen oversittes. Jordskifteretten har meget vanskelig for å finne noen rimelighet i at vedkommende skal miste retten til seter, og i praksis dermed retten til beite, i tilfelle fristen

✓

oversittes. Det vanlige i slike tilfeller er at vedkommende skal være flyttet fra og eventuelt husene revet, innen en frist. Om han er flyttet til, eller husene oppbygget på det nye sted er likegyldig. Det er ikke til skade for noen om han ikke flytter til trakten og bygger husene. Det er tvert imot en fordel for de øvrige desto lengre dette varer. Bestemmelsen ble aldri satt på prøve fordi oversittelse av fristen var en fordel for de øvrige parter.

Det kan neppe ligge den tanke bak bestemmelsen at vedkommende kan risikere å miste seter- og beiteretten ved å ^ette en frist man ikke hadde oversikt over kunne overholdes. Hva som er grunnen til at setrene ikke ble bygget kan være flere. I Storskiftet er nevnt veier som et av problemene. Det ble sikkert forhandlet i retten om bl.a. hvor lang frist vedkommende part trengte for å bygge setra. Men her kan være forutsetninger som ikke er blitt oppfylt. Det ble neppe resonnert over hva som skulle skje om fristen ble oversittet. Man ventet at setra bl. bygget innen fristen, noe som ganske sikkert kom til uttrykk i retten.

Det er mange uklare bestemmelser i Storskiftet, så også med denne. Jordskifteretten mener at oversittelse av fristen for å bygge seter ikke kan ha til følge at seterretten blir gjort til intet. Og retten til skog er derfor ikke gått tapt.

Nå gjenstår spørsmålet om hvem som har hugstrett i Hemateengene-Sottohaugen-Falken.

Det er fastslått i lagmannsrettsdommen at et antall dalsbygginger som har seter i Vangrøftdalen har hugstrett i "de omhandlede slåtter", som må være slåttene i Hemateengene-Sottohaugen-Falken. Alle dalsbyggingene som var parter i saken fikk medhold i at de hadde hugstrett der.

1906 (Sam. Johnsen) viser at skogen i praksis var felles. Seter- og slåtteeierne tok ved hvor det var mest laglig. Lagmannsrettens avgjørelse peker også i retning av at skogavvirkningen i praksis var felles. Når lagmannsretten diskuterer om den enkelte seter har hugstrett i Osområdet er seterens alder det vesentlige argument. Men man fant alderen uten betydning og setras beliggenhet er heller ikke nevnt. Det ble ikke forlangt slike bevis av den enkelte setereier som f.eks. vitterlig hugst i området. Alle parter som hadde seter i Vangrøftdalen ble tilkjent hugstrett. Når det så errindres at det er ganske tilfeldig hvem som ble parter i saken, må det være på det rene at lagmannsretten ikke har endelig avgjort hvem som har hugstrett i Hemateengene-Sottohaugen-Falken.

Når lagmannsretten kom til at dalsbygdningene hadde hugstrett i det område som ble behandlet, var det ikke på grunnlag av at alle kunne fremlegge bevis nettop for seg for hugstrett i området, men at de tilhørte et fellesskap av seterretter som historisk og praktisk hadde rett til å hugge ved til behov hvor som helst i det området fellesskapet omfattet. Det er dette syn jordskifteretten bygger på når den er kommet til at alle setereierne som er grunneiere og skogeiere i sameiet også har hugstrett i Hemateengene-Sottohaugen-Falken.

I henseende til jordskifte er det flere forhold som må tas i betraktning. Osingene eier skogen på sine grunneiendoms-slåtter. De har ikke hugstrett i sameiet. Det er altså ikke noen gjensidighet m.h.t. hugstrett.

Når dalsbygdningenes hugstrett i Hemateengene-Sottohaugen-Falken skal vurderes er det flere forhold å ta hensyn til. Dalsbygdningenes hugstrett i Osområdet er en behovsrett og begrenset av det. Videre må vurderes arealene i sameiet i forhold til Os-

området samt setrenes beliggenhet.

I denne kjennelsen er ikke behandlet eller tatt standpunkt til størrelsen av de enkelte eieres andel i fellesarealene.

Twistenes verdi er over 500 kroner.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning.

A. Følgende ^{*Sammenbruttet*} er grunneiere i hele fjellet (behandlet i kjennelse XI og XII).

123/12	Arvid Bakken	123/19	Ola Normann Bakken
131/179	Johan Bakken	131/165)	Lars Bakken
		131/166)	
123/4	Kåre Berg	123/18	Anna Berg Myrtrøen
123/21	✓ Kåre Olav Berg	123/20	Håkon P. Berg
123/24	✓ Aasta Berg Stenvold	131/32	✓ Jon M. Berg
123/41	Henry Berg	131/158	Kristen Berg
131/74	Per L. Berget	131/57	Odd Berntsen
131/19	✓ Reidar Borren	131/16	Leif Brataas
131/66	Eilif Breen	131/162)	Alfred Brynhildsvold
		131/147)	
131/11	Ola Brynhildsvold	131/69	Håkon Dalbakk
123/5	Nanna Eggen Skjerbekk	131/93	Tom Philip Enge
131/85	✓ Leif Engebakken	130/3	John Flaten
131/12	Ingmar Brynhildsvold	131/77	✓ Ola E. Gjelten
131/24	Marit Gjelten Nordvang	123/2	Jon O. Grue Langen
123/3	✓ Per J. Grue	123/14	✓ Per S. Grue
131/43)	✓ Thore S. Grue	131/117	Per Magne Grue
131/44)			
131/18	Tore P. Grue	131/168)	Per og Ola Grue
		131/169)	
131/15	✓ Arne Holte	131/48	Johanne Iversen
131/28	Karstein Johaug	130/22	Jon Jensvold
131/53	Edvart J. Klokkervold	131/10	Paul Krog
130/4	Halstein Kvangraven	131/78	Alf Sverre Kaasen
131/54	✓ Torger Lillehaug	131/32	Ragnvald Lillehaug

131/47 } 131/133) ✓ John P. Lillebakken	130/30 Hilmar Lysgård
131/148 ✓ Jon J. Meli	123/1 Magne Moseng
130/12 Tore Myre	131/26 Arnfinn Myren
131/2 Embret Myrtrøen	131/21 Ingvar Myrtrøen
130/7 Einar Nordvang	130/34 Ingvar O. Nordvang
131/37 Hans Nordset	131/75 Margareth Natvig
131/19) Arnfinn Nygjelten	130/41) } 130/42) } Olav Nygjelten
131/24) Arnfinn Nygjelten	131/62) ✓ Einar Nygjelten
131/31 Arne Nygård	131/63) }
131/35 Bjørn Nygård	131/90 Georg Nyhaug
131/56 ✓ Einar Nyaas	131/17 ✓ Einar Nyaas (Åkerb.)
123/17 ✓ Erling Nyaas	123/30 Karstein Nyaas
131/20 Olav Normann Ryen	131/7) 131/8) } Ola P. Ousten
131/84 ✓ Oddmund Ryen	131/9) } 131/65) }
130/13 ✓ Ingmar E. Ryen	130/16) } Leif Olav Ryen
123/25 Asbjørn Ryen	130/21) } 131/41) } Ingvald P. Ryen
131/153 Annar E. Ryen	131/184) }
131/67 ✓ Harald Rønningen	130/10 Johan Rygjelten
131/4 Alf Smedåsgjelten	131/1 Per T. Sm dås
131/155) } 131/92) } Inga Utheim Nordvang	130/1 ✓ Jon Konrad Sandnes
130/6 Annar E. Wang	130/5 Johanne Utstumo
131/30 Ingulf Ytterhaug	131/5 ✓ Liv Westvold
131/152 Eivind Østgård	131/57 Inge Jostein Ytterhaug
130/20 Jon P. Aamo	131/27 Ola Øverhaug
130/44 Einar P. Aamo	123/28) } 123/36) } Pauline Aamo
× 132/22 ✓ Inge Kroken	× 132/2 ✓ Rolf Johnsen
× 133/101 Alf Østgård	× 133/38 Hjørdis Holm
× 133/13 Per Østgård	× 133/1 Ola Østgård
× 133/18 (Harald og Sverre Østgård	× 133/45 Arne Østgårdsgjelten
× 133/31 Hallstein Østgård	× 133/33) } 133/52) } Bjarne Tømmerhoel
× 133/74 Håkon Østgård	× 133/100 Sverre Engan
	× 133/81 Inge og Per Østeng

× 133/32	Tore Østgårdstrøen	132/1	Per Bakken
132/43	John Akeren	× 133/30	Steinar Tuveng
× 133/60	Lars Jorde	× 133/14	Sverre Gjerstad
× 132/28	Bjarne E. Ryen	133/36	Magnus Ryeng
× 132/7	Olav Breen	× 132/10	Anne og Hildur Akeren
× 133/39	Leif Olav Nyborg	× 133/73	Reidar Nyborg
× 131/71	Helge Nygjelten	× 132/20	Jon Meli
133/70)	Harald Kroken	× 133/7	Magnar Østgård
× 133/89)		133/20)	Einar Dypvig
× 133/95	Marit Nørdvang	133/86)	
× 132/9	(Olav, Arnfinn og Ingulf Engan)	× 132/8	Magne Smedås
× 132/11	Olga Eggen	133/68	Harald Haugseggen
× 133/65	Marit J. Gjeltten	× 132/45	(Soland Aakerbakken Eline Grytbakk)
132/65)	Per L. Eggen	× 133/10	Magnus Flaten
× 133/92)		× 133/35	Aasta Haugseggen
133/93)		× 133/63	Halstein Kvernbeekeng
× 133/26	Marit Nygjelten	× 133/66	Signe Lilletrøen
× 133/62	Lars Østgårdseggen	× 133/78	Per N. Gjeltten
× 133/64	Harald Nyhus	131/34	Eilif Gjeltten
× 133/87	Odd Stålem	135/7	Marit Osmoen
× 133/98	Jon Arne Moseng	131/204	Per Johaug
135/6	Ragnhild Osmoen Bakos	× 135/97	Petter Horten
131/223	Juul Akeren	× 135/24	Hans Kroken
131/135	H. A. Gjeltten	135/56	Gudmund Langøyen
× 122/1	Per Henningsmo	134/1	Manda Moseng
× 135/54	Kristen Langøyen	× 121/3	Ingmar Moseng
131/72)	Sven Løvnes	× 114/86	Os sauehavnelag
133/23)		× 135/25	Leif Ramlo
133/37)		× 114/1	Nils Sund
134/3	John M. Moseng		
131/122)	John H. Meli		
131/123)			
136/21)			
121/4	Per Os		
× 133/47	Alf Strand		
133/49)	Tore Østgård		
133/16)			
135/75)			

I tillegg til de foran nevnte har følgende andel i den

del av fjellet som i øst støter til beitegrensen mellom Sotthaugen og Falken og i vest grenser mot slåttene til Knut Moseng og Kristen Langøyen:

134/4, 135/15, 121/7, 107/2 Kolbjørn Eggen.

135/19, 135/21 Olga Kokkvold

121/1, 115/22 Kristine Moseng

120/3 Oddmund Nyaas

135/30, 135/16, 135/33 Ola Os

135/125 Per P. Os

135/17, 120/1, 120/10 Thor Aas

B. Følgende er grunneiere (og skogeiere) i den skogkledde del av jordskiftefeltet i Vangrøftdalen (omhandlet i kjennelse VI).

Sammenheng med sitt hovedlag område (Svartebakken)

135/1	John Osmoen	131/1	Per Smedås
131/176	Ola Brynhildsvold	130/7	Einar Nordvang
123/12	Arvid Bakken	123/20	Håkon P. Berg
131/148	Jon J. Meli	131/28	Karstein Johaug
131/69	Håkon Dalbakk	123/25	Asbjørn Ryen
123/18	Anna Berg Myrtrøen	131/162	Alfred Brynhildsvold
130/1	Jon Konrad Sandnes	131/127	Leif Brataas
131/57	Odd Berntsen	131/91	Inga Utheim Nordvang
131/62	Einar Nygjelten	131/66	Eilif Breen
131/40	Johanne Iversen	131/18	Tore P. Grue
131/65	Ola P. Ousten	131/12	Ingmar Brynhildsvold
131/94	Per Bakken	131/37	Embret Myrtrøen
131/30	Ingulf Ytterhaug	133/84	Ingmar Ryen
115/19	Oddmund Ryen	131/35	Bjørn Nygård
131/31	Arne Nygård	131/56	Einar Nyaas
131/182	Jon M. Berg	131/49	Per L. Berget
130/35	Leif Engebakken	130/37	Leif Olav Ryen
131/47	Jon P. Lillebakken	131/67	Harald Rønningen

130/3	Jon Flaten	130/10	Johan Rygjelten
130/6	Annar Wang	130/28	Olav Normann Ryen
131/77	Ola EGjelten	123/24	Åsta Berg Stenvold
123/19	Ola Normann Bakken	131/15	Arne Holte
131/10	Paul Krog	123/16	Kåre Olav Berg
131/17	Einar Nyaas (Åkerb.)	131/84	Ingvald Ryen
131/54	Torger Lillehaug	131/43	Tore S. Grue
131/34	Eilif Gjellen	130/15	Johanne Utstumo

C. De samme som nevnt under B har hugstrett i Hemateengene - Sotthaugen - Falken (område behandlet i lagmannsrettsdom 11/7 -45)

D. Følgende har andel i den felles skog i Kjurudalen (behandlet i kjennelse X).

130/19	Arnfinn Nygjelten	130/14	Einar Aamo
135/7	Marit Osmoen	135/6	Ragnhild Osmoen Bakos
131/10	Paul Krog	131/14	Alf Smedåsgjelten
130/4	Halstein Kvangraven	131/5	Liv Westvold
131/19	Reidar Borren	131/138	Jon Akeren
131/149	Georg Nyhaug	131/51)	Inga Utheim Nordvang
131/15	Arne Holte	131/92)	
		131/154)	
131/32	Ragnvald Lillehaug	119/1	Alf Strand
130/20	Jon Aamo	135/9	Olav Agnar Osgjelten
130/33	Eivind Østgård	130/22	Jon Jensvold
131/17	Einar Nyaas	130/1	Jon Konrad Sandnes
131/124	Arnfinn Myren	130/29)	Per og Ola Grue
131/43	Tore S. Grue	130/168)	
131/31	Arne Nygård	130/169)	
131/28	Karstein Johaug	131/117	Per Magne Grue
131/62)	Einar Nygjelten	131/37	Hans Nordset
131/63)		128/1	Jon Opdal
131/65	Ola P. Ousten	132/11	Olga Eggen
		131/18	Tore P. Grue

E. Delingen av Svartådalen 4/4 1942 opprettholdes.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold	kr. 160,-
Jordskiftemann Sagmoen	<u>" 213,80</u>
Tilsammen	kr. 373,80

som ble debitert partene.

Saken ble så igjen utsatt.

Os, den 7. januar 1974.

Tollef Lunaas (s.)

Morten Sagmoen (s.)

Leif Gløtvold (s.)

Fremlagt ble:

432. Innkalling 5/2 -74.

433. Skriv 12/2 -74 fra Kolbjørn Eggen.

434. Kontrakt vedk. Svartbekkdalsengen 22/1 -74.

Partene fikk så forkynt kjennelse I - XV m.m. ved opplesning av rettsboken.

Kjennelse.

Flere parter har bedt om at de avsagte kjennelser settes til påanke. Jordskifteretten finner det også formålstjenlig at det rettslige grunnlag, så langt, bringes endelig på det rene før saken fortsetter.

Slutning.

Kjennelse I - XV settes i h.h.t. jordskiftelovens § 60 annet ledd til påanke.

Ankefristen er 2 uker og utløper 16. april i.k.

Anken skjer til lagmannsrett.

Omkostningene:

Jordskiftemann Leif Gistvold	kr. 172.-
Jordskiftemann Jon Sæther	" 219.-
Rettskale	" 60.-
Kater 14/12-73 og 7/1-74, porto m.m.	" 1630.15
Tilsammen	<u>kr. 2081.15</u>

Protokollen opplest.

Tilsiende: De idag møtende parter.

Lagen hadde noe å bemerke til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, den 14. februar 1974.

Tollef Lunde (s.) Jon Sæther (s.) Leif Gistvold (s.)